

در این شماره می خوانید:

۲..... سرمقاله/ حق گرفتنی است

پرونده/ صنعت ایران در پساتحریم

۴..... رفع تحریم ها واقعا چقدر موثر است؟

۵..... نجات کشور از رکود اقتصادی

۶..... انتظار آنی از دوران پساتحریم نداشته باشیم

۸..... استراتژی دوران پساتحریم چه باشد

۱۰..... سهم تحریم ها در اقتصاد ایران چقدر بوده است

۱۲..... رویکرد سندیکا در فضای پساتحریم

۱۳..... فصل کاشت سرمایه در چرخه اقتصاد کشور

۱۳..... بخش خصوصی تزیین نیست

۱۴..... شمشیر دولبه پساتحریم؛ تهدید یا فرصت

۱۷..... جذب سرمایه های خارجی با شرط صیانت از ساخت داخل

۱۸..... دو روی سکه پساتحریم؛ واردات بی رویه و رونق اقتصادی

۲۰..... صنعت برق؛ سرفراز از آزمون تحریم و مهیای پساتحریم

۲۱..... مدیریت قیمت ارز؛ اولین گام پس از لغو تحریم ها

۲۲..... در حرف یک صدا؛ در عمل بیگانه

۲۵..... رشد ۷ درصدی زیرساخت های برق در پساتحریم

۲۵..... لغو تحریم ها به مثابه برداشته شدن زنجیر از پای ایران است

۲۶..... با عدم کنترل واردات، تمام امیدها رنگ خواهند باخت

۲۷..... جایگاه مهندسين مشاور صنعت برق پس از تحریم

۲۸..... بازخورد خوب یا بد لغو تحریم ها در گرو برنامه ریزی

۲۹..... شرایط نابرابر صنایع داخلی برای رقابت در پساتحریم

۳۱..... حداقل ۶ ماه زمان لازم است تا اثرات لغو تحریم را ببینیم

۳۳..... مدیریت صحیح در پساتحریم، کلید حل چالش و موتور افزایش فرصت ها

۳۴..... راهبرد «شراکت در موفقیت» کلید ماندگاری در دوران پساتحریم

۳۵..... تریبون آزاد/ آنچه شرکت ها از افق های پس از تحریم می گویند

۳۸..... میزگرد اختصاصی/ موانع داخلی را جایگزین تحریم ها نکنیم

یادداشت

۴۴..... شأن انسان در ترازوی عدالت

۴۵..... گام مهم وزارت نیرو برای افزایش میزان تولید برق از منابع تجدیدپذیر

گزارش

۴۷..... اعضا به عملکرد سندیکا نمره قبولی می دهند؟

۴۹..... بازگشت سرمایه از پروژه های تاجیکستان در گرو راهکارهای سندیکا

۵۰..... چانه زنی سندیکا برای واگذاری ۳۱۲ پروژه پست به شرکت های داخلی

۵۲..... امضای توافقنامه همکاری سندیکا با کشور نیجر

۵۳..... دست اندرکاران استان اصفهان در ضیافت افطاری سندیکا

مقالات

۵۶..... کابل های مقاوم در برابر نفوذ آب

۶۲..... بررسی نقش کادمیوم تلوراید در تولید سلول های خورشیدی

۶۶..... بایدها و نبایدهای بودجه عملیاتی موفق

اخبار

۷۱..... سندیکا

۸۶..... شرکت های عضو

۹۰..... صنعت برق

۹۸..... اقتصادی

صاحب امتیاز:

سندیکای صنعت برق ایران

مدیر مسئول:

غلامرضا ناصح

سر دبیر:

پرویز غیاث‌الدین

اعضای شورای سیاستگذاری:

ولی اله بیات، محمد پارسا، محمد صادق جنان صفت، عباس خالدنژاد، بهروز

سلطانزاده، سیدعلیرضا سیاسی، محمد فارسی، علیرضا کلاهی، حامد گرشاسبی،

غلامرضا ناصح، محمدعلی وحدتی

دبیر تحریریه: سمیه کاظم زاده دهکردی

تحریریه:

نفسیه زارع کهن، زهرا شریفی، نازنین احمدی، آنتیا عابدی

طراح گرافیک: فرشید نجاریان

عکس روی جلد: دانیال شایگان

مدیر اجرایی: مهندس سپهر برزی مهر

مدیر مالی: منوچهر بختیاری

سایت: زهرا ولی پور

توزیع: سپیده گرجی

امور آگهی‌ها: بهارک باقرپور

امور اداری: سمیه برادران

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: فارابی

نشانی: تهران، خیابان فاطمی غربی، خیابان سین دخت شمالی، پلاک ۱۵

تلفکس: ۰۶-۶۶۵۷۰۹۳۰

فکس: ۰۶۶۹۴۴۹۶۷

سازمان آگهی‌ها: ۰۶-۶۶۵۷۰۹۳۰

سایت: www.ieis.ir

ایمیل: setabran@ieis.ir

سرمقاله

پرویز غیاث الدین: دبیر سندیکا

حق گرفتنی است!

وقتی دو سال پیش حسن روحانی به نتیجه رساندن مذاکرات هسته ای را به عنوان یکی از اصلی ترین شعارهای انتخاباتی اش مطرح می کرد، ایرانیان که روند کسالت بار مذاکرات هشت سال پیش از آن کاملاً دلسردشان کرده بود، شعارگوئی این ادعا را بیش از سایر ادعاها باور داشتند. اما رییس دولت یازدهم به سه وعده اساسی خود عمل کرد. رشد منفی اقتصاد در طول دو سال مثبت شد، تورم کاهشی قابل توجه یافت و مذاکرات در پی دیپلماسی مثال زدنی تیم مذاکره کننده به نتیجه رسید. حالا اقتصاد ایران منتظر اجرایی شدن توافقنامه و لغو تحریم ها است.

در حقیقت هزینه ای که اقتصاد و صنعت ایران علیرغم اظهار نظرهای برخی از مسئولین، متحمل شد، شاید هرگز قابل محاسبه نباشد. در طول سیزده سال گذشته عملاً همه بخش های اقتصادی و صنعتی کشور به نوعی با مساله تحریم ها دست به گریبان بودند و این مساله در طول زمان و با افزایش گستره محدودیت های بین المللی و البته ناکارآمدی های مدیریتی داخل کشور شدت یافت.

البته بدون شک نمی توان این مساله را نادیده انگاشت که آنچه که در شرایط داخلی اقتصاد ایران گذشت، همان که بسیاری از فعالین صنعتی از آن با عنوان «خودتحریمی» یاد می کنند، تاثیری بیش از تحریم ها بر رکود اقتصاد ایران داشت و دست صاحبان صنایع و فعالین اقتصادی را برای مواجهه با تحریم ها بست. اما امروز در آستانه لغو تحریم های ظالمانه علیه ایران، باید چند مساله را به شکل جدی مد نظر قرار داد. شمشیر دولبه پساتحریم را تنها مدیریت می تواند به ابزاری کارآمد برای ایجاد رونق اقتصادی بدل کند، در غیر این صورت بی شک پساتحریم تیغ تیز و برنده ای خواهد شد که شاهرگ اقتصاد کشور را نشانه خواهد رفت.

کنش ها در ایران پساتحریم بیش از هر چیز به واکنش هایی منطقی، چابک و هوشمندانه نیاز دارد. میزان استقبال این روزهای هیات های تجاری و اقتصادی اروپایی، آسیایی و حتی آمریکایی از تعامل و رابطه با ایران خبر از دورویکرد مختلف می دهد که یکی از آنها می تواند فرصتی طلایی برای رونق اقتصادی و توسعه پایدار باشد و دیگری تهدیدی برای صنایع داخلی که پامردانه در سال های پس از انقلاب، جنگ، تحریم، محدودیت و مشکلات داخلی را دوام آوردند و پایه های رشد اقتصادی کشور را بنا نهادند.

قدر مسلم نمی توان به انتظار تغییرات نشست و یا همه چیز را به تصمیم گیری ها و برنامه ریزی های دولت واگذار کرد. اگر بخش خصوصی بخواهد نقشی تاثیرگذار و اثربخش در ایران پساتحریم داشته باشد، انفعال امروزش بی شک توجیه ناپذیر خواهد بود.

اینکه بنگاه های اقتصادی خود را مهبای مواجهه با بازارهای آزاد و برندهای معتبر و رقابت های فشرده کنند، یک سوی این معادله است. بی شک نقش پررنگ تر را در این سناریو تشکل های اقتصادی عهده دارند. میزان توانایی آنها برای برنامه ریزی های استراتژیک در صنایع مربوطه و انجام زمینه سازی های لازم برای اعضا، مذاکره با هیات های تجاری و جهت دهی به تصمیمات دولت و مجلس شورای اسلامی از جمله کارهایی است که باید از همین امروز در تشکل های اقتصادی پی ریزی شود. سندیکای صنعت برق ایران هم مانند سایر تشکل های بخش خصوصی برنامه ریزی برای پساتحریم را در دستور کار خود قرار داده است. به هر حال در شرایط حاضر این امید برای صاحبان صنعت برق وجود دارد که بالغو تحریم ها علاوه بر تسهیل مرادوات بین المللی، واردات آسان مواد اولیه، صادرات کالا و خدمات و ورود برندهای مطرح جهانی با تکنولوژی های جدید، زمینه برای جذب سرمایه های خارجی در این صنعت فراهم شود.

البته نباید این مساله را از نظر دور داشت که برای ایجاد رونق اقتصادی در ایران پساتحریم واردات تکنولوژی و سرمایه باید در دستور کار دولت و بخش خصوصی قرار گیرد. اگرچه واردات کالا می تواند با سود بیشتر، ریسک کمتر و بازگشت سرمایه سریع تر، جذابیت بیشتری برای صاحبان سرمایه داشته باشد اما باید با مدیریتی هوشمندانه، منافع ملی و رونق تولید را در شرایط پساتحریم پیگیری کرد.

مساله مهم این است که بخش خصوصی صنعت برق به شکلی هوشمندانه و چابک این سرمایه ها را به سمت خود جذب کند که این امر جز با تعامل اثرگذار با وزارت نیرو امکان پذیر نخواهد بود. شاید این مثل قدیمی که «حق گرفتنی است» برای شرایط کنونی صنعت برق مصداقی روشن داشته باشد.

وقتی اقتصاد ایران منتظر ورود سرمایه های خارجی است، این بخش خصوصی است که باید با عملکردی دقیق و منطقی حق خود را بگیرد. حق بخش خصوصی صنعت برق ایران پس از یک دهه دست و پنجه نرم کردن با شرایط دشوار اقتصادی کشور، رکود، مطالبات معوق و بحران های مکرر، سهم اثرگذار از این سرمایه هاست.

پس در ایران پساتحریم باید یادمان بماند که «حق گرفتنی است».

پرونده

صنعت ایران در پساتحریم

رفع تحریم‌ها واقعاً چقدر موثر است؟

مسعود نیلی؛ مشاور عالی رییس‌جمهور در امور اقتصادی

سازمان مثل یک سازمان کاملاً پیشرفته در یک کشور توسعه یافته به پیش‌بینی شرایط آب و هوایی بپردازد.

همزمان با مسئله نارسایی‌های جدی در ساختار اقتصادی کشور نیز مواجه هستیم. وضعیت فعلی این پیام را می‌دهد که هر چه منابع جدید به این ساختار غلط تزریق شود، به صورت غلط هزینه می‌شود. و وقتی غلط هزینه شد، نتایج کوتاه‌مدتی خواهد داشت که برای یک دوره کوتاه رضایت‌بخش است، اما مشکل اصلی که مشکل ساختاری است، همچنان لا ینحل باقی می‌ماند. مثل مشکل آب در کشور که امروز به صورت یک مسئله بسیار نگران‌کننده نمایان شده است.

در دوره‌ای طولانی، برای اینکه رفاه کوتاه‌مدت ایجاد کنیم در زمینه مصرف کردن بسیاری منابع، دچار خطاهای فاحش شده ایم. امروز در خیلی حوزه‌ها، ظرفیت‌ها به حد پای‌های خودش رسیده است. تاجایی که دیگر به هیچ عنوان نمی‌شود روش قبلی را ادامه داد.

شبهه منابع آب که امروز به صورت بحران کاملاً جدی بروز کرده است، در ساختار اداری کشور مثال‌های زیاد دیگری هم وجود دارد. در منابع نفتی، در برق، در جنگل، در اشتغال، در محیط زیست و در خیلی حوزه‌های دیگر چنین وضعیت نگران‌کننده‌ای وجود دارد و نمی‌شود یک بار دیگر حل آن را به تعویق انداخت.

برخی اقتصاددانان این روزها از ضرورت اصلاح ساختاری در اقتصاد ایران سخن می‌گویند و برخی بیشتر به دنبال این هستند که شرایط موجود را اصلاح کنند. هر چند با وجود عملکردهای گذشته اطمینان مردم نسبت به اصلاح ساختار اقتصادی به حداقل رسیده است، اما مشکل این است که ما دیگر زمان زیادی نداریم. یک اقتصاددان برجسته به نام «دارون عجم‌اوغلو» که در دانشگاه ام‌آی‌تی اقتصاد سیاسی توسعه تدریس می‌کند در کتاب «چرا کشورها شکست می‌خورند» چهار عامل برای خوشبختی یا بدبختی ملت‌ها عنوان می‌کند که شامل نهادهای یک کشور، فرهنگ، جغرافیا و شانس است. منظور از شانس یک اتفاق یا رویداد است که به عنوان بزنگاه تاریخی از آن یاد می‌کند و می‌گوید هر کشوری در تاریخ خود با معبود بزنگاه‌های تاریخی مواجه می‌شود که می‌تواند از آن برای جهش رشد و توسعه یا نزول و سقوط استفاده کند.

به عنوان مثال به کشورهای آسیای جنوب شرقی می‌توان اشاره کرد که از تهدید کمونیزم در آسیا به عنوان یک بزنگاه استفاده کردند و از آمریکا امتیازات فراوانی گرفتند که سرآغاز روند توسعه در این کشورها بود.

ما در تاریخ کشورمان چند بار با بزنگاه‌های تاریخی مواجه بودیم که آن را پس زده و استفاده‌ای نبرده ایم. اگر با شرایط جدید هم در قالب همان سیاست و اقتصاد سنتی برخورد کنیم، نتیجه‌ای نمی‌گیریم و در آینده با بحران‌های بزرگ مواجه می‌شویم که می‌تواند ما را دچار شرایطی بدتر و خطرناک‌تر از دوران تحریم کند.

ما باید سیاستگذاران را توجیه کنیم. در عرصه اجتماعی و افکار عمومی هم این بحث تبدیل به گفت‌وگو و مطالبه شود. در غیر این صورت فرمان‌های هدایت اقتصاد ما به طور سنتی به همان سمتی کشیده می‌شود که پول نفت را صرف رفاه کوتاه‌مدت و بحران‌های درازمدت کند.

منبع: سایت اقتصاد امروز

آثار و نتایج توافق هسته‌ای حتماً اقتصاد را در وضعیتی بهتر از شرایط موجود قرار خواهد داد. اما به طور دقیق فعلاً نمی‌دانیم اثر توافق در ماه‌های آینده و در سال‌های آینده چگونه ظاهر خواهد شد.

چون تجربه مشابه بین‌المللی نظیر آنچه بر اقتصاد ایران گذشته وجود ندارد و همه با تجربه جدیدی مواجه شده ایم، باید با احتیاط درباره این که پس از توافق قرار است چه اتفاقی رخ دهد نظر بدهیم. با این حال تقریباً مطمئن هستیم که از نظر منابع و ظرفیت‌های اجرایی و توان کارشناسی دولت با محدودیت‌های زیادی مواجه خواهیم بود.

با اطمینان نمی‌توانیم بگوییم که برای اقتصاد ایران فصل جدیدی ورق خورده است. واقعاً نمی‌دانیم ترجمه توافق هسته‌ای، به زبان روابط خارجی اقتصاد چیست. تنها چیزی که می‌توانیم با احتیاط حدس بزنیم این است که احتمالاً محدودیت‌های سنگینی که روی ما گذاشته شده بود، با برداشته شدن تحریم‌ها مقداری کمتر خواهد شد. مسئله خیلی جدی و بزرگ اقتصاد ایران، کمبود منابع است. این مسئله در حال حاضر به شکل خیلی جدی خود را نمایان کرده است. یعنی این تنگنا هم در بودجه دولت قابل مشاهده است و هم در نظام بانکی. دولت در سال‌های گذشته بسیار بزرگ و ناکارآمد شده و در عین حال منابع لازم را برای خدمات‌رسانی در اختیار ندارد. این مشکل حتی در سازمان هواشناسی هم دیده می‌شود که بودجه و امکانات لازم را برای خرید تجهیزات پیشرفته ندارد، اما مردم انتظار دارند این

محمد طیبیان؛ اقتصاددان

توافق هسته‌یی بالاخره بعد از کش و قوس‌های فراوان به پایان رسید و بذر امید را در دل خیلی از ایرانی‌ها کاشت. عمده‌ترین بخشی که از تحریم‌ها طی این چند سال آسیب دید، اقتصاد کشور بود، اما باز هم با انجام توافق نمی‌توان پیش‌بینی صریح و روشنی برای آینده اقتصادی کشوری در دوران پساتحریم داشت. در پی انجام توافق دولت باید طی مراحل مدیریت کارشناسی و هوشمندانه‌یی در جهت پویاسازی فضای اقتصادی کشور فراهم کند. نخستین مرحله پی‌ریزی برنامه اجرایی برای رفع و کنارزدن موانعی است که به وسیله تحریم ایجاد شده است. درست است توافقنامه امضا شده و توافق انجام شده است، اما این موانع تنها با حصول توافق هسته‌یی برداشته نخواهد شد. آثار تحریم‌ها به صورت تدریجی تحت دستورالعمل‌ها و در قالب رای دادگاه و احکام دولتی برداشته خواهند شد. به هر حال رفع موانع حاصل از تحریم چه در فضای سیاسی و چه در فضای اقتصادی کشور نیازمند مجموعه‌ای از فعالیت‌های اجرایی و دیپلماتیک است تا به‌طور مثال بانک‌های بین‌المللی با بانک‌های ایرانی شروع به مراوده‌های تجاری کنند و ال سی ایرانی را بپذیرند، همچنین دولت باید مانع از واردات کالاهای مصرفی از طریق منابع آزاد شده از توافق هسته‌یی شود و منابعی که آزاد شده را باید صرف بخش عمرانی که در حال حاضر در دوره رکود قرار دارد، کنند چراکه این بخش می‌تواند زمینه ایجاد اشتغال در کشور را فراهم کند. توافق هسته‌یی به دنبال خود منابع مالی حاصل از درآمدهای نفتی و آزادی پول‌های بلوکه‌شده به همراه می‌آورد. اثر وضعی تحریم‌ها به قدری مخرب‌زا بوده است، که از این به بعد شاهد گشایش اقتصادی زیادی خواهیم بود که در گرو مدیریت صحیح و قدری صبر و حوصله هوشمندانه است.

نجات کشور از رکود اقتصادی

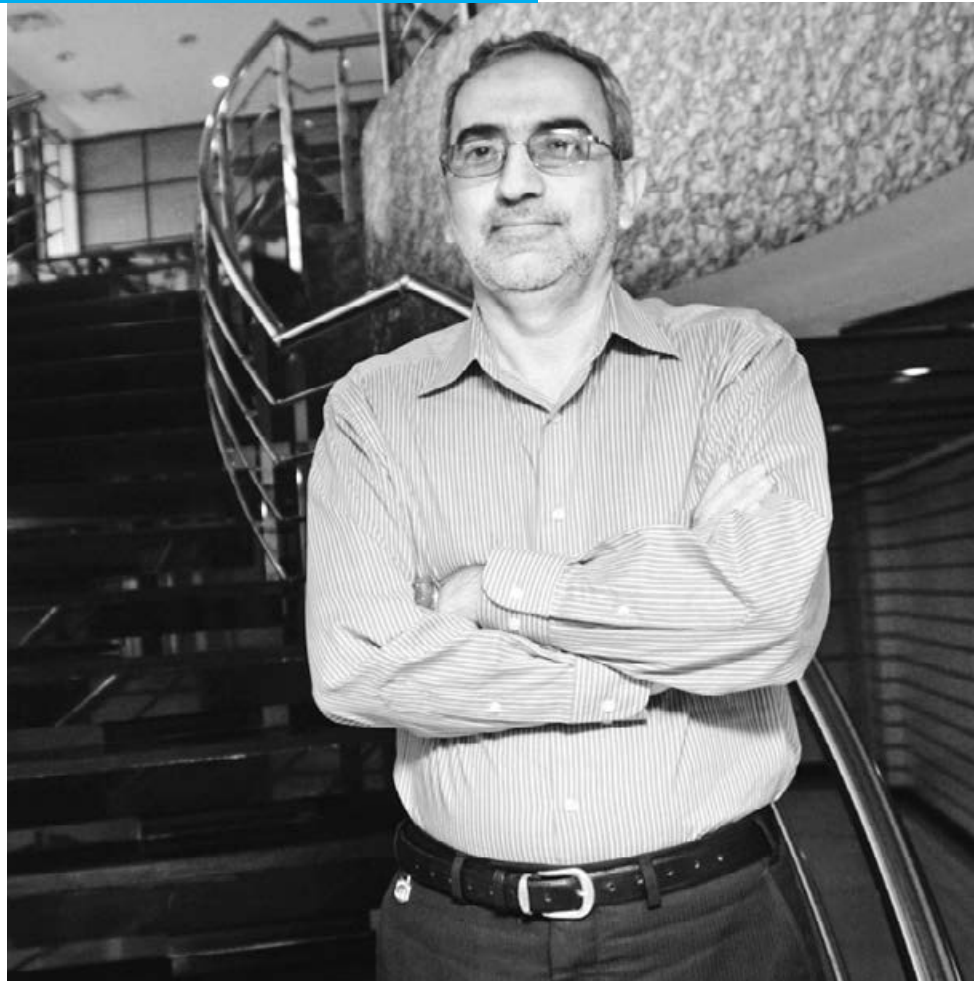

انتظار آنی از دوران پسا تحریم نداشته باشیم

گفت‌وگو با حبیب‌الله بی‌طرف؛ وزیر نیرو و دولت اصلاحات

نقیسه زارع‌کهن

حبیب‌الله بی‌طرف استاد دانشگاه و وزیر نیرو در دوران خاتمی است و طی ۵۰ سال سن خود تجربیات متعددی در حوزه انرژی و صنعت برق و آب کسب کرده است. او که عضویت در شورای تحقیقات صنعت برق ایران، عضویت در شورای تحقیقات آب کشور، ریاست هیئت‌امنا در مؤسسه آموزش عالی علمی-کاربردی صنعت آب و برق، پژوهشگاه نیرو و دانشکده صنعت آب و برق و... را دارد در گفت‌وگوی خود با "ستبران" درباره دوران تحریم و پسا تحریم و الزامات آن به ویژه در حوزه انرژی سخن گفت. به باور این استاد دانشگاه و صاحب‌نظر در حوزه انرژی طبیعتاً تحریم‌ها بر روی بخش‌های مختلف کشور اثر داشته است، اما مانند شرایط عمومی کشور تحریم‌ها باعث تعطیلی فعالیت‌ها و یا مختل کردن فعالیت‌های انرژی نشده است. بی‌طرف معتقد است که دو مقوله فناوری و ممنوعیت‌های پولی و مالی عواملی بود که در دوران تحریم به اقتصاد کشور فشار آورد و در حوزه انرژی نیز موجب اتلاف انرژی و مواردی این چنینی شد ضمن این‌که مهم‌ترین اثر تحریم بر بخش انرژی در صنعت برق عدم دستیابی به فناوری‌های پیشرفته بوده است. به باور وزیر نیرو در دوران اصلاحات به نظر می‌آید که باید تغییراتی اساسی در استراتژی واردات صورت بگیرد. در گذشته چون کالاهای سرمایه‌ای و یا واسطه‌ای و انتقال فناوری طبق قوانین تحریمی ممکن نبود به ناچار کشور و بخش‌های مختلف به کالاهای ساخته شده و حتی فناوری‌های گذشته و منسوخ شده روی می‌آوردند؛ الان باید در این زمینه یک تغییر اساسی صورت بگیرد.

■ با توجه به سابقه و تجربه‌ای که در حوزه انرژی دارید به عنوان سوال نخست می‌خواستم بپرسم به باور شما تحریم چه آثاری در صنعت و به ویژه حوزه انرژی داشته است؟ اصلاً آیا تحریم‌ها اثری داشته است؟ چون بسیاری بر این باور هستند که هیچ‌تأثیر منفی‌ای این تحریم‌ها در حوزه انرژی نداشته است؟

طبیعتاً تحریم‌ها بر روی بخش‌های مختلف کشور اثر داشته است، اما همانند آثار آن‌ها بر شرایط عمومی کشور، تحریم‌ها باعث تعطیلی فعالیت‌ها و یا مختل کردن فعالیت‌های بخش انرژی نشده است، دلیل آن هم این است که ظرفیت‌های موجود در بخش انرژی چه در ساخت تجهیزات، چه در اجرای پروژه‌ها و چه در بهره‌برداری از تاسیسات بخش انرژی، سرمایه بسیار با ارزشی بوده است که از قبل، در کشور ایجاد شده بود و کشور ما توانست با بهره‌گیری از این ظرفیت‌ها، دوران تحریم را پشت سر بگذارد.

گذارندن این دوران به این معناست که به خاطر تحریم مجبور به اعمال خاموشی نشدیم، تاسیسات تولید و انتقال و توزیع برق به خاطر نداشتن قطعات یدکی بلااستفاده نشد و طبیعتاً

تحریم تلاشی‌هایی برای دور زدن تحریم‌ها و اتکالی بیشتر به توسعه درون‌زا صورت می‌گرفت ولیکن در صنایع و فناوری‌های پیچیده، روش موثر اکتساب فناوری، راهکار انتقال و جذب فناوری است که نیازمند ارتباطات مناسب با شرکت‌های صاحب‌دانش فنی و فناوری‌های جدید است. اگر بخواهم مثالی در این زمینه بزنم باید به فرآیند انتقال فناوری نیروگاه‌های گازی و سیکل ترکیبی به شرکت مینا که طی سالهای ۱۳۷۷ الی ۱۳۸۴ انجام شد، اشاره کنم. اگرچه ظرفیت‌های صنایع نیروگاهی که طی سالهای فوق‌الذکر در کشور ایجاد شد، اجرای طرح‌های نیروگاه‌های سیکل ترکیبی ساخت مینا را میسر کرد و ما گرفتار کمبود برق و خاموشی نشدیم و لاکن از نظر کلاس فناوری، متأسفانه تحریم‌ها باعث شد که امروز هم در سطح همان فناوری‌های قبلی باقی‌مانیم و اجباراً بایستی از توربین‌های گازی E کلاس استفاده کنیم. در صورتیکه در طول ده سال گذشته تکنولوژی ساخت توربین‌های گازی توسعه یافته و به راندمان بالاتر که به کلاس F معروف است رسیده و هم‌اکنون در دنیا تجاری شده است و در کشورهای مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد. باید توجه

مدیران و مهندسان و کارکنان صنعت برق و انرژی، با تلاش بیشتر سعی کردند محدودیت‌ها را مدیریت کنند تا خدمات این بخش در طول دوره تحریم برای مشترکین و مشتریان استمرار داشته باشد. اما تحریم‌ها آثار منفی و محدودیت‌هایی را هم ایجاد کرد که به نظر من مهم‌ترین اثر منفی تحریم در بخش انرژی و صنعت برق، قطع ارتباطات بین‌المللی و عدم دستیابی به فناوری‌های پیشرفته بوده است.

ما تا سال ۱۳۸۴ قادر بودیم که با برنامه ریزی و ارتباط با شرکت‌های صاحب فناوری‌های روز دنیا در صنعت برق ارتباط برقرار کنیم و موفق به جذب فناوری‌های جدید برای کشورمان بشویم، اما در دوران تحریم این ارتباطات و فعالیت‌ها امکان‌پذیر نبود و متأسفانه برخی از قراردادهایی که قبل از دوره تحریم هم برای انتقال فناوری‌های مدرن تر با شرکت‌های ایرانی، بسته شده بود به محض صدور اولین قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد بر علیه ایران، یکطرفه توسط شرکای اروپایی لغو شد.

بنابراین عدم استفاده از فناوری‌های جدید یکی از آثار زیان بخش تحریم‌ها برای صنعت برق بود. البته در دوران

کنیم که در دنیا الان صحبت از تجاری شدن کلاس H است که یک سطح بالاتر از کلاس F است.

در زمینه خطوط انتقال، در حال حاضر فناوری طراحی و اجرای خطوط فشار قوی ۴۰۰ کیلو ولت در ایران وجود دارد اما الان در دنیا خطوط انتقال با قدرت ۷۶۰ هزار کیلو ولت از نوع HVDC مورد استفاده قرار می‌گیرد که ما در این دوره نتوانستیم به این فناوری دست پیدا کنیم.

امروز در بخش توزیع و تاسیسات روشنایی، از شبکه هوشمند و لامپ‌های LED با راندمان بسیار بالا در دنیا استفاده می‌شود و به جای چراغ‌های سدیم برای روشنایی معابر از این چراغ‌ها با قیمت پایین‌تر و مصرف کمتر و عمر طولانی‌تر استفاده می‌شود. بنابراین دوران تحریم این محدودیت‌ها را برای صنعت برق ایجاد کرد.

■ یعنی محدودیت‌ها تنها در همین حوزه تکنولوژی‌ها و فناوری‌های نوین بود؟

خیر، بخش دوم این محدودیت‌ها به منابع مالی بازمی‌گردد. تا سال ۱۳۸۴ کشور به دلیل حسن روابط تجاری با کشورهای اروپایی و آسیای شرقی و هم چنین بهره‌گیری از تسهیلات بانکی بین‌المللی، می‌توانست از منابع مالی و خطوط اعتباری بانک‌های بین‌المللی استفاده کند ولیکن با برقراری تحریم‌های بانکی برای بانک‌ها و موسسات مالی ایرانی، فرصت بهره‌گیری از تسهیلات بین‌المللی هم از شرکت‌های ایرانی از جمله شرکت‌های فعال در بخش انرژی گرفته شد. از جمله آثار دیگر دوران تحریم کاهش رشد اقتصادی و در نتیجه به وجود آمدن کاهش رونق اقتصادی و صنعتی در کشور بود. آمار و شاخص‌های مصرف انرژی الکتریکی نشان می‌دهد که عمدتاً رشد مصرف انرژی الکتریکی در کشور در سال‌های تحریم معطوف به رشد مصارف خانگی و تجاری بوده است، در صورتی که اگر رونق اقتصادی بود و صنعت روند شکوفایی خودش را طی میکرد، رشد مصرف صنعتی در کشور به مراتب از رشد مصرف خانگی و تجاری پیشی می‌گرفت. به هر صورت بدتر شدن ترکیب مصرف انرژی در کشور هم یکی از معلول‌های برقراری تحریم‌ها در ده سال گذشته بود.

■ شما در صحبت‌های خود به نقش تحریم‌ها و تاثیرگذاری آن‌ها در بخش انرژی اشاره کردید. سوالی که در این میان دارم این است که یکی از مسائلی که همواره در حوزه صنعت برق با آن روبرو هستیم بحث تلفات انرژی و نامناسب بودن سیستم توزیع انرژی الکتریکی در کشور است. این مسئله در سال‌های اخیر بیشتر شده و افزایش یافته است به نظر شما علت این امر در همین عدم دستیابی به تکنولوژی‌های نوین است یا ریشه دیگری هم دارد؟

عوامل موثر در تلفات انرژی متعدد هستند ولی دو عامل که ناشی از تحریم‌ها بود یعنی عدم دسترسی به فناوری‌های جدید و محدودیت منابع مالی برای سرمایه‌گذاری در صنعت

برق موجب عدم کاهش تلفات انرژی الکتریکی شده است. یعنی اگر شرکت‌های برق می‌توانستند از فناوری‌های جدید استفاده کنند مسلماً در کاهش تلفات برق موفق‌تر بودند. چون ویژگی اکثر فناوری‌های جدید این است که راندمان بیشتری دارند و به طور معمول تلفات کمتری دارند.

در همین توربین‌گازی کلاس E که صنایع نیروگاهی مینا تولید می‌کند راندمان حرارتی هر واحد سیکل ترکیبی حدود ۴۶ درصد است در صورتی که راندمان حرارتی هر واحد سیکل ترکیبی کلاس F حدود ۵۶ درصد و کلاس H حدود ۶۲ درصد است و این فاصله نشان دهند کاهش تلفات در بخش تولید است. بنابراین اگر بتوانیم از فناوری‌های جدید استفاده کنیم طبیعتاً کاهش تلفات خواهیم داشت.

در حوزه سرمایه‌گذاری هم همین‌طور است و اگر محدودیت‌ها نبود می‌توانستیم در حوزه توزیع و انتقال سرمایه‌گذاری بیشتری انجام دهیم چون هر چه قدر تعویض تاسیسات فرسوده و احداث پست‌های مورد نیاز برای تغییر ولتاژ به تناسب فواصل و زمینه هوشمند سازی شبکه، فراهم می‌شد طبیعتاً تلفات هم به میزان بیشتری کاهش پیدا می‌کرد. البته غیر از این دو عامل عمده، عواملی مانند شرایط جغرافیایی هم مطرح است و توزیع و پراکندگی مشترکین در گستره مساحت بیشتر هم از عوامل موثر در تلفات بیشتر انرژی الکتریکی است.

مثلاً اگر یک برج دوپست واحدی مسکونی را با دوپست واحد ویلایی که در مساحت بزرگی پراکنده هستند، مقایسه کنیم تلفات مجموعه ویلایی به خاطر پراکندگی، خیلی بیشتر از برج مذکور است. با همه این توضیحات، بنظر من دو عامل مهمی که در دوره تحریم اثر منفی در کاهش تلفات انرژی داشتند، همین دو مقوله فناوری و سرمایه‌گذاری بوده است.

■ آقای مهندس الان وارد شرایط پسا تحریم شده ایم. در این شرایط در حالی که بسیاری از صاحب‌نظران و اهالی سیاسی و اقتصادی کشور اعتقاد دارند که کمک شایانی به حل مسایل کشور می‌شود اما در همین حال بسیاری بر این باورند که تنها رفع تحریم‌ها برای خروج از بن بست اقتصادی به ویژه کافی نیست و باید اقدامات دیگری نیز صورت بگیرد. به نظر شما در شرایط پسا تحریم در حوزه انرژی و اقتصادی کشور به طور کل رفع تحریم‌ها تا چه میزان موثر خواهد بود؟

برداشته شدن تحریم‌ها نتیجه یک توافق جهانی است که بین ایران و کشورهای ۵+۱ صورت گرفته است. بنابراین در پسا تحریم مقرراتی که موجب تحریم‌ها شده بود لغو خواهد شد، اما برگشت شرایط اقتصادی و صنعتی کشور به وضعیت قبل از تحریم و ایجاد رونق اقتصادی، زمانبر خواهد بود. همان‌طور که مقامات کشور اعلام کرده‌اند نباید انتظار آنی از دوران پسا تحریم داشته باشیم.

در پسا تحریم موانع مقرراتی و قانونی برای محدودیت‌ها، برداشته می‌شود ولی این که صنعت برق بتواند رشد کند و اقتصاد ایران رونق بگیرد مستلزم فعالیت‌های بیشتر از جمله

سرمایه‌گذاری، کنترل واردات، رفع موانع تولید و فعال شدن کسب و کارهای داخلی است که باید به تدریج انجام بگیرد.

اما زمینه انجام این کارها فراهم شده است، در دوره تحریم اگر مدیران و شرکت‌ها و دولت تصمیم می‌گرفتند که برخی از سرمایه‌گذارها و توسعه‌ظرفیتهای را انجام دهند، به دلیل موانع تحریمی موفق نمی‌شدند و تیرشان به سنگ می‌خورد ولی اکنون که آن موانع برداشته شده است می‌توانند موفق شوند. بنابراین برای توفیق باید حرکت و تلاش کرد، برنامه‌ریزی کرد و منابع لازم را از طرق مختلف فراهم کرد تا انشاالله رونق اقتصادی و بهبود شرایط در همه بخش‌های اقتصادی و زیربنایی پدیدار شود.

■ از رفع محدودیت‌های قانونی و مقرراتی گفتید به نظر شما مسئله آزاد سازی پول‌های بلوکه شده ایران چقدر می‌تواند در بهبود شرایط موثر باشد؟

مراجع پولی و بانکی کشور در گزارشهایی که در هفته‌های اخیر منتشر کرده‌اند، رقم منابع بلوکه شده ایران را بالا اعلام کرده‌اند اما ظاهراً آن مقدار که آزاد می‌شود و برای دولت قابل استفاده خواهد بود رقم چندانی نیست. آنچه مهم است این است که بالغو تحریم‌ها ایران می‌تواند نفت بیشتری صادر کند و از این به بعد درآمد بیشتری داشته باشد. بنابراین ما از الان به بعد باید به امید و فکر رونق بیشتر و رشد اقتصادی باشیم.

■ استراتژی مادر شرایط پسا تحریم باید چگونه باشد به ویژه در حوزه وزارت نیرو و باید چه سیاست‌هایی اتخاذ شود و چه برنامه‌هایی مد نظر قرار بگیرد تا شاهد رشد و بهبود در این حوزه باشیم؟

به نظر می‌آید که باید تغییرات اساسی در استراتژی واردات صورت بگیرد. در سالهای گذشته علیرغم درآمدهای بی‌سابقه نفتی طی سالهای ۸۴ الی ۹۲ چون واردات کالاها سرمایه‌های و یا واسطه‌ای و انتقال فناوریهای پیشرفته و جدید صورت نگرفته که بخشی از آن ناشی از قوانین تحریمی بوده است و متأسفانه بخش‌های مختلف، به واردات بی‌رویه کالاها ساخته شده و حتی فناوری‌های گذشته و منسوخ شده روی آوردند، الان باید در این زمینه یک تغییر اساسی صورت بگیرد و اگر کشور منابع ارزی دارد باید صرف جذب فناوری‌های جدید و کالاها سرمایه‌ای شده و هم چنین کمبود منابع سرمایه‌گذاری‌ها را با دعوت موسسات مالی و بین‌المللی برای سرمایه‌گذاری در ایران جبران کرد. اگر بتوانیم در همه بخش‌ها فناوری مدرن و سرمایه‌های خارجی را جذب کنیم قطعاً اقتصاد ما در آینده نزدیک متحول خواهد شد.

در بخش برق هم به همین ترتیب است و باید زمینه استفاده شرکت‌های ایرانی از منابع خارجی برای سرمایه‌گذاری و مشارکت موثر بخش خصوصی واقعی در بخش‌های تولید، انتقال و توزیع فراهم شود. هم چنین تاکید روی بهره‌گیری از فناوری‌های جدید باشد تا راندمان حرارتی در بخش تولید بالا برود و تلفات در بخش‌های انتقال و توزیع کاهش یابد و شدت مصرف انرژی در مجموع در کشور کاهش پیدا کند. ■

استراتژی دوره پساتحریم چه باشد؟

نگاهی به شرایط صنعت برق قبل و بعد از تحریم ها

صنعت برق که موجب کاهش نقدینگی و سرمایه در گردش شده بود به صورت مضاعف شرایط را پیچیده تر می کرد.

هم چنین طولانی شدن زمان حمل کالاهای وارداتی هم از دیگر مسائلی بود که بر اثر تحریم ها دامنگیر صنعت برق شده بود. بسیاری از شرکت های بین المللی بیمه از تعامل با شرکت های حمل و نقل کالای ایران خودداری می کردند. چنین بود که به باور فعالان صنعت برق اثر تحریم در دراز مدت به ترتیب بر پارامترهای (۱) افزایش قیمت کالاهای تولیدی، (۲) فرسودگی ماشین آلات و تاسیسات برقی کشور، (۳) کاهش کمبود برق و افزایش خاموشی، (۴) کاهش کیفیت تجهیزات ساخت داخل، (۵) تعطیلی کارخانه و (۶) از دست رفتن بازارهای صادراتی تاثیر گذاشت.

به این ترتیب آثار تحریم ها بر صنعت برق به حدی جدی شد که دولت و مجلس که آن را بی تاثیر در ایران می دانستند بررسی آثار تحریم ها بر صنعت برق را با حضور مسئولان وزارت نیرو، وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان بازرسی کل کشور و سندیکای برق ایران در دستور کار کمیسیون انرژی قرار دادند و سعی در کاهش اثرات آن کردند. بخش خصوصی هم که بیشترین تاثیر را در تحریم ها دیده بود با بدهی های کلان وزارت نیرو روبه رو شد و عملاً با عدم حمایت دولت از این بخش به کم رفت.

محدودیت های اعمال شده، توان تولید برق مورد نیاز به خصوص در بخش خصوصی را کاهش داد به نحوی که اگر در گذشته هزینه ساخت یک نیروگاه

گشایش اعتبارات و نقل و انتقالات مالی با معضل مواجه شده بود. بیشتر تامین کنندگان و تولید کنندگان از پذیرش LC از بانک های ایرانی خودداری کرده و تقاضای LC از بانک های خارجی را داشته اند. همچنین اعتباراتی را که از گذشته قائل می شدند نیز به حداقل رسانده و یا مسدود کردند. میزان درخواست پیش پرداخت ها افزایش پیدا کرد و هزینه های بانکی به دلیل افزایش مراحل کار به شدت افزایش یافت.

یکی دیگر از تبعات تحریم که در حوزه انرژی و دیگر حوزه ها قابل مشاهده بود عدم پایبندی طرف های خارجی به قراردادهای خارجی به قرارداد های قبلی بود. قطع همکاری شرکت های بزرگی که بعضاً از معدود تامین کنندگان برخی از کالاهای استراتژیک مورد نیاز بودند و تکنولوژی ساخت برخی از کالاهای مهم تنها در اختیار این تعداد معدود از شرکت ها بود، تامین این اقلام را با مشکل جدی مواجه کرد. اکثر این مواد قیمت های بالایی داشته و تامین مالی این خریدها برای شرکت های تولیدی از روشی به غیر از اعتبار اسنادی تقریباً امکان پذیر نبود و در صورت عدم تامین آنها از سوی فروشندگان قبلی شرکت ها می بایست به دنبال منابع جدید می گشتند که آن هم دوره زمانی مربوط به خود و هزینه های مضاعف را به دنبال داشت و در برخی موارد موجب جایگزین شدن مواد اولیه با کیفیت و تکنولوژی پایین تر می شد که نارضایتی مشتریان را در پی داشت. البته کنار این مسئله، مطالبات شرکت های فعال در

دهد اما به هر حال باعث فشارهای زیادی بر آن شد و توان تولیدی این صنعت را کاهش داد.

طی تحقیقی که سندیکای صنعت برق انجام داده بود تحریم ها در سه مقوله افزایش قیمت مواد اولیه و تجهیزات وارداتی، مشکل نقل و انتقالات پول به کشورهای خارجی و عدم گشایش اعتبار اسنادی منجر به زیان های بیشماری به شرکت های برقی شده بود.

به این ترتیب به دلیل عدم دستیابی به شیوه های تولید اقتصادی و تخصیص بهینه تر منابع را با بحران مواجه کرده و تولید را غیر اقتصادی و گران تر کرده و امکان تخصیص بهینه منابع را از اقتصاد کشور تحریم شده به دلیل امتناع مبادله سلب کرده بود.

از طرفی دیگر از عوامل موثر در افزایش قیمت مواد اولیه، افزایش ریسک در مبادله کالا بوده است و افزایش ریسک موجب زیاد شدن هزینه های معاملات و مبادله، افزایش قیمت بیمه و هزینه های حمل و نقل و در مجموع از دست دادن فرصت های مناسب برای مبادله و گران تر شدن قیمت تمام شده محصولات شده بود. ضمن این که موجب بالا رفتن ریسک پروژه های BOO و BOT شده و تمایل به سرمایه گذاری در این بخش ها را پایین آورده و در بخش نیروگاه ها با توجه به عدم تامین تجهیزات توسط کارفرما و پیمانکاران روند اجرای پروژه ها به کندی پیش می رفت.

اما تحریم های بانکی هم زیان های زیادی به بخش انرژی وارد کرده بود چرا که

پری شاکرین

اگرچه حدس ها و گمان های زیادی زده می شد و اما واگرهای زیادی در میان بود ولی با همه این اوصاف در نهایت توافق هسته ای انجام شد توافقی که ماحصل رایزنی های ۲۲ ماهه ایران و کشورهای ۵+۱ بود. در چند سال اخیر ایران محدودیت ها و تحریم های بی سابقه ای را تجربه کرد بر همین اساس هم بود که نخستین اولویت دولت تدبیر و امید حل مسئله هسته ای ایران از طریق گفت و گو و مذاکره و نه تهدید بود. فشارهای اقتصادی بر ایران و تلاش بر ضعیف کردن قدرت ایران در منطقه شاید مهم ترین دلایلی بود که حسن روحانی همه تلاش دولت خود را در این دو سال بر سر حل مسئله هسته ای قرار داد و البته جواب تلاش های خود را گرفت و در نهایت قطعنامه ۲۲۳۱ برای رفع تحریم های ایران امضا شد.

اگرچه توافق تاریخی جمهوری اسلامی ایران با کشورهای غربی منجر به ایجاد امید فراوانی در بخش های مختلف جامعه و به ویژه در بخش اقتصادی شد اما در این میانه هم دلواپسانی بودند که ساز مخالف بزنند و البته صاحب نظرانی هم بودند که هشدار دادند امید زیادی نباید بست زیرا با رفع تحریم ها قرار نیست معجزه ای رخ دهد.

آثار تحریم ها بر صنعت برق چه بود اما یکی از صنایعی که همزمان با تحریم ها آسیب دید صنعت برق و بخش انرژی بود هر چند که توانست این صنعت دیرپای کشور را به طور کامل در معرض خطر قرار

با ظرفیت ۱۰۰ مگاوات به طور مثال ۱۰۰ میلیارد تومان تمام می‌شد، این میزان با افزایش دو برابری به ۲۰۰ میلیارد تومان یا حتی بیشتر افزایش یافته بود. در همین حال عدم فروش توربین‌های گازی که به عنوان یکی از اصلی‌ترین و کارآمدترین مولدها به شمار می‌روند، عدم فروش موتور دیزل‌های با توان تولید بیشتر از ۳ مگاوات، عدم فروش موتورهای دور بالا، عدم فروش تکنولوژی‌های پیشرفته، عدم فروش تکنولوژی‌های نوین از جمله میکروتوربین‌ها و ممانعت از فروش محصولات‌های تک، صنعت تولید برق کشور را به مشکل انداخت. بر همین اساس بود که شرکت‌های برقی دست به دامان دولت بودند تا برای رهایی از فشارهایی که متحمل می‌شدند چاره‌ای بیابند. تا این‌که دولت تغییر کرد شرایط کمی باز شد و مذاکرات ادامه یافت تا به توافق رسید.

صنعت برق بعد از توافق

اما با حصول توافق حالا چشم همه به این است تا ببینند چه گشایشی در روند امور به ویژه در بخش انرژی و صنعت برق رخ خواهد داد. بر همین اساس هم هوشنگ فلاحیان معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی در پاسخ به پرسشی مبنی بر تاثیر توافق ایران با گروه ۵+۱ بر بهبود وضعیت صنعت برق گفت: تامین بخشی از اقلام صنعت برق متأثر از شرایط تحریم بوده که ان‌شاءالله با گره‌گشایی مبادلات کالا بیش از گذشته تسهیل شود و کالا و تجهیزات در زمان کمتر با قیمت مناسب‌تر در دسترس

باشد.

به گفته وی با توافق صورت گرفته امیدواریم پروژه‌های متاثر از تحریم‌ها در اسرع وقت به اتمام برسد؛ کاهش تحریم‌ها می‌تواند در تامین مایحتاج عمومی صنعت برق کشور یاری‌دهنده باشد. به رغم این که ایران جز کشورهای است که توان نیروگاه‌سازی دارد.

در همین حال علیرضا دائمی معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزیر نیرو نیز بر لزوم تخصیص ۷ هزار میلیارد تومان از دارایی‌های آزاد شده بعد از لغو تحریم‌ها به بخش صنعت برق و ۵ هزار میلیارد تومان به صنعت آب تاکید کرده و تزریق این میزان سرمایه را برای نگهداری صنعت برق در همین حال ضروری دانست.

به باور صاحب نظران این حوزه اکنون و در شرایط پساتحریم بخش خصوصی فعال در حوزه صادرات خدمات فنی و مهندسی برق می‌تواند فعالانه در کشورهای دیگر حضور داشته باشد و تحریم‌های بانکی و اقتصادی آن را آسیب‌پذیر نمی‌کند ضمن این‌که تجهیزات اصلی صنعت برق به ویژه در بخش نیروگاهی ایران، با قیمت واقعی و با گارانتی‌های مربوطه به ایران داده می‌شود و در مجموع هزینه تعمیرات و نگهداری تجهیزات نیروگاهی ایران کاهش قابل ملاحظه‌ای خواهد یافت.

از سوی دیگر رشد اقتصادی در ایران نیاز به برق در کشور را افزایش داده و سرمایه‌گذاری بیشتری در این زمینه را نیاز خواهد داشت. در حوره انرژی‌های تجدیدپذیر نیز با ورود تجهیزات‌های تک و با راندمان بالاتر اما با قیمت پایین‌تر توجه اقتصادی

استفاده از این نوع منابع تولید برق بیش از پیش خواهد شد و توسعه و ترویج آن در کشور افزایش خواهد یافت.

استراتژی‌ها در پساتحریم چه باید باشد؟

به گفته حسن درگاهی اقتصاددان و عضو کارگروه تخصصی ستاد هماهنگی اقتصادی دولت برنامه اقتصادی دوران پساتحریم باید حول سه محور مهم نفت و سیاست‌های اقتصاد کلان، مساله تجهیز منابع مالی و الزامات اقتصاد درون‌زای برون‌گرا شکل گیرد ضمن این‌که نظام تصمیم‌گیری اقتصادی کشور به منظور تدوین و پیاده‌سازی برنامه‌های پساتحریم بر اساس یک رویکرد یکپارچه نیازمند بازنگری است. این سه ویژگی که لازم و ملزوم یکدیگرند باید به درستی تعریف و الزامات تحقق آن مشخص شود. اقتصاد درون‌زای برون‌گرا اقتصادی است که در آن توسعه ظرفیت‌ها، امکانات و عوامل تولید داخلی به همراه ارتقای بهره‌وری، از طریق اصلاح سیاست‌های داخلی و بهبود محیط کسب و کار و در تعامل با اقتصاد جهانی به منظور تحقق رشد اقتصادی پایدار و اشتغال‌زا شکل می‌گیرد.

به باور این استاد اقتصاد و صاحب نظر مدیریت چنین برنامه‌ای باید ایران را در یک مرحله‌گذار در ریل توسعه قرار دهد. اگر فرصت پیش آمده به درستی مدیریت نشود، بهترین برنامه‌های مدون در عمل تحت تاثیر اختلالات حزبی و گروهی و نقدهای مخرب، عقیم مانده و کشور از آثار مثبت تعامل جهانی در حوزه اقتصاد سودی

نخواهد برد. در این حالت در مقطعی از آینده نظرات افراطیون مجدداً به بهانه بی‌حاصل بودن تعامل با اقتصاد جهانی بر فضای سیاسی کشور مسلط خواهد شد و تمامی دستاوردهای زمینه‌ساز دولت برای ارتقای توسعه و پیشرفت از بین خواهد رفت.

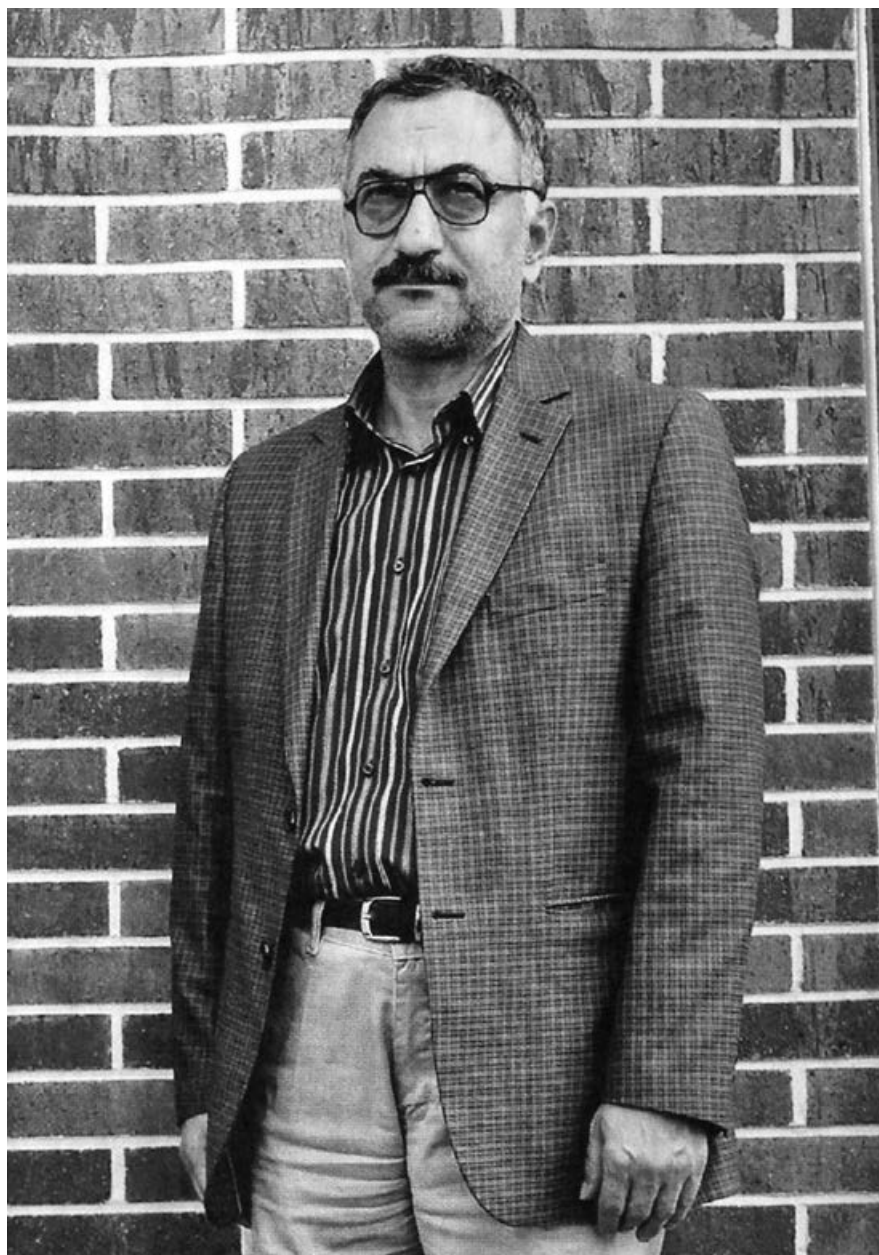
درگاهی تاکید می‌کند که حتی با تحقق رشد سالانه ۸ درصدی مورد هدف برنامه ششم، اقتصاد ایران تا پایان این دهه با شکاف تولید منفی مواجه است. این نکته نشان می‌دهد که اگر چه با توافق هسته‌ای، تحریم‌ها رفع می‌شوند ولی آثار تحریم تا پایان این دهه در پیکره اقتصاد کشور باقی خواهد ماند. هرچه اقدامات اصلاحی اقتصاد پساتحریم زودتر آغاز شود و اقتصاد رشد پرشتاب‌تری را تجربه کند، دوره زدودن آثار تحریم نیز کوتاه‌تر خواهد شد. بنابراین درک واقعیت‌های موجود باید سیاست‌گذاران را بیش از پیش به ایجاد تحولات اساسی در حوزه اقتصاد رهنمون سازد. بنابراین دولت باید کار شروع شده در دیپلماسی هسته‌ای را با دیپلماسی اقتصادی تمام کند.

منابع:

- مقاله، دکتر کوروش موسوی تاکامی فعال در صنعت برق و توانیر، <http://barghnews.com/fa/news/10162>
- <http://www.sedayeeghtesad.ir/News/17400.html>

سهم تحریم‌ها در اقتصاد ایران چقدر بوده است؟

سعید لیلانز / اقتصاددان

در شرایط پس از تحریم در کشور به مشکلات اصلی و مهمی برخوردیم که ناشی از اغراق در این راستاست و به طور قطع هر اتفاقی که در پس از تحریم می‌افتد به دلیل اندازه و صحت و سقم این فرضیه‌هاست. یکی از مهم‌ترین این فرضیه‌ها، این است که اساسا مشکلات اقتصادی ایران به دلیل وجود تحریم‌هاست یا خیر و اگر هست به چه میزان به تحریم‌ها وابسته است؛ این سوال البته به لحاظ سیاسی نیز از اهمیت خاصی برخوردار است. به این دلیل که اگر ما تحریم‌ها را عامل اصلی مشکلات اقتصادی ایران بدانیم، دولت قبل هم علاقمند به حل این مشکلات بود. دومین سوال، این است که اگر سهمی برای تحریم‌ها قائل شویم، چه اندازه است و تا چه حد تعیین‌کننده بوده یا خیر.

با مقایسه آمارها بین سال‌های ۷۶ تا ۸۲ و سال‌های ۸۴ الی ۹۰ متوجه نکاتی می‌شویم. از آنجایی که تحریم‌ها از نیمه اول سال ۹۱ اعمال شد و اگر بنا بود که تحریم‌ها عامل اصلی فشار در اقتصاد ایران مطرح شود، ما باید از ابتدای سال ۹۲ دچار بحران‌های اقتصادی می‌شدیم، به همین دلیل شواهدی که در اقتصاد ایران وجود دارد این موضوع را نشان نمی‌دهد، همچنین مدارکی که اخیرا بانک مرکزی تحت عنوان سری زمانی حساب‌های متعلق به زمان‌های ۸۳ الی ۹۱ را منتشر کرده، این اطلاعات نشان می‌دهد که از اواخر سال ۸۶، رشد اقتصادی از نفس افتاد، در سال ۸۷ تقریبا برای نخستین بار بعد از ۱۱ سال و حتی بعد از جنگ تحمیلی، رشد اقتصادی ایران تقریبا صفر شد. در همین بازه زمانی ۸۴ الی ۸۷، نرخ تورم ۵،۴ برابر شد. در سال ۹۰ نیز که بزرگ‌ترین درآمد ارزی در همه تاریخ ایران به دست آمد، جمعا ۱۴۶ میلیارد دلار درآمد ارزی داشتیم، حدود ۱۲۰ میلیارد دلار نفت صادر کردیم و ۱۰۰ میلیارد دلار کالا وارد کشور شد. در سال ۹۰ که بالاترین درآمد ارزی نفت ایران اتفاق می‌افتد، رشد اقتصادی ایران تنها به ۴ درصد می‌رسد. یعنی در دولت آقای خاتمی در سال ۸۱، اگر به ازای هر یک درصد رشد اقتصادی ناچار بودیم ۲،۵ میلیارد دلار کالا و خدمات وارد کنیم، این عدد تا سال ۹۰، به ازای هر یک درصد رشد اقتصادی نیاز به ۲۵ میلیارد دلار واردات کالا و خدمات داشتیم، یعنی چیزی حدود ۱۰ برابر. بنابراین اگر عامل اصلی بحران‌ها را شناسانیم، طبیعتا برای حل این موضوعات نمی‌توانیم، حرکت کنیم. در نتیجه جایی برای بهبود انتظارات فشار

اقتصاد ۲ دلیل دارد، یکی رشد سرمایه‌گذاری و دیگری رشد بهره‌وری است که هر ۲ عامل به خصوص از سال ۹۰ به بعد در ایران منفی شد.

علت رشد ناکافی در دولت قبل کاملا واضح است، وقتی دخالت دولت در اقتصاد زیاد می‌شود، به طور یقین نرخ

می‌آوریم که در آنجا اصلاحی مشکلاتی نبوده است. تا سال ۹۰ که مجموع انرژی اولیه حدود ۳۰۰ میلیارد دلار ارزش جاری بوده، ما فقط ۴ درصد رشد اقتصادی داشتیم. به همین دلیل حساسیت‌پذیری اقتصاد ایران به دلارهای نفتی کاملا از بین رفته است؛ فقدان رشد کافی که در علم

بهره‌وری کاهش پیدا می‌کند و فرار سرمایه‌های خصوصی ایجاد می‌شود. در حال حاضر مشکلاتی با نام فساد در اقتصاد ایران وجود دارد که این مشکل نه تنها در تاریخ ایران بی‌سابقه است، بلکه در تمام خاورمیانه هم‌متاست. فساد در ایران سیستماتیک شده، این نکته در فهم پس از تحریم خیلی مهم است که مشکلات اقتصادی ایران حدود ۵ الی ۶ سال قبل از تحریم اتفاق افتاده است. بین سال‌های ۷۶ الی ۸۲ و ۸۴ الی ۹۰، یعنی دوبازه زمانی کاملاً روشن. رشد ارزش افزوده بخش کشاورزی در ۶ سال اول دوره آقای خاتمی ۲۳ درصد مثبت بوده که این عدد در ۶ سال اول رییس‌جمهور بعدی ۴- درصد بود. در بخش صنعت، ۶۹ درصد در برابر ۴۹ درصد بود، GDP در دوره اول ۳۱ درصد رشد کرده، در دوره دوم ۲۹ درصد رشد داشتیم. درآمد ملی ۴۴ درصد در برابر ۳۱ درصد رشد داشتیم. تشکیل سرمایه که در دوره آقای خاتمی ۶۴ درصد رشد کرده بوده، بین سال‌های ۷۶ الی ۸۲، ۶ سال بعدی ۳۵ درصد رشد داشتیم. همچنین در خصوص ماشین‌آلات، ۸۱ درصد در برابر ۲۷ درصد رشد و در بخش ساختمان، شاهد ۵۲ درصد در برابر ۴۲ درصد رشد بودیم.

بر این مینا اگر بخواهیم وارد دوره پس از تحریم بشویم، چند فرض و پیش‌فرض داریم. اول اینکه این توافق حداقل در کوتاه‌مدت یا میان‌مدت، شرایط را به سال ۸۴ به لحاظ سیاسی برمی‌گرداند. در ایران و ایالات متحده به دلایل ژئوپلیتیک نمی‌تواند مشکلات قدیمی خود را حل کند و برای توجیه رادیکالیسم به یک دشمن فرضی نیاز است. بنابراین فرض ما این است که دشمنی ما و امریکا، قرار نیست تبدیل به یک دشمنی استراتژیک شود؛ فرض بعدی این است که توافق بر آتش‌منزاعات سیاسی ایران، اگر اضافه نکند، کم هم نخواهد کرد. همچنین ممکن است تنش‌های سیاسی افزایش پیدا کند. از آنجایی که شکاف طبقاتی در پایان دولت آقای احمدی‌نژاد به یکی از بالاترین و وخیم‌ترین اعداد نسبت به انقلاب اسلامی رسید، در سال ۹۰، ۱۱ درصد از قدرت خرید کارگران کم شد. تا پایان سال ۹۲، بین ۳۰ الی ۴۰ درصد قدرت خرید کارگر و بین ۴۰ الی ۵۰ درصد قدرت خرید کارمندان از بین رفت، که در دولت آقای روحانی موفق شدیم حدود ۱۲ درصد این کسری را احیا کنیم. با انتظاراتی که این روزها به آن دامن زده می‌شود، به دولت این فشار خواهد آمد که در دوران پس از تحریم مصرف عمومی را بالا ببریم. باید به این نکته توجه داشت که تحمل‌پذیری طبقه کارگر در برابر نوسانات اقتصادی به آستانه انفجار رسیده است. عامل دومی که به ما فشار خواهد آورد، فساد اقتصادی-

سیاسی بی‌سابقه ای است که ما به آن دچار هستیم. تمام بحث و جدلهایی که درخصوص میزان ذخایر ارزی مطرح است، شبکه فساد است که به دلیل کمبود منابع به خواب زمستانی رفته، بسیار امیدوار هستیم که بهره بزرگ‌تری از این منابع ببریم و عنصر دیگری که احتمال اینکه تنش را در ایران افزایش یا کاهش دهد، انتخابات بسیار سرنوشت‌سازی است که اسفندماه در پیش داریم. آمارهایی که در حال حاضر در حال صریح‌تر شدن است، کل پولی است که ایران در خارج از کشور دارد و قابل‌تصرف است و حدود ۳۰ میلیارد دلار است، میزان پولی که در یک شب قابل‌تزیق شدن به اقتصاد نیست. در ابتدا پایه پولی باید افزایش پیدا کند و در صورت افزایش پایه پولی، منجر به تورمی می‌شود که طبقه کارگر و محرومان نمی‌توانند آن را تحمل کنند، اما برای اینکه تکلیف این موضوع و سرمایه‌گذاری مشخص شود، اعداد و ارقامی استخراج کردم که جای تامل دارد. در سال ۸۵ اگر ما بخواهیم به همان نسبت GDP که در دولت آقای خاتمی تشکیل سرمایه دادیم، برسیم باید حدود ۱۵۰ میلیارد دلار در سال ۹۵ تشکیل سرمایه انجام بدهیم تا به یک حالت معمولی برسیم. مجموع کل سرمایه‌گذاری ایران در سال ۹۵ حدود ۴۵۰ هزار میلیارد تومان است که معادل ۱۵۰ میلیارد دلار می‌شود. بین سال‌های ۹۰ الی ۹۴ هم، کسری سرمایه‌گذاری که در ایران اتفاق افتاده عددی حدود حداقل ۲۵۰ میلیارد دلار است. آثار این کسری سرمایه را در صنعت نفت می‌بینیم. قبل از آغاز تحریم‌ها تولید نفتمان از رکورد ۴،۵ میلیون بشکه در روز به زیر ۳،۵ میلیون بشکه رسید. همچنین بیشترین سرمایه‌گذاری بین سال‌های ۸۴ الی ۹۰ در خارج از حوزه نفت و گاز انجام شد. در این حوزه حتی خروج سرمایه هم داشتیم. در مجموع ۲۵۰ میلیارد دلار کسری تجمعی تشکیل سرمایه در ایران تا پایان سال ۹۴ داریم.

ما در حال حاضر به ۴۰۰ میلیارد دلار سرمایه نیاز داریم تا به رکورد درآمدهای ملی اوایل دهه ۸۰ برسیم. البته اگر این را با ۳۰۰ میلیارد دلار قابل‌برداشت مقایسه کنیم و این فرض بنده که به سال ۸۴ باز می‌گردیم درست باشد، می‌توانیم در سال ۳ تا ۵ میلیارد دلار جذب سرمایه خارجی کنیم که معادل ۳ الی ۴ درصد از سرمایه‌گذاری سالانه عادی مورد نیاز ایران است. از این تشکیل سرمایه‌ی که نیاز داریم به طور معمول ۷۵ درصد از آن را ما در بخش خصوصی باید انجام بدهیم که البته خود بخش خصوصی به دلیل فقدان فضای عمومی کسب و کار است که به صحنه نمی‌آید. البته برای دوران بعد از تحریم حتماً پیش‌بینی‌های گشایش خواهیم داشت. ما در تجربه

پس‌انگ ۳ سال طول کشید تا توانستیم رشد اقتصادی ایران را به بالاترین رکورد تاریخی‌اش برسانیم. ۲۷ سال طول کشید تا درآمد ملی ما به دوره پس‌انگ رسید. تنها در سال ۸۲ درآمد ملی ایران به بالاترین رکورد خود یعنی در سال ۵۵ رسید. درآمد سرانه‌مان هم هنوز به آن دوران نرسیده است. البته بعید می‌دانم حداقل تا ۱۵ سال دیگر به عدد سال ۵۵ برسد.

GDP ایران به قیمت ثابت ۶ درصد کمتر از رکورد سال ۹۰ است. با پیش‌بینی‌های بنده تا پایان دهه ۹۰ امکان اینکه ما بتوانیم درآمد سرانه سال ۹۰ را به قیمت ثابت رکوردش تکرار کنیم، نخواهد بود. این در حالی است که به دلیل سقوط قدرت خرید شدید جامعه، ساختار اجتماعی ایران بسیار شکننده است بنابراین اقدامات اختصاصی این دولت بسیار محتاطانه‌تر باید باشد.

فرض دیگری که در این راستا وجود دارد، این است که ما تصور کنیم تا اول سال ۹۵ صادرات ایران به روزی ۲ میلیون بشکه برسد و البته متصور شدن این حجم از صادرات کمی دور از ذهن است به دلیل آنکه سرمایه‌گذاری کافی در صنعت نفت نکردیم، ثانیاً بازار نفت باید به لحاظ فنی به دوران قبل بازگردد. در این صورت با قیمت‌های فعلی نفت خام حدود ۱۵ تا ۲۰ میلیارد دلار کمتر از فروش در سال قبل از تحریم خواهد بود. یعنی چشم‌اندازی که ما داریم نباید در مورد آن اغراق کرد. اگر ما زمینه رشد انتظارات مردم را فراهم کنیم نه تنها آن غارت سازمان یافته در آن سال‌ها پیدا می‌شود بلکه سرخوردگی‌های ناشی از این انتظارات را نمی‌توانیم پاسخگو باشیم. اما نقاط مثبتی هم برای آینده داریم. تیم اقتصادی دولت یازدهم، تیم زبده‌یی است که حداقل بعد از انقلاب اسلامی، آدم‌های شایسته این چینی را ندیده بودیم. تیم اقتصادی این دولت در ۲۲ ماه گذشته عملکرد روشن و رو به رشدی را از خود نشان داده است. نقطه قوت دوم اینکه به دلیل آنکه ظرفیت‌های خالی زیاد داریم حداقل می‌توانیم تا سال ۹۵ بخش مهمی از این ظرفیت‌ها را فعال کنیم. نکته سوم اینکه آقای روحانی منافع ورودی فساد را در کشور تا جای امکان گرفته است. این اتفاقات به وجود آمدن اصلاحات در کشور را نشان می‌دهد. در حال حاضر چالش اصلی پیش روی اقتصاد ایران، گذر از رکورد GDP در سال ۹۰ خواهد بود. به دلیل آنکه برای این ۶ درصد از طریق توافق هسته‌یی ۱ الی ۲ درصد را برای سال آینده می‌توانیم جابه‌جا کنیم. مقداری نیز توسط آزاد شدن ذخایر ارزی ایران باز می‌گردد که بناس است به هدف ترمیم کسری بودجه اختصاص پیدا کند و دوم اینکه قیمت تمام شده کالاهای وارداتی ما کاهش پیدا خواهد کرد. ■

عباس خالذآذ

رویکرد سندیکا در فضای پساتحریم

هرچند برنامه ریزی‌های دولت و اجرای آن کمک موثری در جهت رفع مشکلات است، ولی تنها اتکا به آن راه‌هایی از معضلات نیست و می‌باید تکاپوی وسیع در بخش‌های مختلف جامعه صورت پذیرد تا بتوان در دوران جدید بعد از تحریم‌ها، با سرعت موجودیت خویش را در جامعه جهانی تجدید کنیم. علاوه بر دولت، بخش خصوصی و آحاد مردم نیز باید در این امر مشارکت کنند، تا با اقدامات هماهنگ بسترهای لازم پیشرفت همه جانبه فراهم شود. برقراری انضباط اجتماعی و اقتصادی، رفع تبعیض و جلوگیری از ریخت و پاش‌های مالی، انجام امور بصورت روشن و اصولی، رعایت حقوق دیگران و طرف‌های ثالث در سطوح ملی و جهانی، خودداری از زیاده‌خواهی و در نهایت کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی و اتکاء به توانایی‌ها و توان کاری خویش می‌تواند موجب رفع مشکلات داخلی و افزایش اعتماد جهانی به ایران شوند. می‌باید در دوران جدید به نحوی عمل کرد تا در مواردی کشور تبدیل به نمونه‌ای قابل اعتماد در سطوح جهانی شود و دسترسی به آن تنها با همدلی دولت و مردم و اعتماد متقابل عملی خواهد بود.

بی‌تردید شرایط پس از توافق فرصت مغتنمی است تا صنایع کشور توانمندی و ظرفیت‌های خود را علاوه بر داخل در خارج از مرزهای جغرافیایی به خوبی عرضه کنند. با توجه به فضای بوجود آمده پیش‌بینی می‌شود تحرک قابل توجهی در عرصه‌های مختلف بویژه صنعت در کشور پدید آید. از آنجا که انرژی برق به عنوان یکی مولفه اصلی و اساسی برای توسعه زیر ساخت‌ها و رشد کشور مورد نیاز است، از این رو نیاز به این انرژی پایه در دوران پسا تحریم روزافزون خواهد بود و به تبع آن ظرفیت‌های تولید، انتقال و توزیع برق باید افزایش یافته و پاسخگوی این نیاز باشد.

در این بین صنایع و تولید کنندگان تجهیزات برقی باید با تحرک بیشتر نسبت به افزایش حجم و ارتقاء کیفیت تولیدات خود اقدام کنند تا بتوانند در این فضای جدید و رقابتی، کالاهای خود را در بازار عرضه کنند. علاوه بر این با برداشتن تحریم‌ها بویژه در بخش مالی، صنایع ما این امکان را خواهند داشت تا در بازارهای منطقه‌ای و جهانی حضور پررنگ‌تری داشته باشند. البته مشروط بر اینکه مطالعات دقیق و عمیقی بر روی بازارهای هدف، رقبا، نیازهای منطقه‌ای و جهانی انجام پذیرد و تولید کنندگان داخلی نسبت به افزایش بهره‌وری، کاهش قیمت تمام شده و ارتقاء کیفیت تولیدات با جدیت اقدام کنند. بویژه آنکه پس از رفع تحریم‌ها و حضور در سازمان تجارت جهانی رقابت برای حضور موثر در بازارهای جهانی تشدید خواهد شد و بازار از آن کشورهایی خواهد بود که سطوح کمی و کیفی خویش را ارتقاء بخشند.

بی‌شک سندیکای صنعت برق ایران به عنوان بزرگ‌ترین و منسجم‌ترین تشکل صنفی صنایع برق کشور این موضوع را به عنوان یکی از اصلی‌ترین رویکردهای خود در دستور کار خواهد داشت و با رصد کردن شرایط موجود و پسا تحریم از فرصت بوجود آمده برای تحرک و پویایی صنایع برق کشور و تامین نیازهای داخلی و حضور در بازارهای جهانی بهره خواهد جست. ■

تحریم‌ها علیه ایران و ایرانی که از ده سال قبل با صدور قطع‌نامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد و مصوبات اتحادیه اروپا تشدید شد، سابقه ای ۳۵ ساله دارد. ابتدا آمریکا و کشورهای اروپایی با بکارگیری ابزارهای اجرائی، پارلمانی و احکام قضایی خویش و با اعمال تحریم‌های مستقیم رو در روی ایران قرار گرفتند و در پی آن با استفاده از سازوکارهای بین‌المللی کوشش کردند تا با اعمال تحریم‌های ظالمانه ایران و ایرانی را در جهان منزوی کنند. اعمال فشارها و تحریم‌ها، در طول این مدت به دو نحو صورت پذیرفت، قسمتی به طور روشن و مستقیم نظیر محدودیت‌های بازرگانی و مالی و غیره و قسمتی دیگر بصورت غیر مستقیم و نامشهود نظیر بلا اثر کردن توافق‌نامه‌های لغو روادید ایران با کشورهای مختلف، اعمال رفتارهای ناهنجار با ایرانیان، فراهم آوردن انواع محدودیت‌ها از جمله انتقال هزینه‌های دانشجویی و دارویی و جلوگیری از ادامه تحصیل دانشجویان ایرانی در بعضی از رشته‌های دانشگاهی.

صرفنظر از ارزیابی دلایل اعمال تحریم‌ها بر علیه کشورها، آثار مخرب اینگونه تحریم‌ها در جوامع مختلف کم و بیش یکسان است. آثار تحریم‌ها در زمینه‌های اقتصادی، تجاری، بانکی و مالی سریع و کوتاه، میان مدت است و در مقابل آثار تحریم‌ها در زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی، غیر ملموس و بلند مدت و مخرب تر است.

ایجاد زمینه‌های روانی، اقتصادی و اجتماعی برای افزایش مهاجرت‌های درون و برون مرزی و جابجایی غیر متوازن جمعیت، فرار سرمایه، کاهش تولید و اشتغال، افزایش فقر، فساد، اعتیاد، رانت و خشونت‌های اجتماعی، تسری یاس در جامعه و سقوط اخلاقیات و معیارهای فرهنگی از جمله اهدافی است که قدرت‌های جهانی با اعمال تحریم بر علیه جوامع مختلف دنبال می‌کنند.

خوشبختانه به‌رغم مشکلات که در نتیجه اعمال تحریم‌ها به ایران وارد شد، قدمت تاریخی، عمق فرهنگ غنی، آگاهی مردم، وجود منابع و توانمندی‌های بالقوه و برنامه ریزی‌های به عمل آمده موجب شده تا آثار تحریم‌های ۳۵ ساله در ایران با آثار تحریم‌ها در دیگر جوامع قابل قیاس نباشد و برخلاف انتظار تحریم‌کنندگان، در مواردی علاوه بر اینکه تحریم‌ها آثار مخربی در پی نداشت، بلکه پیشرفت‌های وسیعی نیز حاصل شد که رشد چشم‌گیر فعالیت‌های علمی کشور در صدر آن قرار دارد. می‌باید سفری به کوبا، زیمبابوه و یا کره شمالی داشت تا عمق اعمال اینگونه تحریم‌ها را از نزدیک لمس کرد.

نمونه دیگر کشور چین در دو دهه قبل است که توانست بعد از رفع تحریم‌ها و بازگشت به جامعه جهانی با تولدی دیگر، جهان را دگرگون سازد و به عنوان بزرگ‌ترین طلبکار مالی از آمریکا در جایگاه قوی‌ترین اقتصاد جهان درآید، بدون اینکه هویت سیاسی و اجتماعی خویش را تغییر دهد.

به‌طور قطع برای دوران بعد از تحریم برنامه ریزی‌های کلان در کشور صورت پذیرفته است. از گفته‌های مسئولین چنین بر می‌آید که سرمایه‌گذاری در امور زیر بنایی، واحدهای تولیدی و ایجاد اشتغال در صدر برنامه‌ها قرار دارد و برقراری نظم و انضباط مالی و پولی و افزایش ارتباطات جهانی نیز از مدت‌ها قبل در دستور کار دولت قرار گرفته است.

فصل کاشت سرمایه در چرخه اقتصاد کشور

محمدقلی یوسفی؛ عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی

در طول دهه‌های گذشته اقتصاد کشور ما در مسیرهای غلطی حرکت کرده است و با رشد بدی همراه بوده است. در واقع به دلیل سیاست‌های غلط اقتصادی ما، بازدهی بخش‌های تولیدی اساسی و مهم مثل صنعت و کشاورزی کاهش یافته و در مقابل بازدهی فعالیت‌های واسطه‌گری‌های مالی، دلالی و تجاری و خدماتی افزایش پیدا کرده است. نتیجه این فرآیند وضعیت نابسامانی است که با آن مواجهیم و اقتصاد ایران را به وضعیت رکود-تورمی تبدیل کرده است. لازم است که ما نگاه جدیدتری داشته باشیم و از سیاست‌های غلط گذشته دست برداریم و سیاست‌های مقطعی و کوتاه‌مدت که در جهت حفظ وضع موجود قدم برمی‌داشتند، مورد بازنگری قرار گیرند. دولت باید استراتژی بلندمدت در پیش گیرد و مبنای آن را بر سیاست‌های تشویقی بخش تولید و حمایت منابع به سمت بخش‌های صنعت و کشاورزی و مشارکت مردم در فعالیت‌های تولیدی پایه‌ریزی کند و این رشدی است که می‌توان آن را خوب نامید.

بنابراین آنچه تاکنون با آن مواجه بوده‌ایم، این بوده است که دولتمردان روی شاخص‌های غلطی متمرکز بوده و آدرس‌های غلطی می‌دادند که در نهایت به یک رشد غلط منجر شده و این رشد غلط برای کشور مخرب است. رشدی که ناشی از فعالیت‌های خدماتی، دولتی، نظامی و بوروکراسی بدون توجه به مشارکت مردم و با سیاست‌های پولی و مالی غلط است، رشد بدی است که باید جلوی آن را گرفت. چراکه اصلاح این رویه برای اقتصاد کشور بسیار پرهزینه و مخاطره‌آمیز خواهد بود. ما باید از این مسیر رشد غلط به رشد صحیح بازگردیم، در این صورت رشد اقتصادی ما همراه با بهره‌وری، ایجاد اشتغال و مشارکت مردم در فعالیت‌های تولیدی خواهد بود. تاکنون مهم‌ترین عامل بازدارنده برای دستیابی به رشد اقتصادی، وجود تحریم‌ها عنوان می‌شده است اما اکنون که سیاست درستی در زمینه سیاست خارجی دنبال شده است، بهتر است این سیاست خوب خارجی را با سیاست خوب داخلی هم مرتبط کنیم و دولت بازنگری اساسی در سیاست‌های اقتصادی داخلی خود داشته باشد تا این فرصت طلایی از دست نرود. حال حاضر بهترین زمانی است که دولت می‌تواند با اتخاذ یک استراتژی بلندمدت هدایت منابع از بخش‌های واسطه‌گری به سمت بخش‌های تولیدی را هدف اصلی خود قرار دهد تا سرمایه‌ها در کشور کاشته شود. با توجه به تعاملی که اکنون ایران با دنیا انجام می‌دهد امیدوار هستیم از این فرصت استفاده کند و با انتقال تکنولوژی و دانش به بخش‌های تولید امیدی را برای فعالان اقتصادی ایجاد کند تا کشور از این وضعیت بحرانی و رکودی اقتصاد کشور نجات یابد. اگر دولت سیاست‌های غلط گذشته خود را دنبال کند، هیچ بعید نیست این فرصت طلایی را از دست بدهیم و منابع ارزی آزاد شده بعد از لغو تحریم‌ها تبدیل به کالا شوند و وضعیت رکود-تورمی ما عمیق‌تر شود. اما اگر دولت با بازنگری در سیاست‌های بودجه‌یی، پولی و ارزی خود دوران پساتحریم را پشت سر بگذارد، بهبود اقتصادی را شاهد خواهیم بود. ■

منبع: سایت اقتصاد آنلاین

بخش خصوصی تزیین نیست

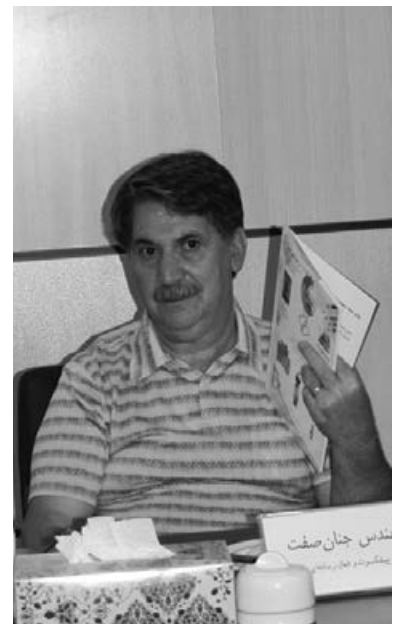
محمدصادق جنان‌صفت؛ سردبیر روزنامه تعادل

درحالی که دولت یازدهم و چهره‌های اصلی آن به ویژه در سطح معاونان رییس‌جمهور و وزیران کلیدی اقتصاد ۲ سال است که بر طبل حمایت از بخش خصوصی می‌کوبند، اکنون زمان راستی‌آزمایی این ادعا فرا رسیده است.

اکنون ایران در شرایط تازه‌یی قرار گرفته است و هیجان فوق‌العاده‌یی در میان مدیران سیاسی و اقتصادی وجود دارد که ناشی از ورود هیات‌های اقتصادی اروپایی است.

برخی از مدیران حتی در سطوح بالای مدیریت اقتصادی در روزهای سپری شده و در گفت‌وگوهای رسانه‌یی مسابقه‌یی نانوشته راه انداخته و مطابق با بخش‌های تحت مدیریت خود، پروژه و نیاز ارزی تعریف کرده‌اند. براساس جمع‌بندی تایم‌مالی تاکنون ۶۰۰ میلیارد دلار نیاز ارزی ایران تنها در بخش‌های زیربنایی شناسایی شده است. آنچه در روزهای سپری شده اما قابل تامل است بیرون ماندن بخش خصوصی از دور گفت‌وگوها و مذاکرات اقتصادی است و پرچم در اختیار مدیران دولتی و شرکت‌های شبه‌دولتی قرار دارد. به نظر می‌رسد که ادامه این وضعیت ضمن اینکه برخلاف وعده‌ها و سخنان رییس‌جمهور و معاون اول وی و سایر مدیران است، می‌تواند آسیب دوباره‌ای بر اقتصاد ایران وارد کند. شرایط تازه و رفتارهای مدرن حکم می‌کند که به جای فریب کردن بخش دولتی و بنگاه‌های تحت حمایت آنها در جذب سرمایه خارجی و افزودن بر حجم دولت، راه را برای حضور واقعی بخش خصوصی به معنای واقعی هموار سازیم. کنار گذاشتن بخش خصوصی از جریان دادوستد در حوزه عمل و استفاده از نام و عنوان آنها به صورت تزیینی، احتمال وقوع قابل توجهی دارد. درحالی که رییس اتاق بازرگانی ایران و روسای اتاق‌های بازرگانی مشترک ایران و روسیه، ایران و ایتالیا و ایران و سوییس این تهدید را به‌طور ضمنی در سخنان‌شان بیان کرده‌اند، می‌توان پیش از داغ و سوزان شدن مسائل، فکری کرد و بخش خصوصی را به‌طور واقعی در جریان کارها قرار داد. ■

منبع: روزنامه تعادل

مردم هر لحظه منتظر بودند تا مذاکرات به اتمام رسیده و نتیجه آن به اصطلاح یک توافق خوب باشد. دغدغه مردم بیش از همه چیز، مسأله گرانی بود. مدت‌ها همه منتظر بودند تا یک توافق خوب نتیجتاً به ارزان شدن کالاها و رفاه بیشتر ختم شود. بالأخره کار به فرجام رسید و توافق حاصل شد. همه به کوچه و خیابان آمده و جشن شادی گرفتند. اما نظر کارشناسان و نظریه پردازان اقتصادی با مردم تفاوت دارد. در سخنان همه اقتصاددانان نوعی نگرانی موج می‌زند. نوعی اما و اگر در صحبت‌های همه آنها دیده می‌شود. حتی از ارزان شدن یکباره کالاها ابراز نگرانی می‌کنند و باورشان این است که پیشرفت و پسرقت اقتصاد ایران، دو روی سکه لغو تحریم‌هاست. در همین راستا گفتگویی با دکتر یحیی آل اسحاق، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران و رییس پیشین این اتاق داشتیم. وی دارای مدرک دکتر در رشته مدیریت راهبردی است و یدی طولاً در اقتصاد دارد. ستبران در این شماره خود به گفتگو با وی پرداخته است:

شمشیر دلبه پساتحریم؛ تهدید یا فرصت

گفتگوی اختصاصی ستبران با یحیی آل اسحاق؛ عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی و صنایع و معادن تهران

متفاوت خواهد بود. اما بررسی اینکه این تفاوت تا کجاست و چه خصوصیاتی دارد، نیاز به یک نگاه واقع‌بینانه دارد نه یک نگاه سطحی و غیر واقع‌بینانه.

این رابطه چیست؟

دوران پساتحریم یا پس از مذاکره یک دوره ویژه است. یعنی قطعاً روابط خارجی اقتصادی ما نسبت به گذشته اش

عده‌ای معتقدند ممکن است دوران پساتحریم به ضرر ایران تمام شود و اصلاً منافی که همه ایرانی‌ها توقعش را دارند، به دنبال نداشته باشد. نظر شما در

یکی از مهمترین انتظارات مردم و فعالین اقتصادی این است که زمینه برای استفاده از سرمایه‌گذاری‌های خارجی و یا ۱۰۸ میلیارد دلار پول بلوکه شده کشور در خارج از کشور، فراهم شود و در کنار آن درآمدهای ارزی ناشی از فروش نفت افزایش یابد

انتظار ما این است که بسیاری از محدودیت‌ها و تحریم‌ها اعم از تحریم‌های هسته‌ای، قانونی، بیمه‌ای، بانکی و... برداشته شده و پول‌های بلوکه شده ایران آزاد شود. به هر حال در طول این سال‌ها تحریم‌های متعدد و مختلفی در حوزه‌های صادرات و واردات بر ما تحمیل شد. حالا قرار است این محدودیت‌ها برداشته شود و ما برای بررسی پیامدهای آن پیش از هر چیز باید شناختی دقیق از وضعیت فعلی کشور داشته باشیم.

مهمترین مساله این است که در شرایط کنونی، تمام نهادهای اقتصاد ما بر اساس شرایط تحریم سامان داده شده است. بر همین مبنا قیمت تمام‌شده محصولات ما حداکثر بین ۱۵ تا ۳۰ درصد گران‌تر از وضعیت عادی است. به نظر می‌رسد این مساله هم برای مردم کاملاً روشن است و به همین دلیل من بر این باورم که نگاه مردم آنقدر غیرواقع‌بینانه نیست که انتظار داشته باشند با لغو تحریم‌ها همه چیز حل و فصل شود. خوش‌بینانه‌ترین حالت این است که پس از لغو تحریم‌ها این ۳۰ درصد هزینه تحمیل شده به قیمت‌ها، کاهش یابد.

مساله دیگر این است که تحریم‌ها اجازه نداد که ما از نظر سطح تکنولوژی، فناوری و تعامل با جهان به‌روز شویم، افزون بر اینکه در همین روابط محدود موجود هم بوروکراسی‌های زایدی حاصل شده است.

از همین رو، نوعی تشنگی یا انتظار وجود دارد که پس از این و با لغو تحریم‌ها نقل و انتقالات پولمان از طریق صراف و به شکل غیررسمی انجام نشده و بتوانیم کار را از طریق گشایش‌ال‌سی و به صورت معمول انجام دهیم. در حقیقت انتظار مردم ما این است که از این به بعد مجبور نباشیم کالاها را دست‌دوم بخریم و از تکنولوژی درجه دوم و سوم استفاده کرده و به سمت چین و تکنولوژی‌های پایین‌تر حرکت کنیم.

شاید یکی از مهمترین انتظارات مردم و فعالین اقتصادی این است که زمینه برای استفاده از سرمایه‌گذاری‌های خارجی و یا ۱۰۸ میلیارد دلار پول بلوکه شده کشور در خارج از کشور، فراهم شود و در کنار آن درآمدهای ارزی

ناشی از فروش نفت افزایش یابد.

حال باید دید در خارج از ایران چه انتظاراتی وجود دارد؟ بی‌شک بسیاری از سرمایه‌گذاران منتظر لغو این تحریم‌ها هستند. در حال حاضر اقتصاد دنیا در شرایط رکود به سر می‌برد و به همین دلیل آنها هم به دنبال بازارهای مستعد برای سرمایه‌گذاری هستند. با لغو تحریم‌ها یک بازار مصرف بزرگ حدود ۸۰ میلیون نفری در ایران ایجاد می‌شود. انتظار ما این است که ظرف ۶-۵ سال آینده رقمی بالغ بر ۱۰۰۰-۷۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی جذب کنیم. فقط در حوزه نفت و گاز قرار است چیزی حدود ۴۰۰-۳۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کنیم. البته نباید این مساله را نادیده انگاشت که در همسایگی ایران هم ۱۵ کشور با بازاری ۳۸۰-۳۷۰ میلیون نفری وجود دارد که به دنبال توسعه و جذب سرمایه‌های خارجی هستند. فعالان اقتصادی جهان به این بازار هم خیره شده‌اند اما قطعاً مناسب‌ترین، اقتصادی‌ترین و امن‌ترین کار این است که از تولیدکنندگان و فعالان اقتصادی ایرانی کمک بگیرند و فعالان اقتصادی جهان به این مطلب واقفند.

■ چرا آنها باید به واسطه ایران در این بازارها حضور پیداکنند؟ چه نیازی به ایران دارند؟

به عنوان مثال یک شرکت آلمانی به جای اینکه نیروی آلمانی را به عراق بفرستد، از مهندسان ایرانی که ریسک و قیمتشان به مراتب پایین‌تر است، کمک می‌گیرد. این شرکت با در نظر گرفتن امنیتی که در عراق به لحاظ مسائل فرهنگی و همسایگی برای ایرانیان وجود دارد و همچنین با توجه به ماشین‌آلات راکد موجود در ایران، مناسب‌ترین شرایط را در این می‌بیند که با ایرانیان قرارداد همکاری امضا کند.

مثلاً در حوزه برق فرض کنید بخواهند در عراق یک نیروگاه احداث کنند. اگر شرکت زیمسن آلمان با واحدهای تولیدکننده ایرانی وارد همکاری شود، قطعاً کار برایش ارزان‌تر و امن‌تر تمام خواهد شد. مجموعه این شرایط نشان می‌دهد که ورود شرکت‌های اروپایی و آمریکایی

به این بازار ۴۰۰-۳۰۰ میلیونی از طریق ایران بدون شک آسان‌تر و پرسودتر خواهد بود.

حال باید دید با توجه به نیازی که در سرمایه‌گذاران و شرکت‌های خارجی و فعالان اقتصادی ایران وجود دارد، چه اتفاقی می‌افتد؟

پیش از هر چیز نباید فراموش کنیم که محصولات تولیدی ما نسبت به رقیبان در جهان، ۳۰ درصد گران‌تر است. یعنی کالایی که وارد ایران خواهد شد، احتمالاً با کیفیتی بهتر و مناسب‌تر از تولیدات ما، ۳۰ درصد ارزان‌تر خواهد بود؛ چراکه بعضی از تولیدات کنونی ما به دلیل همین تحریم‌ها با استانداردهای جهانی فاصله دارد. چه بسا آنها دست به دامپینگ هم بزنند. یعنی به دلیل رقابتی که بین خودشان است، حتی از قیمت تمام‌شده خودشان هم پایین‌تر بیایند. متأسفانه به دلیل رکود موجود، ذخایر انبارهای ما بسیار بالاست. انبارها مملو از کالایی است که با قیمت تمام‌شده بالا تولید شده‌اند و بازار هم ندارند. اگر چنین بازار وارداتی هم ایجاد شود، کاملاً امکان‌ناشان از بین می‌رود و شوک بزرگی به واحدهای تولیدی ما وارد می‌شود.

■ اگر بتوانیم بر مشکل تولید داخلی و ازدیاد واردات فائق آییم، خطر دیگری از جانب لغو تحریم متوجه ما نیست؟

در حوزه روابط بانکی هم با مشکلاتی روبرو هستیم. نظام بانکی ما با استانداردهای نظام بانکی جهانی اختلاف دارد. وام‌های آنها با ۳-۲ درصد سود است و وام‌های بانک‌های ما با ۳۰-۱۰ درصد بهره. سیستم بانکی که عادت کرده خود را با ۳۰-۱۰ درصد سود اداره کند، چطور می‌تواند با بانکی رقابت کند که با ۳-۲ درصد اداره می‌شود. در چنین شرایطی فرمت‌ها، دستورالعمل‌ها، روابط و همه نظامات بانک‌های داخلی به هم می‌ریزد.

از سوی دیگر قرار است با افراد و شرکت‌های جدید ارتباطات منطقه‌ای و جهانی داشته باشیم؛ اشخاصی که شناختی از آنها نداریم. در حوزه صادرات هم باز به همین

لغو تحریم اثر روانی خود را دارد. اما اقتصاد با واقعیت‌ها طرف است. واقعیت این است

که لغو نهایی تحریم‌ها، ۶ ماه تا یک سال زمان خواهد برد. اما فشارهای روانی ناشی از تحریم‌ها قطعاً تا اندازه‌ای رفع خواهد شد و همین مساله بر قیمت‌ها هم تاثیر خواهد داشت. اما در نهایت شاهد کاهش قیمت ۱۵-۳۰ درصدی خواهیم بود. تاثیر کوتاه مدت دیگر این توافق، از بین رفتن ایران‌هراسی در جامعه بین الملل است. همچنین کسانی که در داخل از فضای تحریم سوء استفاده می‌کردند، از این پس کنترل می‌شوند.

ترتیب دچار مشکل خواهیم شد. لذا اگر اوضاع کشور درست مدیریت نشود، بدون شک دچار یک شوک اولیه خواهد شد. این شوک مثل شوک پس از قطعنامه ۵۹۸ که بعد از جنگ پیش آمد، از بین می‌رود و رشد پیدا می‌کنیم؛ ولی به قیمت از بین رفتن تعدادی زیاد از واحدها که قدرت رقابت و توان مقابله را ندارند.

لذا چند ماهی که تا اجرایی شدن توافق باقی مانده، یک فرصت طلایی است که واحدهای صنعتی و اقتصادی، بانک‌ها، دولت و سیاستگذاران خودشان را برای شرایط پساتحریم آماده کنند.

من بر این باورم که بنگاه‌های اقتصادی باید به صورت مستقل برای رویارویی با شرایط پساتحریم چاره‌اندیشی کنند. آنها باید بتوانند شرکای خارجی را که علاقمند به سرمایه‌گذاری و حضور در بازارهای ما هستند، جذب کنند. در حال حاضر ماشین‌آلات و تجهیزات زیادی در شهرک‌های صنعتی، بنگاه‌ها و شرکت‌های تولیدی وجود دارد که با ۳۰ درصد ظرفیتشان کار می‌کنند، بنابراین یک ظرفیت خالی بزرگ وجود دارد که نیروی انسانی، مهندس و زیرساخت‌های تولید را دارد اما برای فعال کردن آن نیاز به سرمایه و بازارهای جدید هست.

در این شرایط اگر بنگاه‌های اقتصادی ایرانی بتوانند با شرکت‌های همگن خارجی، همکاری کرده و شرکایی در تولید پیدا کنند، به محض حذف محدودیت‌ها، رونق به اقتصادمان بازمی‌گردد. به علاوه شرکت‌های خارجی به‌جای اینکه فقط فروشند کالاهای خود در بازار ایران باشند و تجارت را فقط در حوزه واردات کالا شکل دهند، همکاری با ایران را در عرصه تولید آغاز می‌کنند. به این ترتیب این تهدید به فرصت تبدیل می‌شود.

البته در این میان دولت هم وظایفی دارد. در حقیقت یک بخش کارهایی است که خود واحدها باید انجام دهند و یک بخش کارهایی است که دولت باید عهده‌دار شود. دولت باید جریانی که پس از تحریم‌ها شکل می‌گیرد را هدایت کرده و مراقب باشد که اولویت به مسائل تجاری داده نشود.

اگر منابع و فرصت‌های ایجاد شده پس از لغو تحریم‌ها درست مدیریت نشود و امکانات مالی که برای کشور ایجاد خواهد شد، به سمت واردات برود، همان بلایی به سر ایران خواهد آمد که در اواخر دوره پهلوی با افزایش قیمت نفت در کشور رخ داد و تمام بنیان‌های کشور را به هم ریخت.

دولت چگونه می‌تواند این فرآیند را هدایت کند؟

دولت می‌تواند زمینه‌های سرمایه‌گذاری را برای واحدهای تولیدی تسهیل کرده و شرایط را در قوانین و مقررات، مالیات، بیمه و مسائل کارگری تسهیل کند. البته کاهش بوروکراسی اداری، تثبیت بازار، تسهیل صادرات و مسائلی از این دست هم بر عهده دولت است. دولت باید به سرمایه‌گذاران خارجی این اطمینان را بدهد که مقدمات کار برای حضور آنها در بازارهای ایران فراهم است. از در این صورت سرمایه‌گذار خارجی به‌جای واردات کالا به سمت تولید و سرمایه‌گذاری جذب خواهد شد.

در رابطه با تعرفه نیز باید دقت کنیم که سرمایه‌گذار خارجی نتواند به خاطر باز بودن دروازه‌ها، واحدهای داخلی را از پای در آورند. به هر حال نباید فراموش کنیم که آنها قادرند با قیمت تمام‌شده پایین‌تر، خدمات پس از فروش بهتر و کیفیت بالاتر کالاهای داخلی را در رقابت شکست دهند.

از دیدگاه شما اثر کوتاه مدت لغو تحریم‌ها چه خواهد بود؟

لغو تحریم اثر روانی خود را دارد. اما اقتصاد با واقعیت‌ها

طرف است. واقعیت این است که لغو نهایی تحریم‌ها، ۶ ماه تا یک سال زمان خواهد برد. اما فشارهای روانی ناشی از تحریم‌ها قطعاً تا اندازه‌ای رفع خواهد شد و همین مساله بر قیمت‌ها هم تاثیر خواهد داشت. اما در نهایت شاهد کاهش قیمت ۱۵-۳۰ درصدی خواهیم بود. تاثیر کوتاه مدت دیگر این توافق، از بین رفتن ایران‌هراسی در جامعه بین الملل است. همچنین کسانی که در داخل از فضای تحریم سوء استفاده می‌کردند، از این پس کنترل می‌شوند.

عده‌ای در مورد نرخ دلار هشدار می‌دهند. آنها

معتقدند اگر نرخ دلار کاهش یابد، واردات افزایش

خواهد یافت. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

قیمت دلار تابع تعادل اقتصادی کشور است و از یک عنصر یا نهاده تاثیر نمی‌پذیرد. دلار با صادرات، واردات، تأمین مواد اولیه و قطعات، تأمین بودجه، تصمیمات دولت و غیره در ارتباط است. باید دید اقتصاد کشور با توجه به وزن و اثر نرخ دلار در چه نقطه تعادلی قرار می‌گیرد. اما به هر حال اگر نرخ ارز مدیریت نشود، با ورود پول‌های بلوکه‌شده به ایران و همچنین تحقق سرمایه‌گذاری خارجی، دوباره نقدینگی‌های ارزی افزایش می‌یابد و همین مساله ممکن است کشور را به سمت واردات بی‌رویه سوق دهد. بنابراین برای این در آمد ارزی باید به درستی برنامه ریزی کنیم.

خطری که در مورد آزاد شدن پول‌های بلوکه‌شده کشور وجود دارد این است که تبدیل این دلارها به ریال بی‌شک به ایجاد نقدینگی قابل توجهی در گردش مالی کشور منجر می‌شود که اولین نتیجه آن افزایش تورم خواهد بود. لذا دولت در مدیریت کردن این نقدینگی ارزی باید دقت و هوشیاری زیادی به خرج دهد. از دیدگاه من بانک مرکزی به‌راحتی می‌تواند با تک‌نرخ کردن نرخ ارز در کوتاه‌ترین زمان ممکن این مساله را مدیریت کند و البته اراده این کار را هم دارد.

گفتگو با مهندس هوشنگ فلاحتیان؛ معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی

جذب سرمایه‌های خارجی با شرط صیانت از ساخت داخل

صنعت آب و برق، رکود فعالیت شرکت‌های داخلی را در پی نداشته باشد. فلاحتیان ضمن اشاره به این نکته که وزارت نیرو عدم ایجاد مشکل برای تولیدکنندگان بخش خصوصی در پساتحریم را یکی از اصلی‌ترین اولویت‌های خود می‌داند، خاطر نشان می‌کند: «در صورتی که سرمایه‌های خارجی به درستی مدیریت شوند می‌توانند زمینه ساز توسعه صنعت برق کشور باشند و به همین منظور ما تلاش کردیم برای جذب صحیح سرمایه‌های خارجی با عنایت به توان ساخت داخل و نیاز تکنولوژیکی و سرمایه‌ای سازندگان و پیمانکاران داخلی برنامه ریزی کنیم.»

معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی تولید برق حرارتی، تجدیدپذیر و فتوولتاییک را جزو اصلی‌ترین زمینه‌ها برای جذب سرمایه‌های خارجی برمی‌شمرد و می‌افزاید: «البته برای بهینه سازی نیروگاه‌های قدیمی، خارج کردن نیروگاه‌های فرسوده و جایگزینی آنها با نیروگاه‌هایی با راندمان بالا هم باید برنامه ریزی شود.»

فلاحتیان همچنین آمادگی وزارت نیرو را برای جذب سرمایه در حوزه‌هایی مانند ریکاورینگ واحدهای موجود، کاهش تلفات شبکه‌ها و استفاده از تجهیزات نوین با فناوری‌های پیشرفته اعلام کرده و می‌گوید: «ما تلاش می‌کنیم سرمایه‌هایی که به سمت کشور سرازیر می‌شوند را به این سمت و سو هدایت کنیم. چرا که بی شک این همکاری‌ها با مشارکت شرکت‌های داخلی می‌تواند به انتقال تکنولوژی به داخل کشور منجر شود.»

وی به بنگاه‌های اقتصادی فعال در صنعت برق اطمینان می‌دهد که هر اتفاقی در مذاکره و همکاری با شرکت‌های خارجی صورت گیرد، قطعاً با قوانین و مقررات کشور متناسب خواهد بود و تصریح می‌کند: «ما به هر حال سهم ساخت داخل این تجهیزات را به عنوان مهمترین اصل، مد نظر قرار خواهیم داد، اما در کنار آن نباید فراموش کنیم که تامین مالی پروژه‌های صنعت برق هم مساله حیاتی و مهمی است که باید به دنبال راهکاری عملیاتی برای آن باشیم.»

فلاحتیان تامین مالی و استفاده از فاینانس خارجی برای اجرای پروژه‌های زیربنایی صنعت برق را یکی از هدفگذاری‌های وزارت نیرو عنوان کرده و می‌گوید: «بدون شک در تمام تعاملاتی که بین جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورها صورت می‌گیرد، مهمترین مساله مورد نظر مسئولین، آسیب نرسیدن به ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های داخلی کشور خواهد بود.»

بالاخره مذاکرات طولانی و پرفراز و نشیب دیپلمات‌های ایران به نتیجه رسید تا کلید تدبیر در قفل تحریم‌ها بچرخد و امید را در جان اقتصاد کشور بدمد. اگر چه شاید نتوان قضاوت درستی درباره این داشت که نقطه پایان تحریم‌های ظالمانه سه دهه ای بین المللی که البته ظرف ده سال اخیر، شدت یافته بود، کجاست اما واقعیت این است که ایران که ظرف سی سال اخیر خودکفایی را به خوبی تمرین کرده و در بسیاری از صنایع در آزمون آن سر بلند بوده، حالا باید مهيای پساتحریم باشد.

ایران بازاری ۸۰ میلیون نفری است که پتانسیل‌های قابل توجهی دارد و دسترسی آن به منابع گسترده طبیعی بر میزان جذابیت آن برای سرمایه‌گذاران می‌افزاید. همه صنایع کشور باید مهيای ورود سرمایه‌گذاران، کمپانی بزرگ و برندهای مطرح دنیا باشند و این امر علاوه بر اینکه می‌تواند زمینه ساز توسعه آنها باشد، قادر است صنایع داخلی را در رقابت، دچار آسیب‌های جدی کند.

این است که از همان روزهای ابتدایی پس از توافق، مسئولین دولتی و مدیران و نمایندگان بخش خصوصی به بیان دیدگاه‌های خود در خصوص ایران پساتحریم پرداختند. مدیران صنعت برق اما با توجه به اینکه تمام تلاش خود را در تابستان گرم و کم آب امسال بر تامین برق و آب مردم متمرکز کرده بودند، کمتر از سایرین از پساتحریم گفتند.

مهندس هوشنگ فلاحتیان، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی در گفتگوی اختصاصی با نشریه ستبران، از اندیشیده شدن تدابیر لازم در وزارت نیرو سخن می‌گوید و اذعان می‌کند: «ما هنوز هم برای آماده سازی صنعت برق جهت رویارویی با شرایط پساتحریم فرصت داریم اما باید به صاحبان صنعت برق کشور اطمینان دهیم که ما تدابیر لازم را در این خصوص اندیشیده ایم.»

وی از سفر هیات‌های تجاری متعدد به تهران خبر می‌دهد و تصریح می‌کند: «در طول یک سال اخیر و حتی تا پیش از به نتیجه رسیدن مذاکرات، هیات‌های تجاری بسیار زیادی با وزارت نیرو جلسه داشته و مذاکره کرده اند. ما پیشنهادات بسیار خوبی برای سرمایه گذاری در صنعت آب و برق ایران از این هیات‌ها دریافت کرده ایم.»

معاون وزیر نیرو تاکید می‌کند: «به هر حال باور ما این است که پذیرش این پیشنهادات، بیش از هر چیزی باید متضمن توجه به سازندگان داخلی باشد. اولین مساله‌ای که ما در وزارت نیرو برای جذب سرمایه‌های خارجی مد نظر قرار می‌دهیم این است که ورود این سرمایه‌ها به

امضای توافقنامه هسته ای ایران و ۵+۱ و برپایی جشن هسته ای در ایران باروانه شدن هیات‌ها و مقامات بلندپایه اروپایی و بعضاً آمریکایی به ایران، فاصله چندانی نداشت. با این اوصاف اقتصاد ایران باید منتظر روزهای پررونقی باشد. لغو تحریم‌ها، از میان برداشته شدن محدودیت‌های تجاری و اقتصادی، آزادسازی مبادلات بانکی، تسهیل صادرات و واردات و اتفاقات خوش‌یمن دیگری که می‌تواند به مدد مدیریت صحیح دولتی و تیزبینی و هوشیاری خصوصی‌ها، زمینه را برای ایجاد یک جهش بزرگ در اقتصاد کشور فراهم کند. دکتر پدram سلطانی هم ضمن تأکید بر این نکته، یادآوری می‌کند که اتاق بازرگانی پیشتر به دولت در خصوص تبدیل شدن کشور به بهشت واردات در صورت لغو تحریم‌ها، هشدار داده است. وی بر این باور است که همان قدر که مدیریت چابک و هوشمندانه دولت در توسعه ایران پساتحریم موثر است، دوراندیشی و اقدام مناسب بخش خصوصی هم در این امر تأثیرگذار است. آنچه در پی می‌آید حاصل گفتگوی کوتاه ما با دکتر پدram سلطانی و پیش‌بینی‌های وی در خصوص ایران پساتحریم است:

دوروی سکه پساتحریم؛ واردات بی‌رویه و رونق اقتصادی

گفتگو با پدram سلطانی؛ نایب‌رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران

توسعه‌ای و انجام اقدامات لازم و سرمایه‌گذاری‌های جدید را در دستور کار خود قرار دهند. این امر می‌تواند اینرسی اقتصاد ما را به سمت شتاب و حرکت بیشتر تغییر دهد. اتفاق دومی که بی‌شک در دوران پساتحریم رخ خواهد داد، این است که به محض اجرایی شدن توافقنامه و به ویژه با برداشته شدن تحریم‌های بانکی و برقرار شدن روابط بانکی

جوی که طی چند ماه اخیر بر اقتصاد کشور حاکم شده توقف و انتظار تغییر است که در نهایت به سکون و تعمیق رکود در کشور منجر شده است. اما بی‌شک به نتیجه رسیدن مذاکرات مجدداً چرخ اقتصاد را به حرکت درمی‌آورد. به این ترتیب فعالان اقتصادی می‌توانند بر اساس فضا و شرایط ایجاد شده، برنامه ریزی، پی‌ریزی برنامه‌های

■ پیش‌بینی شما از دوران پساتحریم و اثرات آن بر صنعت و اقتصاد کشور چیست؟
دوران پساتحریم می‌تواند شروع یک همکاری درازمدت بدون دغدغه و نگرانی و محدودیت قانونی باشد. همین مسأله بی‌شک اراده‌ای را در فعالین اقتصادی ایجاد می‌کند تا حرکت خود را به سمت توسعه آغاز کنند. هر چند

**ورود سرمایه گذاران خارجی به همراه
برندهای معتبر جهانی می تواند علاوه
بر زمینه سازی برای تامین مالی پروژه ها،
استانداردهای کیفی تولیدات ما را نیز
افزایش داده و به ما کمک کند تا در
صادراتمان هم از این برندها بهره بگیریم**

زمینه اقتصاد ایران برای ورود به شرایط پساتحریم
چطور ارزیابی می کنید؟

قسمتی از کار آماده کردن بخش خصوصی برای ورود به این فضا به عهده تشکلهای است. تشکلهای تخصصی ما باید برای آماده سازی اعضای خود جهت مواجهه با ایران پساتحریم، کارگروه، کمیسیون و یا اتاق فکر ویژه تشکیل دهند و شرایط را تجزیه و تحلیل کنند. به عبارتی تشکلهای تخصصی باید آینده پژوهی پساتحریم را در دستور کار خود قرار دهند تا بر مبنای نتایج آن هدف گذاری ها، برنامه ریزی ها، تصمیم گیری ها و اقدامات خود را تنظیم کنیم.

به علاوه کار دیگری که حتما باید توسط تشکلهای اقتصادی دنبال شود این است که برای اجرای پروژه های بزرگ به شکل همگرا و در قالب کارهای کنسرسیوم و یا سرمایه گذاری های مشترک توسط اعضای خود برنامه ریزی کنند.

چون اندازه بسیاری از فعالیت هایی که در ایران پساتحریم قابلیت انجام در کشور دارد از اندازه بخش خصوصی منفرد ما بزرگتر است. چرا که بخش خصوصی ایران در این چند سال، مجال رشد متناسب با رقبای خارجی خود نداشته، بنابراین باید با ایجاد یکپارچگی بین شرکتهای منفرد کوچک و متوسط، این خلاء را پر کنیم.

■ **اتاق بازرگانی تا امروز کار خاصی برای ورود اقتصاد کشور به شرایط پساتحریم در این مورد انجام داده و یا برنامه خاصی مد نظر دارد؟**

اتاق بازرگانی در طی چند ماه اخیر درگیر انتخابات بود، اما یکی از برنامه های هیات ریسه دوره جدید این است که دفتر پساتحریم را در اتاق راه اندازی کند و به زودی این اتفاق رخ خواهد داد. بنابراین کاری که اشاره کردم در همه تشکلهای ما باید به شکلی جدی دنبال شود، در سطحی بالاتر باید در اتاق پیگیری شود. به همین منظور اتاق فکری شامل همه حوزه های اقتصادی کشور و همینطور صاحب نظران مدیریتی و اقتصادی ایجاد خواهد شد. این اتاق فکر قرار است با استفاده از ظرفیت ارتباطات بین المللی اتاق با اتاق های سایر کشورها و نیز روابط برقرار شده با هیات های ورودی و اعزامی، زمینه ای هموار و چابک را برای عبور فعالین اقتصادی از مشکلات و بهره گیری بهتر آنها از فرصت ها فراهم آورد. ■

ورود سرمایه گذاری مستقیم خارجی فرصت دیگری است که شاید به تدریج چند ماه پس از وصول توافقات به مرحله عملیاتی وارد شود. هنر ما به ویژه در بخش خصوصی باز کردن معبری هموار برای جذب سرمایه های خارجی است. در حقیقت این معبر باید به جذب سرمایه های خارجی در بخش خصوصی کشور منجر شده و یا در نهایت این سرمایه ها را به سمت پروژه های مشترک بین بخش خصوصی و سرمایه گذاران خارجی هدایت کند. این ما هستیم که باید از تجمیع دوباره همه سرمایه های خارجی در پروژه های نفت و گاز و پتروشیمی جلوگیری کنیم.

نباید فراموش کنیم که ورود سرمایه گذاران خارجی به همراه برندهای معتبر جهانی می تواند علاوه بر زمینه سازی برای تامین مالی پروژه ها، استانداردهای کیفی تولیدات ما را نیز افزایش داده و به ما کمک کند تا در صادراتمان هم از این برندها بهره بگیریم. با یک نگاه مثبت و البته امید به مدیریت صحیح اقتصاد کشور، این موارد پیامدهای دست اول و عمده دوران پساتحریم خواهد بود، اما پیامدهای ثانوی آن کاملا به کیفیت مدیریت ما در دولت و بخش خصوصی بستگی دارد.

اگر ما بتوانیم به نحو احسن این پیامدها را کنترل کرده، مدیریت موثر و چابکی داشته باشیم و اقتصاد کشور را با شرایط جدید منطبق کنیم، این موج حرکت اقتصاد در ایران پس از تحریم می تواند به راحتی روی ساحل اقتصاد ما حرکت کند. در غیر این صورت می تواند محکم با سد بوروکراسی، دیوان سالاری و عدم آمادگی اقتصاد ما برخورد کند و عملا همه فرصت ها را پس بزند و نوعی تردید و دودلی در سرمایه گذاران خارجی ایجاد کند. لذا من بر این باورم که باید سریع تر، هوشیارتر و دقیق تر بر روی این موضوع کار کنیم، چون به نظر می رسد که دولت یا حتی بخش خصوصی آمادگی لازم را برای ورود به ایران پساتحریم ندارد.

■ **نقش تشکلهای و اتاق بازرگانی را برای آماده کردن**

ایران با کشورهای اروپایی هزینه مبادله ای ما کاهش قابل توجهی خواهد یافت. البته بیش از هر چیز باید تاکید کنم که اجرایی شدن توافقات با امضای توافقنامه مدت زمانی فاصله خواهد داشت.

در حال حاضر اقتصاد ایران در تعاملات تجاری خود به طور متوسط بین ۶ تا ۷ درصد هزینه بابت تبادلات ناشی از محدودیت های بانکی پرداخت می کند. از سوی دیگر استفاده از ابزارهای بانکی مانند اعتبارات اسنادی، می تواند هزینه های تامین مالی پروژه ها، سرمایه گذاری های جدید و خرید مواد اولیه را کاهش می دهد. در حالی که در شرایط کنونی تمام این فرآیند عموما در یک سیکل نقدی و یا یک چرخه تامین مالی ریالی انجام می شود. این امر به این دلیل که نرخ سود ریال هم بسیار بالاتر از نرخ سود ارز است، موجب تحمیل هزینه مضاعفی به تولیدکنندگان و فعالان تجارت خارجی می شود.

طبیعتا لغو تحریم ها به کاهش این هزینه ها هم کمک شایانی خواهد کرد. کاهش توامان این هزینه ها منجر به کاهش قیمت تمام شده و در نهایت رونق صادرات ما را در پی خواهد داشت.

■ **به نظر می رسد این توافقنامه به همان میزان که راه را برای سرمایه گذاران خارجی باز می گذارد، مسیر را برای افزایش واردات هم هموار می کند. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟**

بی شک روی دیگر سکه لغو تحریم های بین المللی، کاهش هزینه های وارداتی کشور هم هست. من فکر می کنم که نگرانی که در فعالان اقتصادی وجود دارد و ما هم در اتاق بازرگانی کم و بیش در این مورد به دولت هشدار داده ایم، کاملا بجاست. در حقیقت دغدغه ما این است که بعد از برداشته شدن تحریم ها ایران به بهشت واردات تبدیل شود. هر چند این مساله با مدیریت ارزی و ایجاد ثبات در نرخ ارز قابل کنترل به نظر می رسد.

در همین راستا باید به این موضوع هم توجه کنیم که طبق آمار گمرک حدود ۸۰ تا ۸۵ درصد واردات ما، شامل مواد اولیه، واسطه ای و کالاهای سرمایه ای است. بنابراین ارزان تر شدن واردات در بخش مواد اولیه و کالاهای سرمایه ای می تواند اثر جدی تری بر اقتصاد ما داشته باشد. البته به شرط آنکه واردات را به درستی مدیریت کرده و از این فرصت ها به خوبی استفاده کنیم.

مذاکرات هسته ای ایران بالاخره پس از یک ماراتن نفس گیر ۲۲ ماهه و البته تلاش ۱۳ ساله دیپلمات‌های ایرانی به نتیجه رسید و توافقنامه هسته ای ایران با کشورهای ۵+۱ به امضا رسید. پساتحریم بی شک دورانی متفاوت برای ایران خواهد بود که تبدیل آن به فرصتی برای توسعه اقتصادی و تجاری کشور نیاز به برنامه‌ریزی‌های دقیق دارد. صنعت برق هم به عنوان یکی از صنایع زیرساختی کشور، در انتظار تغییراتی بنیادین در پساتحریم است. تغییراتی که به گفته مهندس آرش کردی، مدیر عامل شرکت توانیر، می‌تواند بدل به فرصتی طلایی برای توسعه این صنعت شده و یا تهدیدی جدی برای آن قلمداد شود. آنچه در پی می‌آید حاصل گفتگوی کوتاه ما با مدیر عامل شرکت توانیر است

گفتگو با آرش کردی؛ مدیر عامل شرکت توانیر

صنعت برق؛ سرافراز از آزمون تحریم و مهیای پساتحریم

■ آیا بخش خصوصی صنعت برق برای ورود به دوران پساتحریم و رقابت با تولیدکنندگان و پیمانکاران خارجی آمادگی لازم را دارد؟
من معتقدم بخش خصوصی صنعت برق ایران قادر است در بیش از ۹۰ درصد زمینه‌ها با شرکت‌های خارجی رقابت کند. چرا که ما قابلیت‌های قابل توجهی در این صنعت داریم و همین قابلیت‌ها صنعت برق کشور را در طول سال‌های تحریم و رکود و علیرغم بحران نقدینگی، سرپا نگه داشت. لذا باور من این است که سازندگان، تولیدکنندگان و پیمانکاران صنعت برق قادرند خود را با شرایط پساتحریم وفق دهد. صنعت برق این مساله را ثابت کرده که پتانسیل‌ها و توانمندی‌های بسیاری دارد و این پتانسیل‌ها اتفاقاً در دوره تحریم به خوبی نمایان شدند.

■ نقش سندیکارادر آماده‌سازی شرکت‌های برقی برای ورود به دوران پساتحریم چطور ارزیابی می‌کنید؟
از دیدگاه من سندیکا نقشی اساسی در این دوران بر عهده دارد. سندیکا نماینده بخشی است که در پس از رفع تحریم‌ها بیشترین حجم کارها را عهده دار خواهد بود. به هر حال در دوران پساتحریم ما با شکوفایی و رونق مواجه خواهیم بود و این شرکت‌های بخش خصوصی هستند که باید تامین تجهیزات و اجرای پروژه‌های صنعت برق را عهده دار شوند. بنابراین سندیکای صنعت برق ایران به عنوان نماینده این شرکت‌ها باید برنامه‌ریزی‌ها و هدفگذاری‌های دقیقی برای آماده‌سازی اعضای خود برای ورود به دوران پساتحریم داشته باشد و البته در کنار وزارت نیرو و توانیر صنعت برق راهیای قرار گرفتن در این شرایط کند. ■

و به همین دلیل عمدتاً با ۳۰ تا ۴۰ درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند، مساله این است که در صورت بهبود شرایط اقتصادی کشور و فعال شدن کامل این واحدهای صنعتی، میزان مصرف انرژی به شکل قابل توجهی افزایش خواهد یافت و این ما هستیم که باید پاسخگوی این افزایش مصرف باشیم. تامین این میزان انرژی تدابیر ویژه‌ای را می‌طلبد و نیاز به سرمایه‌گذاری‌های گسترده‌ای دارد. بنابراین تبعات پساتحریم را باید از چندین وجه مورد بررسی و توجه قرار داد. چرا که تبعات این دوران در سایر صنایع هم ما را متاثر کرده و دچار چالش‌هایی خواهد کرد.

■ از دیدگاه شما صنعت برق تا چه اندازه برای جذب سرمایه‌هایی که ممکن است به سمت این صنعت روانه شوند، مهیا است؟

قطعاً صنعت برق، برای جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی زمینه‌های لازم را دارد. ضمن اینکه اخیراً قواعد و قوانین بسیار کارآمد و اثربخشی در کشور تدوین و ابلاغ شده که بر اساس آنها می‌توانیم زمینه را به شکلی فراهم کنیم که صنعت برق هم سهم قابل توجهی از سرمایه‌گذاری‌ها را جذب کند.

ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر، فرصت‌های بسیار خوبی را در اختیار صنعت برق قرار می‌دهد تا هم صنایع داخلی زمینه‌های لازم را برای فعالیت دوباره در اختیار داشته باشند و هم از این طریق زیرساخت‌های لازم برای جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی ایجاد شده است. ما امیدواریم که به زودی با تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون و ایجاد گردش نقدینگی در صنعت برق، این صنعت به روزهای رونق و شکوفایی بازگردد، به هر حال ما مهیای یک جهش بزرگ در صنعت برق هستیم.

■ پیش‌بینی شما از شرایط صنعت برق کشور در دوران پساتحریم چیست؟

نکته اساسی این است که ممکن است در این دوران ما با هجوم سرمایه‌گذاران خارجی در تمام بخش‌های مواجه شویم هم در صنعت برق و هم در سایر صنایعی که عمدتاً در این چند سال دچار تنگنا و مسائل عمده‌ای بودند. مساله این است که اگر این سرمایه‌گذاری‌ها با سرعت انجام بگیرد و زمینه را برای توسعه صنایع و بخش‌های مختلف اقتصادی فراهم آورد، قطعاً پیشبرد اهداف توسعه‌ای آنها نیاز به انرژی خواهد داشت و همین امر می‌تواند به یک تهدید برای صنعت برق تبدیل شود.

لذا دوران پساتحریم و سرمایه‌گذاری‌هایی که بی‌شک در این مقطع زمانی به سمت صنایع کشور سرازیر می‌شود اگر چه فرصت بسیار مناسبی برای توسعه صنعت برق است اما از جهاتی نیز می‌تواند به یک تهدید بزرگ برای این صنعت بدل شود.

آنچه که پیش از هر مساله دیگری باید مدنظر قرار دهیم این است که اگر قرار باشد صنعت برق در آینده هم بر مبنای شرایط مالی و نقدینگی کنونی خود فعالیت کند، پساتحریم برای این صنعت بدل به یک تهدید جدی خواهد شد. اما اگر بحران مالی کنونی صنعت رفع شده و در تامین نقدینگی مورد نیاز این صنعت گشایشی صورت بگیرد، بی‌شک دوران پساتحریم یک فرصت طلایی برای توسعه این صنعت و شکوفایی دوباره آن خواهد بود.

■ پساتحریم چطور می‌تواند به یک تهدید برای صنعت برق بدل شود؟

آنچه که امروز در آمار و ارقام با آن روبرو می‌شویم این است که عمده صنایع ما به دلیل مشکلات مالی، تورم، تحریم‌ها و سایر نهادهای اقتصادی با رکود جدی مواجهند

چند سالی هست که از سوی غرب تحریم‌هایی علیه ایران تحمیل شده و اکنون با شنیدن زمزمه‌های اتمام مذاکرات همه منتظرند در صورت لغو تحریم‌ها و فشارها، اوضاع اقتصادی کشور چگونه خواهد شد. آیا گرانی‌ها از بین خواهد رفت؟ آیا اگر با مشکلاتی از قبیل نبود ارتباط آسان تجاری با خارج کشور و نبود امکان گشایش اعتبارات اسنادی روبرو نباشیم، اقتصاد کشور پیشرفت خواهد کرد؟ چه باید کنیم تا نتیجه معکوس نگیریم؟ همه این سوالات سبب شد به گفتگو با مسعود دانشمند بیردازیم. کسی که عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران است و در اقتصاد سر رشته دارد. در ذیل این گفتگو را می‌خوانید:

گفتگوی اختصاصی ستبران با مسعود دانشمند، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران؛

مدیریت قیمت ارز؛ اولین گام پس از لغو تحریم‌ها

شروع به ارزان شدن می‌کند. ارزان شدن دلار یک معنایش این است که صادراتمان کاهش پیدا می‌کند. وقتی صادراتمان کاهش پیدا کند، دچار مشکلات دیگری می‌شویم. در بخش‌های صادراتیمان مشکل اشتغال پیدا می‌کنیم. بنابراین نیاز به برنامه ریزی دقیقی در این زمینه داریم که دلار چقدر ارزان شود تا به صادرات ما صدمه نزند. ما که نمی‌توانیم مثلاً دستمزد کارگر را کاهش دهیم یا قیمت انرژی را پایین بیاوریم تا آثار کاهش ارزش دلار را روی تولید داخلی و صادراتی خود حفظ کنیم. پس این مهم، برنامه ریزی دیگری می‌طلبد.

■ عدم کاهش نرخ دلار می‌تواند هزینه تامین مواد اولیه را بالا نگه دارد. در این خصوص چه باید کرد؟

ما باید حرکتی کنیم که دسترسی واحدهای تولیدی به بازار جهانی برای مواد اولیه آسان شود. کاری کنیم که این واحدها بتوانند مثلاً در یوزانس‌های ۶ ماهه مواد اولیه بخرند و در یوزانس‌های یک ساله و دو ساله خط تولید خریداری کنند. تولیدکننده‌های ما با نرخ بهره‌های ۴ درصدی و ۵ درصدی که در غرب هست، می‌توانند این کار را انجام دهند؛ اما با بهره‌های داخلی کار سخت می‌شود. اگر برخی خریدها از بازار جهانی صورت بگیرد، تقاضا برای بهره در بازار داخلی کاهش پیدا می‌کند و این کاهش تقاضا سبب می‌شود نرخ بهره داخلی کاهش پیدا کند. آنگاه ما با کاهش نرخ بهره داخلی خواهیم توانست قیمت تمام شده کالاها مان را در داخل کشور کاهش دهیم. به این ترتیب اگر از آن سو کاهش ارزش دلار نداشته باشیم، از این سو گرانی را جبران خواهیم کرد.

■ پس از دیدگاه شما لغو تحریم‌ها اثر نخواهد داشت؟

از فردای لغو تحریم، بازار اصلاً و ابداً تکان نمی‌خورد و اگر چنین شود، برای اقتصاد ملی مضر است. فرض کنید یک مرتبه یک میلیارد دلار را پول نقد کنیم و بعد به مردم بگویم به هر نفر به‌عنوان یارانه یک پراید می‌دهیم. اصلاً چنین نخواهد شد. غیر از این باشد آثار تورم نمایان می‌شود. فرض کنید مثلاً اگر قیمت هر کیلووات برق الان ۵۷ تومان است، تبدیلش کنیم به هر کیلووات ۷ تومان. با این کار صنعت برق نابود می‌شود. ما باید قیمت‌ها را به همین شکل نگه داریم؛ اما راه‌حل‌های جبرانی به گونه دیگری وجود دارد. الان چیزی حدود ۱۵ تا ۳۰ درصد کالاها داخلی ما، هزینه‌های تأمین مالی است. اگر ما بیاییم هزینه‌ها را کم کنیم، می‌توانیم گرانی‌ها را جبران کنیم. یعنی با پایین آمدن هزینه تمام شده، قیمت فروش کالاها و خدماتمان را ۱۰ الی ۱۵ درصد کاهش دهیم. این محل کاهش، می‌تواند عدم کاهش ارزش دلار را به خودش جذب کند. بنابراین قیمت فروش ما همان قیمت دلاری خواهد بود؛ اما به بخش تولید صدمه نمی‌زند. ■

■ باتوجه به اینکه احتمال دارد تحریم‌های ایران به زودی لغو شود، این سوال ذهن بسیاری از افراد را به خود مشغول کرده که لغو تحریم به نفع اقتصاد ایران است یا به ضرر آن؟ شما به‌عنوان دبیرکل خانه اقتصاد ایران و عضو اتاق بازرگانی، دوران پساتحریم را چگونه تصویر می‌کنید؟

دو رویکرد در این مورد وجود دارد. یک رویکرد مثبت و یک رویکرد منفی. اینکه پس از لغو تحریم‌ها شرایط به چه نحوی پیش رود، بستگی به عملکرد ما دارد. طبیعی است پس از لغو تحریم، مقداری از پول‌های بلوکه‌ما آزاد شود. بنابراین حجم پول قابل توجهی دست دولت می‌آید. اگر دولت بخواهد این پول را بدون برنامه فقط برای اینکه تا حدودی تنگنای پیش‌رو را بردارد، وارد بازار کند، در کوتاه‌مدت به نفع دولت است؛ اما در میان‌مدت و بلندمدت آثار توری می‌دارد. بنابراین من فکر می‌کنم نباید انتظار جامعه این باشد که با برداشتن تحریم‌ها به یکباره همه چیز عوض شود. ما باید همین مسیری را که می‌رویم ادامه دهیم. ضمناً به این هم توجه داشته باشیم که امکان تأمین مالی برای پروژه‌ها زیاد است. بنابراین به نظر بنده بهتر آن است که آنچه از پول‌های بلوکه‌شده به دستمان می‌رسد یا از بازار جهانی به دست می‌آوریم، مصروف این پروژه‌ها کنیم؛ نه اینکه آنها را وارد کالاهای وارداتی و بازرگانی کنیم. ماحصل این رفتار اقتصادی این می‌شود که یکی دو سال همین وضع فعلی را داشته باشیم؛ اما در عوض اشتغالمان افزایش پیدا کند، تولید ناخالص داخلی افزایش پیدا کند، رتبه‌مان در اقتصاد جهانی باتوجه به اینکه ذخائر مالی هم داریم، مقدار زیادی بهبود پیدا کند، پروژه‌ها شروع به نتیجه دادن کنند و در این پروسه، صادرات غیرنفتیمان توسعه یابد. الان چیزی حدود ۷۵ هزار پروژه ناتمام روی دست دولت مانده است. این پروژه‌ها برای ماشین‌آلات، برای سرمایه در گردش و جهت تکمیل پروژه‌ها نیاز به تأمین مالی دارد. اگر این پروژه‌ها تکمیل شود ما یک قدم به سمت تولید اشتغال و افزایش تولید ناخالص داخلی پیش می‌رویم. بنابراین تصور من این است که بهتر است ما از این جو هیجانی که اگر تحریم‌ها برداشته شود همه چیز خوب شده، نرخ دلار پایین آمده و همه اجناس ارزان می‌شود بیرون بیاییم و کمی منطقی به قضیه نگاه کنیم. منطقی نگاه کردن به این قضیه هم به این معناست که ما همین روند کنونی را ادامه دهیم و سرمایه را جایی ببریم که بازه اقتصادی داشته باشد.

■ پس دیدگاه شما این است که زمان خواهد برد تا اثرات لغو تحریم مشهود شود و به

این زودی‌ها شاهد تغییرات قیمت‌ها نخواهیم بود!

دلار پایین خواهد آمد؛ اما نه به این سرعت و نه به این شکل. من تصور می‌کنم با حذف تحریم‌های بانکی، یعنی دسترسی ما به منابع مالی خارج از کشور آسان می‌شود. آثار این امر را در اواخر سال ۹۵ می‌توانیم ببینیم. یعنی حدود یک سال و نیم دیگر. در آن زمان دلار کم

در حرف یک صدا

نگاهی به نظرات مسئولین در دولت و بخش خصوصی درباره پساتحریم

رویای لغو تحریم‌ها هر روز به واقعیت نزدیک‌تر می‌شود و رسانه‌ها هر روز نظرات و تصمیمات مسئولین کشور را نشر می‌دهند. اما گمانه‌زنی‌ها و نظرپردازی‌های مختلف دردی از کشور دوانمی‌کند و تا به یک برنامه و تصمیم واحد نرسیم، هیچ نظری رانمی‌توانیم عملیاتی کنیم. پس نیاز به یک جمع‌بندی درست داریم تا نواقص دیدگاه‌های مختلف را آشکار کرده و باروی هم گذاشتن و پردازش کردن آنها به یک برنامه عملی منسجم دست یابیم.

در میان رویکردهای مختلف به دوران پساتحریم، دو طیف پررنگ‌تر و مشخص‌تر عرض اندام می‌کنند. یکی دیدگاه دولتی‌ها و دیگری نظرگاه بخش خصوصی. بنابراین بر آن شدیم تا برخی از نظریات این دو گروه را کنار هم گذاشته و در قالب تقاضای بخش خصوصی از دولت و پاسخ دولت به بخش خصوصی گردآوری کنیم.

۲- کوچک کردن بدنه دولت

اما پاسخ دولت به این مطالبات چه بود؟

محمدرضا نعمت‌زاده در این نشست به سفر هیأت‌های اقتصادی خارجی طی هفته‌های اخیر به ایران اشاره کرد و گفت: «در این مدت برخی اظهار نگرانی کرده‌اند که در این فضا بازار ما به دست دیگران می‌افتد و تولید داخل لطمه می‌خورد. مطمئناً اگر برای این دوران برنامه‌ای نداشته باشیم این اتفاق خواهد افتاد؛ اما قطعاً برنامه‌ای مشخص برای تعامل و مذاکره با هیأت‌های اقتصادی خارجی وجود دارد...»

وزیر صنعت، معدن و تجارت کمک به توانمندسازی بخش خصوصی را یکی از مهم‌ترین اولویت‌های دولت عنوان کرد و

وی در ادامه گفت: «توقع این است که برای اقتصاد متکی بر مردم، تولیدمحور و دانش‌بنیان برنامه‌ریزی صورت گیرد که این عوامل به عنوان پایه‌های اقتصاد مقاومتی نیز شناخته می‌شود. از دولت یازدهم این انتظار وجود دارد که چنین فضایی را ایجاد کند. ضمن آن که ما به عنوان بخش خصوصی قول می‌دهیم، در زمینه کوچک‌سازی هم با دولت همکاری کنیم و نیروهایی را که به دلیل کوچک شدن بدنه دولت آزاد می‌شوند، در بخش خصوصی به کار گیریم.»

آنچه خوانساری و جلال‌پور در این چند جمله به آن اشاره کردند، شامل دو بخش مهم است:

۱- سوق دادن سرمایه‌گذارهای خارجی به سمت شراکت با بخش خصوصی؛ نه جذب آنها در شرکت‌های شبه دولتی و دولتی

مرور آمارها نشان می‌دهد اندازه دولت نه تنها کوچکتر نشده است؛ که شرکت‌های دولتی به حاکمان مطلق اقتصاد ایران بدل شده‌اند. به معنای دقیق‌تر در فضایی که قرار بود بخش خصوصی به صورت جدی وارد عرصه شود، شرکت‌های دولتی بزرگ و بزرگتر شده‌اند و خبری هم از کوچک شدن اندازه دولت نیست. بنابراین تعیین تکلیف این شرکت‌ها که رقیب اصلی بخش خصوصی شده‌اند برهمگی ما در اتاق و دولت واجب است.»

جلال‌پور، رییس اتاق ایران نیز در این جلسه گفت: «این نگرانی وجود دارد که ورود هیأت‌های تجاری به خصوصی‌سازی منجر نشود. خصوصی‌سازی در ایران با عزم واگذاری امور به بخش خصوصی پیش نرفت و در این زمینه از زمان آغاز خصوصی‌سازی هم عقب‌تر هستیم.»

بگذارید سرمایه‌های خارجی بخش خصوصی را احیا کنند

در تاریخ ۱۲ام مرداد جلسه‌ای در اتاق بازرگانی تهران، با حضور معاون اول رییس جمهور، وزیر صنعت و رییس کل بانک مرکزی تشکیل شد که طی آن نمایندگان بخش خصوصی مطالبات خود را عنوان کردند و پاسخ برخی از سوالات خود را گرفتند.

خوانساری، رییس اتاق تهران در این جلسه عنوان کرد: «استدعای ما از دولت این است که در کنار میزبانی هیأت‌های خارجی و تشویق آنها برای همکاری با شرکت‌های دولتی، مقدماتی را برای همکاری‌های مشترک بین بخش خصوصی و سرمایه‌گذاران خارجی فراهم کند؛ نه اینکه سرمایه‌گذاران خارجی را به شرکای جدید شرکت‌های شبه دولتی تبدیل سازد.

در عمل بیگانه!

تصمیم تیم اقتصادی دولت یازدهم، روی صنایع مادر و بزرگ مثل نفت و گاز پتروشیمی و فولاد متمرکز شده بود. او گفت: «تعدادی از اقتصاددانها معتقدند که باید پیشرانهای خروج از رکود عوض شوند و دولت به جای صنایع مادر، از کالای مصرفی کوتاهمدت، مثل خوراک مردم، پوشاک مردم، تفریح مردم، درمان مردم و از این قبیل، حمایت کند.»

نعمت زاده در تاریخ ۲۱ تیرماه، در حاشیه امضای تفاهم نامه همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت با دانشگاه آزاد اسلامی در جمع خبرنگاران به پیشنهاد خود به بانک مرکزی اشاره کرده و گفته بود: «پیشنهادی به بانک مرکزی ارائه داده‌ایم که باید در شورای پول و اعتبار مطرح شود و آن این است که در کل تسهیلات بانکی، سهم غالبی برای بخش‌های مولد از جمله صنعت، کشاورزی و تولید در نظر گرفته شود تا بتوان بخش‌هایی که پیشران اقتصاد هستند را حرکت دهیم.»

وی تصریح کرد: «در حال حاضر بخش خدمات سهم بیشتری از تسهیلات بانکی دارند. البته ما با خدمات مخالف نیستیم؛ ولی حال که قرار است از رکود خارج

مدیریت می‌شود.» به گفته سیف، بانک مرکزی هیچ‌گونه دخالتی در تعیین نرخ ارز ندارد و آنچه امروز در بازار حاکم است از نظام عرضه و تقاضا تبعیت می‌کند.

وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز پیش از این در حاشیه امضای تفاهم نامه همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت با دانشگاه آزاد اسلامی در جمع خبرنگاران با اشاره به تک‌نرخ شدن ارز گفته بود: به‌طور قطع یک‌نرخ شدن ارز ضمن آنکه بسیاری از مفاسد را برطرف می‌کند، به نفع تولید است.

بنابراین هم نعمت‌زاده و هم سیف با تک‌نرخ شدن ارز موافق هستند.

دولت به جای صنایع بزرگ، از کالاهای مصرفی حمایت کند

پورقاضی، رییس کمیسیون صنعت و معدن اتاق تهران در نشست مشترک اتاق تهران با دولتی‌ها راه‌حل‌های پیشنهادی بخش خصوصی و به‌طور مشخص کمیسیون صنعت و معدن اتاق تهران را با مهمانان دولتی در میان گذاشت. پورقاضی نخستین اقدام را تغییر در پیشران‌های خروج از رکود عنوان کرده که بر اساس

نشست مشترک با دولتی‌ها بر آن دست گذاشت، فساد اداری بود. خوانساری در این باره گفت: «همه ما می‌دانیم فساد و رانت طی یک دهه گذشته، شاه‌بیت گرفتاری‌های بخش خصوصی معتمد کشور بوده است. دولت باید به عنوان سیاست‌گذار از دامن زدن به انواع رانت‌ها در اقتصاد کشور پرهیز کند. به‌طور مثال عرضه دلار با دو نرخ یکی از همان گلوگاه‌های حساسی به شمار می‌آید که می‌تواند به ایجاد انواع رانت‌ها دامن بزند.» رییس اتاق تهران افزود: «امروز تک‌نرخ کردن ارز نه تنها یک خواسته برآمده از دل تدبیر عقلانی، که ضرورتی اجتناب‌ناپذیر برای ماست. بنابراین امیدواریم امروز دولت با تصمیم‌گیری شجاعانه و خردمندانه به این سیاست پایان داده و اقدام به عرضه ارز با قیمت واقعی و تک‌نرخ کند.»

اما وعده رییس کل بانک مرکزی که در جلسه حاضر بود:

وی گفت: «حداکثر ۶ ماه بعد از عملیاتی شدن برجام و اجرای نهایی مفاد توافق هسته‌ای، ارز تک‌نرخ می‌شود؛ ضمن آنکه نظام ارزی کشور اکنون شناور

گفت: مطمئناً نقش مادر دولت در جهت تسهیل امور در اتاق بازرگانی و بخش خصوصی است.

اما می‌توان گفت معاون اول رییس جمهور در خصوص انتقاد مهم و حیاتی بخش خصوصی نسبت به رقابت شرکت‌های شبه دولتی هیچ موضعی اتخاذ نکرده و هیچ قولی نداده و وی خاطر نشان کرد: نباید هیچ شرکتی جای بخش خصوصی را تعیین کند؛ نه دولت نه نهادهای عمومی. همه باید در ساز و کار مناقصه و رقابت وارد عرصه شوند.

اسحاق جهانگیری همچنین در خصوص مطالبه دوم با بخش خصوصی اظهار همدردی کرده و بزرگ شدن دولت را یکی از چالش‌های پیش‌رو عنوان کرد و افزود: «در سال ۸۴ یک شرکت بزرگ دولتی ۲،۷ میلیون تن تولید داشت و نیروی شاغل آن ۶ تا ۷ هزار نفر بود؛ اکنون حجم تولید این شرکت تغییری نکرده و حتی کاهش داشته؛ اما ۲۲ هزار نفر در آن شاغل هستند.»

عرضه دلار با دو نرخ، از عوامل مهم گسترش رانت و فساد

موضوع دیگری که رییس اتاق تهران در

شویم، باید بخش‌هایی مدنظر قرار گیرند که ایجاد اشتغال می‌کنند.»
به گفته وی این طرح باید در شورای پول و اعتبار مطرح شده و در مورد آن تصمیم‌گیری شود؛ اما به هر حال اگر این اتفاق رخ دهد، تحرکی در بخش تولید کشور رخ می‌دهد.

نرخ بهره بالای تسهیلات بانک‌ها باعث در جازدن تولیدکننده است

بسیاری از نظریه‌پردازان علی‌الخصوص در بخش خصوصی معتقدند تا زمانی که نرخ سود تسهیلات بانک‌ها بالا باشد، توان تولیدکنندگان کم خواهد بود و بدون حمایت دولت امر تولید تقویت نخواهد شد. بالاخص در شرایط پساتحریم که روابط اقتصادی آزادتر خواهد شد و تولیدکنندگان ما ناچارند با تولیدکنندگان خارجی رقابت کنند که از تسهیلات با نرخ سود ۲-۳ درصد برخوردارند.

ولی‌الله سیف رییس کل بانک مرکزی در نشست مشترک با نمایندگان بخش خصوصی در اتاق تهران با اشاره به اینکه محدودیت‌های زیادی برای اعطای تسهیلات از سوی نظام بانکی کشور وجود دارد، گفت: «راهکاری که ما در نظر گرفته‌ایم تعیین اولویت‌ها و در واقع تخصیص بینه تسهیلات است.»
او افزود: «تمامی افرادی که از بانک، تقاضای دریافت تسهیلات کرده‌اند نباید با پاسخ مثبت بانک مواجه شوند، بنابراین به نظر می‌رسد اگر در پرداخت تسهیلات، اولویت‌گذاری کنیم، حتماً تسهیلات منجر به رشد اقتصادی بیشتر خواهد شد.»

رئیس کل بانک مرکزی با بیان اینکه ساختار نظام بانکی کشور بسیار معیوب است، افزود: «نرخ کفایت سرمایه در نظام بانکی به شدت پایین و کمتر از چهار درصد است. این عمق

مشکل را نشان می‌دهد و تلاش در این جهت است که از هر فرصتی برای افزایش سرمایه بانک‌ها استفاده شود و سالم‌سازی و بازسازی ساختار مالی بانک‌ها به عنوان یک بحث جدی مدنظر قرار گیرد.»
علاوه بر این، به نقل از خبرگزاری مهر، وزیر صنعت، معدن و تجارت در هفته دوم مرداد ماه جاری، در توضیح طرح پساتحریم که از سوی وزارت صنعت به رییس‌جمهور تقدیم شده بود، گفته بود: «بحث نقدینگی و اصلاح نظام بانکی کشور مبحث مهم ما خواهد بود که آن را در شورای پول و اعتبار با جدیت پیگیری خواهیم کرد؛ چراکه با شرایط و بینش‌های موجود کشور ضرورت اصلاح نظام بانکی بیش از گذشته است. به گفته وی، این نظام پولی و بانکی جوابگوی تحولی که ما را به سوی یک رونق اقتصادی برساند، نخواهد بود.»

مسیر تولید سنگلاخ است

از سوی دیگر بسیاری به قوانین مزاحم تولید اشاره کرده و خواستار لغو آنها هستند. مثلاً دکتر آل اسحاق، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران در این خصوص می‌گوید: دولت باید زمینه‌های سرمایه‌گذاری را برای واحدهای تولیدی تسهیل کند. دولت می‌تواند شرایط را در قوانین و مقررات، مالیات، بیمه، مسائل کارگری، مسائل بوروکراسی اداری، مسائل تثبیت بازار، مسائل اجازه صادرات مجدد و غیره مناسب‌سازی کند.
جهانگیری در نشست مشترک اتاق تهران با میهمانان دولتی، مجوزهای دست و پاگیر را از چالش‌های تولید برشمرده و گفت: «وزیر اقتصاد اعلام کرده افراد باید ۱۶۰۰ مجوز را در دستگاه‌های دولتی به عناوین مختلف دریافت کنند. ما اعلام کردیم مجوزهای

دست و پاگیر لغو شود. از طرف دیگر موانع سرمایه‌گذاری و تولید در کشور باید برطرف شود.»
حمیدرضا نعمت زاده نیز در حاشیه امضای تفاهم‌نامه همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت با دانشگاه آزاد اسلامی در جمع خبرنگاران در این باره گفته بود: «تحقق جهش صادرات، توسعه تولیدات داخلی است و اگر رفع موانع پیش روی تولید محقق شود قطعاً تولیدات داخلی نیز افزایش می‌یابد.»

ایفای فساد، هرگونه برنامه دقیق و کارشناسانه را خواهد شکست

اینها بخشی از مطالبات بخش خصوصی بود که تلاش کردیم با نگاهی به سخنان مسئولان دولتی به آنها پاسخ گوئیم. به نظر می‌رسد برخی مسئولین دولت در برخی از نقطه‌نظرات همانند بخش خصوصی فکر نمی‌کنند. مثلاً به نظر می‌رسد دولت آنگونه که بخش خصوصی به شرکت‌های شبه دولتی نگاه می‌کند، موضع‌گیری نمی‌کند. اما در بسیاری از ابعاد، دولت و بخش خصوصی یکصدا سخن رانده و تفاوت فاحشی در مواضع آنان مشهود نیست. دولت و بخش خصوصی متفق‌القول بر رفع فساد مالی و اداری، جذب سرمایه‌های خارجی، رفع موانع تولید و تسهیل فعالیت تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران تأکید دارند. با این وجود، آنچه همیشه در عمل مشاهده کرده‌ایم، با آنچه بزبان‌ها رانده شده، شکافی عمیق داشته است. شاید اگر فساد و کارشکنی از سر راه کنار زده شود، بسیاری از راه‌ها رفته باشیم. آنگاه تنها چیزی که لازم خواهیم داشت، برنامه‌ریزی دقیق و کارشناسانه خواهد بود. اما تا زمانی که فساد ریشه‌کن نشود، برای شکست هرگونه برنامه‌های بهانه وجود دارد.

• **شبه دولتی:** ظرف ۶۰ سال گذشته پارادایمی (الگوهای مسلط ذهنی) در دولتهای حاکم در ایران ایجاد شده که منجر به تشکیل نهادهای اقتصادی واسط بین بخشهای دولتی و خصوصی شده است. این الگوهای ذهنی در مقابل واگذاری تصدیها از بخش دولتی به خصوصی از خود مقاومت نشان می‌دهند.

انحصار این مراکز شبه دولتی - که گاه به هنگام دریافت بودجه، دولتی می‌شوند و به هنگام حسابرسی خصوصی - در برخی حوزه‌های اقتصاد، راه را برای ورود بخش خصوصی تنگ کرده است. پیدایش شرکت‌های دوزیست که متناسب با شرایط می‌توانند به عنوان شرکت خصوصی خود را معرفی کنند و در مواردی که می‌بایستی ریسک پذیر باشند و مالیات و عوارض پرداخت نمایند خود را وابسته به بخش دولتی می‌دانند و هم از امتیازات بخش خصوصی و هم از حمایت‌های غیرمستقیم بخش دولتی یا عمومی برخوردار هستند و به نوعی در روند خصوصی سازی واقعی ایجاد مشکل می‌کنند.

در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اقتصاد کشور از سه بخش دولتی، تعاون و خصوصی تشکیل شده است؛ ولی افزودن نام نهادهای عمومی در واگذاری‌ها که از قدرت حاکمیتی و احتمالاً فرادولتی برخوردار هستند، عملاً امکان رقابت را حتی در صنایع متوسط و خرد از بخش خصوصی و تعاونی سلب می‌کند. به هر حال خود این شرکت‌ها غالباً در هنگام مواجهه با قانون اساسی خود را زیرمجموعه بخش خصوصی معرفی می‌کنند. (ویکی پدیا)

منابع:

- روزنامه دنیای اقتصاد
- وبسایت خبری صدای اقتصاد
- خبرگزاری ایسنا
- خبرآن‌لاین
- خبرگزاری مهر

تحریم ها، کشور را با مشکلات عمده ای روبرو کرده بودند. تمامی بخش ها به ویژه بخش خصوصی از این مشکلات بسیار متضرر شده اند. مشکلاتی که برای قراردادهای پیمانکارها و تولیدکنندگان ایجاد شده غیر قابل انکار و کمر شکن بوده است. به همین دلیل هر شرایطی که این محدودیت های مالی و مبادله ای را کاهش بدهد به نفع صنعت برق کشور خواهد بود. از نظر من برداشته شدن تحریم ها موجب تسریع سرما به گذاری خارجی، رونق فضای کسب و کار و افزایش اشتغال در کشور خواهد شد. در شرایط کنونی ما نیاز داریم که زیرساخت های عمرانی مربوط به صنعت برق خود را هر ساله نزدیک به ۷ درصد افزایش دهیم این در حالی است که در سال گذشته این میزان ۲ درصد بوده و برای امسال هم ۱.۲ درصد افزایش در زیرساخت های عمرانی پیش بینی شده است. دلیل عمده این رکود در صنعت برق نبود منابع کافی است که با تحریم های مالی ارتباط مستقیم دارد. صنعت برق کشور بعد از انقلاب به اذعان بسیاری از مسوولان به ویژه مهندس زنگنه وزیر اسبق نیرو در کشور پیشرفت بسیار قابل توجهی نسبت به دیگر بخش ها داشته است و همواره هماهنگ با دیگر صنعت ها به رشد و پیشرفت کشور کمک کرده است.

اما به دلیل تحریم ها مدتی بود که این روند به دلیل دوری از تکنولوژی روز با موانعی روبرو شده بود. با برداشته شدن تحریم ها و ورود دانش روز به همراه افزایش منابع مالی و سرما به گذاری های خارجی در کشور رشدی فزاینده را برای صنعت برق کشور به همراه خواهد آورد. در کل می توان گفت تمام مشکلاتی که از قبل تحریم ها برای کشور به طور خاص برای صنعت برق و بخش خصوصی فعال در این حوزه ایجاد شده بود رفع خواهد شد و این خود می تواند قدم خوبی در رشد و توسعه کشور باشد.

برگرفته از روزنامه تعادل

رشد ۷ درصدی زیرساخت های عمرانی برق در پساتحریم

علی اصغر میزشکرایبی؛ عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران

لغو تحریم ها مسلماً در درازمدت اثرات بسیار مثبتی در اقتصاد ایران دارد. منتها این تغییر به طور ناگهانی اتفاق نمی افتد. اقتصاد اصولاً از پارامترهای زیادی متأثر می شود. این پارامترها باید شامل مرور زمان شود تا اقتصاد کم کم رونق بگیرد. پیش بینی من این است که تا یک سال پس از لغو تحریم ها شکوفایی اقتصادی اتفاق می افتد.

ما پیش از تحریم ها در صنعت برق ۹۰ تا ۹۵ درصد خودکفایی داشتیم. الان میزان خودکفاییمان به شدت کم شده است. اگر تحریم ها برداشته نشود، من آینده مطلوبی برای صنعت برق کشورمان متصور نمی شوم. بنا به مسائلی که تحریم در پی داشته، در دوران تحریم ما در صنعت برق به ارتباط با ۳-۲ کشور محدود بودیم. اما رقابت بین کشورهای مختلف سبب می شود تجهیزات و کالاهای با کیفیت بهتری وارد کنیم. به علاوه می توانیم در بخش صادرات نیز با توجه به پتانسیل هایی که پیدا خواهیم کرد، پیشرفت قابل توجهی داشته باشیم. مقصود تنها صادرات برق نیست؛ بلکه منظور صادرات تمام اقلام و تولیدات فنی-مهندسی این صنعت است. الان ما حتی نمی توانیم در مناقصه های آنها شرکت کنیم، ضمانتنامه بگیریم و یا به راحتی پول به کشور انتقال دهیم.

این حرف درست نیست که بگوییم پس از لغو تحریم ها به واردات انبوه متکی شده و بخش تولیدمان دچار مشکل می شود. رقابت ما با رقبای خارجی در جریان تحریم ها درست مثل این بود که به دست و پای کسی زنجیر ببندید و بخواهید با کسی که دست و پایش آزاد است، مسابقه دهد. بازنده این مسابقه مشخص است.

اما وقتی زنجیرها برداشته شود، آن شخص خود را در رقابت ها نشان خواهد داد. البته رسیدن به این نقطه تا حد زیادی هم به سیاست دولتمردان بستگی دارد. قطعاً این مساله بسیار مهم است که آنها چگونه کشور را پس از لغو تحریم ها مدیریت می کنند.

توجه کنید که حتی کشورهای پیشرفته هم به طور ۱۰۰ درصد خودکفا نیستند و بعضی اقلام را از سایر کشورها خریداری می کنند. بنابراین نمی توان انتظار داشت که هیچ وارداتی به کشور صورت نگیرد. اما نقش سیاستمدان و تصمیم گیرندگان کشور در کنترل حد و اندازه این واردات، بسیار مهم و اثرگذار است.

لذا پس از لغو تحریم ها بخش خصوصی باید مهبای رقابتی تنگاتنگ، سالم و اقتصادی با رقبای خارجی باشد و دولت نیز باید آماده کنترل و مدیریت واردات باشد تا صنایع داخلی را از هجوم واردات تجهیزات و کالاهای خارجی حفظ کند.

لغو تحریم ها به مثابه برداشتن زنجیر از پای ایران است

محمد فارسی؛ خزانه دار و عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق

با عدم کنترل واردات، تمام امیدها رنگ خواهند باخت

عوض محمد پارسا؛ عضو هیأت مدیره سندیکای صنعت برق

مهمترین مساله ای که در مورد پساتحریم باید مدنظر قرار گیرد این است که تنها در صورتی می توان برای این دوران نتایج مثبتی را پیش بینی کرد که دولت در برنامه ریزی های خود برای اقتصاد کلان دچار اشتباهات فاحش نشود. اگر مانند آنچه در دولت نهم و دهم دیدیم، وجود درآمدهای نفتی و سایر عوامل باعث شود واردات زیاد شده و تولید داخل به طور کامل بخوابد، افق مثبتی برای اقتصاد در شرایط پساتحریم نمی توان تصویر کرد. اگر قرار باشد تنها به تولیدکننده های خارجی یارانه داده شود و تولیدکنندگان داخلی توان رقابت با آنها را نداشته باشد، لغو تحریم ها مفید فایده نخواهد بود.

تا زمانی که نرخ ارز غیر واقعی باشد، تولید داخل نمی تواند از این فرصت استفاده کند. ما رشد اقتصادی منهای ۶/۹ درصد را در سال های ۹۱-۹۰ تجربه کردیم و در سالی که

نیمی از آن محمود احمدی نژاد رییس جمهور بود و در نیم دیگر حسن روحانی ریاست جمهوری را به عهده داشت، رشد منهای ۱/۹ درصد را تجربه کردیم. در این چند سالی که تورم ۱۵ درصدی و ۴۰ درصدی و غیره داشتیم، سالانه نرخ ارز را بیش از ۳-۴ درصد تغییر ندادیم. بنابراین در صورتی شرایط پساتحریم موفق خواهد بود که واردات کنترل شده و دولت برنامه هایی را که در برنامه ششم و اقتصاد مقاومتی وارد شده است، اجرا کند؛ از جمله اینکه نرخ ارز واقعی شود. باید شرایطی ایجاد شود که قدرت رقابت تولیدکننده های خارجی و داخلی، هم از مسیر بهره های بانکی، هم از مسیر واقعی شدن نرخ ارز و هم از مسیر کاهش نرخ تورم، دست کم با هم برابر شود. متأسفانه در صنعت برق اقلامی مانند تابلو برق و ترانس که در این ۴۰ سال تولید خودمان بود، در این ۳-۲ سال

وارد کرده ایم. حدود ۵۰۰ میلیون دلار در ۳-۲ سال اخیر صرف واردات تابلو برق و ترانس و یکی دو قلم دیگر شده است. اگر این ارز از کشور خارج نمی شد و مصروف خرید از داخل می شد، می توانست ده ها کارخانه را در رونق نگه دارد. باید سعی کنیم در پساتحریم، هر چه بیشتر به سمت نوسازی برویم تا هم بتوانیم تلفات برق را کاهش دهیم و هم قیمت تمام شده برق کمتر شود.

کاری که سندیکا می تواند انجام دهد، تنها در حد اطلاع رسانی و مطالباتی است که می توانیم از جانب خود مطرح کنیم. تنها می توانیم اطلاع رسانی کنیم که برای رونق اقتصاد صنعت برق و برای اینکه درآمد وزارت نیرو بالا رود تا بدهی هایش را پرداخت کند، باید نرخ برق سریعتر به سمت واقعی شدن برود. فاز اجرایی برنامه ها بیشتر از همه به دست دولت است.

محسن عربانی؛
مدیرعامل شرکت مهندسی نامداران صنعت انتقال
رئیس کمیته تخصصی مهندسين مشاور سنديکا

جایگاه مهندسين مشاور صنعت برق پس از تحریم

۲. جایگاه مهندسين مشاور صنعت برق در پساتحریم

قبل از بررسی وضعیت مشاوران پس از رفع تحریم‌ها باید به این نکته توجه داشت که تحریم‌ها ضربات سختی به پیکره بخش خصوصی و در صنعت برق به شرکت‌های خصوصی عضو و غیر عضو سنديکا وارد آورده است. لذا جای آن دارد که این بخش از صنوف بیشتر وارد کارزار شوند و سعی کنند بیشترین تهدیدها را به فرصت تبدیل و نقش موثری در راه اندازی پروژه‌های صنعت برق به عمل آورند. شکی نیست هرگونه گشایش مالی می‌تواند شرایط اقتصادی را تغییر دهد. اما باید توجه داشت در پس شکوفایی اقتصادی تهدیدهای تورمی به شرایط اقتصادی سایه خواهد انداخت. بدین معنی پس از رفع تحریم‌ها پول‌های بلوکه شده و نیز افزایش صادرات نفت و کالاهای غیر نفتی وجود زیادی را وارد کشور و آن هم از طریق قانونی خواهد کرد که تصمیم‌گیری در مورد هزینه این وجود مدیریت کلان و ویژه‌ای می‌طلبد. زیرا کمترین آسیب این کار یعنی هجوم بیش از حد نقدینگی موجب تورم در جامعه اقتصادی خواهد شد. شرط عقل در چنین شرایطی این است که به دور از هیجانات کاذب و کارهای احساسی ابتدا باید سازمان‌ها را ملزم کرد تا طرح‌های مصوب و مناسب که دارای گزارش توجیهی معقولی هستند را روی میز قرار دهند. اگر پروژه‌های مناسب صنعت برق که تیم مشاوران بر روی آن تعمق کرده‌اند جریان یابد اجرای این پروژه‌ها زمان بر بوده و روند پرداخت وجوه آنها تدریجی است و ضربات تزییقی وجوه به این گونه پروژه‌ها تورم زان خواهد بود.

لذا پیشنهاد مشخص این است که طرح‌هایی که به دلیل کمبود منابع مالی و یا ناشی از تحریم بلا اقدام بوده‌اند به علاوه طرح‌هایی که امکان سنجی آنها قبلاً انجام شده و پروژه‌های ضروری که نیاز آن در شرایط فعلی به تصویب مسئولان برنامه ریزی رسیده باشد بار دیگر در کمیته‌ای متشکل از مدیران دفتر برنامه ریزی، مشاوران، مسئولان دفاتر بودجه سازمان مدیریت و برنامه ریزی و نمایندگان سنديکا مورد بازبینی قرار گیرد و با اولویت‌های زیر جهت اجرای توصیه شوند.

۱-۲. پروژه‌ها تولید محور باشند.

۲-۲. پروژه‌ها دارای گزارش امکان سنجی مناسب و توان برگشت سرمایه را داشته باشند.

۳-۲. در شرایط مساوی طرح‌های زود بازده ارجح باشند.

۴-۲. بیشترین فعالیت و مشغله کاری برای سازندگان داخلی داشته باشد.

همزمان کمیته در وزارت نیرو و شرکت توانیر با همکاری سنديکا و مشاوران ورود کالاهای ضروری صنعت برق را رصد کرده و از ورود کالاهای بی کیفیت و فاقد استاندارد جلوگیری کنند. بخصوص برای کالاهایی که امکان ساخت آنها در داخل فراهم است تسهیلاتی منظور تا موجب افزایش کسب و کار شود.

۵-۲. مسئولان صنعت برق آسیب شناسی تولید و انتقال و توزیع صنعت برق ناشی از مشکلات تحریم را توسط مشاوران شناسایی و نسبت به ابلاغ و انجام خدمات مهندسی و تهیه گزارش‌های توجیهی پروژه‌های مورد نیاز اقدام کنند و روند برنامه ریزی و احداث تاسیسات را به روال عادی برگردانند.

مقدمه: صنعت برق در دوران جنگ تحمیلی و پس از آن تحریم‌های جهان غرب دچار فراز و فرودهای بسیاری بوده است با خروج شرکت‌ها و مهندسين مشاور خارجی پس از انقلاب از کشور برنامه ریزی جهت انجام پروژه‌ها توسط شرکت‌های ایرانی آغاز و طراحی‌ها متناسب با استانداردهای بین‌المللی توسط مشاوران داخلی انجام و تدریجاً پروژه‌های صنعت برق بر اساس برنامه ریزی‌ها شروع شد و مورد بهره برداری قرار گرفت. خوشبختانه تا قبل از تحریم‌ها اجرای برنامه‌های صنعت برق مطابق برنامه ریزی انجام شده بود و تولید برق حتی فراتر از مصرف داخلی به کشورهای همسایه نیز صادر و در چرخه مبادله انرژی وارد شده است، به طوری که در منطقه خاور میانه به مرکز تبادلات (هاب شبکه) شناخته می‌شود و کما فی السابقی دارای رتبه اول در تولید برق در منطقه هستیم.

۱. برنامه‌های مهندسين مشاور در دوران تحریم

تجهیزات صنعت برق دارای پیچیدگی خاصی است و هر روز نکات جدیدی به آن افزوده می‌شود که از تکنیک‌های جدید برخوردار است. از آنجا که ایران همواره در تلاش است این صنعت را با تکنیک‌های روز تجهیز کند اجباراً باید با سازندگان بین‌المللی تبادل داشته باشد و اقدام به وارد کردن سیستم‌ها و قطعاتی کند که تحریم‌های موجود آمده خللی در امر تامین این قطعات بوجود آورد و موجب رکود در برنامه ریزی و احداث تاسیسات برق شد. به طوری که در دولت نهم و دهم با جذب درآمدهای برق جهت پرداخت یارانه‌ها مشکلات صنعت برق دو چندان شد. مع الوصف مجموعه وزارت نیرو با تلاش فراوان بخشی از تاسیسات را بازسازی و نوسازی و با طرح پروژه‌های کاهش تلفات و ترکیبی کردن نیروگاه‌های گازی (سیکل ترکیبی) تا حدی تامین برق را جبران کردند. ناگفته نماند تحریم‌های ناشی از عدم ورود بعضی از مواد اولیه و کاهش تولید در کارخانجات نیز مصرف برق را تا حدی کاهش داده بود.

نقش مهندسين مشاور در این دوره بهینه کردن طرح‌ها، طراحی بر اساس تجهیزات موجود و قابل تامین در کشور، مشارکت در انجام پروژه‌های کاهش تلفات، همکاری در بازسازی تاسیسات جهت افزایش راندمان و پایداری شبکه بوده است.

لازم به ذکر است شبکه سراسری برق کشور در بیش از ده سال گذشته دچار خاموشی گسترده یا Blackout نشده است که این خود نقطه قوتی است در وضعیت شبکه برق ایران. از طرفی در همین دوره به علت وسعت زیاد کشور و جهت ارتباط با دیگر کشورها از جمله آسیای میانه، کشورهای حاشیه خلیج فارس طراحی شبکه ۷۶۵ کیلوولت از جنوب به اصفهان و تهران و همزمان طرح شبکه سراسری با ولتاژ DC یعنی HVDC از ترکمنستان به خراسان - سمنان و گلپایگان انجام و بخشی از طراحی شبکه \pm HVDC ۵۰۰ کیلوولت سمنان به گلپایگان به پایان رسیده و آماده مناقصه شده است.

ذکر این نکته ضروری است تنها کشورهای معدودی در دنیا شبکه ۷۶۵ کیلوولت و یا \pm HVDC ۵۰۰ کیلوولت را دارا هستند. (کشورهای بزرگ صنعتی)

سیدعلی کھفی قانع؛ عضو علی‌البدل هیأت مدیره سندیکای صنعت برق

باز خورد خوب یا بد لغو تحریم‌ها در گرو نحوه برنامه‌ریزی!

نگاهی اجمالی به شرایط صنعت و اقتصاد کشور ما را به این نتیجه می‌رساند که پس از لغو تحریم‌ها، نحوه برنامه‌ریزی در شرایط پساتحریم، می‌تواند شرایط بسیار خوب یا بسیار بدی را برای صنعت رقم بزند. از یک سو ممکن است شاهد پیشرفتی قابل توجه در بسیاری از امور کشور باشیم و از دیگر سو، احتمال دارد شرایط پساتحریم نتایجی سوء در پی داشته باشد و این امر کاملاً به برنامه‌ها و اهدافی که دولتمردان در شرایط پساتحریم دنبال می‌کنند، بستگی دارد.

ما هنوز دچار عوارض آخرین بیماری هلندی هستیم که در چهار سال اخیر اقتصاد کشور را گرفتار کرده بود، ما هنوز از پیامدهای این بیماری آزاد نشده‌ایم. بعد از تحریم هم قطعا حجم قابل توجهی از پول‌های ایران آزاد خواهد شد و همین حجم از نقدینگی دوباره می‌تواند اقتصاد کشور را دچار گرفتاری‌های جدیدی کند.

من بر این باورم که دولتمردان تازمانی که کشور دچار بحران نقدینگی است، به دنبال انجام کارهای اساسی هستند، اما وقتی بودجه کافی را در اختیار دارند، برنامه‌ای برای پیگیری کارهای اساسی ندارند. متأسفانه ما در سال‌های گذشته همیشه با چنین وضعیتی مواجه بوده‌ایم. دقیقاً به همین دلیل است که بعضی از کارشناسان و اقتصاددانان معتقدند دلارهای نفت به ضرر ملت ایران تمام می‌شود.

یکی از راه‌های کنترل شرایط پساتحریم، یاری گرفتن از سازمان برنامه و بودجه است که متأسفانه در دولت گذشته به دلایلی از اهمیتش کاسته شده بود و اکنون باز هم فعالیت خود را از سر گرفته و دوباره به صورت سازماندهی شده وارد سیستم دولت شده است.

اگر این اتفاق بیفتد تمام هزینه‌های دولت، از طریق این سازمان مدیریت خواهد شد. به این ترتیب برنامه‌های دولت در کمیته‌های مربوطه توسط کارشناسان امر بررسی می‌شود و در نهایت نقدینگی کشور برای برنامه‌هایی هزینه خواهد شد که به نفع مردم، توسعه و زمینه‌های زیربنایی باشد. اینگونه امیدوار می‌شویم بعد از تحریم کار غیرعقلانه‌ای انجام نخواهد شد. در غیر این صورت اگر به هر دلیلی بدون بررسی حرکت کنیم، مسائل و مشکلات عدیده‌ای برای صنعت ایجاد خواهد شد و صدماتی که دوران پساتحریم به صنعت و اقتصاد کشور وارد می‌شود، بیش از زمان‌های

دیگر خواهد بود.

بنابراین اولین کاری که دولت باید انجام دهد این است که از واردات بی‌رویه جلوگیری کند. این کار با بگیر و ببند و قدغن کردن محقق نمی‌شود، حتی این سیستم اخیر که در قالب تهیه فهرستی از اقلام ممنوع‌الورود و ارائه آن به گمرکات پیاده شده، هم روشی نیست که کارآیی‌های لازم را داشته باشد. این مسأله باید به صورت سیستمی حل شود و بهترین راه حل آن منطقی کردن قیمت ارز است. وقتی ارز ارزان در اختیار واردکننده، تولیدکننده و پیمانکار قرار گیرد آنها راحت‌ترین راه را که همان واردات است، انتخاب می‌کنند. اما اگر ارز با قیمتی منطقی در دسترس افراد قرار گیرد، ناگزیرند ارز را در قالب یک کار کارشناسی هزینه‌کنند. در این صورت احتمال اینکه این سرمایه‌ها به سمت تولید بروند و محصول باکیفیت ارائه دهند، بیشتر است.

در کشور محصولات تولیدی بسیاری داریم که به لحاظ کیفیتی می‌توانند با اجناس خارجی رقابت داشته باشند؛ ولی در شرایط ارز ارزان به لحاظ مبلغ و هزینه تمام شده نمی‌توانند رقابت کنند. بنابراین ما باید ارز را پله‌به‌پله و با توجه به هدفگذاری‌های انجام شده در برنامه پنجم توسعه، به قیمت واقعی‌اش برسانیم.

متأسفانه این کار در دولت گذشته انجام نشد و ارز به صورت مصنوعی پایین نگه داشته شد. همین امر در مقطعی از زمان به افزایش ناگهانی و یکباره قیمت ارز تا مرز سه برابر قیمت در بازار منجر شد. در حال حاضر قیمت ارز کنترل شده، ولی کنترلی که با اجبار دولت انجام شود، منطقی نیست. این مکانیسم بازار آزاد است که باید قیمت ارز را تعیین کند.

اگر قیمت ارز منطقی شود، قیمت محصولاتی که به کشور وارد می‌شوند، به یک عدد منطقی خواهد رسید. در این صورت تولیدکنندگان داخلی که قادر به تولید محصولات کیفی هستند، در این رقابت وارد شده و محصول خود را صادر می‌کنند. سایر تولیدکنندگان هم یا کیفیت تولیدات خود را ارتقا می‌دهند و یا از دور رقابت‌ها خارج می‌شوند.

مسأله‌ای که به هر حال باید مد نظر قرار دهیم این است که صنعت برق هم شرایطی مشابه با سایر صنایع دارد. البته خوشبختانه با توجه به اینکه در صنعت برق عمدتاً محصولاتی باکیفیت بالا تولید می‌شود، در صورت مدیریت

صحیح قیمت ارز، حذف تحریم‌ها مشکل اساسی برای صنعت ایجاد نخواهد کرد و این صنعت می‌تواند در مسیری هموارتر مسیر خود را به سمت توسعه یافتگی ادامه دهد. قطعا در دوران پساتحریم، کار برای صنایع کیفی نسبت به صنایعی که محصولاتی غیر رقابتی و کم‌کیفیت دارند، بسیار آسان‌تر خواهد بود.

سؤال اساسی این است که در شرایط پساتحریم چه باید کنیم؟ واقعیت این است که صنعت به‌طور مستقیم نمی‌تواند در برنامه‌ها مشارکت کند. مگر اینکه دولت بیش از پیش به تشکلهای صنعت برق اهمیت دهد و به آنها اجازه دهد به‌عنوان بازوی کارشناسی عمل کرده و نظرات تخصصی خود را برای استفاده در اختیار دولت قرار دهند. البته ناگفته نماند در دولت حاضر مشارکت سازنده‌ای با تشکلهای اقتصادی شکل گرفته است. صنعت برق با توجه به اینکه تشکلهای قوی و قابل‌انکابی دارد، بیش از همه صنایع می‌تواند به بخش دولتی به‌عنوان بازوی کارشناسی یاری برساند.

تحریم به‌نوعی قطع ارتباط تجاری و سیاسی و اداری ما با دنیا بود. این مسأله در شرایطی که در عصر حاضر دنیا به یک دهکده جهانی تبدیل شده و عملاً هیچ صنعتی نمی‌تواند بگوید من مستقل از تمام دنیا هستم و به‌تنهایی کار خود را انجام می‌دهم، برای صنعت و اقتصاد ما هزینه قابل توجهی در بر داشت. هر صنعتی حتی اگر برای مواد اولیه هم به دنیا نیاز نداشته باشد، برای فروش محصولاتش به دنیا نیاز دارد. مسأله فروش محصولات یکی از اصلی‌ترین مسائلی بود که در دوران تحریم برای ما مشکل‌آفرین شد و جلوی رشد صنایع را گرفت.

قطع صادرات و واردات و روان نبودن این ارتباطات، هزینه محصولات ما را چه به‌عنوان تهیه‌کننده بعضی از مواد اولیه و چه به‌عنوان فروشنده برخی از محصولات صادراتی، به شدت افزایش داد. تحریم به این شکل توانست مسائل و مشکلات عدیده‌ای را برای صنعت برق ایجاد کند و امیدواریم در پساتحریم با اتکا به برنامه‌ریزی منطقی و اصولی دولت و مشارکت فعال تشکلهای و کارشناسان مجرب به شرایطی برسیم که صنعت بتواند به حیات خود به‌خوبی ادامه داده و به روزهای رونق و پیشرفت بازگردد. ■

در گفتگو با ولی‌الله بیات، عضو هیأت مدیره سندیکای صنعت برق مطرح شد؛

شرایط نابرابر صنایع داخلی برای رقابت در پساتحریم

مذاکرات خوب پیش رفت و توافق حاصل شد. اما با لغو تحریم‌ها چه اتفاقی می‌افتد؟ ملتی که به دلیل موانع و مشکلات ناشی از تحریم عادت کرده‌اند برای هر کار ساده‌ای لقمه را دور سرشان بچرخانند و به دهان برسانند، قرار است با این دروازه‌های باز و بدون مانع چه کنند؟ آیا شیوه رفتار و برخورد صحیح را بلد هستیم؟ آیا بلد هستیم طوری عمل کنیم که این دروازه‌ها به جای آنکه امنیت و آرامش بیشتر را برآیند رقم بزنند، راه را برای دزدان و گزبان باز نکنند؟ نفس کشیدن در هوای باز، فیلتر و بلدی می‌خواهد. به گفتگو با یکی از اعضای هیأت مدیره سندیکای صنعت برق نشستیم تا دانش و آگاهی خود و خوانندگانمان را در این حوزه بیشتر کنیم. نظرات مهندس ولی‌الله بیات را در متن حاضر می‌خوانید:

آنگاه واردات کالا از آنجا که آسانتر از تولید است، افزایش می‌یابد. دیگر کسی به کار تولید که بسیار هم پر ریسک است، دست نمی‌زند. به نظر شما چگونه با عواملی که منجر به افزایش واردات و کاهش تولید ملی می‌شوند، برخورد کنیم؟

این از ظرافت‌هایی است که بایستی آن دسته از دولتمردان که معتقد به شعارهای حمایت از بنيه‌های تولید داخلی هستند، به آن توجه داشته باشند. باید به عوامل پایین آمدن قیمت‌ها توجه کنیم. ببینیم رقبای ما در کشورهای خارجی از چه پتانسیلی برخوردارند که ما نیستیم. اگر همان پتانسیل در اختیار تولیدکننده داخلی باشد، مطمئن باشیم به لحاظ قیمتی و کیفیتی توان رقابت با واردات را دارد. ولی اگر همچنان مجبور به استفاده از وام بانکی بالای ۲۰ درصد و ۲۵ درصد بهره باشیم و از آن سو رقیب ما از وام بانکی سه-چهار درصد بهره‌ای برخوردار باشد، ما چگونه می‌توانیم با او رقابت کنیم؟

اگر بهره‌وری و مقررات کار در کشورهای رقیب، کارکنان را ترغیب به کار و استفاده از فرصت‌های کاری کند؛ اما در کشور ما قانون کار و بقیه قوانین، شرایط کاری را سخت

۳۰-۴۰ درصد ظرفیت کار می‌کردند، ولی همکارانشان را حفظ کردند تا در شرایط عادی بتوانند نیازهای کشورمان را تأمین کنند. اگر یادمان نرود که هنوز به اقتصاد مقاومتی نیاز داریم، با باز شدن دروازه‌ها به تقویت بنيه‌های تولید فکر می‌کنیم و به کالاهای وارداتی علاقمند نمی‌شویم.

من برای شما کشور چین را مثال می‌زنم. کالاهای تولید این کشور، کالاهای غیر مطمئنی هستند. اما چگونه است که بخش عمده‌ای از مصارف داخلی چینی‌ها از همان تولیدات خودشان تأمین می‌شود؟ چطور آنها سختگیری نمی‌کنند؟ آیا صنعت رو به گسترش چین هم مرتباً به دلیل کیفیت نه چندان عالی، در حال مواجهه با مشکل است؟ پس ما چرا مصالح ملی را نادیده گرفته و نسبت به کیفیت کالای داخلی سختگیری داشته باشیم؟ دوره پساتحریم فرصت بسیار خوبی است که با واقع بینی، تأمل و لحاظ کردن منافع ملی به فکر تقویت بنيه‌های اقتصاد مقاومتی باشیم.

برخی می‌گویند احتمال دارد در دوران پساتحریم به علت فروش آسانتر نفت و آزاد شدن پول‌های بلوکه شده و سایر مسائل، قیمت کالاها پایین بیاید.

اگر تحریم‌ها لغو شود، چه اتفاقی در ایران می‌افتد؟ آیا واقعاً لغو تحریم به نفع کشور ماست یا ممکن است اتفاقاتی رخ دهد که اصلاً انتظارش را نداشتیم و اوضاع از این که هست هم بدتر شود؟ شما دوران پساتحریم را چطور تصویر می‌کنید؟

حقیقتش من هم همین نگرانی را با توجه به گرایشی که در ایران به واردات کالا هست، دارم. این نگرانی وجود دارد که دولتمردان و کارفرمایان فراموش کنند تولیدکنندگان چه دوران سختی را گذراندند و در شرایط سختی که کسی به پول ایران بها نمی‌داد، این تولیدکنندگان و پیمانکاران داخلی بودند که با قبول ریسک و خطرات جدی، در عرصه فعالیت اقتصادی باقی ماندند و نیازهای صنعت کشورمان را پوشش دادند. امیدواریم دولتمردان فراموش نکنند که باز هم احتمال تکرار اتفاقاتی مثل تحریم وجود دارد. نبایستی شعارها و تأکیدات مقامات عالی نظام، به خصوص تأکید مقام معظم رهبری در اقتصاد مقاومتی را از یاد ببریم. ایشان تأکید بر استفاده از کالاهای ایرانی داشتند. در دوره پساتحریم نیز نباید شرایط سختی را که در کشور داشتیم فراموش کنیم. کارکنان واحدها، علی‌رغم اینکه بعضاً با

■ در دوران پساتحریم در صنعت برق چه اتفاقی می‌افتد؟

صنعت برق نیز چندان متفاوت از صنایع دیگر نیست. به نظر می‌رسد در پساتحریم عده‌ای از متخصصین، نمایندگان واردات کالاهای خارجی شوند. البته امیدوارم صنعت برق هشیاری کافی را داشته باشد و بدون انتقال دانش فنی و تأسیس یک تولید داخلی، اجازه استفاده از کالای وارداتی را ندهد. که در این صورت ضمن اینکه پتانسیل صنعت تقویت می‌شود، نیاز به واردات کاهش پیدا می‌کند و هم‌زمان به اشتغال منجر می‌شود.

■ به نظر شما سندیکا می‌تواند در این امر مفید واقع شود؟

من تصور می‌کنم سندیکا نقش حساس و خطیری دارد. در حقیقت انعکاس این مطالب و روشننگری یکی از رسالت‌های مهم سندیکا است. همچنین سندیکا مسئول است مدل‌هایی هم جهت پیشبرد شرایط ارائه کند. مدل‌هایی که در وهله اول نیاز صنعت برق را پوشش دهد و در مراحل بعدی این تأمین نیاز با حفظ منافع اعضای سندیکا همراه باشد. چون من به هیچ وجه اعتقاد ندارم که تأمین نیازهای صنعت برق لزوماً یک راهکار دارد و آن هم با نادیده گرفتن منافع اعضا اتفاق می‌افتد.

■ فکر می‌کنید طرح‌ها و مدل‌های ارائه شده توسط

سندیکا، تا چه حد می‌تواند در تصمیم‌گیری‌های دولت تأثیرگذار باشد؟ ارزیابی شما از توجه دولت به دیدگاه‌های تشکلهای و بالاخص سندیکای صنعت برق چگونه است؟

تصور من این است که اگر پیشنهادها ما جانبدارانه نبوده و صرفاً به تأمین منافع اعضا منجر نشود، دولت‌مداران مشتاق این پیشنهادها باشند. ما بایستی تلاش کنیم پیشنهادات بر دُرد بدیم؛ تا هم نیازهای دولت تأمین شده و محدودیت‌هایش دیده شود و هم منافع اعضای سندیکا پوشش داده شود. این موارد باهم قابل جمع هستند. ■

کند، چرا بایستی سازمان بورس مزاحمت و مخالفت داشته و فرآیندی بسیار زمانبر را پیش‌روی سرمایه‌گذار بگذارد؟ اگر این تأمین به عهده سهامداران گذاشته شود، این سهامداران که بعضاً به صورت خرد هستند، سرمایه‌هایی را که به صورت انباشت در بانک‌ها سپرده‌گذاری کرده‌اند، به واحدهای تولیدی می‌آورند. در این صورت بخشی از حجم سپرده‌های بانکی مستقیماً به واحدهای تولیدی تزریق می‌شود و دولت مجبور نیست نرخ سود بانکی را در طیف بالاتری پیش‌بینی کند تا مردم انگیزه سپرده‌گذاری داشته باشند. در نتیجه کنترل تورم راحت‌تر می‌شود. من تعجب می‌کنم! شاید بهتر بود دولت به جای اینکه سازمان بورس را به عنوان یک مانع برای افزایش سرمایه پیش‌بینی کند، مسئولان و حسابرسان را مکلف کند تا برای جبران تفاوت مبلغی که حاصل تغییر نرخ ارز است، سهامداران را ترغیب به سرمایه‌گذاری کنند. ولی متأسفانه مسیرهای غیرکارشناسی انتخاب شده‌اند.

■ به نظر شما پایین آمدن قیمت دلار اتفاقی مثبت است یا منفی؟

مقررات کار در کشورهای رقیب، کارکنان را ترغیب به تولید و کار می‌کند؛ اما در کشور ما قانون کار و بقیه قوانین، شرایط کاری را سخت می‌کند

اگر قیمت دلار پایین بیاید، به کل تولید داخلی ضربه خواهد زد؛ چون بسیاری از اجناس و کالاهای ما قیمت‌های ثابتی دارند و برگشت داده نخواهند شد. کاهش نرخ دلار معادل دادن فرصت بازار به رقبای خارجی است.

کند، طبیعتاً فرصت رقابت از بین خواهد رفت. در نتیجه مجبور می‌شویم کالا را با واردات تأمین کنیم؛ با اتکا به ارز بلوکه شده و ارزهایی که با فروش نفت تأمین می‌شود؛ اما آنگاه با اشتغال چه خواهیم کرد؟ همه که نمی‌توانند به کار وارداتی بپردازند! اگر مقداری مسأله را عمیقتر واکاوی کنیم، متوجه می‌شویم اشتغال این نیروی عظیم جوانان و متخصصین و تکنسین‌هایی که در کشورمان هستند فقط با کار صنعتی تأمین می‌شود. ما ناگزیر هستیم از این قشر حمایت کنیم. یک صنعتگر و تولیدکننده واقعی به هیچ چیز نیاز ندارد؛ الا اینکه آن تفاوت‌های فضای رقابتی را برایش جبران کنند. هزینه‌ای را که خارج از اراده تولیدکننده به او تحمیل شده، باید تحمیل‌کننده جبران کند. تولیدکننده نمی‌تواند هم‌زمان هم به فعالیت‌های اقتصادی‌اش بپردازد و هم دغدغه هزینه‌های دیگری را که نظام یا دولت به او تحمیل کرده داشته باشد.

■ به جز وام بانکی با بهره مناسب چه راهکار دیگری به نظر تان می‌رسد که بتوان از تولیدکننده داخلی حمایت کرد؟

به نظر من اصلاً حمایت اصلی، وام بانکی نیست. به نظر بنده باید محدودیت‌هایی را که در بعضی جاها پیش‌بینی می‌کنند، بردارند. بخشی از منابع شرکت‌های تولیدی برایشان تحت عنوان سرمایه در گردش مطرح است. این سرمایه در گردش اگرچه در حساب‌ها با ریال ثبت می‌شود؛ ولی در واقع مقداری مواد اولیه، قطعه و کالا است که واحد تولیدی به اتکای موجودیت آن در انبار می‌تواند فعالیت‌های مستمر تولیدی داشته باشد. اگر به فرض سال ۹۰ و ۹۱ این حجم مواد و کالا با ۲۰ میلیارد تومان قابل تأمین بود، به خاطر تغییر نرخ ارز، الان با سه برابر آن قابل تأمین است. بیشتر از همه، به عهده سهامداران است که این ۶۰ میلیارد تومان را تأمین کنند. چون این مبلغ حجمی نیست که فقط با وام بانکی بشود تأمینش کرد. اما دولت شرایط سختی را برای افزایش اعتبار پیش‌بینی کرده است. به عنوان مثال شرکت‌های بورسی بایستی از سازمان بورس مجوز بگیرند. در حالی که وقتی سهامدار راضی است منابعش را برای توسعه واحد خودش صرف

گفتگو با محسن شادمان، عضو علی البدل هیأت مدیره سندیکای صنعت برق؛

حداقل ۶ ماه زمان لازم است تا اثرات لغو تحریم را ببینیم

همه منتظر ند بدانند بالاخره با لغو تحریم‌ها اوضاع ایران چگونه خواهد شد؟ از کارمندان ادارات گرفته تاگردانندگان بنگاه‌های اقتصادی و صاحبان صنایع کوچک و بزرگ. اما آیا حقیقتاً اگر تحریم‌ها لغو شود، همه مشکلات ما حل خواهد شد؟ آیا روزگار بر وفق مرادمان می‌شود یا چهره‌های سخت‌تر از خود نشانمان می‌دهد؟ با محسن شادمان، یکی از اعضای هیأت مدیره سندیکای صنعت برق گفتگو کردیم تا بدانیم نظر آنان که دستی در صنعت دارند در این رابطه چیست.

■ شما دوران پساتحریم را چگونه تصویر می‌کنید؟

برخلاف تصور بسیاری از مردم، به نظر می‌رسد شرایط اقتصادی مملکت در دوران پساتحریم اینطور نباشد که شاهد یک شوک یکباره، مخصوصاً در کاهش ارزش دلار شویم. بعد از برداشتن تحریم‌ها یک فشار روانی از روی بازار برداشته خواهد شد. البته گردش نقدینگی‌ها مقداری بیشتر خواهد شد؛ اما بیشتر جنبه روانی خواهد داشت. حداقل زمانی که لازم است تا اثرات لغو تحریم دیده شود و به‌عنوان مثال ارتباطات با بانک‌های خارجی به جریان افتد، ۶ ماه است. پس اصلاً نباید هیجانزده شد.

به‌علاوه مشکل عمده‌ای که الان در کشور وجود دارد این است که دولت نمی‌تواند پول‌های بلوکه شده‌اش را به کشور بازگرداند؛ زمان لازم است تا این مشکل حل شود و فروش نفت هم به سقفی که می‌خواهیم برسد. پس همانطور که گفتیم در کوتاه‌مدت اثر روانی خواهیم داشت و اقتصاد مملکت از حرکتی جزئی برخوردار خواهد شد. سپس در درازمدت به تدریج اثرات لغو تحریم‌ها بروز خواهد کرد. در واقع زودتر از ۳-۲ سال آینده شاهد حضور ایران در اقتصاد جهان و سرمایه‌گذاری کشورهای خارجی در ایران به آن شکلی که توقع داریم، نخواهیم بود.

■ بنابراین از دیدگاه شما از فردای لغو تحریم‌ها، شاهد تأثیرات و تغییرات

عمده‌ای در صنعت و بازار کشور نخواهیم بود؟

از فردای لغو تحریم قیمت‌ها قطعاً افت خواهد داشت؛ اما طبیعتاً فردای لغو تحریم با روز قبل از آن عیناً یکسان است. منشاء تغییراتی که رخ می‌دهد، اثر روانی لغو تحریم‌ها است و دراصل هیچ اتفاق اقتصادی رخ نداده است. به نظر می‌رسد اثر روانی موضوع، مشابه قطعنامه سال ۱۳۶۷ اصلاً اثر روانی شدیدی نباشد و در نرخ دلار و نرخ‌های بازار تنها در حد چند درصد تغییراتی به سمت کاهش ایجاد شود. بورس هم قطعاً رشد خواهد کرد و دچار اثری موقت خواهد شد.

■ عمده‌ای بر این باورند که در صورت لغو تحریم‌ها ما نه تنها پیشرفت نخواهیم کرد؛ بلکه دچار پسرفت خواهیم شد. آنها معتقدند در دوران پساتحریم ایران به

در صورت مدیریت صحیح، دوران پساتحریم قطعاً به نفع صنعت برق خواهد بود. در سال‌های اخیر ظرفیت زیادی برای اجرای پروژه‌ها و تولید کالاها ایجاد شد که الان همه آنها به دلیل کمبود بازار خرید، با مشکل مواجه هستند. اگر این صنعت راه بیفتد فرصت اشتغال هم در آن ایجاد خواهد شد

را به تحرک و خواهد داشت. اگر این اتفاق بیفتد، نیاز مصرف برق صنعت از رشد منفی به رشد مثبت خواهد رسید و ما در کوتاه‌مدت شاهد افزایش مصرف برق در صنعت خواهیم بود که قطعاً دولت با لختی که دارد، نمی‌تواند این نیاز را تأمین کند. بنابراین ما با یک بحران در صنعت برق مواجه خواهیم شد. چراکه تمام ذخیره‌های گردان و تمام ظرفیت‌های استفاده نشده‌مان را در این چند سال استفاده کرده‌ایم و الان به حد لب‌مرزی یا حتی بدتر از آن رسیده‌ایم.

تاکنون مصرف برق خانگی ما به دلیل رفاه مردم رشد داشته است؛ اما چون رشد صنعت منفی بوده، کم‌کاری

که بخش دولتی به دلیل نبود بودجه‌ها در صنعت برق داشته، نمود خیلی خاصی پیدا نکرده است و ما هم مقداری ظرفیت گردان و ظرفیت خالی داشته‌ایم. الان اگر صنعت دفعته حرکت کند، بخش دولتی صنعت برق نخواهد توانست به این سرعت خودش را با شرایط وفق دهد و جا خواهد ماند. بنابراین پیش‌بینی می‌شود اگر همین روند کنونی ادامه پیدا کند، ما با یک نوع خاموشی و کمبود برق مواجه خواهیم شد که البته اگر دولت بستر مناسبی را برای ورود بخش خصوصی به تولید ایجاد کند، بخش خصوصی در کوتاه‌مدت در این بخش تحرکی ایجاد خواهد کرد و دچار فاجعه نخواهیم شد.

کمک بخش خصوصی در همه ارکان باید باشد. الان بخش خصوصی بیشتر در بخش تولید فعال است؛ ولی در بخش توزیع و بخش‌های فوق توزیع و حتی انتقال، هیچ اثری از بخش خصوصی وجود ندارد. مگر بستری برایش به‌وجود آید.

بنابراین در صورت مدیریت صحیح، دوران پساتحریم قطعاً به نفع صنعت برق خواهد بود. در سال‌های اخیر ظرفیت زیادی برای اجرای پروژه‌ها و تولید کالاها ایجاد شد که الان همه آنها به دلیل کمبود بازار خرید، با مشکل مواجه هستند. اگر این صنعت راه بیفتد فرصت اشتغال هم در آن ایجاد خواهد شد. اما حرکتی که در پساتحریم در بخش صنعت اتفاق خواهد افتاد، نمی‌تواند در صنعت برق به آن سرعت اتفاق بیفتد. از آنجا که نمی‌تواند سریع باشد و الان ما در شرایط لب‌مرز هستیم، قطعاً به‌عنوان تولیدکننده و توزیع‌کننده برق کشور جا خواهیم ماند. مگر اینکه تدابیر مفیدی برایش اندیشیده شده باشد. ■

بهشت واردکننده‌ها تبدیل خواهد شد و کمر تولید ملی خم خواهد شد. نظر شما در این باره چیست؟ بزرگترین خطری که مملکت ما را تهدید می‌کند، نوع برخورد دولت با برداشته شدن تحریم‌ها است. از آنجا که توقع جامعه این است که دلار به ۱۰۰۰ تومان برگردد، اگر دولت بخواهد عوام‌گرایانه و پوپولیستی با موضوع برخورد کند، فاجعه عجیبی در مملکت رخ خواهد داد و ریشه در حال خشک شدن صنعت به‌طور کامل خشک خواهد شد. آنگاه ما تا چند سال بعد اثری از تولید داخلی نخواهیم دید. یعنی ما هم مثل برخی کشورهای دیگر، صرفاً واردکننده خواهیم شد. اینها همه در صورتی است که

دولت در دام پوپولیستی بیفتد و به دنبال جلب رضایت عامه مردم قیمت‌های ارز را به‌طور مصنوعی کاهش دهد. شواهد امر نشان می‌دهد دولت چنین سیاستی را ندارد. اما اگر در چنین دامی بیفتیم، دیگر در ۷-۸ سال آینده مشکلی به‌نام حمایت از تولید داخل نخواهیم داشت؛ چون اصلاً دیگر تولیدی نخواهیم داشت که قرار باشد کسی از آن حمایت کند. این بزرگترین تهدیدی است که در اثر برداشتن تحریم‌ها ممکن است گریبانگیر کشور شود. اگر دولت قبلی بر سر کار بود، من شک نداشتم این اتفاق می‌افتد و باید طومار تولید داخلی را می‌پیچیدیم. به‌رحال دولت‌ها همه سیاسی هستند و آدم سیاسی نمی‌تواند مثل یک کارشناس یا اقتصاددان نسبت به جو روانی جامعه بی‌تفاوت بوده و درست تصمیم‌گیری کند. باید دید چقدر جنبه عقلانی دولت بر جنبه سیاسی آن می‌چربد. اقتصاددانان حتی نرخ کنونی دلار را هم برای مملکت مناسب نمی‌دانند. من امیدوارم دولت در دام کاهش نرخ ارز که به تعطیلی کامل صنعت خواهد انجامید، نیفتد.

■ از دیدگاه شما در دوران پساتحریم، شاهد چه تغییراتی در صنعت برق خواهیم بود؟

صنعت برق از آن مواردی است که شرایط خیلی خاصی خواهد داشت. بعد از تحریم‌ها صنعت ما خیلی سریع به حرکت خواهد افتاد. چون بخش خصوصی، موتور اصلی صنعت است و معمولاً عملکردی سریع دارد. سرمایه‌هایی که به این سمت سرازیر می‌شود، صنعت

مدیریت صحیح در پساتحریم، کلید حل چالش‌ها و موتور افزایش فرصت‌ها

حامد گرشاسبی؛ مدیرعامل رهشاد الکترونیک

رده بالای کشورهای اروپایی از جمله آلمان با رویکرد صنعت برق به کشور آغاز شده است. در این برهه زمانی یکی از شرکت‌های معظم اروپایی، زیمنس، فعالیت‌هایی را در صنایع نفت، گاز، پتروشیمی، برق و انرژی آغاز خواهد کرد. به تبع آن سایر کشورهای بزرگ نیز ورود خواهند کرد. فرصت ایجاد شده است، ولی وضعیت تولیدکنندگان داخلی، پیمانکاران، تامین‌کنندگان و سایر اصناف داخلی نیاز به حمایت دارد. زمانی که شرکت‌های بزرگ داخلی مانند مپنا از ورود این شرکت‌ها لطمه ببینند، قطعاً عناصر پایین زنجیره تامین برق نیز دچار اثر شلای خواهد شد.

از سوی دیگر، امکان واردات مواد اولیه و تجهیزات مهم صنعت برق، دریافت اعتبارات اسنادی، کاهش هزینه‌های حمل و بیمه می‌تواند آثار بسیار مثبتی داشته باشد. در نگاه صادراتی، امکان برگشت پول، عدم نیاز به Re-export از طریق ترکیه، عراق و دبی به سایر کشورها، استفاده از مشوق‌های صادراتی حاصله از فراهم شدن امکان صادرات مجدد و تهاثر وجه واردات از محل صادرات بسیار حایز اهمیت است.

مدیریت صحیح در پساتحریم کلید حل چالش‌های احتمالی آتی است، و موتور افزایش فرصت‌های متعاقب. این نکته حایز اهمیت است که فراموش نشود در طی این دوران چگونه پیمانکاران، تولیدکنندگان و فعالان داخلی صنعت برق مجموعه‌های خود را حفظ کردند تا این صنعت کمترین تلاطم متصور را داشته باشد.

فعالیت‌هایی که منجر به کنترل وضعیت بازار کسب و کار صنعت برق می‌شود، در راستای حفظ منافع اعضای سندیکا می‌تواند همگی مورد انتظار باشند. تسریع حل مشکلات مالی قبل از توافق (موضوع سه‌گانه اشاره شده در سوال اول) از جمله انتظارات بنده در آینده است.

اجرای قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی و نظارت بر اجرای این قوانین از مهمترین اقدامات آتی می‌تواند باشد. مقررات حمایت از ساخت داخل، رفع مقررات مزاحم، مصوبات تشویقی، تقویت فرصت‌ها با حفظ توانایی صنایع کوچک و متوسط فعال در زمینه برق در دولت تدبیر و امید راهگشای تبدیل چالش‌ها به فرصت‌ها است.

به طور کلی در سه حوزه می‌توان آثار تحریم‌ها را بررسی کرد: در حوزه مالی که عمده تاثیر تحریم‌ها را بر مجموعه تحت مدیریت وارد کرده است مواردی مانند افزایش قیمت مواد اولیه داخلی و تجهیزات وارداتی، مشکل نقل و انتقال وجه به طرف‌های خارجی و عدم گشایش اعتبارات اسنادی است. تحریم‌ها به دلیل انزوایی که ایجاد می‌کند دستیابی این مجموعه به تخصیص درست منابع و در نتیجه آن تولید اقتصادی و تولید ناب را با بحران مواجه می‌سازد. لذا مطلوبیت اقتصادی محصولات در بازار داخل و خارج با گذشت زمان به صورت فرسایشی کاهش می‌یابد. افزایش و مخاطره ریسک در مبادله کالا منجر به افزایش هزینه‌های معاملات و مبادلات، افزایش قیمت بیمه و هزینه‌های حمل و نقل و در مجموع از دست دادن فرصت‌های مناسب برای مبادله و تورم قیمت تمام شده محصولات می‌شود. زمانی که ریسک پروژه‌های BOO و BOT در صنعت برق افزایش می‌یابد، تمایل به سرمایه‌گذاری در این بخش‌ها نیز به همان نسبت کاهش پیدا می‌کند. در بخش‌های تولید برق عدم تامین تجهیزات توسط کارفرما و پیمانکاران روند اجرایی پروژه‌ها را کند می‌سازد. در بخش انتقال و توزیع حفظ زیرساخت موجود اولویت اصلی قرار می‌گیرد و نوسازی و بازسازی و اصلاح شبکه در اولویت‌های بعدی است. بنابراین زنجیره تامین، انتقال و توزیع از رونق اقتصادی کمتری به نسبت قبل تحریم برخوردار می‌شوند. بیشتر تامین‌کنندگان از پذیرش LC از بانک‌های ایرانی خودداری می‌کنند و تقاضای LC از بانک‌های خارجی را دارند. میزان درخواست پیش پرداخت‌ها افزایش یافته و در اکثر موارد درخواست وجه به صورت TT شده است.

در این موضوع که فصل تازه‌ای در صنعت برق کشور آغاز شده است، شکی نیست و همگی اطمینان داریم که تغییرات عمده‌ای ایجاد خواهد شد، لیکن وقفه چندین ساله تعامل با خارج از مرزها، عطش و میل زیادی ایجاد می‌کند که با رونق صادرات نفت و برگشت پول حاصل از این صادرات، ابزار این عطش نیز فراهم است. حال در این مهم می‌بایست تامل شود که مدیریت گسترش تعاملات برقی می‌بایست به ایجاد فرصت‌های جدید با حفظ وضعیت تولیدکنندگان داخلی باشد. همانطور که مستحضرید، سفر مدیران

راهبرد "شراکت در موفقیت" کلید ماندگاری در دوران پساتحریم

فرامرز اویسی؛ عضو کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر

اگر غم لشکر انگیزه که خون عاشقان ریزد
من و ساقی به هم سازیم و بنیادش براندازیم
(حافظ)

بازیگران جدید از سوی دیگر، شرکت‌هایی موفق خواهند بود که با درک شرایط جدید نسبت به تبیین راهبرد جدید برای بنگاه خود اقدام کنند. یکی از این راهبردها که نویسنده پیشنهاد می‌کند "شراکت در موفقیت" است. این استراتژی بر مبنای یاری رساندن به مشتری و یا مشتریان او جهت ایجاد ارزش و کسب سود و بهره بردن از آن در زنجیره تامین است. اجازه دهید با مثالی این راهبرد را تشریح کنم. اگر تامین‌کننده تجهیزات کنتور و شبکه هوشمند بتواند سازوکاری را ایجاد کند که مصرف‌کنندگان از طریق دسترسی به اطلاعات فراگیر مصرف خود نسبت و مدیریت آن نسبت به فروش "نگاوات" (و یا برق مصرف نشده و یا شیفیت یافته از نقطه پیک مصرف به کم باری) رهنون سازد، آنگاه در این زنجیره تامین مشترک، شرکت توزیع و سازنده و ارائه دهنده خدمات شبکه هوشمند سود خواهند برد و از این مشارکت منتفع خواهند بود. مثال‌های بیشماری و مشابهی را می‌توان طرح کرد که مدل فوق را می‌توانند محقق سازند.

از لحاظ تئوری و نظری راهبرد "شراکت در موفقیت" شانس موفقیت بسیاری را دارد. بالاخص با ابلاغ ماده ۱۲ قانون «رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور» این راهبرد می‌تواند کاملاً جنبه عملیاتی پیدا کند. لیکن موفقیت این راهبرد منوط به تغییر نگرش بنیادی در نحوه تعامل بین تامین‌کنندگان کالا و خدمات صنعت برق و همچنین مدیران ارشد و میانی وزارت نیرو دارد.

پیش‌بینی می‌شود در صورت رفع تحریم‌ها در کوتاه مدت امکان خرید اعتباری و بازگشایی اسناد اعتباری به روش ریفاینانس و یا یوژانس میسر شود. گام بعدی آن است که با رایزنی با بانک و جهت پروژه‌های کلانی و سرمایه‌بر که دوره بازگشت سرمایه طولانی دارند، امکان گشایش اسناد اعتباری ریفاینانس تا ۵ سال میسر شود. بنا به دلایل غیر اقتصادی بانک مرکزی حتی در شرایطی که منابع مالی خوبی هم در اختیار داشت از گشایش اسناد اعتباری به طریق ریفاینانس بیش از یکسال جلوگیری می‌کرد. البته واضح است که دسترسی به چنین منابعی صرفاً توسط شرکت‌های بزرگ مقدور خواهد بود.

لذا با رفع موانع تحریم امکان جذب نقدینگی از منابع خارجی بصورت فاینانس‌های کوتاه‌مدت و یا درازمدت میسر خواهد شد، لیکن با رویکرد سنتی و تاکیه بر شیوه‌های قدیمی، پیمانکاران به طریق اولی فاینانس وزارت نیرو خواهند شد و مجدداً داستان مطالبات این بار نه به صورت تراژدی بلکه بصورت کمدی تکرار خواهد شد. تنها راه جلوگیری از این دور و تسلسل آن است که این بار طرح نو در اندخت و راهبرد "شراکت در موفقیت" را برگزید. راهکارهای اصلی توسعه کسب و کار مبتنی بر راهبرد "شراکت در موفقیت"

۱. ارائه راه حل‌های فنی، اقتصادی و حقوقی در یک بسته کامل
۲. ایجاد مدل‌های کسب و کار (Business Model) مبتکرانه مبتنی بر سرمایه‌گذاری و سپس کسب درآمد از طریق ایجاد ارزش برای شرکتهای هدف
۳. تغییر رابطه سنتی خریدار-مشتری و ارتقای آن به ایجاد شراکت راهبردی
۴. ایجاد کنسرسیوم و یا شراکت‌های فراگیر جهت خرید بخشی از سهام شرکت‌های قابل واگذاری توسط وزارت نیرو در راستای افزایش تاثیرگذار
۵. تاثیر گذاری بر قوانین و بودجه‌های سالیانه و رایزنی جهت ایجاد پوشش‌های قانونی برای سرمایه‌گذاری
۶. استفاده از بیمه‌های داخلی و خارجی جهت پوشش سرمایه‌گذاری‌های انجام شده
۷. بهره‌گیری از LC ریالی داخلی در زنجیره تامین

با کاهش قیمت نفت در دوران پساتحریم دسترسی به منابع مالی دلاری محدود می‌شود. از سویی دولت نیز با پیروی از سیاست انضباط مالی از افزایش نقدینگی جلوگیری می‌کند و نتیجه آنکه منابع دولتی برای توسعه بسیار محدود خواهد بود. لیکن با رفع تحریم امکان دسترسی به منابع فاینانس خارجی افزایش می‌یابد. منابع فاینانس داخلی نیز از طریق موسسات مالی بیشتر از گذشته در دسترس خواهند بود. شرکت‌هایی که با هوشمندی بتوانند از شرایط بوجود آمده استفاده کنند از مزیت رقابتی چشمگیری برخوردار خواهند شد. ■

به نظر می‌رسد ریاست محترم جمهوری، جناب آقای روحانی، استاد چیره دست تدوین و اجرایی کردن استراتژی‌های کلان است. او با مرحله‌ای ساختن اقدام برای حل بحران هسته‌ای ابتدا نسبت به "توقف پیشروی بحران" اقدام و اکنون گام بعدی که همانا "عقب‌راندن بحران" را کلید زده است. مراحل بعدی احتمالاً "عبور از بحران" و "عادی سازی" شرایط است که ممکن است تا پایان دوره اول ریاست جمهوری ایشان زمانبر باشد. از سویی کاهش سطح تقابل از مواج با قدرت‌های تراز اول جهان، طبیعتاً باعث حساسیت قدرت‌های منطقه‌ای هم رده و تلاش آنان جهت ایجاد بحران‌های مصنوعی و یا به چالش کشیدن توانمندی‌های ایران خواهد شد. کاهش چشمگیر قیمت نفت در بازار جهانی را می‌توان در زمره این نوع چالش‌ها قرار داد. به بیانی دیگر در حالی که چالش با قدرت‌های فرمانطقه‌ای منجر به تحریم‌ها شد، گذر از این بحران منجر به ایجاد چالش با قدرت‌های منطقه‌ای خواهد بود که با اهرم قیمت نفت سعی در سیاست مهار ایران دارند.

غرض از بیان این مقدمه این است که علی‌رغم حل مساله تحریم‌ها، با توجه به کاهش شدید درآمدهای حاصل از صادرات نفتی، انتظار گشایش آنی در کسب و کار و رفع موانع موجود، احیاناً تحلیلی خوشبینانه و تا حدی دور از واقعیت خواهد بود. اتفاقاً عدم کاهش نرخ ارز و همچنین توفانی نشدن بازار بورس نشان می‌دهد که تحلیل فعالان اقتصادی نیز گواه بر این دارد که در کوتاه مدت و حتی میان مدت شاهد گشایش‌های عمده‌ای نخواهیم بود.

صنعت برق جزیره‌ای نیست و منطقاً تابعی از شرایط اقتصادی و سیاسی کشور است. با این تفاوت که وارث انبوهی از مشکلات دیگری نیز هست. این مشکلات عمدتاً ناشی از نگرش عوام‌گرایانه به این صنعت و نزول آن به رده "خدمت بی‌منت" به جای نگرش اقتصادی است که لازمه بقای هر بنگاه‌ای خواهد بود. در حالی که قیمت انواع و اقسام کالا و خدمات در یافتی توسط شهروندان این مرز و بوم به قیمت جهانی و بلکه بیشتر است، انرژی و بالاخص برق در رده‌های اول و دوم از آن دسته‌ها در سبد کالا مصرف‌کننده است. از این لحاظ ایران در رده‌های اول و دوم فروشی برق در جهان قرار گرفته و عملاً در حال هدر دادن منابع با ارزش و غیر قابل جایگزینی خود است. بدیهی است بدون تغییر بنیادی در سازوکارهای اقتصاد برق امید به بهبود اساسی در این صنعت نیست.

یکی از مشکلات مدیران و متولیان صنعت برق این است که یا مانند بنده مهندس کم‌دانش و یا به احتمال زیاد همانند خوانندگان این سطور مهندسان خیره و کارکننده‌ای در صنعت برق هستند. لیکن در رابطه با مسایل اقتصادی تنها دستی بر آتش داشته‌اند. قاعدتاً اداره یک شرکت بنگاه به طریق "مرکز هزینه" کردن آن بسیار مطلوب و دلچسب است و اصولاً نیازی به تسلط بر علوم اقتصاد ندارد. در چنین بنگاه‌هایی دولت به عنوان پدر خوانده با تزریق منابع باعث چرخش امور شده و مدیری شاخص و برجسته می‌شود که بتواند این منابع را به طرز مناسبی جذب و تبدیل به پروژه‌های اجرایی و مطلوب کند. مفاهیمی مانند جریان نقدینگی، EPS، ROI و امثالهم هرگز یا به گوش مبارک ایشان نخورده و یا در حد معلومات عمومی برای عزیزان مانده است. مخلص کلام آن است که وزارت نیرو نه نقدینگی دارد نه راه و روش کسب درآمد و ایجاد منابع نوین جهت جذب نقدینگی را به‌خوبی می‌داند.

نه دولت دیگر قادر به تامین حجم انبوه نقدینگی مورد نیاز جهت جلوگیری از ناپایداری شبکه برق و مالا توسعه آن است. نه حتی در صورت وجود چنین منابعی دولتی شدن بیشتر این صنعت به نفع کشور به طور اعم و ذینفعان صنعت بطور اخص است. واضح است که ادامه شرایط فوق‌الذکر نه ممکن است نه مطلوب. با تغییر پارادایم‌های حاکم بر بازار تامین‌کنندگان و پیمانکاران صنعت برق می‌بایستی نسبت به این تغییرات حساس و حتی در تسریع و یا مطلوب سازی آن به نحو فعالی مشارکت کنند.

در دوران پساتحریم و با تسهیل امور بانکی از سویی و البته رقابتی شدن فضای کاری با ورود

تریبون آزاد

آنچه شرکت‌های عضو از افق‌های پس از تحریم می‌گویند

در شرایط پساتحریم همچون هر برهه تعیین‌کننده دیگر در حوزه اقتصادی کشور، نهایتاً این شرکت‌های کوچک و بزرگ صنعتی‌اند که بیشترین تأثیر را از فرصت‌ها و چالش‌های آن می‌پذیرند و به طور مستقیم با نیک و بد راهبردهای مدیریتی مسئولین و در صنعت برق راهکارهای پیشنهادی تشکل‌هایی چون سندیکا در این خصوص روبرو می‌شوند. براین اساس بدیهی خواهد بود که بازتاب نظرات مستقیم اعضا ولو مختصر یا به هر دلیل کم‌شمار اهمیت فوق‌العاده‌ای برای تعیین دغدغه‌ها، نیازها و انتظارات آنان و به تبع اتخاذ تصمیمات خرد و کلان اقتصادی کشور داشته‌باشد. به همین جهت ستبران کوشیده‌است تا بخشی از این نظرات را انعکاس دهد که در ادامه خواهید خواند:

تأثیر دراز مدت توافق و نقش سندیکا در وصول مطالبات معوق

شهاب زنونوی؛ مدیرعامل شرکت پلاتین ایران (باتری نیل)

و امثالهم) ماه‌ها طول می‌کشد و گاهی ناچار در صورتی که اتفاقات غیرمنتظره دیگری پیش نیاید شرایط لغو تحریم به زمان نیاز دارد. برنامه ریزی و پیش بینی آینده باید با واقعیت‌ها بیامیزد. به نظر می‌رسد همه واحدهای صنعتی چالش‌های گذشته و موجود را کنار گذاشته و پس از روبرو شدن با فرصت‌های جدید که امید است با ورود تکنولوژی و شرکای تجاری بزرگ همراه باشد برنامه‌های خود را تدوین و اجرایی کنند.

در راستای هر چه مساعدتر ساختن زمینه فعالیت‌های صنعتی و اقتصادی صنعت برق در شرایط پساتحریم چه انتظاراتی از سندیکا دارید؟

رکود و کاهش سرمایه در گردش همه واحدهای تولیدی به نظر می‌رسد در همه تصمیم‌گیری‌ها و اجرای صحیح پروژه‌ها تأثیر گذاشته و سندیکا به عنوان تشکلی بزرگ و تأثیرگذار می‌تواند با وصول مطالبات معوق و نقش آفرینی در تصمیمات مهم و استراتژیک وزارت نیرو در این حوزه انتظارات اعضا و جامعه صنعت برق را تأمین کند.

از دیدگاه شما دولت برای مدیریت شرایط پساتحریم در ابعاد مثبت و منفی آن چه اقداماتی را باید برنامه ریزی کند؟

با توجه و عنایت ویژه‌ای که دولت در فراهم کردن روابط مناسب با کشورهای دیگر دارد شاید مهمترین دغدغه واحدهای تولیدی ورود کالاهای خارجی و واردات بدون برنامه در جهت رفع نیازهای کشورهای کشور باشد. با اینکه قوانین و مقررات متعددی برای حمایت از واحدهای تولیدی تصویب شده ولی همچنان واحدهای تولیدی که در چند سال گذشته روزگار خوشی را ندیده‌اند و نیازمند درمان و توجه‌اند، انتظار دارند با در نظر گرفتن شرایط و ظرفیت‌های نهفته‌ای که در آنها وجود دارد دولت مدیریت لازم را در شرایط پساتحریم نسبت به این مسئله مهم داشته باشد که فقط به ذکر چند مورد از پراهمیت‌ترین مسائل موجود و مشکلات جاری بسنده می‌کنیم: مقررات موجود در سازمان تأمین اجتماعی، قوانین یکطرفه در حوزه مالیات و بویژه در محاسبه و پرداخت مالیات بر ارزش افزوده، عدم تحقق پرداخت تسهیلات مناسب به واحدهای تولیدی، وجود قراردادهای یکطرفه بین کارفرما و پیمانکار و....

از دیدگاه شما تحریم‌ها چه تأثیرات مشخصی بر حوزه کسب و کار فعالین صنعت برق کشور داشته است؟

بطور کلی بخش بزرگی از کاستی‌های اقتصادی در کشور محصول تحریم‌هاست و با توجه به اهمیتی که صنعت برق در کل صنایع دارد قطعاً وضعیت کسب و کار فعالیت این حوزه از حالت رکود خارج و می‌تواند به آینده امیدوار بود.

با توجه به تبعاتی که تحریم‌ها تا امروز برای فعالین صنعت برق کشور داشته است، تحلیل و ارزیابی شما از فرایند لغو تحریم‌های موجود در صنعت برق و آثار و تبعات مثبت و منفی آن در این صنعت و به طور خاص در حوزه فعالیتی حاضر تعالی چیست؟

وضع کنونی اقتصاد ایران که بعید است در ماه‌های آینده تغییر چشمگیری داشته باشد چند ویژگی مهم دارد:

الف) اقتصاد رکودی است و تورم دست کم ۱۵ درصد است که رقم کوچکی نیست.

ب) نرخ بیکاری حدود ۱۰ درصد اعلام شده ولی گفته می‌شود حدود ۲۵ درصد جوانان بیکار هستند.

ج) نرخ بهره‌وری بسیار پایین و نرخ تشکیل سرمایه نزولی است که البته نرخ رشد موجودی سرمایه کمی بهتر شده است. بنابراین شاخص‌های اقتصادی ایران باید توسط مسئولین شفاف‌سازی شود تا مردم بتوانند شرایط را درک و مقایسه کنند. امیدواریم با کاهش فشارهای بین‌المللی، شاهد رونق حوزه کسب و کار همه فعالیت‌ها و صنایع کشور باشیم.

در شرایط لغو این تحریم‌ها چه راهبرد‌های مدیریتی می‌تواند در جهت کاهش چالش‌ها و افزایش فرصت‌های متعاقب به کار برده شود و به طور خاص بفرمایید در واحد صنعتی خود چه پیش‌بینی‌ها و برنامه‌ای را در جهت رویارویی با شرایط پساتحریم در نظر گرفته‌اید؟

از آنجا که فرآیندهای حقوقی و فنی (از جمله تصویب شورای امنیت، ثبت دبیرخانه سازمان ملل، تصویب مجلس ایران، تصویب کنگره آمریکا و شاید برخی مجالس ایالتی

خودتحریمی پنهان در برخورد‌های خلاف مقررات، عامل توقف طرح‌های توسعه

سید محمود رضا مرتضوی؛ مدیرعامل شرکت صفا نیرو

هیچ شرکت خصوصی در طرح‌های دولتی و طرح‌های تولیدی وارد نخواهد شد. این مشکل برخورد خلاف قانون، در شرکت‌های برق منطقه‌ای و شرکت‌های توزیع با عدم پرداخت صورت وضعیت و کارکرد پیمانکار و یا ضبط تضامین حتی پس از انجام کار و همچنین در ادارات کار و تأمین اجتماعی با تحمیل نظرهای کارشناسان منطقه‌ای و در ادارات دارایی استان‌ها و شهرستان‌ها که بدون توجه به کارکرد واقعی و اسناد مالی و دفاتر شرکت‌های خصوصی اقدام به تحمیل مالیات‌های غیر واقعی و مضاعف می‌کنند، رواج دارد.

گفتنی است موارد متعدد این امر به سندیکای محترم و شرکت توانیر ارایه شده و مدارک آن موجود است.

بدون شک تحریم‌های تحمیلی دولت‌های غربی اثرات مخرب سنگینی بر طرح‌های توسعه و توقف‌سازندگی و پیشبرد هدف خودکفایی و ارتقای مرتبه اقتصادی و رفاه و تأمین اجتماعی کشور داشته است لکن نباید این موضوع سبب غفلت از مساله سو استفاده از موقعیت اداری شود.

متأسفانه یک مجری یا کارشناس مشاور با اعمال نظر خلاف مقررات و مغایر قرارداد سبب ضایع کردن حقوق پیمانکار و غیره می‌شود که فعلاً رواج دارد و اثر آن در توقف طرح‌های توسعه کمتر از تحریم‌های تحمیلی نیست و در اکثر موارد مدیریت سازمان‌ها هم بنا بر مصالح نسبت به این مساله مهم چشم‌پوشی می‌کنند و اصل مهم در رفع رکود، حل این معضل و احقاق حقوق پیمانکاران است که بدون رفع این مشکل

گشایش درهای واردات به شرط حفظ اولویت رقابتی برای پیمانکاران داخلی

رضا نخاولی؛ رییس هیات مدیره و قائم مقام مدیر
عامل شرکت پارت کنترل خراسان

در پاسخ به نظرخواهی از اعضای سندیکا به استحضار می‌رساند نظر به سابقه کاری بالغ بر بیست ساله این شرکت، و توفیق خدمت رسانی (به همراه استقامت و تحمل فشارهای ناشی از تحریم اقتصادی) به صنعت در زمان هایی که تحریم مشکلات زیادی را برای کشورمان به بار آورد نظراتی را بدین شرح در پاسخ های مطرح شده معروض می‌دارد:

مشخصاً تحریم به نوعی اعلان مبارزه از نوع اقتصادی است که تا سر حد از پای در آوردن کشور هدف پیش می‌رود، بدیهی است در چنین شرایطی کشور تحریم شده ناچار از کانال های ارتباطی خاص با کشورهای دوست و یا از طریق برخی اشخاص حقیقی یا حقوقی، مایحتاج خود را تامین می‌کنند که در این مسیر (کما اینکه بارها در کشورمان از طریق اخبار و...) مشاهده شده مشکلاتی فراوان وجود دارد، حال از دیدگاه یک صنعتگر متخصص در رشته برق که مشکلات را در چنین شرایطی لمس کرده است، باید گفت وجود نیروهای متخصص و غالباً جوان، خلاق، مجرب و متعهد باعث رشد و خودکفایی هایی شد که به یاری صنعت شتافتند، که به اذعان خود کشورهای تحریم کننده یا حامی آن، به کشور ایران نه تنها از تحریم ها ضربه مهلکی وارد نیامد بلکه باعث اتکای بیشتر به خود و رشد آن ها در برخی حوزه ها شد که خارج از حد باور جامعه جهانی بود.

در شرایط فعلی یکی از مهم ترین نگرانی های موجود پس از (انشاء الله) رفع تحریم ها، هنوز ذهن مدیران شرکت های داخلی را به خود مشغول داشته، باز شدن درب های کشور به روی پیمانکاران، سازندگان و تامین کنندگان کالاهای وارداتی است که قطعاً بخشی از سهم بازار و اشتغال را از کف جوانان این مرز و بوم خواهد ربود و غالب افرادی (حقیقی و حقوقی) که در سالهای متمادی در صفوف مقدم دفاع از حریم صنعت در صحنه مبارزه ی نابرابر اقتصادی تمام قوای خود را به کار گرفتند در چنین شرایطی به حاشیه رانده خواهند شد.

لذا در این شرایط از مدیران سطح کلان و سطوح میانی جامعه انتظار می‌رود که جوزهی شرایط جدید نشده و گوی میدان سبقت را در شرایطی منصفانه در اختیار پیمانکاران داخلی و سپس خارجی قرار دهند.

پساتحریم، از تقویت تا تضعیف تولید کنندگان داخلی

پیروز پروین؛ قائم مقام مدیر عامل شرکت شاهین مفصل

از دیدگاه شما تحریم ها چه تاثیرات مشخصی بر حوزه کسب و کار فعالین صنعت برق کشور داشته است؟ تولید، انتقال، توزیع و فروش انرژی الکتریکی در ایران فرآیندی دولتی است و خصوص سازی های پراکنده هم تاثیر چندانی بر ماهیت دولتی این فرآیند صنعتی - بازرگانی نداشته است. مهمترین تاثیر تحریم ها بر صنعت برق کشور در مقیاس کلان، عبارت بوده است از کاهش قابل توجه بنیه مالی دولت، به عنوان کارفرما و مشتری اصلی صنعت تولیدی - خدماتی برق کشور، که منجر به حاکم شدن شرایط رکودی بر این صنعت در سالهای اخیر شده است.

با توجه به تبعاتی که تحریم ها تا امروز برای فعالین صنعت برق کشور داشته، تحلیل و ارزیابی تان از فرایند لغو تحریم های موجود در صنعت برق و آثار و تبعات مثبت و منفی آن در این صنعت و به طور خاص در حوزه فعالیت آن شرکت چیست؟

مهمترین اثر مثبت لغو تحریم ها بر صنعت تولیدی - خدماتی برق کشور عبارت خواهد بود از تقویت توان مالی دولت برای اجرای پروژه های عمرانی و توسعه ای و همچنین پرداخت مطالبات تولید کنندگان و پیمانکاران فعال در این صنعت.

اثر مهم دیگری که لغو تحریم ها می تواند بر صنعت برق کشور داشته باشد عبارتست از باز شدن درهای بازار کشور بر روی کمپانی های معتبر و بزرگ اروپائی و آمریکائی صاحب تکنولوژی و تولید کننده تجهیزات مرتبط با صنعت برق و کاهش گستره نفوذ تولید کنندگان چینی در این بازار. البته این اثر مهم را می توان از بعضی جنبه ها، مثبت و از بعضی دیگر، منفی ارزیابی کرد. میزان و نوع اثر گذاری این پدیده بر صنعت برق کشور، تا حد زیادی به نحوه مدیریت شرایط پساتحریم توسط دولت جمهوری اسلامی ایران بستگی خواهد داشت.

در صنعت تولید اتصالات کابل، که شرکت شاهین مفصل در آن فعال است، تبعات ناشی از لغو تحریم ها، بسته به نحوه مدیریت دولت در اقتصاد و صنعت کشور در شرایط پساتحریم، می تواند منجر به تقویت تولید کنندگان داخلی فعال در این صنعت شود و یا با تداوم و تقویت شرایط رقابت نابرابر با تولید کنندگان خارجی، موجبات تضعیف این صنعت ملی را فراهم آورد.

در شرایط لغو این تحریم ها چه راهبردهای مدیریتی می تواند در جهت کاهش چالش ها و افزایش فرصت های متعاقب به منظور خروج از رکود در صنعت برق کشور به کار برده شود و به طور خاص بفرمایید در واحد صنعتی خود چه پیش بینی ها و برنامه ای را در جهت رویارویی با شرایط پساتحریم در نظر گرفته اید؟

در صورت فراهم بودن شرایط لازم، مهمترین راهبرد مدیریتی که هم به منظور بهره گیری از اثرات مثبت شرایط پساتحریم و هم مقابله با آثار احتمالی منفی این شرایط می بایست به کار گرفته شود، عبارتست از سرمایه گذاری برای تولید و عرضه محصولات و فناوری های جدید و همچنین ارتقای کیفیت محصولات تولیدی شرکت های ایرانی.

شرکت شاهین مفصل نیز در این زمینه ها، از بیش از یک سال پیش، گام های بزرگ و مهمی برداشته است که نتایج این اقدامات توسعه ای به زودی اعلام، و محصولات جدید شرکت که همان محصولات مورد استفاده کنونی در شبکه های توزیع برق کشورهای پیشرفته صنعتی است به بازار عرضه خواهد شد.

در راستای هر چه مساعدتر ساختن زمینه فعالیت های صنعتی و اقتصادی صنعت برق و خروج از شرایط رکودی این صنعت در شرایط پساتحریم چه انتظاراتی از سندیکا دارید؟

انتظار شرکت های تولیدی ایرانی فعال در صنعت برق کشور از سندیکای صنعت برق ایران این است که با تمام قوا پیگیری اجرای کامل و درست قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور باشد.

از دیدگاه شما انجام چه اقدامات و برنامه ریزی هایی از جانب دولت برای مدیریت شرایط پساتحریم در ابعاد مثبت و منفی آن الزامی است؟

همانطور که در پاسخ به سوالات قبلی نیز عنوان شد، انتظار می‌رود که دولت جمهوری اسلامی ایران با مدیریت اقتصادی درست و اصولی شرایط پساتحریم، شرایط تولید رقابت پذیر را برای واحدهای تولیدی فعال در این صنعت فراهم کند. به عبارت دیگر، انتظار حمایت و کمک و یارانه از دولت نداریم. تنها انتظار ما این است که موانع متعددی که علاوه بر شرایط تحریم، شرایط اقتصاد دولتی ایران و مدیریت حاکم بر این اقتصاد، بر سر راه شکوفایی و پیشرفت صنعت کشور ایجاد کرده است، حتی الامکان از سر راه این صنعت برداشته شود.

جستجوی راهکاری جامع در مواجهه با پساتحریم، در میزگرد ستبران با مسئولین دولتی و بخش خصوصی؛

موانع داخلی را جایگزین تحریم هانکنیم

مذاکرات به نتیجه رسیده و اوضاع اقتصاد در پساتحریم، داغ‌ترین مبحث حال حاضر ایران است. پیش از اتمام مذاکرات همگان چشم‌انتظار بودند تا بدانند تحریم‌ها که مدت‌های مدید است گریبانگیر این کشور شده، لغو خواهد شد یا نه. تصور مردم این بود که با لغو تحریم‌ها روز و روزگار به سامان آمده و مشکلات رفع و رجوع خواهد شد. اما پس از اتمام مذاکرات و با نزدیکتر شدن هر چه بیشتر به زمان لغو تحریم‌ها پیش‌بینی‌ها از شرایط پس از لغو تحریم شفاف‌تر شده و مردم به مرور پی می‌برند پساتحریم به سکه‌ای می‌ماند که دور دارد و شیر یا خط آمدن آن بستگی به عواملی چند دارد.

در همین راستا برای بررسی جامع آنچه که در ایران پساتحریم قابل پیش‌بینی است، در شماره حاضر میزگردی با حضور مهندس بهروز نعمتی؛ عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی، مهندس علی میرنژاد؛ مدیرکل صنایع برق و الکترونیک و وزارت صنعت، معدن و تجارت، دکتر مرتضی عمادزاده؛ اقتصاددان و عضو هیات علمی سازمان مدیریت صنعتی، مهندس غیاث‌الدین؛ دبیر سندیکای صنعت برق و مهندس باقری؛ رییس کمیته توسعه صادرات سندیکای صنعت برق برگزار شد تا شاید پاسخی جامع داده شود به این سوال که: چه باید کرد؟

بالاخره مذاکرات هسته‌ای ایران با ۱+۵ به نتیجه رسید و حالا ایران باید مہیای دوران پساتحریم باشد. سؤال اساسی این است که بنگاه‌های اقتصادی، دولت و تشکل‌ها که سه محور اصلی اقتصاد هستند، چه باید کنند که در دوران پساتحریم ایران به بهشت واردات تبدیل نشود، صنایع ما دچار اضمحلال نشوند و ما بتوانیم سرمایه‌های خارجی را به کشور جذب کنیم؟

دکتر عمادزاده:

پیش از هر چیز باید بپذیریم که تحریم‌ها موجب کاهش بهره‌وری عملیاتی ما در بخش‌ها و صنایع مختلف شدند، هر چند تا مدت‌ها آثار منفی تحریم را نمی‌دیدیم و به تازگی جسارت بیان عواقب آن را پیدا کرده‌ایم. اما به هر حال در طول این سال‌ها ما می‌توانستیم امکانات بسیاری داشته باشیم و تحریم‌ها این فرصت را از ما گرفتند. به علاوه مذاکرات اخیر وجهه ما را در دنیا نسبت به ۱۰ سال قبل متفاوت کرد. حدود دو ماه قبل بود که یک هیأت بزرگ از دانشگاه‌های آمریکا برای بازیابی امکان برقراری روابط آکادمیک به ایران آمدند و این امر می‌تواند دنیایی از تحول را به همراه داشته باشد.

اینکه در پساتحریم چه کارهایی باید انجام دهیم، کاملاً به شناخت ما از آینده بستگی دارد. پیش از هر چیز باید بپذیریم که تمام مشکلات ما ناشی از تحریم‌ها نیست، ما قدری تکالیف شب داشته‌ایم که چه در شرایط تحریم و چه در شرایط غیر تحریم انجام نشده است.

در شرایط کنونی شناخت قابلیت‌ها به ما کمک می‌کند از کاستی‌های گذشته خود احتراز کنیم. بنابراین یکی از کارهایی که باید در اولویت قاطع بنگاه‌های اقتصادی باشد، شناخت قابلیت‌های آنهاست. ما بنگاه‌های بسیاری داریم که فعالیتشان مبتنی بر قابلیت‌هایشان نیست. اگر آنها به توانمندی‌های واقعی خود بپردازند، امتیازات پایدار برایشان

ایجاد می‌شود. این امر از خودشناسی آنها حاصل خواهد آمد. این کار باید یکی از اولویت‌های بخش خصوصی برای ورود به شرایط پساتحریم باشد.

باقری:

فکر می‌کنم پیش از هر چیز باید از دکتر ظریف و تیم مذاکره‌کننده ایران تشکر کنیم، چرا که با تلاش‌ها و دیپلماسی آنها دنیا پذیرفت که ایران به دنبال بمب هسته‌ای نبوده است. من فکر می‌کنم نکته‌ای که بیشتر از بحث پساتحریم حائز اهمیت است، ترمیم روابط اقتصادی ما در عرصه بین‌الملل است. ما باید کاری کنیم که آغوش جامعه جهانی به رویمان باز شود. تنها نزدیک به نیم درصد کل مبادلات جهان مربوط به ایران است و این رقم باید افزایش قابل توجهی یابد.

تحریم‌ها در حوزه‌های مختلف اثرات متفاوتی گذاشت. صنعت برق یکی از صنایع پیشرو و محسوب می‌شود. امروز در صنعت برق در بعضی حوزه‌ها به حدود ۱۰۰ درصد و در بعضی به‌طور میانگین به حدود ۹۵ درصد خودکفایی رسیده‌ایم. به علاوه در بخش تولید در دنیا رتبه چهاردهم و در منطقه رتبه اول را داریم. ما در تولید فعل خواستن را صرف کرده‌ایم. البته تحریم‌ها آسیب‌های جدی به ما وارد کرد و این امر طبیعی است. کشوری که به فروش نفت متکی است، اقتصادی که بانک‌محور است و تأمین سرمایه‌اش بیشتر به نظام پولی متکی است، طبیعتاً خیلی سریع تر لطمه می‌خورد. تبعات موانعی که خود ما در مسیر اقتصاد کشور ایجاد می‌کنیم، بزرگتر از تحریم‌هاست. این مساله در دوران پساتحریم هم ممکن است به شدت گریبانگیرمان شود. متأسفانه در طول سال‌های اخیر بسیاری از شرکت‌های ما دچار مشکلات عدیده شده، ضربه‌هاگ تولیدشان کم شده و برخی از آنها با یک چهارم ظرفیت خود کار می‌کنند.

در حوزه صادرات، پاشنه آشیل بسیاری از شرکت‌های ایرانی، بحث تأمین نقدینگی است. امروز برای آنکه در

بسیاری از کشورهای منطقه و بازار هدفمان کاری کنیم، مجبوریم با اتخاذ شریکی به عنوان تأمین‌کننده مالی در پروژه‌ها حضور بیابیم. مثلاً بحث ارتباط اقتصادی با کشور عراق را در نظر بگیریم. اخیراً ملاحظه می‌شود رویکردها در این کشور تغییر کرده است؛ چون از آنجا که بالغ بر ۹۵ درصد بودجه عراق متکی به نفت است، کاهش قیمت نفت روی اقتصاد آنها نیز اثر گذاشته است. الان مناقصه‌های بزرگی که در عراق برگزار می‌شود که پرداخت پول آنها ۵-۳ سال بعد از تحویل پروژه است. این نوع پرداخت، نیازمند آن است که شرکت‌های ایرانی قادر به تأمین مالی پروژه باشند. در سوریه تا سال ۲۰۲۰ چیزی حدود ۱۲ میلیارد یورو سرمایه‌گذاری از طریق آورده نقدی و فاینانس خواهند داشت.

بینیم اشکال کار ما کجاست که ما در صادرات غیرنفتی به ظاهر رشد می‌کنیم - که البته آن هم بیشتر خام‌فروشی است - اما در صدور خدمات فنی و مهندسی دچار کاهش صادرات شده‌ایم.

میرنژاد:

ما در صنعت برق در زمینه‌های تولید، توزیع، انتقال و تابلوهای برق زیرساخت‌های بسیار خوبی داریم. از یک منظر تحریم خیلی به ما لطمه زد. به این دلیل که قیمت نفت در دنیا پایین آمد، قیمت ارز در یک مقطعی سه برابر شد، نقدینگی دچار مشکل شد، واحدهای تولیدی ما که پروژه‌هایی در کشور اجرا می‌کردند، نتوانستند مطالباتشان را اخذ کنند. یک سری از این مسائل خواسته بود و یک سری ناخواسته. نمی‌توان گفت تمام این مسائل مسبب داشته‌اند. صادرات از منظر وزارت صنایع و معادن محور هر اصل است. صادرات چگونه باید انجام شود؟ من برای شما مثالی می‌زنم. در بسیاری از کشورهای خارجی وقتی می‌خواهند پروژه‌های بزرگ بگیرند، باید کنسرسیومی داشته باشند. آن کنسرسیوم برای اخذ پروژه وارد عمل می‌شود و

رسانده‌اند. اینها نرفتند برج‌سازی کنند و ثروت‌های کلان به جیب بزنند. اینها وارد صنعت برق شدند تا تولید کنند و حالا با مشکلات بسیار دست و پنجه نرم می‌کنند.

سؤال اینجاست که در گام اول اگر نظام بانک‌ها اصلاح نشود، بخش خصوصی ما چگونه می‌تواند در مناقصات بین‌المللی رقابت کند؛ در حالی که باید بیش از ۳۰ درصد هزینه مالی پرداخت کند. اینها را با شرکت‌های دیگر دنیا مقایسه کنید که نهایتاً ۵ درصد هزینه مالی دارند و حتی برخی هزینه مالیشان در حد صفر است.

یک دوره می‌طلبید که ما همه چیز را در داخل کشور تولید کنیم. اما مدیریت تکنولوژی در هیچ‌کجای دنیا اینگونه نیست. ما نمی‌توانیم بر اساس این مدل در پساتحریم حرکت کنیم. مدیریت تکنولوژی می‌گوید مزیت‌های ما در کشور در این ۱۰ رشته است؛ پس فقط در این ۱۰ رشته حرکت و فعالیت کنید و لاغیر. دوران جنگ و تحریم ما را وادار کرد سراغ تولید همه کالاها برویم. نساجی و صنایع دستی در این کشور از بین رفت. در بقیه جاها هم توانستیم در دنیا حرفی برای گفتن داشته باشیم.

نباید فراموش کنیم که هر کاری که در آن فقط به بازار داخل نگاه کنیم، محکوم به شکست است. به علاوه تولید همه نوع کالا هم اشتباه است. ما ماشین می‌سازیم، هواپیما می‌سازیم و... در هر رشته ذره‌ای جلو می‌رویم و نمی‌توانیم آن را به کمال برسانیم تا وارد بازار رقابتی شویم. این درست نیست. اصلاح این شرایط هم کار یک وزارتخانه نیست. در فرانسه در یک دوره زمانی ۲۵۰ رشته را بررسی کرده و خط زدند تا رسیدند به ۱۰ رشته و همه فعالیت‌های خود را از مدرسه و دبیرستان تا صنایع و اقتصاد به این رشته‌ها محدود کردند.

این که امروز ۹۰ درصد فارغ‌التحصیلان ما در رشته خود کار نمی‌کنند و به خاطر بیکاری به هر کاری دست می‌زنند، ناشی از نبود چنین رویکردی است. مملکت نمی‌داند می‌خواهد چه کند تا بتواند تمام منابع و سرمایه‌هایش را به آن سمت سوق دهد. در کشورهای خارجی اجازه نمی‌دهند شما با پولتان هرکاری که می‌خواهید انجام دهید. شما باید خود را

من تحریم را مثل ابر سیاهی می‌بینم که روی تمام مشکلات کشیده شده بود و سایر مشکلات زیر این ابر سیاه دیده نمی‌شد. بزرگترین دستاورد این توافقات کنار رفتن این ابر سیاه بوده است. حالا همه مشکلات دیده می‌شود. نه اینکه این مشکلات الان به وجود آمده باشند؛ بلکه بهتر لمس می‌شود. صرف برطرف شدن تحریم، چیزی را در کشور درست نمی‌کند.

شاید اولین گام در نقشه راهی که مهندس میرنژاد به آن اشاره کردند، این باشد که مشکلات را بشناسیم. تحریم دوله داشت. در کنار مشکلات گسترده، فرصت‌های بسیاری هم ایجاد کرد.

صنعت برق در سال‌های پیش از انقلاب ۱۰۰ درصد وابسته بود و الان به ۹۵ درصد خودکفایی رسیده است. این صنعت در سال‌های جنگ جزو اهداف اصلی دشمن بود و بسیاری از حملات آنها به تجهیزات و تأسیسات و پالایشگاه‌های برق بود. اما مردم آن را حس نکردند و برق سرجایش بود. چرا که توان فنی، مهندسی و تجهیزاتی زیاد شده بود. صنعت برق هم مانند پزشکی، در زمان جنگ و فشارهای تحمیل شده رشد کرد.

اکنون باید بقیه عوامل را شناسایی کنیم و برای آنها برنامه‌ریزی کنیم. عوامل مزاحم بسیاری برای کسب و کار سالم و تولید وجود دارد. برای رسیدن به رشد اقتصادی میانگین ۸ درصد، باید کار گسترده‌ای انجام شده و بسیاری از نهاده‌های اقتصادی اصلاح شوند. اکنون گرفتاری‌های تولید چیست؟ بانک‌ها! آنها مجال نفس کشیدن را به بخش خصوصی نمی‌دهند! در شرایطی که بنگاه‌ها نمی‌توانند تعهداتشان را نسبت به بانک‌ها انجام دهند، سازمان‌های دولتی نظیر سازمان امور مالیاتی و تأمین اجتماعی هم از سوی دیگر گلوئی بنگاه‌ها را فشار می‌دهند. هرازگاهی قدری رها می‌کنند تا شرکت‌های تولیدی نفسی بکشند و آنگاه دوباره گلوئی آنها را می‌فشارند. با این شرایط کاری نمی‌توان انجام داد. بخش خصوصی ما افراد کارآفرین، دلسوز، ملی و علاقتمندی دارد که صنعت برق را به ۹۵ درصد خودکفایی

به صنعتکاران داخل می‌دهد. شرکت‌ها به تنهایی نمی‌توانند پروژه‌ای را بگیرند. هیچ‌جای دنیا اینگونه کار نخواهند کرد. اگر پتانسیلی در کشور است و می‌خواهیم از آنها به صورت بهینه بهره‌برداری کنیم، باید نیازهای داخلی‌مان را بسنجیم. مثلاً وزارت نیرو در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت چه نیازهایی دارد؟ آنگاه می‌توانیم بر اساس نیازها برنامه‌هایمان را تدوین کنیم. آنچه لازم است وارد کنیم و از طرف دیگر نگرشی به بازار صادراتی داشته باشیم. یعنی اگر ما از کشورهای خارجی واردات داریم و قرار است بازار خود را در اختیار آنها قرار دهیم، در مقابل سهمی از بازار آنها را هم در اختیار بگیریم.

از سوی دیگر آنچه برای کشور ما بسیار مهم است، آزمایشگاه صنعت برقمان است که حلقه‌ای مفقوده محسوب می‌شود. باید آن را تجهیز کنیم تا بتوانیم تست‌ها و آزمایش‌هایمان را هم در داخل کشور انجام داده در اختیار واحدهای صنعتی قرار دهیم و اینگونه در بازارهای صادراتی جایگاهی به‌سزا داشته باشیم.

ما هنوز هیچ برنامه‌ای تدوین نکرده‌ایم. قرار است با انجمن‌ها و تشکل‌ها و همچنین وزارت نیرو بنشینیم و نیازها را سنجیده، سپس هدف‌گذاری کنیم. البته در جلساتی که طی سال جاری با واحدهای صنعتی داشتیم، در بحث واردات و صادرات با آنها صحبتی داشته‌ایم. اما متأسفانه هیچ بازخوردی از طرف مجموعه تولیدی به دست ما نرسید. این هم انتقادی است که من به این واحدها دارم. هر کس به فکر حل مشکل خویش است و به‌صورت کلان و مجموعه‌وار به مشکلات نگاه نمی‌کنند. همین امر هم سبب می‌شود با ما تعاملی نداشته باشند.

ما باید یک نقشه راه داشته باشیم. بدون نقشه راه تنها حرف زده‌ایم و نمی‌توان کاری را پیش برد. وزارت صنایع آمادگی شنیدن پیشنهادات و نظرات دوستان را دارد و هر ساعتی تشریف بیاورند در خدمتشان هستیم. تعامل باید بیشتر باشد تا حداکثر استفاده را از پتانسیل‌های موجود داشته باشیم.

غیاث‌الدین:

با برنامه کلان کشور مطابقت دهید. اگر ما می‌خواهیم هاب انرژی شویم، این کار روش‌های خود را دارد. اگر می‌خواهیم به صادرات ۲۵ میلیارد دلار در سال ۱۴۰۰ برسیم باید یک‌جور برنامه‌ریزی کنیم. هر کاری نسخه خود را دارد. شما اگر بخواهید در ایران یک شرکت تأسیس کنید، کار یک ساعت است. هیچ‌کجای دیگر تأسیس یک شرکت به این شکل نیست. در جاهای دیگر دنیا به شما اجازه تأسیس هر شرکتی را نمی‌دهند. شرکت شما باید جزو اهداف تعریف‌شده باشد.

نمونه کوچکی از مشکلات ما، بحران آب است. پیش از این هر کاری با آب کرده‌ایم. مثلاً صنعتی را ایجاد کرده‌ایم؛ بدون اینکه ببینیم چقدر آب می‌برد. حالا نظریه‌ها حاکی از آن است که ۲۰ سال دیگر ممکن است کشور به کویری خشک تبدیل شود.

در خارج از کشور دولت‌ها از هیچ پروژه و حتی پایان‌نامه‌ای حمایت نمی‌کنند؛ مگر اینکه در چارچوب برنامه‌های تعریف‌شده کشورشان باشد. هیچ پروژه‌ای براساس علاقه و دلخواه اشخاص تعریف نمی‌شود. مسئولان باید به کمک عقلا و اقتصاددانان بنشینند و فکر کنند تا شرایط کشور را از این نابسامانی بیرون آوریم.

عمادزاده:

الگوی مستطیلی شکل را در ذهن مجسم کنید. این مستطیل ۴ رأس دارد: دولت، مجلس، بخش خصوصی و تشکل‌ها. تمام بردارهایی که این ۴ مبانی را باهم ترسیم می‌کنند، بردارهای دوسویه‌ای هستند که در مرکزشان یک راهبرد وجود دارد.

تحریم موضوعی بسیار بزرگ بود و کشوری بزرگ را به مدت ۱۲-۱۰ سال با چالش‌های بزرگ روبرو کرد. کشوری را که بنابر آمارهای رسمی بین‌المللی هجدهمین قدرت اقتصادی دنیا است. مجلس، دولت، بخش خصوصی و تشکل‌ها باید برای فعالیت‌های خود یک الگو داشته باشند. دولت باید برای عبور از فضای پساتحریم برنامه داشته باشد. بخشی از این برنامه خود دولت است و بخشی مربوط به تعامل با دیگر مبادی مانند تأمین اجتماعی، بانک‌ها، گمرک و امثالهم است. مثلاً دولت باید بداند خواسته‌ها و نیازهای گمرک چیست. این اطلاعات را هم باید از طریق تعامل با تشکل‌ها به دست آورد که کاری بسیار وقت‌گیر است. نکته‌ای که در محوریت همه اینها جای می‌گیرد و می‌تواند مشکل ما را حل کند، این است که هر یک از ما بدانیم چه باید بکنیم؟ مجلس چه باید کند؟ در رأس همه کارها قانونگذاری همراه با احترام از هرگونه قانونگذاری خارج از حیطه‌های کارشناسی دقیق و عمیق است.

ما برای دور زدن تحریم، کارهای بسیار غیرکارشناسانه انجام دادیم. مثال در این زمینه زیاد است. مثلاً فرض کنید بانک‌های ما کارهای بنگاه‌داری انجام دهند یا نیروی انتظامی ما نفت بفروشد. با این روش بسیاری از نظام‌ها مختل خواهد شد.

آن مشخص و روشن باشد؛ وگرنه موفق نخواهیم شد. در این صورت مدل شیوه عبور ما از پساتحریم می‌تواند در سطح بین‌الملل برای خود مدلی شود؛ کمالینکه شاخص‌های مذاکره‌ای ما در فضای بین‌الملل ایجاد مدل کرده است.

صنعت برق در وضعیتی مطلوب‌تر از بقیه قرار دارد. صنعت برق از نساجی، فولاد، خودرو، هواپیمایی، کشاورزی و غیره بهتر است. از این پتانسیل به خوبی می‌توانیم استفاده کنیم؛ مشروط بر اینکه تعریف ما از بازارها فرق کند. نگاه ما باید به بازارهای بین‌المللی باشد. تأمین مالی الان در داخل کشور یک گره کور است. تا وقتی نظام بانکی کشور نگاه‌داری را رها نکرده و تنها به بانکداری رسیدگی نکند، این مشکل حل نمی‌شود. متأسفانه به دلیلی که برای من ناشناخته است، دولت ما تا به حال توان مقابله با این سیستم بانکی را از خود نشان نداده است.

نعمتی:

اعتقاد من این نیست که همه مشکلات امروز صنعت ما از تحریم‌ها نیست. بسیاری از مواردی که ما امروز با آنها مواجه هستیم، اموری است که در درون خود ما و در اثر به کار بردن سلیقه‌های مختلفی که در جامعه اعمال می‌کنیم ایجاد شده است. اگر بخواهیم بدبینانه نگاه کنیم، شاید ۳۵-۳۰ درصد از مشکلاتمان به گردن تحریم‌ها باشد؛ نه بیشتر. باقی به گردن خود ماست. خیلی هم روشن است که ما الگوی واحدی برای اداره مجموعه کشور نداریم. مثلاً فرض کنید اگر قبلاً در صنعت نساجی تولیداتی داشتیم که با دنیا قابل رقابت بود، امروز به تعطیلی کارخانجات نساجی رسیده‌ایم. چرا؟ چون روی الگوی واحدی تمرکز نکرده‌ایم. یک روز به سبک آلمانی‌ها حرکت کرده‌ایم و یک روز به سبک ایتالیایی‌ها. زمانی سازمان صنایع ملی ما مجموعه‌ای از کارخانجات نساجی داشت که بدون تردید نه تنها تولیدات کشور را جبران می‌کرد؛ بلکه بحث صادرات را هم پوشش می‌داد. برخی از کارخانجات نساجی ما بهترین تولیدات را در اختیار دنیا قرار می‌داد. در باقی صنایع هم داستان همین است.

بحث دیگری که وجود دارد، بحث قانون‌گریزی است. ما گاهی از خودمان قانون درمی‌آوریم. مثلاً وقتی مجلس قانون فضای کسب و کار را نوشت، هم بخش خصوصی در این موضوع نظر دادند و هم دولتی‌ها. این قانون در دولت نهم و دهم، پنج سال معطل ماند و اجرا نشد. دکتر روحانی هم کتابچه‌ای را که این قانون را در بر می‌گرفت، در دست گرفته و گفت می‌خواهم این را اجرا کنم. اکنون ۲۳-۲۲ ماه از شروع به کار دولت وی می‌گذرد و هنوز کاری انجام نشده است. نتیجه این می‌شود که ما از نظر فضای کسب و کار ۱۳۴امین کشور در دنیا هستیم. آنگاه مثلاً گرجستان که شاید هیچ‌گونه مبنایی در بحث فضاهای کسب و کار ندارد، رتبه نهم دنیا را کسب می‌کند و حتی دیگر تنها به خودش هم اکتفا نمی‌کند و به دنبال سرمایه‌گذاری‌های مختلف از جای‌جای دنیا است.

من از دکتر عمادزاده اجازه می‌گیرم تا رأس بخش خصوصی

برخی نگرانند ایران در پساتحریم تبدیل به بهشت واردات شود. من با این سخن مخالفم. چرا واردات در ذهن ما به یک کلمه ضد ارزش تبدیل شده است؟ ژاپن هم بهشت واردات است. اگر واردات بتواند مبنای اقتصاد ما قرار گیرد، نعمت است. گاهی حتی در کشورهای دیگر گفته می‌شود صادرات کنیم تا برای واردات ارز داشته باشیم. یعنی اصل واردات است. منتها باید چنان مدیریت کنیم که وارداتمان اقلامی باشند که لا جرم به ارزش افزوده بیفزایند. اصلاً بحث نیاز داخلی نیست؛ بحث مدیریت بازارهاست.

اگر بخواهیم صادرات کنیم، باید ببینیم آورده ما در فضای بین‌الملل چیست. از ما صادراتی را که رقبا بهتر از ما انجام دهد، نخواهند پذیرفت. پس باید خود را به محصولی مجهز کنیم که رقیبمان به خوبی ما نتواند تولید کند. ادبیات اولیه این موضوعات محرز است؛ اما ایجاد و عملیاتی کردن آنها بسیار نفس‌گیر است. بنابراین مسئولین باید برنامه‌ای دقیق تهیه کنند. شاید اگر بگوییم ۱۵ سال طول می‌کشد تا از فضای پساتحریم عبور کنیم، گزاف نگفته باشیم. باید ببینیم چگونه می‌توان این مدت زمان را اندکی کوتاه‌تر کرد.

پتانسیل‌های ما از بسیاری از کشورهای منطقه و همسایگانش بهتر است. ما در میزان صنعتی بودن از همسایگان و کشورهای منطقه بهتر هستیم. اما در استفاده از امکاناتمان به خوبی دیگران استفاده نمی‌کنیم. باید در خود قابلیت بهره‌وری حداکثری ایجاد کنیم. دولت باید از مجلس بخواهد قوانین آسان‌کننده بگذارد و از هر کار کارشناسی‌نشده احتراز کند. بخش خصوصی هم باید مسیر درست خود را انتخاب کند. از سوی دیگر تشکل‌ها نیز باید ببینند رسالت آنها در انسجام بخش خصوصی چیست.

تأمین مالی هم یکی از بحث‌های مهم است. اگر در پساتحریم مسأله تأمین مالی از خارج از کشور تسهیل شود، وقتی عرضه منابع بیشتر باشد، می‌تواند قیمت و هزینه آن را کم کند. بنابراین بخش خصوصی ما می‌تواند با هزینه‌ای کمتر تأمین مالی کند. آنگاه رقابت‌پذیری آن در سطح بین‌الملل خیلی بهتر می‌شود. پس مدلی لازم داریم که از الف تا ی

و تشکل‌ها را با هم یکی کنیم و آن مستطیل را به یک هرم تبدیل کنیم، به اعتقاد من بخش خصوصی را در رأس هرم قرار دهیم و بگذاریم بالای هرم. اگر چنین هرمی را اجرایی کنیم، در می‌یابیم به دنبال چه هستیم، دولت و مجلس وظیفه دارند فضا را برای این رأس آماده کنند.

بحث دیگر این است که ما از توانمندی‌های خود به نحو احسن استفاده نمی‌کنیم، به عنوان مثال ما امروز در مقابل بحران بزرگ بی‌آبی قرار داریم، مادر مناطق مختلف سد ایجاد کرده‌ایم، شاید مطالعاتی که آن روز انجام دادیم بسیار سطحی بود و فکر ۲۵-۲۰ سال بعد را نمی‌کردیم، امروز در شرایطی قرار داریم که نه سد ما آب دارد، نه رودخانه ما و نه چاه ما، در برخی جاها ۱۹-۱۸ متر افت سطح سفره‌های آب زیرزمینی داشته‌ایم.

شب گذشته مهندس باهنر در جایی صحبت می‌کرد و به این مطلب اشاره کرد که کرمان بزرگترین تولیدکننده سنگ آهن است؛ اما یک کارخانه فولادسازی ندارد! ما در بسیاری

از جاها این مشکل را داریم، باید از توانمندی‌ها در محل آن استفاده کنیم، استعداد یک جاکشاورزی است؛ باید کشاورزی انجام دهد، استعداد جای دیگر فولادسازی است؛ باید فقط فولادسازی انجام دهد، واقعاً ۳۴-۳۵ سال آزمون و خطا دیگر کافی است، دیگر باید برنامه‌ای مستند با مطالعات کامل تهیه کرده و به اجرا بگذاریم.

البته مجموعه‌ها هم مهم هستند، اگر شرکت‌ها بر اساس اساسنامه‌های خود عمل کنند، دیگر هیچ نیازی نیست کار دیگری انجام دهیم، هیچ جای اساسنامه ایران خودرو نوشته است این شرکت بانک بخرد، ایران خودرو یک شرکت کاملاً تولیدی است، تولیدکننده ما می‌شود بانکدار، بانکدار ما می‌شود تولیدکننده، در نهایت به وضعیت آشفته‌ای می‌رسیم که ۱۸ امین استعداد دنیا می‌شود جزو رتبه‌های آخر دنیا!

مجلس باید چه کند؟ مجلس می‌بایست از خودش شروع کند، من مدیر صنعتی بوده‌ام و امروز هم نماینده مجلس

هستم، اعتقاد جدی دارم نماينده باید باید قانون‌گذار باشد، علاوه بر این، ما باید قوانینی را وضع کنیم که نیاز جامعه باشد، امروز به دلیل تورم قانونی در کشور مشکلات متعددی داریم، یعنی مدیر اجرایی یک روز فلان قانون را اجرا می‌کند که به نفعش است و روز دیگر قانونی دیگر را جایگزین آن می‌کند، مجالس دنیا سالانه نهایتاً ۲۰-۱۵ جلسه علنی تشکیل می‌دهند تا تصویب قوانین را انجام دهند، کار اصلی که مطالعات کارشناسانه است، در کمیسیون‌ها انجام می‌شود، زیاده قانون نوشتن مفید نیست.

اگر ما هزینه‌ای کنیم -ولو سنگین- و تعدادی پایگاه تشکیل دهیم تا متخصصین هر کمیسیون در آنها سرویس دهند، به اعتقاد من ضرر نکرده‌ایم، در حال حاضر مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، علاوه بر مجلس به دولت و سایر ارگان‌ها هم خدمات رسانی می‌کند، اما من بر این باورم که اگر بناست کار کارشناسی انجام دهیم، کمیسیون‌های مجلس باید فعال شوند، اگر این کمیسیون‌ها فعال شوند، قوانینی تصویب نمی‌شوند که فی‌المثل پس از ۶ ماه ۱۲ تبصره بخورند، کمیسیون‌های ما باید به منابع علمی وصل شوند و این منبع علمی می‌تواند مرکز پژوهش‌های خاص هر کمیسیون باشد، ما مدام می‌گوییم ارتباط صنعت و دانشگاه؛ اما این ارتباط نهایتاً به آب‌باریکه‌ای می‌انجامد که درد چندان‌تری را دوا نمی‌کند، باید کاری کنیم مراکز خوراک‌دهنده کاملاً به نمایندگان وصل باشد؛ آنگاه قوانین ما قطعاً بهتر خواهد شد.

لذا گوشه سوم مثلث باید خیلی خیلی فعال‌تر از همه مجموعه‌ها باشد؛ مخصوصاً در پساتحریم، اگر مجلس بخواهد در موقعیت پساتحریم هم همان مثنی سابق خود را ادامه دهد، کشور به ناکجا آباد خواهد رفت، مجلس حتماً باید برنامه‌ای دقیق برای پاسخگویی به نیاز بخش خصوصی و تولید داشته باشد؛ وگرنه اگر بخواهیم مثل گذشته با بی‌برنامگی هر از چندی به جایی بزنیم، موفق نخواهیم شد.

باقری:

تضعیف بخش خصوصی نه به نفع مردم است، نه دولت و نه هیچ‌کس دیگر، موتور حرکت کشور قطعاً بخش خصوصی است، از نظر اینجانب ما در بعضی بخش‌ها قوانین خوبی داریم، یعنی ما خوراک مناسب را در اختیار داریم، مثلاً همین قانون رفع موانع تولید قانونی بسیار جامع است و سندیکای صنعت برق نیز در تبیین مواردی مفید در این قانون بسیار اثرگذار بود، نکاتی از تمام تشکلهای جمع‌آوری شد؛ قانون حمایت از تولید و قانون خروج از رکود و غیره و ذلک در نهایت تبدیل شد به این قانون، قانون رفع موانع تولید قانون بسیار مناسبی است؛ منتها بیشتر از قانون، آیین‌نامه‌های اجرایی است که باید اصلاح شود، من خواهش می‌کنم ظرفیت بخش خصوصی در حوزه کارشناسی فراموش نشود، همانطور که به دانشگاه‌ها، اساتید و اقتصاددانان برجسته رجوع می‌شود، باید به بخش اجرایی نیز مراجعه کرد.

سوال دیگر این است که ما برای صادرات می‌خواهیم چه کنیم؟ آیا صادرات ارزش آن را دارد که به نام موتور پیشگام

در ایران از آن یاد می‌کنیم؟ مقام معظم رهبری ۱۳ بار در فرازهای اقتصاد مقاومتی به این موضوع اشاره کردند، آیا بحث صادرات می‌تواند در دوران پساتحریم ما را از بحران خارج کند؟ فکر می‌کنم دوستان هم در پاسخ مثبت به این سوالات با من هم‌داستان باشند.

ما چراغ راه را داریم، ما در افاق ۱۴۰۴ از صادرات ۲۰۰ میلیارد دلاری بحث می‌کنیم، در سال گذشته صادرات ما حدود ۵۰ میلیارد دلار بوده؛ یعنی در ده سال آینده باید سالی ۴۰ درصد رشد داشته باشیم؛ پس تا پایان ده سال، باید مجموعاً

۴۰۰ درصد رشد در حوزه صادرات غیرنفتی داشته باشیم.

ما برای سال ۱۴۰۴ هدف‌گذاری کرده‌ایم به حدی از رشد برسیم، این امر وظایفی را برای مجلس، دولت و بخش خصوصی ترسیم می‌کند و اگر در زنجیره اقتصاد تمام حلقه‌ها با هم چفت نشوند، صادراتی که هدف‌گذاری کرده‌ایم محقق نخواهد شد.

واقعاً جای تعجب دارد در ایران هزینه تأمین مالی نسبت به بانک‌های جهانی بالای ده برابر است! یعنی برای آنکه بتوانیم تأمین مالی داشته باشیم، بایستی رقمی بیش از اندازه از جیب پرداخت کنیم؛ چیزی که در بسیاری از جاهای دنیا بدون هیچ هزینه‌ای اتفاق می‌افتد، ما می‌توانیم از قوانین مزاحم صرف‌نظر کنیم تا به بخش خصوصی کمک شود و بتواند هر چه فعال‌تر، چابک‌تر و شاداب‌تر حرکت کند.

دغدغه بزرگ همه ما در پساتحریم این است که بتوانیم جریان‌ات قدرتمند ارزی را مهار کنیم تا اتفاقات دهه هشتاد دوباره تکرار نشود، باید از ارزش‌های بلوکه شده‌ای که آزاد خواهد شد، صادرات نفت که قوت خواهد گرفت و سرمایه‌گذاری‌های خارجی که به‌زودی با اقبال کشورهای خارجی مواجه خواهد شد، استفاده درست به‌عمل آوریم، ما سال‌های متعددی است به دلیل مشکلات نتوانسته‌ایم در حوزه داخل سرمایه‌گذاری زیرساختی و زیربنایی انجام دهیم، در حوزه صنعت برق حداقل بایستی سالانه ۲۰-

۱۵ هزار میلیارد تومان ظرفیت جدید ایجاد شود. رشد ۵ تا ۷ درصدی مصرف برق در سال به معنای لزوم افزایش سالانه ۳ تا ۵ هزار مگاواتی ظرفیت تولید است که این امر سال‌هاست اتفاق نیفتاده است.

بحشم برای این بود که به اینجا برسیم؛ ما باید کل صنعت کشور را مدنظر قرار دهیم. جریانات بزرگ ارزی واقعاً برای تمام صنعت کشور دغدغه است. دوران تحریم سبب شد ما به طور ناخواسته پس‌اندازی برای خود ایجاد کنیم. این آورده‌ای که قرار است وارد کشور شود، به کدام سمت هدایت خواهد شد؟

عمادزاده:

ابتدا توضیحی در این خصوص بدهم که بنده از آنجا به ۴ رأس اشاره کردم که تشکل‌ها مسئولیت تجمیع نیروهای پراکنده بنگاه‌ها را دارند و بنابراین بهتر است از بخش خصوصی تفکیک شوند تا وظایفشان روشن و مشخص باشد. چند سال قبل در یک دوره بین‌المللی قرار بود هر یک گزارشی از کشور خود ارائه دهند. یکی از دانشجویان تایلندی در این جلسات گفت ما تدوین برنامه‌هایمان را به کشور پاکستان سپرده و آنگاه خود اجرایشان می‌کنیم. من از او پرسیدم چرا تدوین برنامه‌ها را به پاکستان می‌سپارید؟ دانشجوی تایلندی گفت: از این جهت که پاکستانی‌ها خوب برنامه می‌نویسند؛ اما توانایی اجرا ندارند. ما برنامه را می‌دهیم آنها بنویسند و آنگاه خود اجرا می‌کنیم.

حالا این حکایت ماست. من وقتی ابلاغیه اقتصاد مقاومتی را می‌خوانم لذت می‌برم که چقدر با نگاه استراتژیک نوشته شده است. اما در اجرا کردن قانون پیمان لنگ است. ما به عکس تایلندی‌ها باید بگردیم کسی را پیدا کنیم که برنامه‌ها را بر ایمان اجرا کند.

باید بگویم به هیچ عنوان یک راهکار واحد کافی نیست و روی رویی موفق با پساتحریم بدون مشارکت تمام مبادی ذیربط و عمل کردن آنها به وظایفشان امکان‌پذیر نخواهد بود.

اما یک موضوع وظیفه همه است و آن مبارزه با فساد است. این امر اولی بر هر برنامه‌ای است و تصور می‌کنم تا زمانی که حل نشود، هیچ‌یک از تلاش‌ها و زحمات ما کارایی نداشته و به نتیجه مطلوب نخواهد رسید.

نعمتی:

به نظر می‌رسد ما باید به‌گونه‌ای حرکت کنیم که منفعت را در یک بازی بردبرد ببینیم. اگر قرار است سرمایه‌گذاری‌های مشترک با شرکای خارجی انجام دهیم، باید به‌گونه‌ای رفتار کنیم که بازی بردبرد تعریف شود.

مبحث دیگر این است که ما در بعضی از زمینه‌ها این پتانسیل را داریم که حتماً تولیدکننده خوبی باشیم و در یک بازار بسیار خوب منطقه‌ای که حداقل ۱/۵ میلیارد جمعیت را پوشش می‌دهد، فعالیت و رقابت کنیم. ضمناً ممکن است ما توانایی تولید خوب را نداشته باشیم؛ اما مثلاً موتورکار خوبی باشیم. پس باید از همه فرصت‌ها و استعدادها استفاده کنیم و قالبی فکر نکنیم. من با این کلیشه که برخی می‌گویند ما قطعاً باید تنها به تولید برسیم و واردات نداشته باشیم، مخالفم.

موضوع دیگر این است که باید شرکت‌ها و مجموعه‌هایی که در سرمایه‌گذاری شرکت می‌کنند، از بخش خصوصی باشند. وگرنه اگر باز ایران خودرو، سایپا، پتروشیمی و... وارد شوند، همان دور باطلی است که تاکنون رفته‌ایم.

مطلب بعدی این است که اگر قرار است در خصوص مسائل ارزی مثل گذشته رفتار کنیم و ارزهای شناور متعدد داشته باشیم، این هم آسیبی جدی خواهد بود. ما باید تعیین تکلیف کنیم: اگر قرار است قیمت ارز را بازار تعیین کند، بازار را آزاد بگذاریم. اما اگر قرار است دولت دخالت داشته باشد، حتماً و لابد باید برای ارزش قیمتی ثابت تعیین کند که یک شبه دچار فراز و نشیب نشده و به تولیدکنندگان صدمه نزند.

غیاث‌الدین:

من با دکتر عمادزاده موافقم. فضایی که فساد و رانت باشد و رقابت سالم وجود نداشته باشد، پررونق نخواهد شد. ببینیم در کشورهای پیشرفته چگونه پایش می‌کنند که فساد صورت نگیرد. رسانه‌های آزاد و خبرنگاران. این رسانه‌ها هستند که فساد را کشف و پیگیری می‌کنند و هر نوع فساد را بدون هیچ هزینه‌ای برای دولت و مردم روشن می‌کنند. متأسفانه در کشور ما هیچ کاری از جمله مبارزه با فساد استمرار ندارد. به نظر من این رسانه‌ها هستند که باید مسئولیت مانیورینگ در مبارزه با فساد را بر عهده گیرند.

باقری:

من فکر می‌کنم راهبردی که باید مدنظر قرار گیرد، همان اقتصاد مقاومتی است که مقام معظم رهبری به آن تأکید کردند. اقتصاد مقاومتی نسخه مهمی برای عبور از شرایط پساتحریم است. اقتصادی که متکی بر ظرفیت‌های تولید داخلی موجود است. در اقتصاد مقاومتی ما مردم را در پیشبرد اقتصادی کشور سهیم می‌کنیم. اینگونه است که نقش بازیگر - تماشاچی تبدیل به بازیگر - بازیگر می‌شود.

ضمناً اگر به هر دلیلی با موضوعی مواجه شویم که تحریم‌ها برگردد، اقتصاد مقاومتی باعث خواهد شد ما در مقابل تکان‌ها، نوسانات یا تهدیدهای محتمل مقاوم‌تر شویم. نکته بعد تعامل صحیح و مشارکت جدی ۳ یا ۴ رأس مزبور است. هر کدام از این رئوس نقش‌هایی دارند که باید به درستی آنها را ایفا کنند. درست است در تحریم شرایط سختی به ما تحمیل شد؛ اما بخش خصوصی هم دیگر باید دست از رخوت و تنبلی بردارد. بخش خصوصی و تشکل‌ها می‌توانند به خوبی اثر بگذارند. دولت باید براساس قوانین مندرج در سیاست‌های اصل ۴۴ از تصدی‌گری فاصله گیرد. بایستی این اصل را به‌طور واقعی پیاده کنیم. امروز نسبت به اهداف این اصل فاصله زیادی داریم.

ما قانون حمایت از سرمایه خارجی را داریم. الان سهم ما از سرمایه خارجی کمتر از یک سوم از یک درصد است. ظرفیت خالی صنایع و شرکت‌های تولیدی ما باید حل شود و اقتصاد رونق پیدا کند. ضمناً تک‌نرخ شدن ارز هم بحثی مهم است. اما مهم‌تر از ارز تک‌نرخی مدیریت روند است.

میرنژاد:

از دیدگاه من آنچه مهم است، شناخت نیازهاست. ما توانمندی‌هایی در کشور داریم که به لحاظ نبود شناخت از نیازها، از آنها استفاده نشده است. برنامه‌ریزی‌های ما

باید براساس شناخت نیازها باشد. من فکر می‌کنم این وزارات‌ها هستند که باید به صورت شفاف نیازهای کشور را اعلام کنند و با بخش خصوصی تعامل داشته باشند. از سوی دیگر باید به محصولات خود به صورت صادرات‌محور نگاه کنیم و صرفاً به بازار داخل فکر نکنیم. بحث دیگر تعامل میان انجمن‌ها و تشکل‌هاست. تعامل این بخش‌ها با هم کم است. اگر نیازهای آنها با هم همسو شود، فکر می‌کنم برنامه‌های بهتر و جامع‌تری تدوین خواهیم کرد. ■

یادداشت

شان انسان در ترازوی عدالت

سید احمد عاملی؛

استاد دانشگاه/رییس هیات مدیره شرکت کنتورسازی ایران

این روزها با توجه به توافق صورت گرفته میان ایران و کشورهای غربی و امکان گسترش همکاری با آن‌ها، بار دیگر لزوم توجه به جایگاه انسان ضروری است که این نکته را به تصمیم‌گیرندگان و نمایندگان دلسوز کشور و مردم یادآوری می‌کنیم. بدون شک این روزها صحبت از واردات و افزایش رفاه مصرف‌کنندگان و مردم طرفداران زیادی پیدا خواهد کرد که در این جا بهتر است از آیین مفهوم عدالت و شان انسان به آن نگاه کنیم.

به عنوان مثال، در آموزه‌های اقتصاد بازار گفته می‌شود که وجود تعرفه‌های بالا برای واردات همه محصولات از جمله اتومبیل موجب کاهش رفاه مصرف‌کنندگان می‌شود. به علاوه گفته می‌شود وجود این تعرفه‌ها محمل مناسبی برای کسب رانت توسط افراد ذی نفوذ خواهد شد. طرفداران این رویکرد فکری معتقدند اگر تعرفه‌ها کاهش یابد و یا برداشته شود، ورود اتومبیل‌های خارجی باعث ایجاد فضای رقابتی در صنعت خودروسازی شده و صنعت خودرو داخلی را بالا جبار به تحرک انداخته و باعث بهبود کیفیت تولیدات ساخت داخل خواهد شد. از نظر این شیوه فکری، عدالت در این صورت تحقق پیدا خواهد کرد، زیرا منافع عده‌ای فدای عده‌ای دیگر نخواهد شد.

در پاسخ به این گونه اظهارات باید گفت که برداشتن تعرفه‌ها به بهانه وجود رانت و فساد، توصیفی فریبنده از این موضوع است، زیرا وجود رانت و فساد به معنی نبودن سیستم نظارتی و قانونی درست و سالم و کارآمد است و این موضوع ارتباطی با آزادسازی تجارت خارجی ندارد. لذا برای تحقق عدالت در این راستا باید به سالم سازی سیستم نظارتی و قضایی جامعه اقدام کنیم، نه آزادسازی تجارت خارجی. همچنین برای گروهی که ارتقای کیفیت محصولات داخلی را در حذف تعرفه‌ها و هر چه بیش تر رقابتی کردن صنعت داخلی می‌بینند، گویی بیکار شدن عده‌ای کارگر زحمت‌کش، مساله‌ای حل شده است! آیا کارگران در به وجود آوردن این سیستم نقشی داشته‌اند که ما تمام بار را بر دوش آنان می‌اندازیم؟

سوال اینجاست که با وجود این همه تأکید بر اصول و ارزش‌های اقتصاد آزاد در این سال‌ها، تاکنون چقدر از سطوح توسعه نیافتگی فاصله گرفته‌ایم؟ چقدر توانسته‌ایم با تمسک به تعاریف اقتصاد آزاد از عدالت، فاصله طبقاتی و فساد و سایر معضلات اجتماعی را کاهش دهیم؟ آیا غیر از این بوده است که هر بار که بیش تر به سمت به‌کارگیری اصول مبتنی بر سازوکار بازار پیش رفته‌ایم، با تورم بالا تر، بیکاری وسیع تر، فساد گسترده تر و در یک کلام کاهش عدالت اجتماعی-اقتصادی رو به رو شده‌ایم؟

البته کاملاً مشخص است که منظور این نیست که به بهانه بیکار نشدن کارگران، اوضاع به همین شکل باقی بماند. بلکه به عنوان اقدام جایگزین توصیه می‌شود در مرحله اول، ابتدا مبارزه با فساد و رانت خواری در دستور کار قرار بگیرد. بدون شک بعد از برقراری امنیت و تسهیل امور و ساختار بندی اقتصاد و بازار داخلی، کیفیت نیروی کار و در نتیجه کیفیت محصولات تولیدی به نحوی افزایش خواهد یافت که با برداشتن تعرفه‌ها و آزادسازی تجارت خارجی، نه تنها تعدیل نیرو نیاز نیست، بلکه با افزایش نیروی کار، صادرات را افزایش خواهیم داد. به نظر می‌رسد این رویکرد، جوانب عدالت را بهتر تامین خواهد کرد. به دولت محترم توصیه می‌شود از تجربه‌های ناموفق اخیر اقتصاد آزاد در کشور درس گرفته و در شرایط پیش رو از توصیه‌ها و تصمیماتی که منجر به از بین رفتن شان و شخصیت انسان‌های بی‌گناه می‌شود خودداری کند.

مشخصه اصلی تمامی مباحث علوم اجتماعی، بحث پیرامون انسان و رفتارهای اوست. در علم اقتصاد نیز به عنوان یکی از شاخه‌های علوم اجتماعی، این انسان و کنش‌های انسانی است که ماهیت نظریه‌ها، دیدگاه‌ها و نگرش‌ها را می‌سازد. از آن جا که رفتار بشر بسته به شرایط محیطی پیرامونش و بازخوردهایی که از آن می‌گیرد، متفاوت است، در طول تاریخ، انسان‌ها هیچ‌گاه نتوانسته‌اند بر سر یک نگرش واحد در رابطه با رفتار مطلوب به توافق برسند. این ویژگی علوم اجتماعی است که کار تحلیل را برای اندیشمندان این حوزه سخت تر و سخت‌تر کرده و آن را با علوم طبیعی متفاوت ساخته است.

عدالت از جمله مفاهیم پایه‌ای و اساسی علوم اجتماعی است که به طور ویژه و حساسی به حوزه‌های مربوط به کنش‌های انسانی گره خورده و رد پای آن در همه شاخه‌های علوم اجتماعی به عنوان یک بخش مهم و کلیدی دیده می‌شود. در هر یک از حوزه‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، اندیشمندان بنا به وسعت اندیشه و کلام خود برای عدالت مصادیق و تعاریف گوناگونی آورده‌اند. آن چه که در آموزه‌های اسلامی از معنای عدالت دریافت می‌شود این است که حق کسی از بین نرود و هر صاحب حقی متناسب با کار یا نیازش از امکانات بهره‌گیرد. این تعریف از عدالت همان چیزی است که سنگ بنای انقلاب اسلامی ما نیز بر آن نهاده شد.

فارغ از تعاریف دیگر عدالت، اگر همین عبارت به ظاهر ساده را بپذیریم و معتقد باشیم که اگر جامعه‌ای اسلامی داریم که همچنان خود را به موازین انقلابی پای‌بند می‌داند، باید سیاست‌مداران و تصمیم‌گیرندگان آن نیز بر اساس همین موازین و اصول عمل کنند، بدین ترتیب اوضاع را به گونه‌ای متفاوت خواهیم دید.

متأسفانه پیگیری رویه‌های اقتصاد بازار که به عقیده بسیاری از صاحب نظران، راه حل عبور از مسائل و مشکلات اقتصادی ایران است و همه چیز با آن سامان می‌گیرد، هیچ‌سختی با مفهوم مدنظر اسلام در مورد عدالت ندارد و حتی با آن در تضاد است. در این تفکر، معیار عدالت، سازوکار عرضه و تقاضاست و این قیمت و عرضه و تقاضا است که سهم افراد از منابع و امکانات را مشخص می‌کند. این چارچوب فکری هیچ ارزشی برای شان و جایگاه انسان قائل نیست. در حالی که در اسلام بر احترام به منزلت انسان به عنوان جانشین خداوند در دنیا بسیار تأکید شده است.

در تفکرات نئولیبرالی رسیدن به اهداف است که اهمیت دارد و نه شیوه رسیدن به آن. در این مسیر و بنا به ضرورت سازوکار عرضه و تقاضا، منفعت طلبی عده‌ای به بهای پایمال شدن حقوق عده‌ای دیگر، امری طبیعی تلقی می‌شود. از اوایل دهه ۱۹۷۰ میلادی، بر اساس معیارهای اقتصاد بازار و نسخه‌های بانک جهانی، سیاست‌هایی اجرا شد که هیچ تطابقی با ملاک‌های عدالت محور انقلاب اسلامی ما نداشت. حقوق بسیاری به بهانه پیشرفت و رشد اقتصادی، پایمال شد و فدا شدن عده‌ای، بهای صنعتی شدن و توسعه یافتگی قلمداد شد. آزادی بیش از حد بازار و نظام سرمایه داری منجر به وقوع تورم افسارگسیخته شد. همچنین در اقتصاد بازار به واسطه هدف اصلی آن که بیشینه کردن سود است، در غالب اوقات ارزش‌های والای انسانی به نفع منفعت طلبی و لذت‌گرایی کنار می‌روند. در این شکل اقتصاد، تنها امر مهم برقراری نوعی تعادل ظاهری در بازار یا نظام عرضه و تقاضا است.

گام مهم وزارت نیرو برای افزایش میزان تولید برق از منابع تجدید پذیر

محمود سبحانی - کارشناس انرژی

۳- ایجاد مزیت برای استفاده از فناوری داخلی: مطابق با ماده ۵ این مصوبه، وزارت نیرو تضمین کرده است که در صورت استفاده از تجهیزات ساخت داخل، برق تولیدی از این نیروگاه‌های تجدید پذیر را تا ۱۵ درصد گرانتر از سایر نیروگاه‌های تجدید پذیر خریداری کند. این مصوبه موجب می شود تا سرمایه گذاران غیردولتی انگیزه بیشتری برای استفاده از تجهیزات ساخت داخل پیدا کنند و بازار مناسبی برای سازندگان این تجهیزات در داخل کشور ایجاد شود. در صورت اجرای مناسب این راهکار، تجهیزات داخلی به تدریج قابلیت رقابت با فناوری‌های رقیب خارجی را پیدا می کند و حتی می تواند در بازار منطقه نیز حضور فعالی داشته باشد.

۴- کاهش تدریجی قیمت ها متناسب با افزایش ظرفیت نیروگاه های تجدید پذیر: براساس ماده ۸ این مصوبه، وزارت نیرو سیاست کاهش تعرفه های خرید تضمینی برق از انرژی های تجدید پذیر را متناسب با افزایش ظرفیت تولید برق از این منابع در کشور دنبال خواهد کرد. اعلام صریح و شفاف این سیاست موجب می شود تا سرمایه گذاران غیردولتی انگیزه بیشتری برای تسریع در سرمایه گذاری در این بخش پیدا کنند و نگرانی کمتری درباره دریافت هزینه فروش برق خود از وزارت نیرو با راه اندازی این نیروگاه ها داشته باشند.

البته با وجود نقاط قوت قابل توجه این مصوبه، همچنان سرمایه گذاران در این بخش از دیرکرد وزارت نیرو در پرداخت مطالبات خود در آینده نگران هستند. در نتیجه، لازم است سازوکار مناسبی برای جبران ضررهای احتمالی سرمایه گذاران در قراردادهای خرید تضمینی برق در نظر گرفته شود. در آینده نزدیک در یادداشتی جداگانه به بررسی نقاط ضعف مصوبه اخیر وزارت نیرو برای خرید تضمینی برق از نیروگاه های تجدید پذیر می پردازیم و پیشنهادهایی برای اصلاح آن ارائه می دهیم.

علت نواقص موجود در اجرای این سیاست، میزان تولید برق با استفاده از منابع تجدید پذیر توسعه چندانی نداشته است. با این وجود، مصوبه اخیر وزارت نیرو درباره تعیین این تعرفه ها، گام مهمی در بهبود شرایط برای توسعه نیروگاه های تجدید پذیر در کشور محسوب می شود. برخی از نکات مثبت این مصوبه به شرح زیر است:

۱- افزایش دوره زمانی قرارداد خرید تضمینی به ۲۰ سال: براساس مصوبات قبلی، دوره خرید تضمینی برق از منابع تجدید پذیر به ۵ سال محدود می شد و این نیروگاه ها برای فروش برق پس از این دوره زمانی، لازم بود تا در قالب قرارداد دوجانبه، بورس انرژی و بازار برق اقدام کنند که این موضوع مانعی جدی برای ورود سرمایه گذاران غیردولتی به این بخش محسوب می شد. براساس ماده ۱ مصوبه جدید، دوره قرارداد خرید تضمینی برای یک دوره ۲۰ ساله تعیین شده است. تعیین این دوره زمانی بلندمدت موجب می شود سرمایه گذاران غیردولتی نسبت به بازگشت سرمایه خود اطمینان حاصل کنند.

۲- قیمت های متناسب با ظرفیت برای انواع نیروگاه های تجدید پذیر: براساس مصوبات قبلی، یک قیمت یکسان برای خرید تضمینی برق از تمامی انواع نیروگاه های تجدید پذیر با ظرفیت های متفاوت تعیین می شد که براساس آن برخی از نیروگاه های تجدید پذیر صرفه اقتصادی پیدا می کرد و برخی دیگر صرفه اقتصادی نداشت. براساس مصوبه جدید، قیمت های متفاوتی برای خرید تضمینی برق از انواع نیروگاه های تجدید پذیر مانند بادی، خورشیدی و زمین گرمایی مشخص شده و حتی قیمت خرید تضمینی برق نیروگاه های تجدید پذیر بادی و خورشیدی متناسب با ظرفیت این نیروگاه ها محاسبه شده است. این موضوع انگیزه سرمایه گذاران برای توسعه نیروگاه های تجدید پذیر بادی و خورشیدی به خصوص در ظرفیت های پایین را افزایش می دهد و امکان مدیریت توسعه این نیروگاه ها را در انواع و ظرفیت های مختلف برای دولت فراهم می کند.

یکی از پیش نیازهای اساسی پیشرفت کشور، تامین پایدار انرژی الکتریکی است و مصرف سرانه برق هر کشور از مهم ترین شاخص های توسعه یافتگی به شمار می آید. در حال حاضر بیش از ۹۰ درصد برق کشور در نیروگاه های حرارتی و با استفاده از سوخت های فسیلی تولید می شود اما بسیاری از کشورهای جهان، برق خود را با استفاده از سبب متنوعی از سوخت های فسیلی و دیگر منابع اولیه انرژی مانند انرژی برق آبی، هسته ای و تجدید پذیر تامین می کنند تا از تامین پایدار برق در بلندمدت اطمینان حاصل کنند. بنابراین ضرورت دارد که نسبت به کاهش وابستگی سبب تولید برق به منابع فسیلی و متنوع کردن آن اقدام شود.

یکی از مهم ترین بسترهای تنوع بخشی به سبب تولید برق، استفاده از منابع تجدید پذیر است که ظرفیت بالایی در کشور برای استفاده از آن ها موجود است. بررسی میزان استفاده از انرژی های تجدید پذیر در دنیا در سال های اخیر، نشان دهنده رشد چشمگیر استفاده از این منابع انرژی برای تولید برق است. براساس آمارهای بین المللی (REN) ۲۱ (در سال ۲۰۱۴، ظرفیت تولید برق از انرژی های تجدید پذیر به ۶۵۷ هزار مگاوات رسیده است که این میزان حدود ۹ برابر ظرفیت کل نیروگاه های کشور است.

بررسی نحوه گسترش استفاده از انرژی های تجدید پذیر برای تولید برق در دنیا نشان می دهد که کشورهای پیشرو در این بخش به جای آن که از سرمایه های محدود دولتی برای توسعه این منابع استفاده کنند، زمینه حضور بخش غیردولتی را برای سرمایه گذاری در این بخش فراهم کرده اند. در این کشورها، دولت ها موفق شده اند که با استفاده از «سیاست راهبردی خرید تضمینی»، بازار تقاضای این فناوری را فعال کنند و در نتیجه با سرمایه گذاری بخش غیردولتی زمینه ساز رونق و تحول در این بخش شوند. در سال های اخیر، استفاده از سیاست راهبردی خرید تضمینی در کشور مورد توجه قرار گرفته است اما به

گزارش

اعضا به عملکرد سندیکا نمره قبولی می دهند؟

در طول سال ۹۳، از بین کمیته های عمومی و تخصصی، ۱۱ کمیته به شکل فعال تشکیل جلسه دادند که از میان آنها کمیته های حقوقی و قراردادها، اتوماسیون و مخابرات و توسعه صادرات با بیشترین تعداد جلسات، فعال ترین کمیته های سندیکا محسوب می شدند. در طول سال ۹۳، سندیکا بیش از ۱۶۰۰ نامه برای اعضا، دولت، مجلس و ارگان ها و نهادهای مرتبط ارسال کرده که از این تعداد اعضا با ۱۹۳ نامه و وزارت نیرو با ۹۱ نامه دریافتی از سوی سندیکا بیشترین سهم را در نامه های ارسال شده از سوی این تشکل داشته اند. گفتنی است که کمیته ها به طور مستقل قریب به ۱۲۰۰ نامه برای اعضا و نهادها ارسال کرده اند.

در طول این مدت سندیکا بیش از ۴ هزار نامه از اعضا و ارگان ها و نهادهای مختلف دریافت کرده است که البته بیشترین تعداد نامه های دریافتی مربوط به شرکت های عضو بوده که قریب به ۲ هزار نامه به سندیکا ارسال کرده اند. وزارت نیرو با ۲۸۷ نامه و وزارت صنعت، معدن و تجارت هم با ۱۵۰ نامه بیشترین نامه های ارسالی را به سندیکا داشته اند. البته کمیته های عمومی و تخصصی به شکل جداگانه بیش از ۹۸۰ نامه از اعضا و سازمان های مختلف دریافت کرده اند.

سندیکا در طول سال گذشته در کنار فعالیت های رسانه ای خود در ستبران، بولتن روزانه رسانه و سایت و برگزاری چندین کنفرانس مطبوعاتی، فعالیت های گسترده ای هم در حوزه آموزش و پژوهش داشته است. برگزاری دوره های آموزشی تحلیل حقوقی صورت

سندیکای صنعت برق ایران ۱۶ ساله شد. امسال مجمع عمومی عادی سالیانه سندیکا، پس از تجربه مجمع سال گذشته و برگزاری انتخابات با مشارکت حداکثری اعضا، شاید آزمون دشوارتری برای این تشکل باشد. مشارکت گسترده اعضا در سال گذشته آزمون عملکرد را برای یک سال اخیر دشوارتر کرده است. باید دید که آیا اعضای سندیکای صنعت برق ایران امسال به عملکرد این تشکل نمره قبولی می دهند؟

آنچه که در طول سال ۹۳ در سندیکای صنعت برق ایران گذشت بی شک از رخدادهای اقتصادی کشور، بحران های صنعت برق و البته گرفتاری های اعضا، کاملاً تاثیر پذیر بوده است. با این همه رسیدن تعداد اعضا به ۴۱۹ شرکت تا پایان سال ۹۳ و افزایش آن تا مرز ۴۳۸ شرکت در پایان پنج ماهه اول سال ۹۴ خبر از تحولات گسترده داخلی در این تشکل هم می دهد.

هیات مدیره جدید سندیکای صنعت برق ایران که آبان ماه ۹۳ سکون هدایت این تشکل را در دست گرفتند تا پایان سال ۱۰ جلسه برگزار کردند و پیش از آن هم پنجمین دوره هیات مدیره در طول ۷ ماه ابتدایی سال گذشته، ۱۴ بار تشکیل جلسه داده بودند. حاصل این جلسات ۱۴۸ مصوبه بوده که ۷۳ درصد از این مصوبات محقق شد و ۱۱ درصد نیز در حال پیگیری است. البته ذکر این نکته هم ضروری است که هیات مدیره سندیکا، در کنار تمام فعالیت های خود پیگیری های گسترده برای تاسیس فدراسیون صنعت برق را نیز از یاد نبرده و به شکلی مستمر آن را در دستور کار خود داشته است.

- رایزنی با وزارت نیرو در جهت تدوین برنامه ششم توسعه در راستای تقویت بخش خصوصی صنعت برق
- مکاتبه و رایزنی با سازمان‌ها و نهادهای مرتبط با صنعت برق و پیگیری مسائل و موضوعات شرکت‌های عضو
- مشارکت فعال در انتخابات اتاق بازرگانی و راه‌یابی نمایندگان سندیکا در هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران (تهران و شهرستان‌ها)
- همکاری با تشکل‌های همسو و مرتبط مانند شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، کمیسیون‌های تخصصی اتاق بازرگانی
- سازماندهی بیش از ۴۶۰۰ نفر ساعت کار داوطلبانه نمایندگان شرکت‌های عضو سندیکا از طریق برگزاری منظم جلسات کمیته‌ها و کارگروه‌ها (۲۳۳ جلسه)
- انعکاس مشکلات صنعت برق و طرح‌های موضوع سندیکا در رسانه‌ها از طریق برگزاری کنفرانس‌های مطبوعاتی و انتشار مجله ستبران
- اطلاع‌رسانی آخرین تغییرات در قوانین، مقررات، آیین‌نامه‌ها و بخش‌نامه‌های مرتبط با صنعت برق به شرکت‌های عضو از طریق کمیته‌های تخصصی و رسانه‌های سندیکا
- برگزاری بیستمین نمایشگاه جانبی کنفرانس توزیع برق با حضور شرکت‌های عضو سندیکای برق ایران
- مشارکت در برگزاری سیزده نمایشگاه و کنفرانس تخصصی داخلی و خارجی
- ارائه خدمات مشاوره تخصصی حقوقی، بیمه و مالیات، رتبه‌بندی پیمانکاران
- ارائه خدمات حکمیت و داوری و حل اختلاف شرکت‌های عضو
- برگزاری دوره‌های تخصصی و سمینارهای عمومی
- تدوین گزارش‌های مطالعاتی و راهبردی و ارائه به نهادهای مرتبط و اعضا
- ارائه خدمات اطلاع‌رسانی از طریق انتشار مجله ستبران، بولتن الکترونیکی رسانه و وبسایت سندیکا
- ارائه خدمات و تسهیلات رفاهی از قبیل بیمه تکمیلی و تخفیفات برخی خدمات مورد نیاز اعضا
- ارائه خدمات اختصاصی در شهرستان‌ها از طریق توسعه فعالیت‌های شعب در استان‌های خراسان و اصفهان

وضعیت، پرداخت و آثار تاخیر در پرداخت، در قراردادهای پیمانکاری، پروتکل‌های مخابراتی، آشنایی با ترانسفورماتورهای توزیع و قدرت، ایمنی در صنعت برق (دو دوره) و حفاظت شبکه‌های صنعتی از جمله این فعالیت‌ها بوده است.

به این فهرست می‌توان دوره آموزشی قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه‌های اجرایی معاملات، اصول تهیه و تدوین قراردادهای داخلی، طراحی نیروگاه‌ها و سیستم‌های خورشیدی و تابلوهای فشار متوسط را نیز افزود.

در حوزه پژوهش هم به روز رسانی نقشه تحلیل ساختاری و راهبردی صنعت برق، گزارش آمار یک دهه صادرات و واردات صنعت برق ایران، بررسی روند درآمدهای مالی سندیکای صنعت برق ایران ۱۳۸۶-۱۳۹۲، چالش‌های صنعت برق و راهبردهای حفظ و توسعه صنعت، بررسی وضعیت شرکت‌های پیمانکاری و مشاور دارای گواهی‌نامه از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و تحلیل روند اشتغال کارکنان شرکت‌های عضو سندیکا از جمله فعالیت‌های عمده سندیکا در طول سال ۱۳۹۳ بوده است.

فارغ از آنچه که به آن اشاره شد، اهم فعالیت‌ها و دستاوردهای سندیکای صنعت برق ایران در طول سال ۱۳۹۳ به طور خلاصه شامل موارد زیر است:

- انتخاب سندیکای صنعت برق به‌عنوان تشکل نمونه صادراتی برای چهار سال متوالی (۱۳۹۰ تا ۱۳۹۳)
- خرید ساختمان اختصاصی سندیکا، تجهیز اتاق‌های جلسات و دبیرخانه و استقرار در محل جدید.
- مکاتبه با مقامات بلندپایه کشوری از جمله رئیس جمهوری و وزیران برای انعکاس مشکلات صنعت برق و درخواست حل مشکلات
- برگزاری جلسات مشترک با وزیر و معاونین وزیر، وزارت خانه‌های نیرو و صنعت و طرح مسائل شرکت‌های عضو
- تشکیل کارگروه مشترک سندیکا- توانیر و پیگیری مشکلات شرکت‌های عضو از طریق کارگروه
- پیگیری مطالبات معوقه بخش خصوصی از وزارت نیرو
- رایزنی با مجلس شورای اسلامی برای تدوین بودجه سال ۱۳۹۴ در راستای تأمین منافع صنعت برق

بازگشت سرمایه از پروژه‌های تاجیکستان در گرو راهکارهای سندیکا

به نقش حامی وزارت نیرو برای تولیدکنندگان داخلی در ارائه ضمانت‌ها اشاره کرد و ضمن تاکید بر لزوم رایزنی در خصوص معوقات پرداختی کشور تاجیکستان به شرکت فراب، اظهار کرد: ما علی رغم درک شرایط فعلی این کشور خواستار آن هستیم که به طریقی بخشی از این معوقات جهت احیای انگیزه این شرکت و دیگر شرکت‌های خصوصی برای سرمایه گذاری در پروژه‌های برقی این کشور پرداخت شود و متعاقبا با ایجاد ضمانت‌های لازم از طریق بانک‌های بین‌المللی، زمان بیشتری برای پرداخت مابقی مطالبات در اختیار دولت آن کشور قرار گیرد. وی در این راستا با توجه به فروش یک میلیارد کیلووات برق ترکمنستان به افغانستان پیشنهاد برقراری ارتباط الکتریکی پایداری مابین این سه کشور را داد تا بسیاری از نیازهای سه کشور از این طریق تامین شود.

در این راستا بازپرداخت مطالبات شرکت‌های ایرانی از مسیر صندوق‌های مشترک و یا از طریق برقراری خطوط اعتباری بین دو کشور از سوی حاضرین مورد پیشنهاد قرار گرفت. بر همین اساس مقرر شد با توجه به اعلام آمادگی سندیکای صنعت برق ایران بررسی کارشناسانه این راهکارها به منظور تعریف فرمول اقتصادی و روال دقیقی برای بازگشت سرمایه در طی جلساتی، با حضور کارشناسان سندیکا و هیات تاجیک صورت پذیرد. علاوه بر این برقراری ارتباط سندیکا با صندوق آقاخان ۴ به عنوان تامین کننده عمده منابع مالی پروژه‌های جاری تاجیکستان از دیگر مصوبات در پایان این جلسه بود. ■

کشورهای قرقیزستان، تاجیکستان، افغانستان و پاکستان در تاجیکستان) اشاره داشت.

در ادامه مهندس غیاث الدین دبیر سندیکا ضمن ارائه تصویری کلی از صنعت برق ایران به منظور آشنایی بیشتر هیات تاجیک با بخش‌های مختلف این صنعت، اذعان داشت این صنعت در بخش‌های مختلف تولید، انتقال و توزیع و علاوه بر آن در زمینه سیستم‌های بسیار پیچیده کنترل و مدیریت این بخش‌ها تا بیش از ۹۵ درصد به خودکفایی دست یافته است. وی همچنین با اشاره به ظرفیت ۷۰ هزار مگاواتی شبکه برق کشور، رتبه چهاردهم این حوزه از صنعت برق ایران را در دنیا خاطر نشان ساخت که نقش اجرایی بخش خصوصی در آن حایز اهمیت است.

بر همین اساس ظهور زاده معاون سفیر تاجیکستان در ادامه این نشست با بیان تبادلات و توافقات وسیع دو کشور در حوزه‌های مختلف اقتصادی شامل امضای ۱۰ پروژه فی مابین در سفر اخیر هیات دولت ایران به این کشور، از ۴ میلیارد کیلووات ظرفیت همچنان خالی این کشور در نیروی برق گفت و افزود تاجیکستان به رغم دارا بودن ۶۳ درصد از منابع آبی آسیای مرکزی فناوری لازم برای مهار این آب‌ها را در اختیار ندارد که رفع این نیاز می‌تواند زمینه همکاری‌های جدیدی را برای طرفین فراهم آورد.

ظهور زاده در ادامه ضمن معرفی نیروگاه‌های مختلف این کشور توام با تبیین ظرفیت تولیدی و کاستی‌های هر یک از آن‌ها خواستار آن شد تا صنعت برق ایران با قید تعویق پرداخت‌ها در شرایط فعلی، اقدام به انجام این پروژه‌ها کند.

در همین رابطه کنی نماینده وزارت نیرو در این نشست

کمیته توسعه صادرات سندیکای صنعت برق ایران صبح سه شنبه سی ام تیر ماه میزبان ظهور زاده معاون و قائم مقام سفیر تاجیکستان در ایران و رحیمی مشاور امور بازرگانی سفارت تاجیکستان بود. در این جلسه که علاوه بر نمایندگان سندیکا با حضور مهندس کنی به نمایندگی از وزارت نیرو برگزار شد، طرفین به معرفی پتانسیل‌ها و بررسی مهم موضوعات مطرح در تبادلات انرژی برق مابین دو کشور پرداختند.

در ابتدای این جلسه ضمن ارائه مقدمه‌ای در خصوص کلیت فعالیت‌های سندیکا و کمیته توسعه صادرات توسط مهندس بخشی نایب رییس هیات مدیره این تشکل، مهندس باقری رییس کمیته توسعه صادرات ضمن اشاره به خودکفایی ۹۵ درصدی صنعت برق کشور و ظرفیت‌های بالای صادراتی آن، مفصلا به معرفی ۲۳ شرکت عضو در این کمیته به تفکیک حوزه‌های فعالیتی آنها پرداخت و خاطر نشان ساخت این شرکت‌ها برگزیده‌ای از بهترین صادرکنندگان صنعت برق کشورند که تمامی حوزه‌های این صنعت اعم از تولید، انتقال و توزیع نیروی برق را پوشش می‌دهند.

باقری با بیان این مطلب ابراز امیدواری کرد همکاری‌های دو کشور در رابطه با صنعت برق نظر به مشترکات وسیع فرهنگی خصوصا با رفع موانع مرتبط با تحریم‌ها شاهد رشد و توسعه بیشتری باشد و به موازات آن با تعریف پروژه‌های جدید بخش دیگری از این موانع نیز از سر راه این همکاری‌ها برداشته شود. وی در همین رابطه به تمایل بخش خصوصی صنعت برق کشور برای ورود به پروژه ۱۲۰۰ مگاواتی CASA ۱۰۰۰ (خط ارتباطی بین

عضو شورای معاونین وزارت نیرو در خصوص بحث منابع مالی بیان داشت: از بودجه ۳۰۰۰ میلیارد تومانی وزارت نیرو ۱۲۰۰۰ میلیارد تومان سهم صنعت برق است که عملاً با کسر هزینه‌های حقوق و یارانه‌ها تنها ۹۰۰۰ میلیارد تومان عاید این بخش می‌شود که کفاف بسیاری از نیازهای این صنعت را نمی‌دهد و منجر به بدهی‌های سنگین از جمله بدهی ۴۰۰ میلیاردی شرکت برق منطقه‌ای و بازپرداخت آن از طریق منابع داخلی شده است.

وی همچنین با در ارتباط با ۳۱۲ پروژه پست که اختیار آن از سوی وزارت نیرو به شرکت برق منطقه‌ای تهران محول شده است افزود: این شرکت به نمایندگی از ۱۶ شرکت برق منطقه‌ای مسئولیت کلیه پست‌های فوق توزیع را دارد و پست‌های انتقال به سازمان توسعه و اگذار شده است. علاوه بر این با موضوع تامین کابل و دیگر تجهیزات مورد نیاز پست منطقه ۲۲ از طریق ابلاغ آگهی اقداماتی صورت گرفته است.

حسینی در پاسخ به سوالی مبنی بر میزان تحقق این پروژه‌ها، پیش‌بینی را بسیار دشوار توصیف کرد و آن را منوط به رفع

نیز محسوب می‌شود.

مدیر ارزیابی کیفی در معاملات خارجی و تسهیلات شرکت برق منطقه‌ای تهران نیز در رابطه با تهیه اسناد ارزیابی کیفی طی برگزاری جلساتی با کمیته‌های فنی بازرگانی و هیات مدیره سندیکا اعلام کرد به زودی اطلاعیه این موضوع از طریق جراید و با نامبر به اطلاع شرکت‌ها خواهد رسید تا به واسطه آن لیست کوتاهی از شرکت‌ها به منظور انجام مذاکرات داخلی حاصل آید.

بر همین اساس حسینی ضمن اشاره به بین المللی بودن مناقصه و مشارکت شرکت‌های اروپایی در آن از حضور شرکت‌هایی از سه کشور روسیه، ترکیه و آلمان در کنار ۱۰ شرکت چینی در جلسه‌ای با شرکت برق منطقه‌ای در روزهای اخیر خبر داد و در خصوص اعلام آمادگی این شرکت‌ها برای همکاری با وجود محدودیت‌های موجود اطلاع‌رسانی کرد. وی همچنین خاطر نشان ساخت حضور شرکت‌های سندیکایی بزرگ در این مذاکرات که به طور پایاپای با شرکت‌های بزرگ داخلی وارد همکاری می‌شوند حایز اهمیت است.

ساخت: برای جلوگیری از خاموشی‌های مکرر می‌بایست چندین پروژه ضروری طی امسال و سال آینده اجرایی شود که کمبود نقدینگی مانع از آن شده است.

امین پور در این جلسه با اذعان به پر شدن خط اعتباری و مشکلات موجود با بانک‌های عامل داخلی در تامین یک میلیارد دلار مورد نیاز در پروژه مذکور، از ریزنی‌های در حال انجام با بانک مرکزی در خصوص افزایش خط اعتباری خبر داد و گفت: با توجه به تاکید قانون بر استفاده حداکثری از ساخت داخلی در باید برای بهره‌گیری از توان صنایع داخلی در اجرای این پروژه‌ها راهکارهایی تدوین شود. مثلاً به عنوان یک راه حل می‌توان ضمن استفاده از مواد اولیه چین از ظرفیت تولید داخلی بهره برد.

وی با بیان مزایا و معایب واگذاری پروژه‌ها از طریق مذاکره تصریح کرد: به نظر می‌رسد در شرایط فعلی بهتر است این پروژه‌ها از طریق مناقصه به پیمانکاران واگذار شود. چرا که مناقصه علاوه بر اینکه به پیشبرد سریع تر کار کمک می‌کند، روشی شفاف تر

مهندس سید زمان حسینی، مدیر عامل شرکت برق منطقه‌ای تهران و مهندس حمیدرضا امین پور، مدیر ارزیابی کیفی در معاملات خارجی و تسهیلات برق منطقه‌ای تهران، صبح یکشنبه بیست و یکم تیر ماه سال جاری مهمان سندیکا بودند.

در این جلسه که با حضور هیات مدیره و جمعی از اعضای هیات ریسه کمیته‌های توسعه صادرات و کاهش تلفات سندیکا برگزار شد، چگونگی برگزاری مناقصه فاینانس و خرید ۳۱۲ پست فوق توزیع مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

در ابتدای این نشست مدیر عامل شرکت برق منطقه‌ای تهران ضمن اذعان به وضعیت بحرانی توزیع برق در پی رشد سالیانه ۶ درصدی مصرف برق کشور، خاموشی‌های ناخواسته متعاقب آن و مشکل شدید منابع مالی، ساخت این پست‌ها را حیاتی توصیف کرد و با تاکید بر استفاده از فاینانس چین و اجرای داخلی پروژه یادآور شد: در حال حاضر اقداماتی در این خصوص انجام شده و منتظر تصویب شورای عالی اقتصاد هستیم. وی با اشاره به زمان دو ساله پیش‌بینی شده برای اجرای ۳۱۲ پروژه پست خاطر نشان

در نشست هیات مدیره سندیکا با مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای تهران صورت گرفت

چانه زنی سندیکا برای واگذاری ۳۱۲ پروژه پست به شرکت‌های داخلی

پیرو بیان این مطلب امین پور در رابطه با چگونگی مسیر و وضعیت تامین کنندگان داخلی در لیست شرکت کنندگان در مناقصات پست اذعان داشت مطابق قانون تامین کنندگان داخلی دارای درصدی از امتیاز در مقابل رقبای خارجی است. وی همچنین معیارهای ارزیابی کیفی را مطابق آگهی ارسالی به شرکت‌ها در ۷ بند شامل توان مالی، ارزیابی مشتریان قبلی، استانداردهای

خود حداکثر همکاری را حاصل کند. علاوه بر این لزوم توجه به تربیت پیمانکار در صنعت برق از طریق ساده سازی معیارهای ارزیابی برای غیر انحصاری کردن پروژه‌ها و ایجاد فضای ورود شرکت‌های جوان پیمانکار به این عرصه مورد تاکید قرار گرفت. امین پور در پاسخ اذعان داشت در خصوص علل ترجیح نوع P بر EPC در پروژه‌های مذکور با استناد به گزارش‌های صورت گرفته

پیگیری کل پروژه شامل ۳۱۲ پست توسط برق تهران تاکید داد.

در ادامه این نشست ضمن ابراز قدردانی از شرکت برق منطقه ای در جهت حمایت‌های صورت گرفته برای تخصیص مکانی برای سندیکا، واگذاری زمینی بزرگتر به سندیکا که در خور روابط بین المللی صنعت برق کشور باشد مورد بررسی قرار گرفت و مقرر شد به

مشکلات مرتبط با بانک عنوان داشت. بر همین اساس امین پور به خط اعتباری موجود مابین ایران و چین اشاره داشت که از طریق پول فروش نفت تضمین می شود و توامان با یو آن و یورو تامین می شود. وی همچنین تصریح کرد بانک مرکزی اصرار به تامین کامل این خط با ارز یورو دارد که این امر به دلیل نرخ کمتر و بهره ثابت یورو در مقایسه با یو آن با بهره بالاتر و نامشخص حایز اهمیت است.

در ادامه ولی الله بیات عضو هیات مدیره سندیکا با توجه به آنکه مطابق قرار داد، اجرایی شدن پروژه‌های مذکور پست به صورت دوساله پیش بینی شده است اظهار داشت: فشارهای احتمالی و عدم تطبیق ظرفیت و اجرای واقعی سبب خارج شدن تامین کنندگان داخلی از دور رقابت خواهد شد.

در پاسخ به این موضوع امین پور با اشاره به تقسیم بندی پروژه‌ها بر اساس تعیین بانک مرکزی به سه مورد کوتاه مدت ۶ ماهه، میان مدت ۱ ساله و بلند مدت که حداکثر در نظام بانکی ۲ ساله تعریف می شود، ایجاد دوره‌های گارانتی ۳ یا ۴ ساله راهکار برون رفت از این مساله عنوان داشت.

بیات با بیان این مطلب خواستار راهکاری برای جلوگیری از ایجاد ظرفیت‌های کاذب و متعاقب آن طی شدن دوره گارانتی کالاها در انبار شد. این عضو هیات مدیره سندیکا با نظر به آنکه اغلب شرکت‌های تامین کننده در این پروژه‌ها به صورت EPC عمل می کنند تصریح کرد: این امر تامین داخلی یا خارجی تجهیزات را علی السویه می کند که از این نکته می توان برای تامین تجهیزات در پروژه‌های اضطراری از طریق فاینانس در موارد داخلی نیز بهره برد تا بدین وسیله علاوه بر کاستن از پروژه‌های زمین مانده مقداری از نیاز شدید صنعت برق در شرایط کم کاری برطرف شود. در همین رابطه پیشنهاد شد ورود تولیدکنندگان نیز به این عرصه در کنار پیمانکاران صورت پذیرد.

امین پور در خصوص ورود تولیدکنندگان به عرصه پروژه‌ها خاطر نشان ساخت: ما برای ارزیابی‌های کیفی معیارهای تامین کنندگان را قرار داده ایم تا بتوان از ظرفیت سازندگان نیز استفاده کرد و به طور کلی هدف آن است که هر منطقه به طور مجزا پیمانکار ساختمانی و نصب خود را تعیین کند. وی با بیان این مطلب تصریح کرد: به این ترتیب تفکیک پروژه به بلوک‌های کوچک تر منظر برق منطقه ای نیز هست اما وزارت نیرو بر

تولید، توان بازرگانی، نظام کیفی، دارا بودن نظام کیفی، تجربه فعالیتی و ظرفیت تولیدی قابل توجه و توان بازرگانی عنوان داشت و انجام ارزیابی فنی را منوط به وجود لیست تجهیزات دانست.

در پایان این نشست ضمن بلوکی عنوان شدن ماهیت پروژه‌ها خاطر نشان شد وزارت نیرو می تواند از ابزارهای تبلیغاتی سندیکا بهره ببرد و همراهی ۵۰۰ شرکت عضو در مطالبه درخواست‌ها تاثیر به سزایی خواهد داشت. همچنین مقرر شد کارگروهی مشترک از شرکت برق منطقه ای تهران و سندیکا جهت حل و فصل موارد و مشکلات مذکور تشکیل و نمایندگان سندیکا در این کارگروه طی جلسه آتی هیات مدیره انتخاب شوند. ضمناً درخواست شد کمیته‌های ساخت داخل، پیمانکاران و سازندگان پست و مشاورین، همکاری‌های لازم را با اعضای انتخابی به عمل آورند. ■

در شرکت برق منطقه ای که در آن به مقایسه مزایای هر یک پرداخته می شود. نوع EPC به جهت نیازمندی به تامین زمین و دارا بودن رتبه و موارد دیگری از این دست، در شرایط فعلی مناسب نخواهد بود. وی همچنین در مورد موضوع رتبه بندی با اذعان به آنکه شرکت‌های جوان علی رغم دارا بودن توان فنی در مواردی توان مالی لازم را ندارند، استفاده از این رتبه بندی را اجتناب ناپذیر خواند و در عین حال اظهار داشت: ما سعی داریم از توان شرکت‌های کوچک و نوپا نیز در مواردی که نیاز به رتبه بندی نیست خصوصاً در بحث استفاده از مشاورین استفاده کنیم و در این خصوص نقطه نظرات سندیکا برای ما اهمیت بسیاری دارد. در ادامه بیات با بیان این نکته که صرف وجود تولیدکننده داخلی حتی قیمت واردات کالا و تجهیزات را تعدیل می کند خواستار توجه ویژه به نقش تولیدکنندگان در حفظ کل صنعت برق کشور شد.

زودی با انتخاب یکی از موارد پیشنهادی از سوی شرکت برق منطقه ای مراحل واگذاری و ساخت صورت پذیرد.

همچنین در این جلسه بر نقش یاری رسان سندیکا برای واحدهای دولتی تاکید شد و در این رابطه حضور مقرر سندیکا در مجلس به عنوان بازوی شرکت‌های برق منطقه ای و دیگر مراکز دولتی صنعت برق در شرایط منع ورود وزیران به مجلس در شرایط تصویب بودجه طی سالهای گذشته مورد یادآوری قرار گرفت.

از دیگر موضوعات مطرح شده در این نشست پیشنهاد پیشبرد موزای و چند جانبه پروژه‌ها در قالب سبیدی از خرید تجهیزات و نیز پروژه‌های EPC بود که ضمن آن اشاره شد این بسته‌ها برای ایجاد کارایی بیشتر بهتر است حداقل با ظرفیت ۵۰ میلیون دلار و از منابع دیگری جز خط اعتباری چین تامین و تدارک شود تا بخش خصوصی نیز با استفاده از انعطاف پذیری و ظرفیت مذاکره‌ای خاص

در کمیته توسعه صادرات به انجام رسید امضای توافق نامه همکاری سندیکا با کشور نیجر

بر این اساس کمیته توسعه صادرات سندیکای صنعت برق ایران متعهد می شود، اعضای خود را جهت مشارکت در اجرای پروژه های طرح جامع برق نیجر و نیز سرمایه گذاری در طرح های توجیه پذیر این کشور ترغیب کند و نیز آموزش های مورد نیاز برای کارکنان صنعت برق کشور نیجر متناسب با لیستی که ارائه می شود، با هزینه و کیفیت قابل قبول توسط وزارت نیروی ایران و سندیکای صنعت تامین خواهد شد.

در پایان تصریح شده است: شرکت های عضو کمیته توسعه صادرات سندیکای صنعت برق ایران با تجربه صادرات کالا و خدمات به پنهان کشور، آمادگی دارند پروژه های مورد نظر طرف نیجر را به صورت کامل شامل مرحله مطالعات، طراحی، ساخت، اجرا، راه اندازی به انجام رسانند.

مدت در صنعت برق کشور نیجر مقرر شد تیم مشاور تایید شده توسط وزارت نیرو و سندیکا، مطالعات طرح جامع برق کشور نیجر را با در نظر گرفتن نیازمندی های آن کشور در حوزه های اقتصادی، خدماتی، اجتماعی و زیست محیطی با هزینه و کیفیت قابل قبول به انجام رسانند.

همچنین امکان انتقال تکنولوژی از ایران به یکی از شرکت های مهندسی نیجر که توسط نمایندگان این کشور معرفی می شوند در دستور کار این جلسه قرار گرفت. در متن این صورت جلسه آمده است: شرکت مشاور ایرانی در قالب پروژه فوق پیشنهاد های لازم را جهت جذب سرمایه گذار برای پروژه های اصلی طرح جامع ارائه خواهد کرد و در جهت ترغیب سرمایه گذاران تلاش می کند. نیز در ادامه می افزاید: این گزارش می تواند شامل مطالعه امکان سنجی نقل و انتقال بانکی نیز باشد.

قطعات و تجهیزات صنعت برق ایران توسط نمایندگان کمیته توسعه صادرات طی تصمیماتی برای انجام اقدامات فوری بین طرفین مقرر شد در اولین فرصت، لیست پروژه ها و تجهیزات مورد نیاز اضطراری نیجر که در حال حاضر دارای تامین مالی است از طریق وزارت انرژی و نفت این کشور به کمیته توسعه صادرات ارسال شود.

در مقابل طبق این متن مصوب شد جمعی از مشاوران، سازندگان قطعات و پیمانکاران واجد صلاحیت که کیفیت عملکرد آنها توسط وزارت نیرو تایید شده باشد توسط کمیته توسعه صادرات به طرف نیجری معرفی شوند و علاوه بر این وظیفه نظارت بر عملکرد شرکت های معرفی شده از نظر انجام تعهدات به عهده این کمیته خواهد بود.

طی تفاهم صورت گرفته در این جلسه جهت برقراری همکاری بلند

جمعی از هیات ریسه کمیته توسعه صادرات به همراه مهندس نظام الملکی مدیرکل دفتر توسعه صادرات و صدور خدمات فنی و مهندسی وزارت نیرو اقدام به تشکیل جلسه جهت تدوین توافق نامه ای با کشور نیجر کردند.

این نشست که با حضور هیاتی به نمایندگی از وزارت انرژی و نفت کشور نیجر و نماینده دپارتمان آفریقای وزارت امور خارجه ایران سه شنبه سیزدهم مرداد ماه سال جاری در سندیکا برگزار شد در آخرین ساعات روز به امضای صورت جلسه ای از موافقت فی مابین انجامید.

در این صورت جلسه ضمن اشاره به ارائه نیازمندی های بخش برق نیجر از سوی نمایندگان این کشور آقایان بابل همانی و آدامو مایکانو و متقابلاً توضیح قابلیت های موجود در حوزه مشاوره ای، پیمانکاری و ساخت

دست اندرکاران استان اصفهان در ضیافت افطاری سندیکا

گزارشی از ضیافت افطاری سندیکای صنعت برق ایران - شعبه اصفهان

شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق ایران، بیست و دوم تیرماه سال جاری و در بیست و ششمین روز از ماه رمضان، ضیافت افطاری با حضور اعضای هیات مدیره، اعضای شعبه اصفهان و مدیران تعدادی از سازمان‌ها و ارگان‌ها در محل اتاق بازرگانی اصفهان برگزار کرد.

دبیر شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق با اشاره به اینکه برگزاری این ضیافت حاصل یک تلاش تقریباً دو هفته‌ای بوده، عنوان کرد: خوشبختانه اعضا و مسئولین استان از دعوت سندیکا به خوبی استقبال کردند. البته انتظار ما بیشتر بود؛ ولی به نسبت جلسات قبلی شعبه اصفهان استقبال بسیار خوب بود. ما نزدیک به ۱۰۷ نفر دعوت کرده بودیم که حدود ۹۰ نفر از آنها در جلسه حضور به هم رساندند.

مهدی مسائلی ادامه داد: در این جلسه که اعضای هیات مدیره شعبه اصفهان در آن حضور داشتند، آقای مهندس روناسی نایب رییس اتاق بازرگانی اصفهان و مهندس صلواتی، از اعضای شورای شهر اصفهان ما را همراهی می‌کردند. علاوه بر این آقای مهندس محسنی؛ معاونت منابع انسانی برق منطقه ای اصفهان، کننده شهرداری اصفهان از ستاد توسعه پایدار، سه تن از مدیران ارشد فولاد مبارکه، سه تن از روسای دانشکده‌های برق دانشگاه‌های اصفهان، مدیر ارشد مهندسی برق ذوب آهن و همچنین سرپرست‌های بانک‌های تجارت، ملی، صادرات، ملت حضور داشتند.

به گفته وی در این جلسه، آقای علی مرادی کارشناس ارشد بازاریابی سرپرستی بانک صادرات یک طرح حمایت از تولید را ارائه کرد و اعلام آمادگی کرد که بتواند با سندیکای برق (اصفهان) در رابطه با جزئیات این طرح وارد مذاکره شود تا کمکی به رونق کسب و کار کند.

در همین راستا آقای منوچهر حسینی معاون مدیر کل بانک تجارت هم آمادگی خود را برای همکاری با سندیکا اعلام کرد.

مهدی مسائلی گفت: خوشبختانه شاهد یک رقابت بین دو بانک بودیم که در نوع خودش برای ما بسیار ارزشمند است. مسائلی ادامه داد: آقای دکتر حسین سعیدی رییس دانشکده برق دانشگاه صنعتی اصفهان، آقای دکتر بهرام کریمی دانشکده برق دانشگاه صنعتی مالک اشتر و آقای دکتر کیومرثی عضو هیات علمی دانشکده فنی-گروه برق دانشگاه اصفهان هم در جلسه حضور داشتند که پس از بحث و بررسی با آنها، مقرر شد یک تفاهنامه مشترک بین سندیکای برق اصفهان و این سه دانشگاه مبادله و امضا شود.

دبیر شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق عنوان کرد: در این جلسه کتابچه‌ای که سندیکا به نام قانون رفع موانع تولید و ارتقای نظام مالی کشور تهیه کرده است، به مدعومین تقدیم

شد و در رابطه با جزئیات آن توضیحاتی به میهمانان ارائه شد. ضمناً از همه درخواست شد اگر نظراتی در این رابطه دارند به سندیکا منعکس کنند.

وی در ادامه گفت: یکی از کلیدی‌ترین صحبت‌هایی که نایب رییس اتاق بازرگانی، مهندس رناسی در این جلسه مطرح کرد، این بود که ما از دولت چیزی ماورای قانون نمی‌خواهیم؛ ولی درخواستمان این است که قانون را درست اجرا کنند. مهندس رناسی بزرگترین ضعف اهالی صنعت را در ناآگاهی از قانون اعلام کرد.

مهدی مسائلی ادامه داد: من در این جلسه در رابطه با قانون رفع موانع تولید سخنرانی کردم و همچنین آقای حسام اعتمادی کارشناس ارشد مالی در جلسه در خصوص ماده ۱۶۹ مکرر قانون مالیات‌های مستقیم، مالیات بر ارزش افزوده و نامه اتاق تهران پیرامون اظهار نظر درباره ضرایب علی‌الراس مالیاتی صحبت کرد و بر لزوم مشارکت اعضا در تشکلهای بمنظور فراهم شدن چانه زنی NGOها در برابر دولت با در دست داشتن نقطه نظرات کارشناسی اعضا، تاکید کرد.

طی این نشست آقای مهندس صالحی مدیرعامل شرکت

کوشش برق پیرامون مشکلات مالیاتی و تامین اجتماعی شرکت‌های تولیدی مطالبی را ایراد و از سندیکا درخواست رسیدگی عاجل در این باره را کرد در همین راستا مهندس مسائلی درخواست رسیدگی و توجه به مشکل مالیاتی اصفهان را از مهندس نوراله صلواتی؛ عضو شورای اسلامی شهر اصفهان، مطرح و اعلام کرد که اصفهان در گرفتن بودجه از کشور رتبه ۲۸ام را در بین ۳۱ استان کسب کرده اما در پرداخت مالیات رتبه دوم را دارد که این دو با هم همخوانی ندارند!

دبیر شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق تصریح کرد: ما در این فرصت تلاش کردیم اهمیت این موضوع را برای فعالین اقتصادی و اعضای سندیکا روشن کنیم زیرا تا زمانی که قانون را درست متوجه نشویم، نمی‌توانیم مطالبات صحیحی داشته باشیم. لازمه گذر از اقتصاد دولتی به خصوصی تقویت تشکلهای اقتصادی و برقراری ارتباطی فعال بین اعضا با تشکلهای اقتصادی است. لذا سندیکا زمانی می‌تواند اقدام موثری داشته باشد که اعضا در فعالیتهای آن مشارکت کنند. مسائلی در رابطه با سایر برنامه‌های این جلسه، اظهار داشت:

هفت شرکت برق منطقه‌ای عضو این کارگروه هستند و بنده به عنوان کننده بخش خصوصی در این کارگروه حضور دارم. مهندس محسنی از فعالین بخش خصوصی صنعت برق نیز در این رابطه از اعضا خواست تمام مشکلات خود در خصوص قراردادهایشان را در این کارگروه مطرح کنند تا از این طریق مسائل در سطح توابع و وزارتخانه دنبال شود.

طی این مراسم مدعوین به معرفی خود پرداختند و مهندس محسن افتخاری مدیر عامل شرکت مدیریت تولید شهید منتظری و رییس هیات مدیره انجمن اصنا، مهندس شیرانی مدیر عامل شرکت مدیریت تولید برق اصفهان، مهندس ایزدی مدیر عامل شرکت دانشمند، مهندس فاضل مدیر عامل شرکت

مطابق نیز ضمن معرفی خود مطالبی را بیان کردند. مهدی مسائلی در پایان ضمن تشکر از اتاق بازرگانی اصفهان بابت کمک در برگزاری مراسم از اتاق درخواست کرد تا نقش سندیکا را در اتاق و کمیسیون‌ها و کمیته‌های مربوطه پر رنگ تر کند و از اعضا درخواست مشارکت کرد و اعلام کرد تشکل‌ها بدون مشارکت اعضا، پرونداد قابل توجهی نخواهند داشت.

در برگزاری این مراسم خانم بحری، مهندس اصغری، آقای مهندس صافی، مهندس کثیری و شرکت‌های کوشش برق، بهراد، برنا برق و پردیسان فناوران نیرو همکاری و مشارکت داشتند.

این مراسم که از ساعت ۱۸ آغاز شده بود با برگزاری ضیافت افطاری در ساعت ۲۲:۱۵ پایان یافت.

۴۰۰ الی ۳۰۰ شرکت در اصفهان در زمینه توزیع فعال هستند و در این راستا بایستی شرایطی فراهم شود تا بتوان این شرکت‌ها را عضو سندیکا کرد در همین ارتباط مسائلی خاطر نشان کرد: با توجه به اینکه ما در اصفهان کمیته توزیع فعال می باشد و بررسی فهارس بها و قراردادهای شرکت‌های توزیع را در دستور کار خود دارد، ما از همه اعضا و فعالین صنعت برق در استان که در زمینه توزیع فعال هستند دعوت می کنیم تا درباره این امور به تبادل نظر بپردازند تا بتوان نتایج کارهای کارشناسی مربوطه را در نهایت به شرکت‌های توزیع و مدیرعامل توابع منعکس کرد.

برخی از مهمانان نشست که در زمینه توزیع فعال بودند دو عامل حق عضویت قابل توجه و داشتن کارت بازرگانی را مانع عضویت خود در سندیکا اعلام کردند که در این راستا دبیر و عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق اصفهان ضمن اعلام اینکه درخواست بررسی و تجدید نظر در حق عضویت شرکت‌های جدید به دبیرخانه سندیکای تهران ارسال شده است از نایب رییس اتاق بازرگانی اصفهان درخواست کرد که تسهیلاتی برای عضویت شرکت‌های کوچک در اتاق بازرگانی ملحوظ شود.

دبیر شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق در ادامه عنوان کرد: در این جلسه مهندس محسنی، معاون منابع انسانی شرکت برق منطقه‌ای اصفهان، توضیحاتی در رابطه با کارگروه توسعه و ارتقاء توانمندی مشاوران و پیمانکاران ارائه داد. این کارگروه زیر نظر معاونت برنامه‌ریزی و توسعه شبکه در توابع فعالیت می‌کند و دبیرخانه آن در برق منطقه‌ای اصفهان است.

در این جلسه مهندس صلواتی، از اعضای شورای شهر اصفهان و همچنین کننده شهرداری اصفهان از ستاد توسعه پایدار حضور داشتند و اعلام کردند که ما می‌توانیم لیست‌های اعضای سندیکا را به واحدهای مختلفمان ابلاغ کنیم تا از اعضای سندیکا در شهرداری کمک گرفته شود.

مهدی مسائلی ضمن تاکید بر نقش شهرداری‌ها در تعریف پروژه‌های جدید برای صنعت برق، ادامه داد: در این جلسه از کنندگان شهرداری و شورای شهر درخواست کردیم که با توجه به اینکه بوده شهرداری اصفهان هشت برابر بوده عمرانی استان اصفهان است، به جای اینکه پروژه‌های برقی را به شرکت‌های عمرانی و ساختمانی واگذار کنند و بعد اهالی برق بروند از آنها پروژه بگیرند، اجرای این پروژه‌ها را مستقیماً به شرکت‌های برق بسپارند. بر همین اساس توجه به این مهم از سوی مهندس عضدی نماینده شهرداری اصفهان و همچنین آقای مهندس نوراله صلواتی عضو شورای شهر اصفهان و عضو هیات مدیره سازمان نظام مهندسی نیز درخواست شد.

وی به یکی از موضوعات بسیار مهمی که در این جلسه در باب بازار شرکت‌های توزیع مطرح شد، اشاره کرد و تصریح کرد: مهندس کشتانی، کننده شرکت توزیع شهرستان اصفهان در این جلسه حضور داشت و ضمن ارائه گزارشی از جلسات قبلی شرکت توزیع با سندیکای برق اصفهان اعلام کرد از اینکه سندیکا در باب ارزیابی‌ها و آموزش به شرکت توزیع کمک کند، استقبال می‌کند.

در ادامه مهندس عمادی و مهندس کثیری گزارشی از فعالیت‌های کمیته توزیع ارائه کردند و اعلام کردند که حدود

مقالات

کابل‌های مقاوم در برابر نفوذ آب

مهدی قربانی؛ رئیس R&D و آموزش شرکت سیمکو
me2gh@yahoo.com

۱- مقدمه

رطوبت یکی از قدیمی‌ترین دشمنان سیم و کابل است. وقتی که رطوبت به داخل کابل نفوذ کند، می‌تواند به صورت جدی بر روی کابل اثر گذار باشد. نفوذ رطوبت به داخل کابل می‌تواند مشخصات الکتریکی کابل مانند خازن، ضریب قدرت، مقاومت عایقی و تحمل دی الکتریک را کاهش دهد و حتی می‌تواند باعث اتصال کوتاه نیز شود. نفوذ رطوبت می‌تواند باعث کاهش قابلیت انعطاف پذیری سیستم، افزایش هزینه‌های نگهداری و کاهش طول عمر کابل شود.

نفوذ آب در لایه‌های فلزی کابل ماندهادی، اسکری، آرمور، ارت، غلاف فلزی و ... باعث خوردگی می‌شود و در عایق کابل نیز باعث ایجاد پدیده درخت آبی می‌شود.

برای جلوگیری از نفوذ آب به داخل کابل راه‌های زیادی وجود دارد که از آن جمله می‌توان استفاده از لایه‌های غلاف سربی، آلومینیومی و مسی را نام برد. به طور مثال می‌توان نوار مسی لوله ای بدون پوشش پلاستیکی را نام برد که هم به عنوان شیلد و هم به عنوان یک محافظ رطوبتی استفاده می‌شود.

اما مسائلی مانند قیمت، توجهات زیست محیطی و دشواری‌های نصب باعث شد تا جستجوها برای یافتن جایگزینی مناسب تر ادامه پیدا کند. این جایگزین فویل‌های نازک فلزی - پلاستیکی بودند که در کابل در تمامی سطوح ولتاژ به عنوان محافظ رطوبتی کاربرد پیدا کردند. این نوارهای فلزی عموماً از جنس مس و آلومینیوم هستند که از یک سمت و یا هر دو سمت توسط یک پلیمر شلیم شلیم پوشش داده می‌شوند و در نتیجه به غلاف و یا روکش نهایی می‌چسبند. این نوارها که هم به صورت طولی و هم به صورت هلیکس استفاده می‌شوند و در حین عملیات تزریق لایه روکش به آن می‌چسبند.

اما همه راه‌های یاد شده در بالا برای کاهش نفوذ شعاعی رطوبت به داخل کابل استفاده می‌شوند. اما زمانی که رطوبت به داخل کابل نفوذ کرد باید از حرکت آن در راستای طولی کابل و آسیب زدن به طول بیشتر جلوگیری کرد. بدین منظور تحقیقات بیشتری نیز برای جلوگیری از نفوذ رطوبت در راستای طولی کابل (به خصوص از طریق‌های و شیلد) صورت گرفت و امروزه کابل‌هایی ساخته می‌شوند که در مقابل آب غیر قابل نفوذ هستند. برخی از مواردی که می‌توانند باعث نفوذ آب به داخل کابل شوند عبارتند از: در زمان انبارش به خصوص زمانی که دو انتهای کابل کپ (کلاهک) نخورده باشد، آسیب‌های در حین حمل و نقل و جابجایی، عملیات نصب و خواباندن کابل در گودال و عملیات خاک‌ریزی، زمانی که کابل به صورت نامناسبی در معرض حجم آب زیاد قرار گیرد، اتصالات نامناسب و یا پیدا شدن عیبی در سیستم آب بندی و خیلی موارد دیگر مانند بلایای طبیعی، سرقت و ...

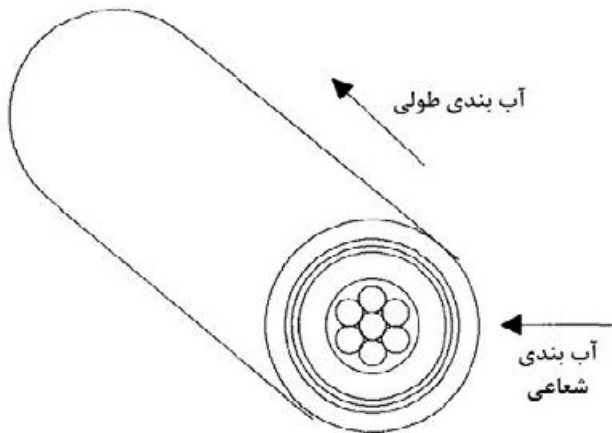
برای جلوگیری از نفوذ طولی آب از پودر آب بندی، الیاف آب بندی و نوارهای آب بندی نیز می‌توان استفاده کرد و یا می‌توان ترکیبی از آنها را برای آب بندی لایه‌های مختلف ماندهادی‌های استرنده شده فشرده و هادی‌های سگمنتال و سایر لایه‌ها به کار گرفت.

راه دیگر برای جلوگیری از نفوذ رطوبت به داخل کابل استفاده از روکش مناسب است. هر یک از روکش‌های مورد استفاده مزایایی را دارند و برای انتخاب روکش مناسب باید سایر فاکتورهای اصلی انتخاب را نیز در نظر گرفت.

هدف از این مقاله بررسی راه‌های جلوگیری از نفوذ رطوبت به صورت طولی و شعاعی به داخل کابل است. بسته به میزان رطوبت موجود می‌توان از یک یا چند روش برای آب بندی کابل استفاده نمود.

۲- محافظ رطوبتی طولی و شعاعی

همانطور که گفته شد کابل را می‌توان به صورت طولی و یا به صورت شعاعی نسبت به نفوذ آب محافظت کرد و برای این کار از لایه‌ها و یا موادی که در ادامه آمده است استفاده می‌شود که هر یک از آنها وظیفه مربوط به خود را برعهده دارند، برخی از لایه‌ها نیز می‌توانند برای هر دو منظور استفاده شوند.

شکل ۱: راه‌های آب بندی برای جلوگیری از نفوذ آب به داخل کابل

۲-۱- محافظ رطوبتی شعاعی

برای محافظت شعاعی کابل در مقابل نفوذ آب بوسیله مسدود کننده فلزی، دو روش وجود دارد. یکی از آنها استفاده از نوارهای نسبتاً نازک فویل فلزی است که یا به صورت ساده (بدون پوشش) و یا پوشش داده شده به وسیله پلاستیک استفاده می‌شوند و بر روی هسته کابل قرار می‌گیرند. این نوارهای طولی در ناحیه اورلپ بوسیله یک چسب پلاستیکی آب بندی می‌شوند. این نوع آب بندی برای تمام سطوح ولتاژ در کابل یک مانع رطوبتی محسوب می‌شود.

نوع دیگر حفاظ رطوبتی فلزی، یک تیوب نسبتاً ضخیم از جنس سرب، آلومینیوم، مس و یا برنز است که یک حفاظت شعاعی را در برابر آب ایجاد می‌کند. سرب و آلومینیوم می‌توانند به وسیله فرایند اکستروژن بر روی کابل قرار گیرند. همین طور می‌توان نوار آلومینیومی، مسی و یا برنزی را به صورت طولی بر روی هسته کابل قرار داد و لایه‌های آن را در کنار هم قرار داده و سپس این شکاف جوش داده می‌شود تا به شکل لوله به هسته کابل متصل شود. همچنین می‌توان بر روی این لایه روکشی قرار داد تا حفاظتی اضافی در مقابل رطوبت و شرایط مکانیکی ایجاد کند.

۲-۲- محافظ رطوبتی طولی

در صورتی که کابل از لحاظ طولی آب بندی نشود نسبت به نفوذ طولی آب آسیب پذیر است، حتی در صورتی که از لحاظ شعاعی آب بندی مناسبی داشته باشد. در این وضعیت اگر به هر دلیلی آب به داخل کابل نفوذ کند، می‌تواند در راستای طولی حرکت کرده و طول

فلزی و حفاظ نیمه‌هادی عایق برقرار بماند. در نتیجه نوارهای آب بندی باید از نوع نیمه‌هادی باشند.

شکل ۲: نمونه کابل تولیدی با نوار نیمه هادی آب بندی

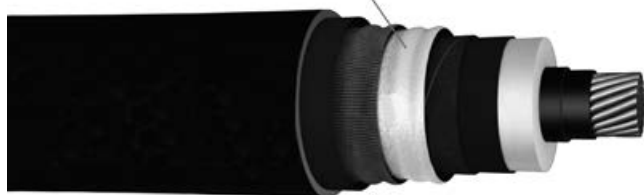
۳- غلاف‌های فلزی

یکی از راه‌های محافظت رطوبتی کابل استفاده از غلاف فلزی از جنس آلومینیوم، مس، سرب و یا حتی برنز است. این نوارها را می‌توان به صورت اکستروژده شده استفاده نمود و یا به صورت نواری بر روی کابل قرار داده و لبه‌های آن را به یکدیگر جوش داد. حتی می‌توان برای افزایش انعطاف پذیری این غلاف‌ها را کروگیت نمود.

۳-۱- غلاف آلومینیومی

لوله آلومینیومی اکستروژده شده و یا درز جوش شده را می‌توان برای کابل‌های فشار قوی و فوق فشار قوی استفاده کرد. در برخی کشورها مانند فرانسه از غلاف آلومینیومی برای کابل‌های ۹۰kV به صورت گسترده استفاده می‌شود. این غلاف آلومینیومی عموماً ضخامتی حدود ۰/۵۶ میلی‌متر دارد. آلومینیوم می‌تواند برای تمامی سطوح ولتاژ به عنوان اسکریین و همچنین محافظ مکانیکی (آرمور) استفاده شود. مهمترین مشکلات غلاف آلومینیومی حفاظت در مقابل خوردگی، خمش، ملاحظاتی مربوط به اتصالات و تلفات آن در کابل‌های فشار قوی است.

غلاف آلومینیومی کروگیت شده

شکل ۳: نمونه کابل با غلاف آلومینیومی کروگیت

۳-۲- غلاف سربی

سرب عموماً در کابل به صورت غلاف برای حفاظت در مقابل خوردگی شیمیایی مورد استفاده قرار می‌گیرد و کابل‌های با غلاف سربی عموماً در مناطقی نصب می‌شوند که آلوده به مواد شیمیایی هستند مانند کارخانه‌های شیمیایی، پالایشگاه‌ها، مخازن ذخیره سازی و مناطقی که دارای درصد آب بالایی هستند و

سرب اغلب با مقادیر کمی قلع و آنتیموان آلیاژ می‌شود تا مقاومت آن را در برابر خستگی مکانیکی (مانند خستگی ناشی از حمل و نقل در مسیرهای طولانی) افزایش یابد.

لایه غلاف سربی تاریخچه ای طولانی دارد و در ابتدا به همراه عایق‌های پر شده با روغن

بلندی از کابل را معیوب نماید. حال آنکه آب بندی مناسب باعث می‌شود تا در صورت بروز هر گونه مشکل و نفوذ آب به داخل کابل، در راستای طولی بیش از یک متر نفوذ نداشته باشد.

کابل‌های قدرت اولیه مقاوم در برابر نفوذ طولی آب با استفاده از جاذب‌های غیر پلیمری و مواد پرکننده تولید می‌شدند اما امروزه از جاذب‌های پلیمری به فرم نوار، الیاف، پرکننده و پودر استفاده می‌شود. این روش در اطراف‌های هم مرکز، در زیر شیلد و یا اسکریین، در فضای بین‌های‌ها در کابل چند رشته و همچنین بین مفتول‌های آرمور و سایر فضاهای داخل کابل به کار برده می‌شود.

آب بندی طولی کابل نیز شامل موارد زیر است:

- آب بندی طولی هادی
- آب بندی طولی اسکریین یا شیلد
- آب بندی فضاهای داخلی بین‌های‌ها در کابل چند رشته
- آب بندی نوارها و یا مفتول‌های فولادی آرمور
- آب بندی سطح بین نوارهای فلزی متصل با روکش و هسته کابل

آب بندی هادی: حضور آب در هادی منجر به پدیده درخت آبی در عایق و در نتیجه معیوب شدن آن می‌شود. برای این منظور از هادی‌هایی استفاده می‌کنند که اصطلاحاً به آنها هادی‌های مسدود شده (Blocked conductor) می‌گویند. برای مسدود کردن مسیر طولی حرکت آب در این نوع هادی‌ها از نوار، الیاف یا پودر آب بندی و یا ترکیبی از آنها در طول هادی استفاده می‌شود. علاوه بر این می‌توان از مواد پرکننده نیمه‌هادی نیز استفاده کرد و یا می‌توان بین لایه‌های هادی، مواد نیمه‌هادی تزریق کرد.

وقتی که از نوارها، الیاف و یا پودر آب بندی استفاده می‌شود نیاز است تا نسبت بین فضای خالی بین‌های‌ها و مقدار ژله مسدود کننده مسیر آب به صورت مناسبی ارزیابی شود. علاوه بر این کهنگی این مواد در طول هر ده سال در دمای کار کابل که عموماً ۹۰ درجه است نیز باید کاملاً بررسی شود. توزیع یکنواخت این پودر در داخل هادی نیز فاکتور دیگری است که باید مورد توجه قرار گیرد.

در صورت استفاده از ترکیبات پرکننده (نیمه‌هادی) باید توجه نمود تا تمامی فضاهای حین تولید پر شود، زیرا نواحی پر نشده می‌تواند منجر به مسیری برای جریان پیدا کردن آب شود.

آب بندی شیلد و اسکریین: این مساله بیشتر برای کابل‌های قدرت زمینی فشار متوسط و فشار قوی صادق است. برای این کار می‌توان از دو نوار آب بندی در زیر و روی نوار و یا رشته‌های اسکریین و یا شیلد استفاده کرد.

آب بندی فضاهای بین‌های‌ها برای کابل‌های چند رشته و فضاهای بین مفتول‌ها و یا نوارها در آرمور: در کابل‌های فشار ضعیف و فشار متوسط فضای بین‌های‌ها فضای زیادی است که آب به راحتی می‌تواند در آن جریان پیدا کند. در صورت نیاز می‌توان این فضاها را توسط نوار یا الیاف آب بندی و یا با ترکیبی از این دو پر کرد. از این روش می‌توان برای آرمور نیز استفاده کرد.

آب بندی نوارهای متصل شده یا متصل نشده به روکش: برای این مورد نیز می‌توان برای تمام سطوح ولتاژ از نوار آب بندی بین لایه‌ها استفاده کرد.

در حالت کلی این مسئله نیز باید در نظر گرفته شود که در کابل‌های فشار متوسط و فشار قوی به نیمه‌هادی نیاز است تا پیوستگی الکتریکی بین شیلد یا اسکریین و حفاظ رطوبتی

استفاده می شد اما امروزه به همراه عایق های جامد نیز استفاده می شود.

غلاف سربی

شکل ۴: نمونه کابل با غلاف سربی

در سال ۱۹۹۳ وزارت کار آمریکا بیانیه ای را منتشر کرد که نگرانی های خود را در استفاده از غلاف سربی اعلام کرد. این نگرانی به دلیل تاثیر نمک سرب بر روی محیط زیست به خصوص آب های زیر زمینی است و تنفس آن نیز خطرات شدیدی بر روی خون دارد. در مقابل می توان به جای آن از غلاف های متصل شده به روکش استفاده کرد که حاوی سرب و سایر فلزات سنگین نباشند. یکی از مزایای مهم استفاده از این نوارهای متصل شده این است که قابل بازیابی مجدد هستند. به دلیل وزن پایین تر و طول بیشتر بر روی قرقره، هزینه حمل و نقل کمتری دارند. همچنین وزن پایین تر باعث سهولت بیشتر نصب می شود. کابل های با غلاف سربی و عایق کاغذی پر شده با روغن را می توان بوسیله عایق های XLPE به همراه نوارهای متصل شده به روکش جایگزین کرد.

۳-۳- غلاف مسی

غلاف مسی لخت نسبتا ضخیم بدون پوشش پلاستیکی را می توان هم به عنوان محافظ رطوبتی و هم به عنوان اسکرین استفاده کرد. اما استفاده از آن در کابل های فشار قوی به دلیل محدود بودن جریان اتصال کوتاه قابل تحمل به سایزهای کوچکتر محدود می شود. بدین منظور نوری با یک شکاف در زیر روکش قرار می گیرد. سپس دو لبه نوار جوش داده می شود و یک روکش اکستروژده بر روی آن قرار می گیرد. می توان بر روی شکاف از نوار آب بندی استفاده کرد. این نوار در صورت فعال شدن، متورم شده و می تواند یک حفاظت اضافی در مقابل نفوذ آب ایجاد کند. برای افزایش انعطاف پذیری کابل می توان این غلاف مسی را کروگیت نمود، عملیات کروگیت کردن پس از عملیات جوش انجام می شود. سپس یک لایه روکش بر روی این لوله جوش داده شده قرار می گیرد.

۴- نوارهای فلزی پوشش داده شده با پلاستیک

در سال ۱۹۶۰ برای اولین بار یک لایه نازک پلاستیکی برای محافظت کابل در برابر نفوذ شعاعی در کابل مخابراتی مورد استفاده قرار گرفت و نتایج موفقیت آمیزی به همراه داشت. این نوارها برای این منظور تا به امروز در انواع مختلف کابل ها مانند کابل های کنترل، کوکاسیال، ابزار دقیق، فیبر نوری، کابل دریایی و ... به عنوان محافظ رطوبتی و شیلد استفاده می شوند. این نوارها حتی برای کابل های قدرت فشار ضعیف، فشار متوسط و فشار قوی نیز می توانند استفاده شوند.

هدف از این نوارها محافظت شعاعی در مقابل نفوذ آب است و شامل نوارهای فلزی و نوارهای فلزی پوشش داده شده با مواد پلاستیکی در یک سمت و یا هر دو سمت هستند. هرگاه بخواهیم نوار به روکش بچسبد می توان از نوارهای با پوشش پلاستیکی استفاده کرد و در صورتی که هدف افزایش انعطاف پذیری باشد می توان آن را کروگیت کرد. در حالی که نوار با پوشش پلاستیکی باشد در فرایند اکستروژن می تواند بوسیله حرارت در ناحیه

اورلپ آب بندی شود.

این نوار باید به اندازه کافی ضخیم باشد تا هیچ سوراخی بر روی آن ایجاد نشود و همچنین تحمل شرایط مکانیکی را در زمان تولید، نصب و استفاده داشته باشد. چنین آسیبی بدین معناست که محافظ رطوبتی از بین رفته است.

در صورتیکه نوار پوشش پلاستیکی داشته باشد یک محافظ رطوبتی مناسبی است اما در صورتی که نوار بدون پوشش باشد در ناحیه اورلپ راه نفوذ وجود دارد و باید از یک نوار آب بندی استفاده نمود و در این حالت تمایل به خوردگی فلز به دلیل وجود آب در سطح نوار و روکش بیشتر است.

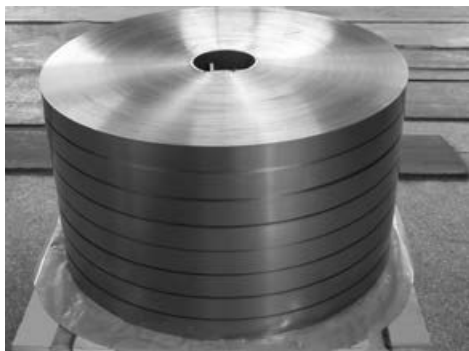
جنس لایه پلاستیکی می تواند هادی و یا عایق باشد. بین این لایه و لایه فلزی باید چسبندگی مناسبی وجود داشته باشد.

در صورتی که در هر دو سمت پوشش پلاستیکی وجود داشته باشد مقاومت در برابر خوردگی بهتری دارد. معمولا برای کابل های ولتاژ پایین از نوارهایی که هر دو سمت پوشش پلاستیکی دارند استفاده می شود و در کابل های فشار متوسط و فشار قوی نیز از نوارهایی که در یک سمت پوشش پلاستیکی دارند استفاده می شود. دلیل این استفاده در فشار ضعیف به خاطر کاهش خوردگی است زیرا در گاهی اوقات از این نوار به عنوان شیلد الکتریکی نیز استفاده می شود که در این حالت نیاز به پیوستگی الکتریکی دارد. اما از آنجا که عموما در کابل های فشار متوسط محافظ رطوبتی در مقابل نفوذ طولی آب وجود دارد، در نتیجه احتمال خوردگی بسیار پایین است. بنابراین نوارهای یک رو پلاستیک استفاده می شود. با این حال دلیل اصلی استفاده از نوارهای یک رو پلاستیک در کابل های فشار متوسط و فشار قوی این است که سمت بدون پوشش آن می تواند در تمام طول کابل با شیلد کابل پیوستگی الکتریکی داشته باشد.

یکی از مهمترین اختلافات بین نوارهای یک رو پوشش داده شده و هر دو رو پوشش داده شده در این است که نوارهای دو رو پوشش داده شده به راحتی آب بندی می شوند و فقط نیاز است تا این دو وجه در ناحیه اورلپ به یکدیگر جوش داده شوند. اما برای نوارهای یک رو پوشش داده شده، در ناحیه اورلپ یک وجه پلاستیکی و یک وجه فلزی بر روی یکدیگر قرار می گیرند و جوش دادن آن مستلزم انرژی زیادی است. برای این کار نیز از روش های پیش گرم متنوعی استفاده می شود. اگر این حرارت کافی باشد می تواند آب بندی مشابه نوارهای هر دو رو پوشش داده شده ایجاد نماید. اما این کار از نقطه نظر عملی بسیار دشوار است و ممکن است فقط برای کابل های فشار ضعیف با قطر پایین امکان پذیر باشد. برای آب بندی اورلپ در کابل های فشار متوسط و فشار قوی که از نوارهای فلزی یک رو پلاستیک استفاده می شود از چسب جوش گرم نیز می توان استفاده کرد.

۴-۱- نوار آلومینیومی پوشش داده شده با پلاستیک

نوارهای آلومینیومی پوشش داده شده با پلاستیک متداول ترین نوع نوارها برای حفاظت

شکل ۵: نوار آلومینیوم کوپلیمر باروکش پلاستیکی در دو سمت

می‌کند. در نتیجه می‌تواند با لایه پلیمری که به آن متصل شده است منبسط شود و در اتصال با آن باقی بماند. همچنین این مساله نیز ثابت شده است که نوار مسی و آلومینیومی پوشش داده شده با پلاستیک چنین رفتاری را نشان نمی‌دهند.

۵- ترکیبات پرکننده

ترکیبات پرکننده موادی هستند با ویسکوزیته بالا که معمولاً با فشار و دمای بالا به کابل تزریق می‌شود.

این مواد عموماً در کابل‌های مخابراتی و فیبر کاربرد دارند و برای پر کردن فضاهای خالی هسته کابل و اطراف لایه‌های فلزی استفاده می‌شوند. در یک کابل مخابراتی حدوداً نیمی از فضای داخل هسته، فضای خالی است. این مواد باید تمامی فضای خالی داخل کابل را پر کنند تا راهی برای نفوذ آب به داخل کابل باقی نماند.

در سال ۱۹۶۸، آزمایشگاه‌های تلفن بل اولین طراحی این کابل را اعلام کرد که در آن فضاهای خالی هوا توسط پلی اتیلن و ژله پر شده بود. در این حالت با آسیب دیدن روکش، این مواد پرکننده مانع از نفوذ آب به داخل هسته می‌شدند.

در مجموع استفاده از این مواد چند مزیت عمده دارد:

- جلوگیری از نفوذ شعاعی آب به داخل کابل در صورت آسیب دیدن روکش
- پایداری مشخصات الکتریکی (به صورت تجربی این مسئله مشخص شده کابلی را که برای چندین هفته در آب غوطه ور ساخته اند مقدار خازن کمتر از یک درصد تغییرات داشته است)

• استفاده از روکش‌های اقتصادی تر

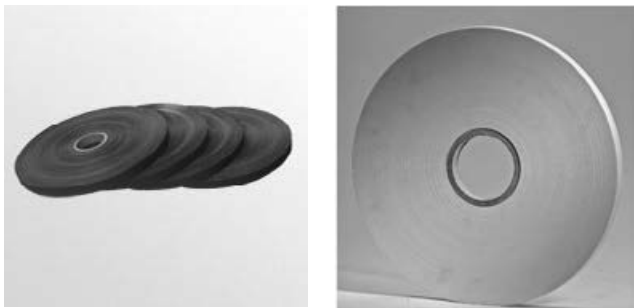
• جلوگیری از نفوذ آب در راستای طولی کابل در صورت آسیب دیدن

انواعی از ترکیبات پرکننده نیز هستند که در کنار روغن‌های معدنی و سایر فرآورده‌های نفتی، با مقدار مشخصی گرانول جاذب آب ترکیب می‌شوند. در نتیجه زمانی که در معرض آب قرار می‌گیرند به کلویید تبدیل می‌شوند و می‌توانند مسیر عبور آب را مسدود کنند.

ترکیبات پرکننده‌ای که به صورت سنتی استفاده می‌شوند در صورتی می‌توانند مسیر آب را مسدود کنند که کاملاً فضاهای خالی را پر کنند اما ترکیبات پرکننده مسدود کننده آب که حاوی پودر آب بندی هستند، می‌توانند بهتر آب بندی نمایند و حجم کمتری نیز مصرف می‌شوند.

۶- نوارهای آب بندی

این نوارها متشکل از یک یا چند الیاف غیر بافته شده به همراه سایر موادی که برای حفظ یکپارچگی مکانیکی مورد نیاز است، هستند. در داخل این نوارها پودرهای فوق العاده جاذب (پودرهای آب بندی) قرار می‌گیرد و به نوار قابلیت جاذب آب و یا مسدود کننده آب را می‌دهد.

شکل ۷: نوار آب بندی (سمت راست) و نوار آب بندی نیمه‌هادی (سمت چپ)

در مقابل نفوذ رطوبت است که برای تمامی سطوح ولتاژ استفاده می‌شود و مهمترین مزیت آن از نظر اقتصادی است.

این نوارها در کابل‌های فشار ضعیف آلومینیومی می‌توانند به عنوان شیلد استفاده شود. اما در صورتی که در نواحی با رعد و برق فراوان استفاده شوند فقط می‌توانند نقش محافظ رطوبتی داشته باشند. نوارهای آلومینیوم پوشش داده شده در کابل‌های فشار متوسط، فشار قوی و فوق فشار قوی نمی‌توانند هم به عنوان شیلد و هم به عنوان محافظ رطوبتی استفاده شوند، در نتیجه فقط به عنوان محافظ رطوبتی استفاده می‌شوند.

شکل ۶: نمونه کابل تولید شده با آلومینیوم کوپلیم و روکش پلی اتیلن به همراه نوار نیمه‌هادی آب بندی بین آلومینیوم کوپلیم و اسکرین

۴-۲- نوار مسی پوشش داده شده با پلاستیک

نوار مسی پوشش داده شده را نیز می‌توان در تمامی سطوح ولتاژ به عنوان محافظ رطوبتی استفاده کرد. در کابل‌های فشار ضعیف غالباً نوار مسی هم به عنوان شیلد و هم به عنوان محافظ رطوبتی استفاده می‌شود. در کابل فشار متوسط و فشار قوی نیز عموماً بر روی رشته‌های اسکرین استفاده می‌شود.

این مساله را نیز همواره باید در نظر گرفت که برای جلوگیری از خوردگی گالوانیک باید جنس نوار را از جنس اسکرین انتخاب نمود، زیرا به طور مثال اگر جنس رشته‌ها مس و جنس نوار آلومینیوم باشد می‌تواند ایجاد پیل گالوانیک کند.

یکی دیگر از مزایای مس این است که راحت تر می‌تواند در انتهای مدار به ترمینال وصل شود. در اتصالات و ترمینال‌ها مس می‌تواند ساده تر از سایر مواد جوش داده شده و کلمپ شود.

نوار مسی پوشش داده شده می‌تواند در کابل‌های فشار ضعیف و برخی از کابل‌های فشار متوسط هم به عنوان شیلد و هم به عنوان محافظ رطوبتی استفاده شود. نوار مسی زمانی انتخاب می‌شود که رسانایی بالایی مورد نیاز باشد. در کابل‌های فشار متوسط و فشار قوی نوار مسی پوشش داده شده که به عنوان محافظ رطوبتی استفاده می‌شود می‌تواند به عنوان مکمل رشته‌های اسکرین، نقش اسکرین را داشته باشد.

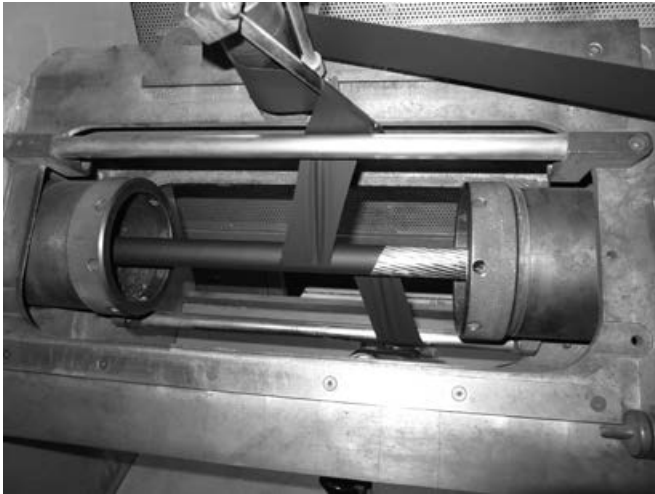
۴-۳- نوار سربی پوشش داده شده با پلاستیک

نوار فویل سربی با پوشش پلاستیکی به عنوان محافظ رطوبتی و به صورت چسبیده به روکش استفاده می‌شود. برای کاهش امکان ایجاد سوراخ‌های سوزنی و همچنین فراهم کردن مقاومت در برابر خستگی باید سرب ضخامت مناسبی داشته باشد. از نظر زیست محیطی نیز استفاده از نوار سربی نسبت به غلاف سربی، بدلیل حجم کمتر سرب استفاده شده خیلی بیشتر قابل قبول است. این فویل‌های نازک بدلیل وجود لایه پلاستیکی از محیط ایزوله هستند. علاوه بر این، اتصال چسبیده بین لایه پلاستیکی و سرب، تماس بین سرب با رطوبت محیط را حداقل می‌کند.

ثابت شده است که این ساختار در حین بارگذاری حرارتی مشابه یک نوار پلاستیکی رفتار

۸- پودر آب بندی

مواد فوق العاده جاذب به صورتی متنوع وجود دارند و در صنایع مختلف مانند صنایع بهداشتی، بسته بندی مواد غذایی و... استفاده می شوند. مهمترین فاکتورهای در انتخاب این

شکل ۱۰: دستگاه پودرزن شرکت سیمکو در حال کار

مواد عبارتند از سرعت جذب، ظرفیت جذب و پایداری حرارتی. یکی از مهمترین جاذب‌های مورد استفاده در صنعت کابل سازی پلی اکریلیک‌ها هستند. آنها پلیمرهایی آب دوست هستند که می توانند آب را جذب کنند و به دلیل ساختار پلیمری در آن حل نمی شوند.

پودرهای آب بندی به محض تماس با آب متورم شده و به یک ماده ژله مانند تبدیل می شوند و در منطقه ای محدود از نفوذ طولی آب جلوگیری می کنند. پودر آب بندی عموماً در حفاظ نیمه‌هادی کابل استفاده می شود اما به صورت مستقیم نیز می توان در بین لایه‌های هادی استفاده کرد.

همچنین باید این نکته را نیز یادآور شد که توانایی پودرهای آب بندی و همچنین نوارها و الیاف در آب دریا ممکن است به صورت چشمگیری کاهش یابد، در نتیجه برای این مصارف باید از انواع مخصوص آن استفاده کرد.

۹- انتخاب مواد روکش

وقتی برای اولین بار در سال ۱۹۶۰ کابل ولتاژ متوسط با عایق XLPE نصب شد، تولید کنندگان کابل و تجهیزات الکتریکی، انتظار داشتند که برای ۲۰ یا حتی ۳۰ سال به طور مطمئن مورد بهره برداری قرار گیرد. اما عمر برخی از این کابل‌های اولیه خیلی کمتر از آن چیزی بود که انتظار می رفت. در آن زمان مهندسين کابل و مواد شناسان به مسائلی مانند تاثیر رطوبت و تنش ناشی از ولتاژ و سایر عیوبی که در ترکیب کابل باعث سرعت بخشیدن به خوردگی رشته‌ها و نوارها و ایجاد پدیده درخت آبی می شد، آگاهی نداشتند. این عیوب به شدت بر روی عملکرد کابل‌ها موثر بودند و باعث شدند تا بسیاری از کابل‌ها بعد از فقط ۱۰ الی ۱۵ سال از رده خارج شوند.

با معیوب شدن این کابل‌ها علاقه زیادی نیز به سمت مطالعه برای یافتن راه‌های جلوگیری از نفوذ طولی و شعاعی آب به داخل کابل هدایت شد. امروزه روش‌هایی مانند استفاده از XLPE مقاوم در برابر درخت آبی و یا استفاده از لاستیک‌های اتیلن پروپیلن (EPR) به جای XLPE برای کابل‌های فشار متوسط و استفاده از روکش نهایی به جای استفاده از

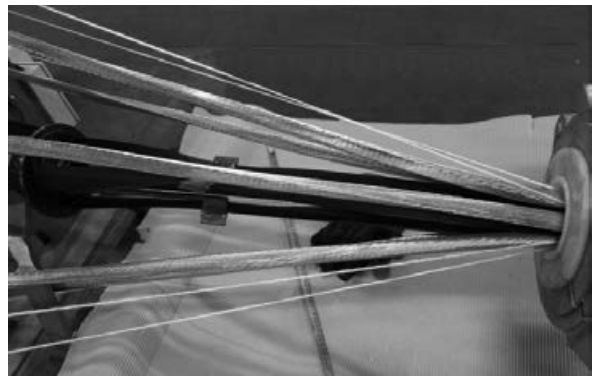
این نوارها همچنین می توانند از الیاف مصنوعی بافته شده تشکیل شوند که یک سمت آنها بوسیله پودرهای جاذب پوشش داده شده است.

نوارهای آب بندی می توانند به دور کابل تابیده شده و اجزاء زیرین را کنار یکدیگر نگه دارند. این نوارها می توانند از جنس غیرهادی یا نیمه‌هادی باشند. نوارهای جاذب رطوبت وقتی در مجاورت آب قرار می گیرند آن را جذب کرده و منبسط می شوند و راه نفوذ آن را می بندند.

زمانی که از این نوارها بین رشته‌های اسکرین و محافظ رطوبتی یک رو پوشش داده شده استفاده می شود برای اتصال الکتریکی بین این دو به منظور تقویت اسکرین، باید از نوارهای آب بندی نوع نیمه‌هادی استفاده کرد.

۷- الیاف آب بندی

الیاف آب بندی، تارهایی به هم تنیده از ترکیب تارهای پلیمری، تارهای فوق العاده جاذب و تارهای محافظ هلیکس و طولی هستند.

شکل ۸: الیاف آب بندی در اطراف قطاع‌های هادی میلیکن سایز ۱۶۰۰ mm²

این تارها می توانند به صورت طولی و یا هلیکس در اطراف اجزاء کابل استفاده شوند. الیاف آب بندی عموماً برای آب بندی هادی استفاده می شوند مانند اطراف استرند مرکزی هادی، اطراف لایه‌های هادی فشرده شده یا در اطراف قطعه‌های فشرده شده در هادی سگمنتال. اما از این الیاف می توان در سایر منافذ نیز استفاده کرد. محل استفاده و مقدار مورد نیاز این الیاف در کابل به میزان قدرت آب بندی مورد نیاز و فضاهای خالی موجود در کابل بستگی دارد.

شکل ۹: الیاف آب بندی

مقاوم در برابر درخت آبی خوانده می شوند. این مواد عایقی به همراه استفاده از مواد نیمه‌هادی تمیز و فرایند تولید دقیق می تواند نگرانی‌ها را در این خصوص برطرف کند. در این حالت خواص الکتریکی بسیار خوب XLPE (تحمل دی الکتریک بالا و تلفات دی الکتریک بسیار پایین) ثابت باقی می ماند. عایق XLPE مقاوم در برابر درخت آبی در اوایل سال ۱۹۸۰ تجاری شد و بیش از ۳۰ سال است که به صورت مطمئن استفاده می شود.

۱۰- نتیجه گیری

دو راه برای نفوذ آب به داخل کابل وجود دارد، یکی به صورت شعاعی از طریق عبور از لایه‌های مختلف و دیگری به صورت طولی یا نفوذ در راستای طولی کابل است. برای جلوگیری از نفوذ شعاعی می توان از غلاف‌های فلزی مانند غلاف سربی، مسی و یا آلومینیومی استفاده کرد. یا اینکه از نوارهای فلزی با پوشش پلاستیکی در یک رو و یا هر دو رو استفاده نمود. استفاده از نوارها نسبت به غلاف‌ها از لحاظ اقتصادی بسیار مقرون به صرفه تر هستند و از لحاظ عملکردی خصوصیات مناسبی دارند. بر روی این لایه باید از روکش‌های چسبنده استفاده نمود تا نوار به روکش چسبیده و کاملاً آب بندی شود. در صورتی که به هر دلیل آب به داخل کابل نفوذ کند، در راستای طولی آب حرکت کرده و به طول زیادی از کابل آسیب می زند. برای حل این مشکل می توان کابل را در راستای طولی نیز آب بندی کرد. بهترین راه محافظت طولی استفاده از نوارهای آب بندی، الیاف و یا پودر آب بندی است. همه آنها جاذب رطوبت هستند با نفوذ رطوبت آن را جذب کرده و متورم می شوند و جلوی نفوذ آن را می گیرند. با انتخاب لایه‌های پلیمری مناسب نیز می توان نفوذ رطوبت به داخل کابل را کاهش داد. همچنین می توان برای کابل‌های فشار قوی و فوق فشار قوی عایق XLPE را از نوع مقاوم در برابر پدیده درخت آبی انتخاب کرد تا در صورت نفوذ رطوبت اثرات سوء آن کمتر باشد.

منابع:

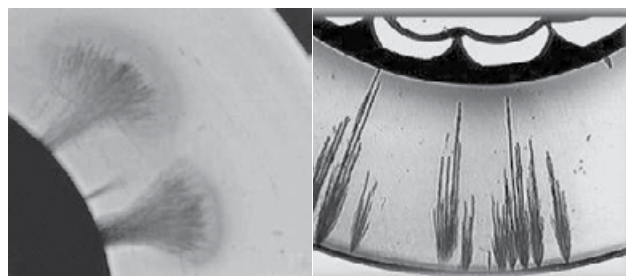
- [1] . IEEE 1142 : 2009, "IEEE Guide for the Selection, Testing, Application, and Installation of Cables having Radial-Moisture Barriers and/or Longitudinal Water Blocking"
- [2] . A. L. Sheldrake, "Handbook of Electrical Engineering For Practitioners in the Oil, Gas and Petrochemical Industry", 2003 John Wiley & Sons
- [3] . S. Czupryna, J. Everaere, M. Delattre, "Improvements in Superabsorbent Water Blocking Materials for New Power Cable Applications", JICABLE 2007
- [4] . K. E. Bow, J. H. Snow, "Design, Testing, and Application of Moisture Impervious Cable", Transmission and Distribution Conference, 1991
- [5] . N. Hampton, R. Hartlein, H. Lennartsson, H. orton, R. Ramachadran, "Long-Life XLPE Insulated Power Cable", JiCable 2007
- [6] . "Impact of Petroleum Jelly on the Ageing of Telephone Wire", Borealis group Technical data
- [7] . W. Zhang, Z. Luo, D. Xu, Z. Xu, "Evaluation and Application of Low Density Water Blocking Cable Filling Compound", International Wire & Cable Symposium 2009

کابل‌های بدون روکش بکار گرفته می شود.

برای روکش کابل‌ها می توان پلی اتیلن سبک خطی (LLDPE) را انتخاب کرد، اما در صورتی که به مقاومت در برابر سایش بیشتری نیاز باشد می توان از پلی اتیلن با دانسیته متوسط (MDPE) و یا پلی اتیلن سنگین (HDPE) و یا حتی پلی پروپیلن (PP) را انتخاب نمود. طیف وسیعی نیز از ترکیبات PVC وجود دارند که می توان برای این منظور بسته به سایر الزامات استفاده نمود. معمولاً مواقعی که خصوصیت ممانعت از انتشار شعله نیاز باشد از مواد PVC و یا CPE استفاده می شود. در مواقعی که برای روکش نیاز به سطح پایینی از انتشار آلاینده‌های احتراق و خوردگی مورد نیاز باشد می توان از ترکیباتی از پلی اتیلن که حاوی هالوژن نیستند و در برابر انتشار شعله مقاوم هستند استفاده نمود. در اتحادیه اروپا الزاماتی وجود دارد که به عنوان رهنمودهای ROHS شناخته می شوند. این رهنمودها در خصوص مقاومت در برابر انتشار شعله و سایر افزودنی‌های مواد پلاستیکی مورد استفاده در صنایع برق و الکترونیک مانند کابل استفاده می شود. به صورت کلی این رهنمود سطح سرب، کادمیوم، جیوه، کروم هگزاولنت، پلی برومینات بی فنیل (PBB) و پلی برومینات دی فنیل اتر (PBDE) را محدود می کند. در نهایت، انتخاب نهایی مواد به الزامات مکانیکی و شیمیایی تحت شرایط آتش بستگی دارد. یکی از مهمترین فاکتورها برای انتخاب روکش این است که با قسمت چسبنده نوار محافظ رطوبتی مورد استفاده سازگاری مناسبی داشته باشد و به آن بچسبند.

۹-۱- XLPE مقاوم در برابر پدیده درخت آبی

همانطور که قبلاً گفته شد درخت آبی می تواند عمر کابل‌های با عایق XLPE را کاهش دهد. نمونه ای از درخت آبی در شکل زیر نشان داده شده است. درخت آبی (یا درخت الکتریکی) به معنای شکاف برداشتن الکتریکی است که در مواد پلیمری رخ می دهد. این نامگذاری به دلیل شکل آن است که شبیه به درخت است. این درخت دلیل اصلی از بین رفتن تجهیزات الکتریکی با عایق پلیمری مانند کابل است. پس

شکل ۱۱: نمونه‌هایی از درخت آبی در عایق

از اینکه این درخت ایجاد می شود، شکاف رشد کرده و باعث تخریب عایق می شود و به همین دلیل وجود آن در عایق تجهیزات ولتاژ بالا مجاز نیست.

درختان آبی برای ماه‌ها و یا حتی سال‌ها نسبتاً به کندی رشد می کنند. با رشد این درخت آبی، در نوک آنها استرس‌های الکتریکی می تواند افزایش یابد و درخت الکتریکی ایجاد نماید. سپس این درخت الکتریکی به سرعت رشد می کند تا به جایی که عایق به اندازه کافی ضعیف شده و دیگر نمی تواند در مقابل ولتاژ اعمال شده و عیوب الکتریکی اتفاق افتاده مقاومت کند.

اقدامات زیادی را می توان انجام داد تا رشد درخت الکتریکی را کاهش یابد. اما رویکردی را که عموماً به تایید رسیده و انجام می شود استفاده از مواد عایقی مهندسی شده مخصوصی است که به منظور محدود کردن رشد درخت آبی طراحی شده است. این مواد XLPE

بررسی نقش گادمیوم تلورااید در تولید سلول های خورشیدی

سید حمید زیدانی
شرکت توزیع نیروی برق استان یزد
Dimazoo@Yahoo.com

کاظم کرمی
مدیر دفتر نظارت بر بهره برداری
شرکت توزیع نیروی برق استان یزد
Dimazoo@Yahoo.com

چکیده

کافی نبودن ضریب جذب نور یکی از مهمترین مشکلاتی است که تاثیر بسزایی در فراگیر نشدن بهره برداری از نور خورشید در تولید انرژی الکتریکی داشته است. در این بین قالب جاذب‌های نوری با گذشت زمان عمر مفید و کارایی خود را به دلایل مختلف از دست داده و غیر قابل استفاده می‌شوند. همین موضوع باعث می‌شود که بهره برداری از انرژی‌های دیگری نظیر آب، باد، امواج، ضربه و ... نمود بیشتری پیدا کنند. لیکن با پیشرفتی که در سالیان اخیر در زمینه تولید و افزایش کارایی نانو مواد و استفاده از این تکنولوژی در تولید فتوسل‌ها ایجاد شده است، در این مقاله به بررسی تاثیر کادمیوم تلوراید و تاثیر نقاط کوانتومی آن در تجاری سازی تولید سلول‌های خورشیدی می‌پردازیم و ازدهای کلیدی - کادمیوم تلوراید- سلول‌های خورشیدی - انرژی.

۱. مقدمه

صرفه اقتصادی و پایداری منابع انرژی، دو مسأله مهم برای بقاء زندگی مدرن و امروزی بشر هستند. در دو دهه گذشته نزدیک به ۸۵ درصد انرژی تولید شده توسط بشر از طریق سوخت‌هایی مانند نفت، گاز طبیعی و ذغال سنگ تأمین شده است. در همین دو دهه بشر خواسته و ناخواسته خود را درگیر بکارگیری و تبدیل انرژی‌های تجدید پذیر کرده تا بتواند نیاز سیری ناپذیر خود به انرژی را سیراب و افق‌های جدیدی را در خلق و تولید انرژی‌های نو ایجاد کند. سلول‌های خورشیدی با بازده ۱۵ درصدی از فن آوری تولیدی برخوردارند که این میزان در سالیان اخیر منجر به تولید انواع مختلف سلول‌های خورشیدی توسعه یافته شده که بعضی از آنها بازدهی نزدیک ۴۰ درصدی را تجربه می‌کنند.

در حال حاضر کارایی سلول‌های نوری که به صورت تجاری در حال تولید هستند، بین ۸ تا ۱۱ درصد در حال نوسان است و در نمونه‌های تحقیقاتی در بهترین شرایط، بازدهی تا ۵۱ درصدی از خود نشان می‌دهند، در حالی که ۵۲ روز تابش خورشید، انرژی معادل تمام ذخایر نهفته نفت و گاز و ذغال سنگ کره زمین تولید می‌کند. سیر تکامل بازده آزمایشگاه‌های مطرح و پیشرو در زمینه بازدهی سلول‌ها، بین ۲ تا ۱۲ درصد برآورد شده است. به عنوان مثال سیستم کریستالی فتوولتائیک بر پایه سیلیکون ۱۱-۱۰ درصد بازده خواهد داشت، اگرچه سلول‌های خورشیدی از این دست که در آزمایشگاه ساخته می‌شوند، بازدهی ۵۲ درصدی دارند.

در نانو مواد ممکن است ما اشیایی را کشف کنیم که یک بعد یا دو بعد یا حتی چهار بعد توصیف شوند. اختلاف اصلی در بررسی مواد نانو تکنولوژیکی نسبت سطح به توده است که عبارتست از تعداد اتم‌های مرزی سطح تقسیم بر تعداد کل اتم‌ها که این دسته از مواد با این خاصیت بی نظیر می‌توانند در ساخت پیل‌ها و صفحات مورد استفاده قرار گیرند. اگر این مواد تنها در یک بعد به مقیاس نانو کاهش و در دو بعد دیگر همچنان بزرگ باقی بمانند به ساختاری می‌رسیم که در صورت محبوس سازی در یک بعد انجام شده ذره در دو بعد دارای طیف پیوسته انرژی است و در یک بعد بر روی ترازهای گسسته حرکت کند که به این ساختار چاه کوانتومی گفته می‌شود.

اگر دو بعد به مقیاس نانو کاهش یابد و بعد دیگر همچنان بزرگ باقی بماند، ساختار حاصل سیم کوانتومی است. اگر به کوچک کردن اندازه ادامه دهیم که هر سه بعد به اندازه زیر نانومتر برسد با نقطه ی کوانتومی یا نانو ساختارهای صفر بعدی می‌رسیم. نقاط کوانتومی، نانو کریستال‌های نیمه‌هادی با قطری تا ۱۲ نانومتر هستند که بعد از تحریک شدن، از خود تولید نور کرده و به طور معمول از ۵۲۲ تا ۱۲۲۲۲ اتم تشکیل شده اند. ساختار کلی یک نقطه ی کوانتومی، شامل هسته، پوسته و پوشش دهنده است. این ساختارهای صفر بعدی را می‌توان بر مبنای مواد فلزی نیکل پالتین کبالت و مواد نیمه رسانا همچون

کادمیوم (Cdse)، تلورید کادمیوم (Cdte) و سولفید کادمیوم (cds) تقسیم بندی کرد. نقاط کوانتومی به ازای هر فوتون می‌توانند به هنگام قرار گرفتن در معرض نور ماوراء بنفش، انرژی بیش از یک الکترون را تولید کنند و این در حالی است که سلول‌های خورشیدی سیلیکونی رایج، توانایی تولید یک الکترون را دارند. از آنجایی که این ذرات کوانتومی، بسیار کوچک هستند، می‌توان آنها را روی سطوح انعطاف پذیر مختلف، اسپری کرد. در نتیجه از یک سو، تولید پیل‌های خورشیدی با قیمت پایین تری نسبت به پیل‌های خورشیدی رایج انجام می‌شود و از سوی دیگر، نقاط کوانتومی به شدت به هم فشرده شده و فاصله میان نقاط کوانتومی کاهش می‌یابد که این موضوع موجب افزایش بهره تبدیل انرژی و تولید جریان الکتریسیته می‌شود و کاربرد وسیع نانو مواد که در بین ۱۲۹ عنصر شناخته شده هر کدام می‌تواند راه جدیدی را به دنیای انرژی خورشیدی و یا انرژی‌های تجدید پذیر بگشاید.

۲. نسل سوم سلول‌های خورشیدی

خورشید یکی از منابع تأمین انرژی رایگان، پاک و عاری از اثرات مخرب زیست محیطی است که از دیرباز به روش‌های گوناگون مورد استفاده بشر قرار گرفته است. در سال‌های اخیر، استفاده از این منبع انرژی باعث به وجود آمدن کوره‌ها و سلول‌های خورشیدی مبدل انرژی شده است. سلول خورشیدی، وسیله ای است که انرژی خورشید را به وسیله اثر فتوولتائیک تبدیل به الکتریسیته و بدون اتصال به منبع ولتاژ خارجی به برق تبدیل می‌کند. امروزه، بیشتر از ۸۸ درصد سلول‌های خورشیدی تجاری ساخته شده از سیلیکون هستند، در حالی که استفاده از سیلیکون در دستگاه فتوولتائیک ممکن است به دلیل قیمت بالای تولید محدود است.

به طور کلی، از ویژگی‌های سلول‌های خورشیدی حساس شده با رنگ در مقایسه با سلول‌های خورشیدی معدنی می‌توان به هزینه پایین تولید، تنوع رنگ و شکل، انعطاف پذیری و سبک وزنی اشاره کرد و این در حالی است که سلول‌های خورشیدی حساس شده با رنگ نسبت به سلول‌های خورشیدی معدنی بازده پایین تری نشان می‌دهند که الزام است به طور قابل توجهی بهبود داده شوند.

سلول خورشیدی حساس شده با رنگ از دسته سلول‌های نازک به شمار می‌آیند و تنها نمونه ای از فناوری نسل سوم سلول‌های خورشیدی هستند که تاکنون به مرحله تجاری سازی رسیده‌اند. پدیده فتوولتائیک فقط با برخی از طول موج‌ها ایجاد می‌شود. این به آن دلیل است که بسته‌های نور یا فوتون‌ها باید از یک حداقل انرژی برای برانگیختن الکترون‌های ماده برخوردار باشند. بخشی از فوتون‌ها که انرژی کافی برای برانگیختن الکترون در مولکول یا نیمه رسانا را نداشته باشند، توسط ماده فتوولتائیک جذب نمی‌شوند. از سوی دیگر، اگر انرژی فوتون بیشتر از میزان انرژی لازم برای برانگیختن الکترون را داشته باشد، انرژی اضافی به هدر می‌رود. این دو پدیده باعث می‌شود که ۲۰ درصد از انرژی خورشید بدون مصرف باقی بماند. نسل سوم سلول‌های خورشیدی با نانو ساختارها و قابلیت وسیع کاربرد هستند که شاید تنها بازدهی و راندمان در آنها به عنوان هدف اصلی به شمار می‌آیند، به عبارتی دیگر سایر مشخصات (عمر مفید، وزن، رنگ، استحکام و ...) در کنار راندمان خودنمایی می‌کنند.

۳. مزایای مواد نانو ساختار

ارتباط بین فتوولتائیک و مواد نانو ساختار ارتباطی غیر قابل گسستن است. ایده اصلی این است که در فصل مشترک دو نوع نیمه‌هادی با استفاده از جذب انرژی خورشیدی، الکترون - حفره ایجاد شود و با جدا کردن آنها جریان ایجاد می‌کند. انتخاب نیمه‌هادی‌های

شوند، ویژگی مشخصی دارند. تعداد الکترون‌های آزاد را می‌توان به کمک ابزار خارجی تغییر داد. این یک راه آسان تر برای دستیابی به اتم‌های مصنوعی با ۳،۲۰۱، یا تعداد بیشتری الکترون است.

بنابراین اضافه و یا کم کردن الکترون‌ها به ذرات کوانتومی طیف وسیعی از مواد مصنوعی را در اختیار بشر قرار خواهد داد. با این وجود نباید فراموش کرد که مواد مصنوعی تولید شده توسط این روش، خصوصیات مواد اصلی را به تمامی دارا نخواهند بود. به نظر می‌رسد که سرانجام مواد ساخته شده، در واقع متشکل از نانو ربات‌هایی خواهند بود که از لحاظ ظاهری و عملکرد، تحت فرمان انسان قرار خواهند گرفت. یکی از خاصیت‌های مهم نقاط کوانتومی نیمه رسانا منبع کلومی است. این بدین معناست که اگر سدهای تونل زنی یک نقطه به اندازه کافی بالا باشد، به انرژی خارجی برای تزریق یک الکترون اضافه به داخل نقاط کوانتومی نیمه رسانا نیاز است.

همه نیمه رساناها شامل تعدادی نوار انرژی هستند. هر نوار انرژی نیز دارای تعدادی تراز انرژی است در واقع بازه مشخصی از انرژی را داراست. وقتی یک الکترون انرژی متفاوتی از الکترون دیگر دارد، گفته می‌شود که در یک تراز انرژی متفاوت قرار دارد. خاصیت ذاتی الکترون‌ها باعث می‌شود که بیش از دو الکترون نتوانند در هر تراز انرژی قرار بگیرند. در یک توده بزرگ از ماده نیمه‌رسانا، ترازهای انرژی بسیار نزدیک هم هستند؛ آن قدر نزدیک که به صورت یک بازه پیوسته توصیف می‌شوند، یعنی تفاوت انرژی دو تراز مجاور در حد صفر است. بین نوارهای انرژی، فاصله‌ای (گپ) وجود دارد که هیچ الکترونی نمی‌تواند درون آن قرار گیرد و الکترون‌ها مجاز به داشتن انرژی در این فاصله نیستند. این فاصله را گاف انرژی می‌گویم. الکترون‌هایی که ترازهای پایین گپ را اشغال می‌کنند «الکترون‌های ظرفیت در باند ظرفیت» و الکترون‌های ترازهای بالای گپ «الکترون‌های رسانش در باند رسانش» نامیده می‌شوند.

در مواد نیمه‌رسانا به حالت توده‌ای درصد بسیار کمی از الکترون‌ها در نوار رسانش قرار می‌گیرند و بیشتر الکترون‌ها در نوار ظرفیت قرار می‌گیرند، به طوری که آنها را تقریباً پرمی‌کنند. همین پدیده باعث می‌شود که مواد نیمه‌رسانا در حالت عادی (غیر برانگیخته) نارسانای جریان الکتریکی باشند. اگر الکترون‌های بیشتری بخواهند در باند رسانش قرار گیرند، باید انرژی کافی برای بالارفتن از گپ انرژی دریافت کنند. تحریک با نور، میدان الکتریکی یا گرما می‌تواند تعدادی از الکترون‌ها را از نوار ظرفیت به نوار رسانش بفرستد. در این حالت، تراز ظرفیتی که خالی می‌شود، «حفره» نام دارد، زیرا در طی این رویداد، یک حفره موقت در نوار ظرفیت به وجود می‌آید.

تحریکی که باعث جهش الکترون از نوار ظرفیت به نوار رسانش و ایجاد حفره می‌شود، باید انرژی‌ای بیش از پهنای گپ داشته باشد. انرژی پهنای گپ در نیمه‌رساناهای توده‌ای، مقدار ثابتی است که تنها به ترکیب آن مواد بستگی دارد. الکترون‌هایی که به نوار رسانش برانگیخته شده‌اند، بعد از مدتی دوباره با از دست دادن انرژی، به نوار ظرفیت برمی‌گردند. بدین ترتیب، انرژی را به صورت پرتوهای نور مرئی (یا همان فوتون) ساطع می‌کنند.

مناسب به طوری که بیشترین الکترون - حفره را تولید کنند و بارها را بدون ترکیب مجدد به الکترو هدایت کنند چالش پیش روی سلول‌های خورشیدی است.

مواد نانو ساختار همچون نانوذرات و نانوسیم‌ها خواص ممتازی دارند که در ادوات فتوولتائیک می‌توان از آنها بهره‌گرفت. سیستم‌های نانو نسبت سطح به حجم بسیار زیادی را دارا هستند که آنها را قادر می‌کند، فصل مشترک بسیار بزرگی در حجم بسیار کم ایجاد کنند. این مزیت یعنی افزایش چگالی فصل مشترک، باعث افزایش سطح جذب نور می‌شود و به نوبه خود کارایی را افزایش می‌دهد. دومین مزیت مواد نانو ساختار محدودیت کوانتومی است که خواص اپتیکی و الکترونیکی ممتازی در آنها پدید می‌آورد. استفاده از نانو ساختارها به ما این امکان را می‌دهد تا خواص اپتیکی آنها را کنترل کرد. زمانی که الکترون - حفره در یک نانوذره محدود می‌شود آنها مقادیر انرژی دقیقی را می‌توانند اشغال کنند و فواصل بین انرژی‌ها تابعی از اندازه ذره خواهد بود. محدودیت کوانتومی در وهله اول کنترل جذب اپتیکی را از طریق اندازه ذره مقدور می‌سازد و تابش خورشید متشکل از فوتون‌هایی با انرژی متفاوت است و امکان جذب بخش‌های مختلف طیف خورشید را با ذراتی با اندازه متفاوت مقدور می‌سازد. وقتی فوتونی با انرژی چند برابر گاف در یک نقطه کوانتومی جذب شود، انرژی اضافی به جای تولید حرارت چندین جفت الکترون - حفره تولید می‌کند.

۴. پتانسیل صرفه اقتصادی

مزیت دیگر نانو مواد این است که پتانسیل تولید ادوات فتوولتائیک ارزان قیمت را دارند یعنی در مقایسه با کریستال سیلیکون، روش‌های امکان تولید نانو ساختارها به روش‌های جدید تر و همچنین پوشش دادن صفحات بزرگ با نشان و چاپ امکان پذیر است. سلول‌های خورشیدی نازک بر پایه سیلیکون، CdTe به شیوه‌های گران قیمت در حال تولید هستند یک شیوه عملی که می‌تواند در آینده به ارزان سازی تولید منجر شود این است که زیر لایه‌ها را با نانوذرات نیمه‌هادی بیوشانیم تا اینکه لایه نازکی با خواص مشابه لایه نازک حاصل از فناوری خلاء حاصل شود. به این روش می‌توان تکنیک‌های ارزان قیمت چاپ سلول خورشیدی را از محلول کلونیدی نانوذرات روی، زیر لایه چاپ کرد. تقریباً تمامی نانوذرات به شیوه شیمیایی ساخته می‌شوند که پتانسیل کاربرد در سلول‌های خورشیدی ارزان قیمت را دارا هستند.

۵. بررسی خواص نقاط کوانتومی

در نقاط کوانتومی الکترون‌ها درست مثل وضعیت یک اتم، موقعیت‌های گسسته‌ای از انرژی را اشغال می‌کنند و نقاط کوانتومی شباهت زیادی به اتم‌های واقعی دارند، به همین علت در مکانیک کوانتومی به آن‌ها لفظ «اتم‌های مصنوعی» می‌دهند. نقاط کوانتومی طیف نشری نوری گسسته‌ای را که مربوط به ترازهای الکترونی گسسته (مانند اتم‌های واقعی) می‌شود را دارا هستند. نقاط کوانتومی نیمه رسانا زمانی که با اتم واقعی مقایسه می‌

۹. نتیجه گیری

کادمیم تلوراید ضریب جذب نور بسیار بالایی دارد. فقط مقدار کمی از کادمیم تلوراید (ضخامت ۲-۸ میکرون) برای لایه جذب کننده (۱۰۰ مرتبه نازک تر از سلول خورشیدی معمولی کریستالی سیلیکونی) مورد نیاز است. علاوه بر این، گاف باند کادمیم تلوراید به خوبی با طیف خورشیدی مطابقت دارد و به گاف باندی که بالاترین ضریب تبدیل نظری را تولید می کند بسیار نزدیک است. همچنین کادمیم تلوراید می تواند بر روی بسترهای ارزان، مانند شیشه و پلاستیک رسوب گذاری شود. به طور کلی، سلول های کادمیم تلوراید می توانند ابتدایی ترین فناوری برای سیستم های فتوولتائیک کم هزینه باشند. رکورد بازده کادمیم تلوراید در عمل کمتر از مقدار ماکزیم نظری (۲۹ درصد)، و زیر ۱۴ درصد است. در یک سلول خورشیدی کادمیم تلوراید از لایه نازک، یک نیمه هادی، جهت تبدیل نور به الکتریسته استفاده می شود. سلول خورشیدی بر پایه CdTe تنها سلول هایی هستند که در ارزیابی رکوردهای سیلیکون کریستالی را می شکنند و به ویژه در سیستم های چند کیلوواتی. دلیل ارزیابی این است که در یک متر مربع از این سلول خورشیدی مقدار کادمیم به کار رفته کمتر از یک باتری نیکل کادمیوم است. کادمیوم موجود در این سلول ها در صورت رها شدن سمی خواهد بود، اگر چه در عملکرد معمولی آن چنین امکانی وجود ندارد.

منابع

- [1] http://edu.nano.ir/index.php?actn=papers_view&id=226
- [2] <http://programminglar.blogfa.com>
- [3] http://en.wikipedia.org/wiki/Quantum_dot
- [4] <http://www.hupaa.com>
- [5] <http://westerman.ir/archives/19021>
- [6] Jamieson T., Bakhshi R., Petrova D., Pocock R., Imani M., Seifalian A. M. *Biomaterials* 28 (2007) 4717-4732.
- [7] Gill R., Zayats M., and Willner I., *Angew. Chem. Int. Ed.*, 47, (2008), 7602 - 7625.
- [8] Medintz I. L., Uyeda H. T., Goldman E. R., Mattoussi H., *Nat Mater*, 4 (2005), 435-46.
- [9] Derfus A. M., Chan W. C. W., Bhatia S. N., *Nano Lett*, 4 (2004), 11-8.
- [10] Bharali D. J., Lucey D. W., Jayakumar H., Pudavar H. E., Prasad P. N., *J Am Chem Soc*, 127 (2005), 11364-71.
- [11] Dubertret B., Skourides P., Norris D. J., Noireaux V., Brivanlou A. H., Libchaber A, *Science*, 298 (2002), 1759-62.
- [12] C. W. Peng and Y. Li, *Journal of Nanomaterials*, doi:10.1155/2010/676839.
- [13] Selvan S. T., Tan T. T., Ying J. Y., *Adv Mater*, 17 (2005) 1620-5.

هر چه گاف انرژی بزرگ تر باشد، انرژی پرتوهای نور مرئی که از جسم ساطع می شود، بیشتر است و پرتوهای نور مرئی به سمت رنگ آبی تمایل می یابند. در مقابل، هر چه گاف انرژی کوچک تر باشد، انرژی پرتوهای نور مرئی که از جسم ساطع می شود، کم تر است و پرتوهای نور مرئی به سمت رنگ قرمز تمایل می یابند. از آنجا که گاف انرژی نیمه رسانا کاملاً معین است، نور تنها در طول موج معینی تابش می شود.

۶. کاربرد نقاط کوانتومی

جدیدترین کاربرد نقاط کوانتومی در زمینه علوم زیست شناسی، سلول های خورشیدی و ابزار اپتوالکترونیک است. استفاده از نقاط کوانتومی در سلول های خورشیدی کارایی تبدیل نور خورشید به انرژی را افزایش می دهد. گزارش شده است که استفاده از کادمیم سولفید و کادمیم تلورید سولفید همراه با نانوسیم های تیتانیوم دی اکسید کارایی را به ترتیب به میزان ۳۰۰ تا ۳۵۰ درصد افزایش می دهد.

۷. روشهای سنتز نقاط کوانتومی

۱. سنتز کلوئیدی
۲. فراوری
۳. خود آرایی ویروسی
۴. خود آرایی الکترو شیمیایی
۵. نقاط کوانتومی بدون کادمیوم

۸. سنتز کلوئیدی چیست؟

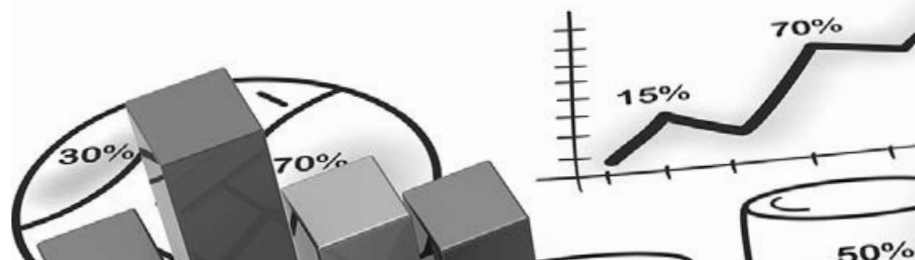
در سنتز کلوئیدی نمک های فلزی به صورت محلول تحت شرایط کنترل شده، به حالت بلوری در می آیند. سنتز نقاط کوانتومی کلوئیدی در سیستمی سه جزئی متشکل از پیش سازها، سورفکتانت آلی و حلال هستند. سورفکتانت ها موادی آلی هستند که یک سر قطبی (آب گریز) و یک سر غیر قطبی (آب دوست) دارند. سر قطبی محلول در آب است، اما سر غیر قطبی در آب حل نمی شود و به همین علت این مواد همیشه به سطح آب می آیند و چون سطح آب محدود است، این ملکول ها یک لایه ی نازک به هم فشرده و منظم را تشکیل می دهند. به این خاصیت "خود ساماندهی" می گویند. انواع مواد شوینده از این نوع هستند و در مواد شوینده سر غیر قطبی به چربی ها و روغن ها می چسبند و در نتیجه می توانیم آنها را با آب بشویم.

مهمترین مرحله در این روش جلوگیری از بزرگ شدن بیش از حد و مطلوب این بلورهای نانومتری است که با تغییر دما یا افزودن مواد خاتمه دهنده واکنش یا تثبیت کننده ها صورت می گیرد. در این حالت، برای جلوگیری از به هم پیوستن ذرات کوانتومی، آنها را با یک لایه از سورفکتانت ها می پوشانند. هر چه مراحل سنتز دقیق تر کنترل شوند ذرات یکنواخت تری به وجود می آیند.

بایدها و نبایدهای بودجه عملیاتی موفق

بخش اول

بهزاد قاسم نژاد، کارشناس ارشد حسابداری

تعریف بودجه عملیاتی

بودجه عملیاتی سیستمی است که در آن منابع مصرف می شوند تا نتیجه ای منطقی، معقول و در راستای اهداف سازمانها به دست بیاید. در این نظام، بودجه بندی بر مبنای اهداف صورت می گیرد. در بودجه بندی عملیاتی سازمانها با یک طرح کلی (plan)، یک سری برنامه و تعداد بسیار زیادی پروژه روبرو هستند. در این شیوه در یک قالب کلی، طرحها، برنامهها و پروژهها مورد بررسی و ارزیابی قرار می گیرند و با نگرش سیستمی، بودجه بندی می شود. در این نظام بودجه بندی، امکان مقایسه پروژهها و برنامهها با هم و انتخاب اثربخش ترین آنها در نیل به اهداف کلی وجود خواهد داشت و از این طریق مدیران لایق از مدیران نالایق تمیز داده می شوند.

عوامل مهم و موثر در تهیه یک بودجه جامع عملیاتی شامل کمیت و حجم عملیات و فعالیتها، کیفیت عملیات و فعالیتها و قیمت تمام شده عملیات است. در واقع تعیین و مشخص کردن عملیات سازمان، ارتباط مستقیمی با برنامه و اهداف سازمان دارد و همچنین کیفیت عملیات و بهای تمام شده فعالیتها می بایست دقیقاً برآورد شوند و به همان مبلغ بهای تمام شده خدمات یا کالا، به سازمانها بودجه تخصیص یابد و مدیریت موظف می شود که فعالیتهای خود را با کیفیت و بهای تمام شده استاندارد و از پیش تعیین شده به انجام برساند.

این نکته دقیقاً انتقادی است که کارشناسان به اجرای یکباره این نظام بودجه بندی وارد می دانند. در ایران و در جریان برنامه سوم توسعه درصد بسیار کمی از سازمانها با کمک شرکت های مشاوره یا با همکاری مراکز علمی و پژوهشی از قبیل دانشگاهها، اقدام به اجرای پروژههای مربوط به تعیین بهای تمام شده خدمات خود کردند. برای اجرای بودجه بندی عملیاتی لازم است تمامی بخشها، سازمانها، ادارات کل و وزارتخانهها فعالیت های خود را مستند و بهای تمام شده آن را محاسبه کنند، و سپس دولت به اجرای بودجه نویسی به شیوه عملیاتی بپردازد.

روش های تنظیم بودجه

بودجه دو طرف دارد: درآمد و هزینه. هر یک از این دو طرف باید با دقت بسیار و صحت هر چه بیشتر سنجیده شوند؛ زیرا برآورد ارقامی که پایه و اساس منطقی نداشته باشد نه تنها مفید نیست، بلکه می تواند زیانبار نیز باشد.

چون بودجه نوعی برنامه است و بودجه نویسی نیز نوعی برنامه ریزی، تا حد امکان باید این برنامه را استواری بخشید؛ از این رو برای پیش بینی درآمدها و برآورد هزینهها روش های مختلفی ابداع شده است که روز به روز از نظر علمی و فنی به اهمیت آنها افزوده می شود.

با توجه به طبقه بندی های به عمل آمده از بودجه لازم است به روش تهیه و تنظیم بودجه

نیز که مبتنی بر همان طبقه بندی هاست اشاره داشته باشیم. در همین راستا روش های تهیه و تنظیم درآمدها و هزینهها را به طور جداگانه تشریح می کنیم:

روش های برآورد و تنظیم درآمدها:

تجزیه و تحلیل درآمدها مرحله ای اساسی در بودجه بندی است. حجم بودجه و برنامه های دولت بیش از آنکه متأثر از نیازهای عمومی جامعه باشد، انعکاس از درآمدها و منابع در دسترس است.

روش تهیه و تنظیم درآمد (پیش بینی درآمد)، یعنی پیش بینی چگونگی و محل کسب درآمد دولت، پیش بینی درآمدهای دولت با توجه به اینکه مخارج دولتی در درجه اول، تابع درآمدها و وضع مالی دولت است امری بسیار فنی و دقیق است؛ هر چند که باید در هر مورد با توجه به وضع خاص اقتصادی برای هر یک از منابع درآمد از چند روش به طور همزمان استفاده شود. پیش بینیها و برآوردهای دولت صرف نظر از طبقه بندی های آنها به چهار روش ارائه می شود که عبارتند از: روش سالم ما قبل آخر، روش حد متوسطهها، روش پیش بینی مستقیم و روش سنجیده منظم.

روش سال ما قبل آخر

در این روش از بودجه سال مالی گذشته یعنی سالی که بلافاصله قبل از سال مالی جاری قرار دارد استفاده می شود؛ زیرا اجرای بودجه سال مالی جاری هنوز خاتمه نیافته است و برآورد درآمدها از آخرین بودجه ای که اجرای آن خاتمه پذیرفته است، گرفته می شود. مثلاً برای پیش بینی درآمدهای سال ۱۳۸۰ درآمدهای تحقق یافته و قطعی سال ۱۳۷۸ مورد استفاده قرار می گیرد. در این روش که در سال ۱۸۲۳ در فرانسه مورد عمل قرار گرفت، برای پیش بینی درآمدهای سال آتی درآمدهای قطعی سال گذشته ملاک عمل قرار می گیرد.

این روش دارای مزایا و معایبی است. از محاسن این روش آن است که چون درآمدهای سال قبل قطعاً وصول شده است، بودجه، تعادل و استحکام خواهد یافت. عیب این روش نیز آن است که در این بین یک سال مالی فاصله دارد؛ یعنی در مثال فوق سال ۱۳۷۹ نادیده گرفته می شود. علاوه بر آن اوضاع و احوال اقتصادی هر روز تحت تاثیر پدیده های جدیدی است که با گذشته تفاوت دارد.

روش حد متوسطهها

در این روش حد متوسطه افزایش یا کاهش هر یک از انواع درآمدها را در یک دوره قبلی (سه تا پنج سال) به دست آورده است. بر اساس آن درآمد سال آینده را پیش بینی می کنند. روش سال ما قبل آخر با افزایش متوسط که به روش حد متوسطهها معروف است، در

فصول و مواد، برای هر یک از انواع مخارج جاری و سرمایه اعتباری معین تصویب می شود تا هزینه‌های مربوط به کالا و خدمات خریداری شده در سال اجرای بودجه در محدوده اعتبارات مصوب انجام شوند. بدیهی است هر اندازه اعتبارات مصوب به فصول و مواد هزینه بیشتری تقسیم شوند، به همان میزان انعطاف پذیری در اجرای بودجه و اختیارات موسسات دولتی در مصرف اعتبارات کاهش خواهد یافت و بر عکس، تقسیم اعتبارات به فصول و مواد هزینه کمتر، موجب انعطاف پذیری بیشتر در اجرای بودجه و وسیع تر شدن اختیارات مسئولان اجرایی خواهد شد. در ایران تحولات بودجه ای در سنوات اخیر صورت گرفته است و بودجه متداول تا سال ۱۳۴۳ که بودجه در وزارت دارایی تهیه می شد تنها روش بودجه ریزی بود.

همانطور که اشاره شد در بودجه متداول بر خلاف بودجه برنامه ای و عملیاتی هدفها و وظایف چندان روشن نیست؛ هر چند که به طور غیر مستقیم نوع هزینه مشخص است (مثل حقوق و دستمزد). این طرز تهیه بودجه خطوط اساسی و روابط برنامه ها و هدفها را نشان نمیدهد. مثلاً اینکه اعتبار ماده مزبور برای چه عملیاتی است، مشخص نیست. آنچه در بودجه متداول اهمیت دارد، عبارت است از سازمان و مواد هزینه. به عبارت دیگر کافی است که مشخص کنیم بودجه کدام سازمان دولتی یا وزارتخانه ای تهیه می شود و مواد هزینه آن چیست. بنابراین، در این بودجه فقط با دو نوع طبقه بندی سر و کار داریم. تهیه کنندگان این نوع بودجه نیازها و اطلاعات و ارقامی را که مثلاً از وزارت آموزش و پرورش و وزارت بهداشت و درمان و امثال آن جمع می شود به صورت پول تقویم و در مقابل، عناوین مواد هزینه را منظور می کنند.

در بودجه متداول بر آورد هزینه معمولاً بر مبنای هزینه‌های قطعی سال ما قبل آخر و نیمه اول سال جاری به عمل می آید و تغییرات حجم کار در پیش بینی هزینه دقیقاً مورد بررسی قرار نمی گیرد. معذالک تصویب اعتبار در قالب موارد هزینه محدودیتی در خرج به وجود می آورد و از این رو همان طور که اشاره شد هر قدر اعتبارات به موارد ریز بیشتری تقسیم شود قابلیت انعطاف بودجه کمتر می شود؛ زیرا نقل و انتقالات اعتبارات از یک ماده به ماده دیگر داخل یک فصل یا بین فصول مختلف بودجه معمولاً فقط تا میزان معین و تحت شرایط خاصی امکان پذیر است.

مراحل تهیه و تنظیم بودجه متداول: مراحل تهیه و تنظیم بودجه متداول را می توان به شرح زیر بیان کرد:

۱. شناسایی کامل وضع موجود دستگاه اجرایی:

- شناسایی کلیه اموال و دارایی‌های متعلق به وزارتخانه. شامل شناسایی کلیه اموال و دارایی‌های متعلق به وزارتخانه در حال حاضر و استفاده کامل از تمام آنها و در غیر این صورت علت عدم استفاده از آنهاست.

- هزینه‌های دستگاه به تفکیک. هزینه‌های پرسنلی، اداری، سرمایه ای، درصد هر یک از آنها به کل هزینه در سه سال متوالی، پرداخت‌های انتقالی و درصد آن به کل هزینه را شامل می شود.

- اطلاعات مربوط به استخدام کارکنان. چون در غالب دستگاه‌ها هزینه‌های پرسنلی رقم عمده ای است لازم است اطلاعات کافی را موارد زیر تهیه شود: تعداد کارکنان موجود، تقاضای دستگاه در سال قبل، علل نیاز به کارکنان اضافی، نوع استخدام از نظر تخصیص اعتبار مورد نیاز، بازنشستگان.

- اطلاعات مربوط به درآمدهای دستگاه. در تهیه بودجه دستگاه‌ها نخست تنوع درآمدهای آنها را مورد رسیدگی قرار می گیرد. در رسیدگی به این درآمدها باید این نکات مورد توجه و تجزیه و تحلیل قرار گیرد: چه مقدار از درآمد عمومی دولت به وسیله دستگاه وصول می

سال ۱۸۸۳ در فرانسه مامور شد. مطابق این روش حد متوسط افزایش درآمدها از سالی به سال دیگر در اختلال چند سال گذشته محاسبه می شود و پس از به دست آمدن آهنگ آن، درآمد سال ما قبل آخر اضافه می شود.

مثلاً برای محاسبه درآمد دولت از مالیات‌های مستقیم در سال ۱۳۷۹ درصد تغییر درآمد قطعی دولت از منبع مذکور را طی سالهای ۱۳۷۸ - ۱۳۶۹ محاسبه و سپس متوسط تحقیق را به دست می آورند و با فرض اینکه رشد به دست آمده در سال ۷۸-۷۹ نیز تکرار خواهد شد، درآمد سال ۱۳۷۹ را محاسبه می کنند. بدین ترتیب اگر مثلاً درآمد مالیات مستقیم به طور متوسط ۱۰ درصد افزایش یابد، رقم ۱۰ درصد را به درآمد سال ما قبل آخر و سپس به درآمد سال جاری می افزایند. علیرغم متداول بودن این روش در بسیاری از کشورها، چون این روش با توجه به وقایع اقتصادی سال‌های قبل محاسبه می شود، تحقق آنها مورد تردید است و استفاده از آن بدون اشکال نیست.

روش پیش بینی مستقیم:

در این روش کارشناسان با مطالعه و تجزیه و تحلیل گرایش‌های اقتصادی، مبالغ وصول شده درآمد در سال‌های قبل و سایر آمارها و اطلاعات، اثر عوامل گوناگون را بر هر یک از انواع درآمدها در مدت محدودی از زمان می سنجند و سپس با تکیه بر تخصص و تجارب خویش مبادرت به پیش بینی درآمد برای دوره آتی می کنند.

در این روش که عملاً پس از جنگ جهانی دوم اشاعه یافت اوضاع و احوال اقتصادی با استفاده از روش‌های آماری دقیقاً بررسی و با توجه به سیاست‌های اقتصادی دولت درآمدها پیش بینی می شود.

روش سنجیده منظم:

این روش دارای فنون و فرمول‌های خاص است و پیش بینی درآمد بر اساس تجزیه و تحلیل همبستگی و جمع آوری پرسشنامه‌های نمونه و غیره انجام می شود. در تجزیه و تحلیل همبستگی، ارتباط میان وصول مالیات‌ها و منابع مختلف درآمد در طی دوره یا دوره‌های معین اقتصادی مورد مطالعه قرار می گیرد و سپس بر اساس آن و با توجه به پیش بینی وضع اقتصادی در دوره آتی میزان درآمدهای پیش بینی می شود. شایان ذکر است که این روش در سال ۱۹۵۲ در فرانسه جهت از بین بردن خطاهای فاحش روش‌های پیشین معمول شد. ضریب اشتباه این روش تنها یک درصد بود.

از آنجا که در این روش از فنون آماری پیشرفته ای چون ضریب همبستگی، سری‌های زمانی و محاسبه کشش پذیری استفاده می شود در کشورهایی که در بسیاری از زمینه‌ها با فقر یا نقص آماری مواجه هستند استفاده از روش بر آورد مستقیم دشوار خواهد بود. در کشور ما در موارد عدیده این روش مورد عمل قرار می گیرد و بایستی کارشناسان پیش بینی کننده درآمد در هر مورد با فنون فوق آشنایی کامل داشته باشند.

روش‌های بر آورد هزینه‌ها (طرف دیگر بودجه)

روش تنظیم بودجه متداول:

بودجه متداول یا سنتی یعنی بودجه ای که در آن اعتبارات هر سازمان دولتی به تفکیک فصول و موارد هزینه مشخص می شود. در این روش بودجه ریزی، نوع و ماهیت هزینه‌ها نشان داده می شود. ولی مشخص نمی شود که هر هزینه برای نیل به کدام هدف و یا برای اجرای کدام برنامه و یا فعالیت خاص انجام شده است.

یکی از علل اصلی استفاده گسترده از روش بودجه ریزی متداول، سال‌ها قبل از به کارگیری سایر روش‌های بودجه ریزی، ارتباط نزدیک این روش با حسابداری دولتی و امکان اعمال کنترل بودجه مناسب در آن است؛ زیرا در طبقه بندی اعتبارات بر حسب

دولت و دستگاه‌های دولتی در سال جاری بودجه اولاً چه اهداف، وظایف و مقاصد مصوبی دارند و ثانیاً برای نیل به اهداف و مقاصد مذکور باید چه برنامه‌ها، عملیات و فعالیت‌هایی را با چه میزان اعتبارات انجام دهند. پروفیسور برکهد در مورد بودجه برنامه ای می‌گوید: «اگر بخواهیم در دنیای فعلی بودجه را ابزار و وسیله کار مدیران بدانیم باید در تقسیم بندی مخارج، هدف و غایت خرج را رعایت کنیم».

در بودجه برنامه ای نیز مانند بودجه متداول از طبقه بندی اعتبارات بر حسب فصول و مواد هزینه استفاده می‌شود. با این تفاوت که در بودجه متداول، کل اعتبارات هر سازمان دولتی در فصول و مواد هزینه مختلف پیش بینی می‌شود، در صورتی که در بودجه برنامه ای، اعتبارات هر یک از برنامه‌ها و فعالیت‌ها و طرح‌های سازمان دولتی در قالب فصول و مواد هزینه پیش بینی می‌شود.

لازم به توضیح است که در بودجه برنامه ای برخی از کشورها، فقط برنامه‌ها به فصول و مواد هزینه تقسیم می‌شوند، در حالی که در برخی دیگر از کشورها فعالیت‌ها و طرح‌ها نیز به صورت فصول و مواد هزینه پیش بینی می‌شوند. آنچه مسلم است آن است که در نظام حسابداری دولتی کشورهایی که از روش بودجه ریزی برنامه ای استفاده می‌کنند، طبقه بندی های بودجه ای مذکور عیناً باید در حساب‌های دولتی منعکس شوند. بنابراین هزینه‌های هر وزارتخانه یا موسسه دولتی نیز باید اولاً به تفکیک برنامه‌ها و فعالیت‌ها و طرح‌های مورد اجرا در آن سازمان و ثانیاً در داخل طبقه بندی‌های مذکور، به تفکیک فصول و مواد هزینه نشان داده شوند.

بودجه برنامه ای، همان طور که از نام آن پیداست، عملیات سازمان را به شکل برنامه کار تنظیم و در دسترس می‌گذارد. این نوع بودجه را اولین بار در سال ۱۹۴۹ کمسیون هوور عنوان کرد که از طرف ترومن رئیس جمهور امریکا مامور بررسی های لازم جهت اصلاح مدیریت در سازمان‌های دولتی شده بود.

مساله اساسی در تنظیم بودجه برنامه ای توجه به عملیاتی است که باید اجرا شود، البته در بودجه برنامه ای وجود مواد هزینه انکار نمی‌شود؛ زیرا به هر ترتیب باید دولت بدانند چقدر برای هزینه‌های پرسنلی خرج می‌کند، چه مقدار لوازم و ماشین آلات می‌خرد و امثال آن. در روش بودجه برنامه ای مواد هزینه در داخل برنامه و یا فعالیت تهیه و تنظیم می‌شود (نه برای وزارتخانه به نحوی که در بودجه متداول معمول است). به عنوان مثال فرض کنید بودجه وزارت آموزش و پرورش در قالب مواد هزینه آورده شود، مثلاً بیان شود حقوق و دستمزد ۱۰۰ میلیون ریال، اجاره ۴۰ میلیون ریال و هزینه‌های اداری ۲۰ میلیون ریال (جمع ۴۰۰ میلیون ریال)؛ آنچه مسلم است این رقم کل و حتی رقم تفکیکی مواد هزینه نشان دهنده وظیفه و کار و برنامه‌های وزارت آموزش و پرورش نیست.

در بودجه برنامه ای به عنوان مثال، اول آموزش و پرورش در نظر گرفته می‌شود و سپس این وظایف به نحوی طبقه بندی می‌شود که به صورت برنامه‌های مشخصی درآید؛ مثلاً گفته می‌شود برنامه آموزش ابتدایی، برنامه آموزش متوسطه حرفه ای و غیره. با این طبقه‌بندی اولین قدم جهت بودجه برنامه ای برداشته می‌شود.

در مرحله بعد اعتبار مورد نیاز هر برنامه جداگانه بر اساس مواد هزینه تهیه و تنظیم می‌شود و بدین ترتیب ضمن اینکه هدف از اجرای هر برنامه مشخص و روشن می‌شود مخارج لازم نیز جهت اجرای آنها برآورد و در بودجه منظور می‌شود. البته با توجه به اینکه وظایف دولت‌ها در کشورهای مختلف با هم اختلاف دارند، انتخاب برنامه یا فعالیت جنبه قراردادی دارد. به همین دلیل ممکن است مثلاً آموزش در کشوری یک برنامه تلقی شود و در کشور دیگر فعالیتی معین که جزئی از یک برنامه است. آنچه اهمیت دارد این است که برآورد هزینه از کوچکترین واحد تقسیم بندی شروع می‌شود و مانند طبقه‌بندی عملیاتی به شکل هرم است؛ یعنی مجموع هزینه‌های چند فعالیت هزینه یک برنامه، مجموع هزینه‌های

شود و چه راه‌هایی برای افزایش اینگونه درآمدها وجود دارد؟ به مقدار افزایش در حجم عملیات دستگاه برای افزایش درآمد آن بایستی صورت گیرد و هزینه آن چقدر است؟ در صورت امکان هزینه‌های اضافی مزبور با افزایش درآمد مقایسه شود. همچنین لازم است بررسی شود که درآمدهای اختصاصی دستگاه و علل افزایش یا کاهش آنها در سال بودجه نسبت به سال جاری چیست و چه درآمدهای جدید را می‌توان پیش بینی کرد که قسمتی از هزینه‌های دستگاه را جبران کند؟

اطلاعات در موارد ارز مورد نیاز، در مورد هزینه‌های ارزی جمع آوری اطلاعات زیر ضروری است:

- مصرف ارز سال قبل به تفکیک کالا و خدمات

- تعهدات منتقل شده از سه سال به جاری تفکیک کالا و خدمات

- داشتن اطلاعات از امکانات ارزی کشور

۲. پیش بینی نیازها برای سال بودجه

پس از شناسایی وضع کلی باید نیازها را برای سال بودجه پیش بینی کرد. نقص عمده بودجه متداول این است که چون بر خلاف بودجه برنامه ای و عملیاتی هدف مشخص و روشنی در آن وجود ندارد و بحث و تصمیم گیری‌ها بر اساس وضع موجود صورت می‌گیرد در بررسی علت تغییرات به پاسخ‌های ناقص و مبهم اکتفا می‌شود. مثلاً هدف توسعه و افزایش پزشک در تهیه بودجه متداول مشخص نیست.

۳- تبدیل نیازهای پیش بینی شده به ارزش پولی:

در این مرحله باید ارزش پولی آنچه از نیازهای مختلف پرسنلی و اداری و سایر موارد برآورد شده است با توجه به قوانین و مقررات (مثل قوانین استخدامی و وضع حقوق و دستمزد)، تغییر قیمت و دستمزد، امکانات جابه جا کردن و انتقال و نظایر آن برآورد شود و در هر مورد به هر ماده یا جزء ماده و ریز ماده از هزینه‌هایی که لازم باشد، منظور شود. مجموع این هزینه‌ها که به صورت مواد هزینه و فصل تجلی می‌کند، بودجه وزارتخانه را به صورت متداول نشان می‌دهد.

بودجه ریزی افزایشی

این روش با شیوه تغییرات جزئی در تصمیم گیری انطباق دارد. طبق این روش، برای تصمیم گیری جدید به تصمیم‌هایی که قبلاً در زمینه مورد نظر گرفته شده مراجعه و با توجه به نیازهای موجود، تغییراتی جزئی در آنها داده می‌شود. بودجه ریزی افزایشی برای اجتناب از مشکلات ناشی از کار عظیم و پر درد سر بودجه نویسی سالانه ابداع شده است. بدین ترتیب هر سال مجدداً از اول اقدام به کار پیچیده بودجه نویسی نمی‌شود؛ بلکه بودجه‌ریزان با قبول بودجه سال گذشته توجه را روی تغییرات افزایشی متمرکز می‌کنند. در این شیوه، بودجه سال گذشته به عنوان پایه ای برای مصارف جاری فرض شده، افزایش سالانه ای برای آن در نظر گرفته می‌شود که بستگی به روند تغییرات قیمت‌ها، تغییر حجم عملیات موجود، تقبل وظایف جدید از طرف دولت و عواملی از این قبیل دارد.

بودجه برنامه ای

بودجه برنامه بودجه ای است که در آن اعتبارات سازمان‌های دولتی بر حسب وظایف، برنامه‌ها و فعالیت‌هایی که آنها باید در سال مالی اجرای بودجه برای نیل به اهداف خود انجام دهند، پیش بینی می‌شود. به عبارت دیگر، در بودجه برنامه ای مشخص می‌شود که

آیا مدیر کل کشاورزی مجری تمام برنامه در منطقه است یا اینکه عملیات هر برنامه توسط مدیر همان برنامه در مرکز باید هدایت شود؟

به هر مساله ای که از نظر بودجه ای وجود دارد این است که اگر مثلاً از تراکتورهای اداره کشاورزی در چندین برنامه استفاده شود جزو هزینه کدام برنامه به حساب می آید. در اینگونه موارد کارشناسان بودجه با ضوابطی که در اختیار دارند می توانند تفکیک قابل ملاحظه ای از منابع را به ترتیب غالب بودن در یک برنامه ارائه کنند.

بودجه عملیاتی

بودجه عملیاتی یا بودجه بر حسب عملیات بر اساس وظایف، عملیات و پروژه‌هایی که سازمان‌های دولتی تصدی اجرای آنها را به عهده دارند، تنظیم می شود. در تنظیم این نوع بودجه به جای توجه به کالاها و خدماتی که دولت خریداری می کند و یا به عبارتی به جای توجه به وسایل اجرای فعالیت‌ها، خود فعالیت و مخارج کارهایی که باید انجام شود، مورد توجه قرار می گیرد.

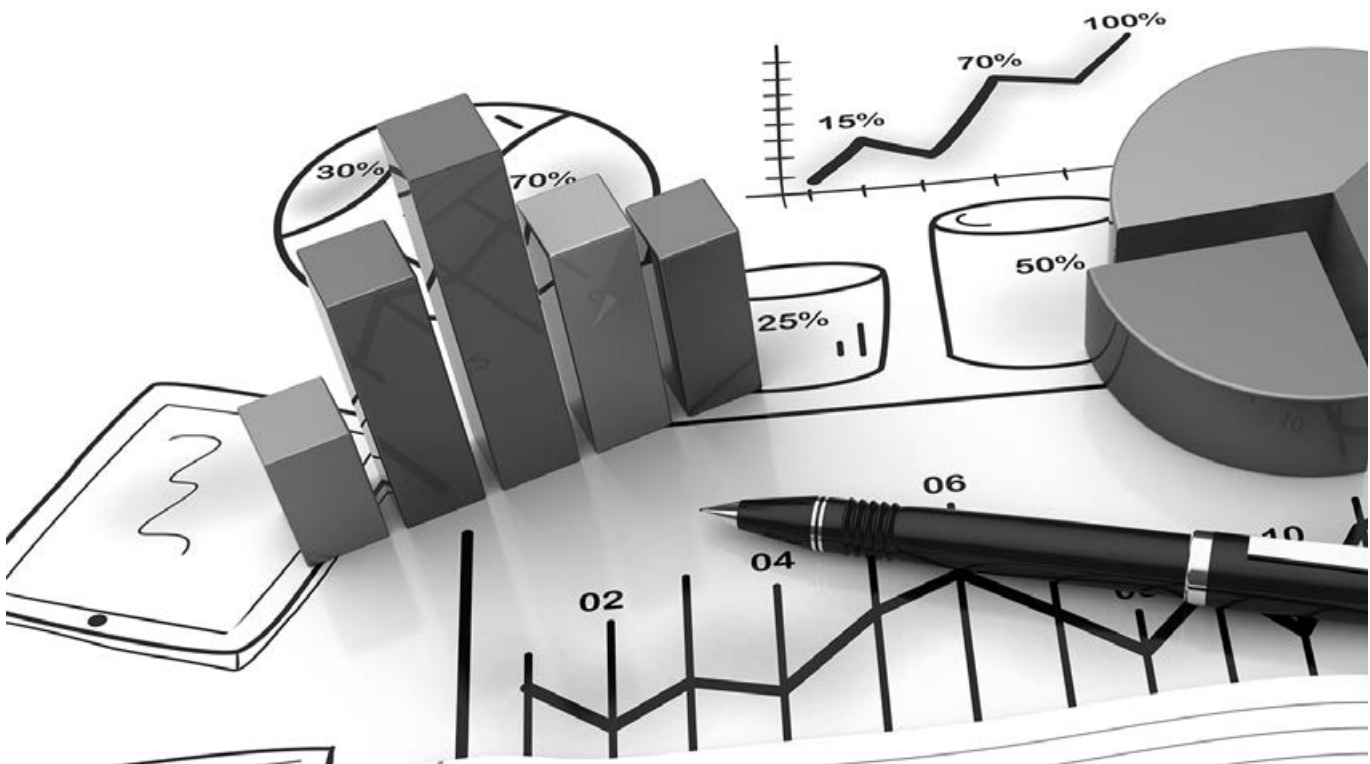
در بودجه عملیاتی علاوه بر تفکیک اعتبارات به وظایف، برنامه‌ها، فعالیت‌ها و طرح‌ها حجم عملیات و هزینه‌های اجرای عملیات دولت و دستگاه‌های دولتی طبق روش‌های عملی ای مانند حسابداری قیمت تمام شده محاسبه و اندازه‌گیری می شوند. ارقام پیش‌بینی شده در بودجه عملیاتی باید مستند به تجزیه و تحلیل تفصیلی برنامه‌ها و عملیات و نیز قیمت تمام شده آنها باشد. برای مثال در بودجه عملیاتی مشخص شود که قیمت تمام شده یک تخت بیمارستان چقدر باید باشد و یک بیمارستان صد تختخواهی چقدر هزینه و زمان نیاز دارد. ■ ادامه دارد...

چند برنامه هزینه یک فصل و بالاخره مجموع هزینه‌های چند فصل هزینه امور را تشکیل می دهد.

نظام بودجه برنامه ای علاوه بر اینکه وسیله شناخت ماهیت وظایف و عملیات را فراهم می آورد، امر تصمیم‌گیری چه در مورد انتخاب برنامه‌ها و چه در باب اجرا و کنترل آنها را آسان می سازد؛ زیرا در بودجه متداول هنگام رسیدگی به بودجه، ضوابطی جهت قضاوت واقعی درباره آن وجود ندارد، مثلاً اگر وزارت بهداشتی برای سال آینده درخواست صد واحد پول کند توجه آن به صورت مواد هزینه حقیقی را نشان نمی دهد و برای کاهش یا افزایش آن دلیلی وجود ندارد؛ در حالی که در بودجه برنامه ای به آسانی می توان ارتباط هزینه‌ها با عملیات را سنجید و چنانچه سیاست عمومی دولت ایجاب کند اعتبار نیز برای آن در نظر گرفت و در غیر اینصورت قسمتی از عملیات وزارت بهداشتی را حذف و از منظور نمودن اعتبار نیز صرف‌نظر کرد.

فایده دیگر نظام بودجه برنامه ای سهولت کنترل عملیات و بهبود مدیریت در این نظام است. مزیت دیگر آن عبارت است از تصمیم‌گیری در مورد نوع عملیات و احیاناً جلوگیری از دوباره کاری‌هایی که از انجام وظایف مشابه در چند سازمان دولتی ناشی می شود. در شرایط ایده آل باید تشکیلات و سازمان دستگاه‌های اجرایی با عناوین برنامه‌ها برابر باشد و در این صورت در داخل هر وزارتخانه مدیر برنامه تعیین و مسئولیت اجرایی بودجه برنامه ای مربوط به او واگذار خواهد شد.

البته در تمام وارد تشکیلات داخلی سازمان‌های دولتی الزاماً بر حسب برنامه نبود، به عواملی از قبیل ارباب رجوع و مناطق جغرافیایی بستگی دارد. مثلاً اداره کل کشاورزی در یک استان تمام برنامه‌های کشاورزی را انجام می دهد. حال این سوال پیش می آید که

اخبار

تسهیلات و تخفیف‌های ویژه خرید خودرو برای اعضای سندیکا

سندیکای صنعت برق ایران چندی پیش به منظور ارائه خدمات رفاهی به اعضای خود، با بزرگترین هولدینگ خودروهای وارداتی (شرکت آسان موتور به عنوان نماینده انحصاری هیوندایی در ایران، شرکت اطلس خودرو به عنوان نماینده انحصاری کیامو تورز در ایران و شرکت جیلیان به عنوان نماینده انحصاری جیلی در ایران) وارد مذاکره شد. به این ترتیب پس از نظر سنجی از اعضا و برآورد اولیه تقاضای آنها، بیست و یکم تیرماه سال جاری نشست مابین نمایندگان سندیکا و مدیران ارشد مجموعه مذکور برگزار و در نهایت مقرر شد علاوه بر خودروهای پیشنهادی اولیه، خودروهای متنوع و تسهیلات و تخفیفات ویژه دیگری (علاوه بر شرایط عمومی نمایندگی‌ها) برای مدیران و کارکنان محترم شرکت‌های عضو سندیکا در نظر گرفته شده است.

گفتنی است به زودی لیست قیمت بیش از ۱۵ نوع خودرو وارداتی شرکتی با سطح کیفی و قیمت متنوع، با شرایط خرید و همچنین تخفیفات و تسهیلات توافق شده ویژه اعضای سندیکا، اعلام خواهد شد.

برگزاری دوباره انتخابات شورای هماهنگی با مشارکت حداکثری اعضا سندیکای برق به هیات اجرایی شورا راه یافت

انتخابات شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور بیست و سوم تیرماه سال جاری برگزار شد و اعضای هیات اجرایی این شورا با مشارکت حداکثری اعضا در انتخابات برگزیده شدند و محمد پارسا، نماینده و عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران به عنوان نایب رییس سوم هیات اجرایی شورای هماهنگی انتخاب شد.

در این انتخابات که پس از حاشیه‌های بسیار با تصمیم اکثریت اعضای شورا برای بار دوم برگزار شد، ۱۸ تشکل فعال مهندسی، صنفی و حرفه‌ای مشارکت داشتند که بیشترین میزان مشارکت در انتخابات شورا تا امروز بوده است.

به این ترتیب پس از رای گیری، محمدرضا انصاری، به عنوان رییس هیات اجرایی شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور برگزیده شد. در کنار وی منوچهر ملکینی فرد، احمد خرم و محمد پارسا به عنوان نواب رییس انتخاب شدند. مسئولیت دبیر اول و دوم هیات اجرایی شورا به اسماعیل مسگرپور و حسن سعادت‌مند سپرده شد و فروزان عبدالهی خزانه دار شورا شد. محمد فریدنی، علی اکبر هوشمند و سعید سادات نیا به عنوان اعضای اصلی این دوره از هیات اجرایی شورای هماهنگی برگزیده شدند.

گفتنی است اعضای هیات اجرایی شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور، در این دوره از ۵ به ۱۰ نفر افزایش یافت. به این ترتیب در حال حاضر دو طیف شکل گرفته در شورا هر کدام ۵ نماینده در هیات اجرایی دارند.

حکم مدیر عامل توانیر برای مهدی مسائلی به عنوان نماینده سندیکای برق ایران

آرش کردی مدیر عامل توانیر در حکمی مهدی مسائلی را بعنوان عضو و نماینده سندیکای صنعت برق ایران در کارگروه توسعه و ارتقای توانمندی مشاوران و پیمانکاران منصوب کرد.

به نقل از سرویس صنعت برق نیوز، آرش کردی مدیر عامل توانیر در حکمی مهدی مسائلی را بعنوان عضو و نماینده سندیکای صنعت برق در کارگروه توسعه و ارتقای توانمندی مشاوران و پیمانکاران منصوب کرد.

به گزارش برق نیوز در این حکم آمده است: نظر به تجارب ارزنده جنابعالی در زمینه بهینه سازی پروژه‌ها، به موجب این حکم برای مدت دو سال بعنوان عضو و نماینده سندیکای صنعت برق در کارگروه توسعه و ارتقای توانمندی مشاوران و پیمانکاران منصوب می شوید.

مسائلی دانش آموز خسته رشته برق دانشگاه صنعتی اصفهان، رییس کمیته کاهش تلفات سندیکای صنعت برق ایران و دبیر شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق است.

در جلسه هیات مدیره سندیکا مطرح شد قبول مسئولیت برگزاری نمایشگاه کنفرانس برق توسط سندیکا

هجدهمین جلسه دوره ششم هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران صبح یکشنبه چهارم مرداد ماه در حالی برگزار شد که براساس پیشنهاد مهندس غیاث الدین دبیر سندیکا و موافقت هیات مدیره پیگیری ادامه جلسات با مهندس دائمی معاون برنامه ریزی و امور اقتصادی وزارت نیرو و مهندس حائری رییس مرکز پشتیبانی صنایع آب و برق و توسعه صادرات این وزارت خانه در دستور کار سندیکا قرار گرفت و بنا به پیشنهاد ارایه شده از جانب مهندس حائری مقرر شد سمینار نقشه راه صادرات با حضور اعضای سندیکای صنعت برق و سندیکای آب و با دعوت از مهندس چیت چیان وزیر نیرو برگزار شود.

علاوه بر این براساس مصوبه این جلسه مقرر شد شهریور ماه امسال در راستای طرح مشکلات و گلوگاههای صنعت برق، از وزیر نیرو و جهت حضور در سندیکا دعوت به عمل آید. همچنین پیشنهاد دبیر سندیکا در خصوص پذیرش مسئولیت برگزاری نمایشگاههای جانبی کنفرانس برق در پژوهشگاه نیرو مورد موافقت قرار گرفت.

در خلال این جلسه جهت بررسی اساسنامه پیشنهادی تشکیل فدراسیون برق ایران مقرر شد ضمن ارسال پیشنهادهای کتبی اعضا حداکثر ظرف مدت یک هفته، موضوع در جلسه فوق العاده یکشنبه آینده هیات مدیره مطرح شود و تصمیم گیری نهایی به عمل آید.

در این بین بر اساس ارایه گزارشی در خصوص صدور کارت های اعتباری برای پرسنل اعضا سندیکا که با مسئولیت بیمه ایران و بانک ملت انجام می شود، مقرر شد در این رابطه مذاکرات فی مابین انجام و نتیجه نهایی در هیات مدیره مطرح شود. همچنین در این جلسه آقایان ثقفی، پارسا، مهذب ترابی، بیات به عنوان عضو کارگروه سندیکا و برق تهران معرفی شدند.

در پایان این نشست موضوعاتی چون کاهش تلفات، پیگیری مطالبات، حمایت از ساخت داخل و نیز ملزومات تبدیل ایران به هاب انرژی منطقه به عنوان اهم موارد مورد بررسی در جلسات کارگروه سندیکا با توافقی تعیین شد و در دستور کار این جلسات قرار گرفت.

گام استوار هیات مدیره برای تبدیل سندیکا به فدراسیون

دوره ششم هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران یازدهم مرداد ماه سال جاری با محوریت تبدیل سندیکا به فدراسیون تشکیل جلسه داد.

در بیست و یکمین جلسه این دوره پس از بحث و تبادل نظر در مورد پیش نویس اساسنامه فدراسیون برق ایران کلیه پیشنهادها و اصلاحات ارسالی از طرف اعضای هیات مدیره مطرح و مقرر شد کلیه اصلاحات پیشنهادی توسط کارگروه تدوین اساسنامه مورد بررسی قرار گرفته و پس از جمع بندی نهایی جهت تصویب در جلسه هیات مدیره سندیکا مطرح شود.

در سیزدهمین جلسه هیات ریسه کمیته تخصصی اتوماسیون و مخابرات مطرح شد:

لزوم ایجاد همکاری بیشتر میان کمیته توسعه صادرات و کمیته اتوماسیون و مخابرات

اعضای کمیته اتوماسیون و مخابرات سندیکا در سیزدهمین جلسه هیات ریسه این کمیته که سیزدهم مردادماه سال جاری برگزار شد، بر لزوم ایجاد همکاری بیشتر با کمیته توسعه صادرات تاکید کردند.

بررسی تفصیلی عملکرد و فعالیت کمیته توسعه صادرات و همچنین اهمیت همکاری های متقابل دو کمیته در مورد توسعه بازار خارجی کسب و کار اعضای سندیکا در مناسبات اقتصادی و تجاری و عدم موازی کاری از موضوعات مطروحه در این جلسه بودند.

در آغاز این نشست رییس کمیته توسعه صادرات سندیکا، تشویق و تهییج شرکت‌های عضو سندیکا به امور برون مرزی و ارایه توانمندی‌های صادراتی شرکت‌های عضو را از اهداف کمیته توسعه صادرات بر شمرده و برگزاری جلسات با حضور هیات‌های خارجی، برآورد هزینه‌های جاری، چاپ کاتالوگ و ترتیب دادن اقامت میهمانان خارجی در هتل را از اقدامات اعضای این کمیته دانست.

باقری همچنین به فعالیت‌های فراکمیته‌ای نظیر همکاری با سازمان توسعه تجارت، وزارت صنایع و معادن و اتاق بازرگانی در زمینه امور گمرکی و وام‌های بانکی اشاره کرده و با توجه به اهمیت فعالیت کمیته اتوماسیون و مخابرات سندیکا در حوزه‌های پیمانکاران پست و مهندسی مشاور، حضور نماینده این کمیته در جلسات و نشست‌های کمیته توسعه صادرات را بلا مانع دانست.

در ادامه جلسه مهندس رجائی، رییس کمیته اتوماسیون و مخابرات نیز به بیان اهم همکاری‌های این کمیته با شرکت توانیر و برق‌های منطقه‌ای که کمک بزرگی به رسالت کمیته توسعه صادرات سندیکا می‌کند، پرداخت و پیشنهاد داد کمیته اتوماسیون و مخابرات و سایر کمیته‌های علاقمند و فعال در حوزه صادرات در کمیته توسعه صادرات عضو شوند.

تصمیم‌گیری در خصوص چاپ نام مشترک کمیته توسعه صادرات و کمیته اتوماسیون و مخابرات بر روی کاتالوگ تخصصی کمیته اتوماسیون و مخابرات، ایجاد روابط نزدیک و همکاری دبیرخانه دو کمیته و حضور قطعی نمایندگان هر دو کمیته در جلسات مهم و هیات‌های خارجی مشترک و ایجاد بستر ثانوی صادرات برای شرکت‌های عضو کمیته که فعالیت صادراتی جداگانه و مستقل در شرکت‌های خود دارند، از دستاوردهای مهم این جلسه بود.

در جلسه مشترک کمیته‌های دکل سازان و پیمانکاران خطوط انتقال نیرو

تعیین مبنای قیمت گذاری فهرست بهای خطوط انتقال و فوق توزیع

جلسه مشترک کمیته سازندگان دکل‌های انتقال نیرو و پیمانکاران خطوط انتقال نیرو یکم تیر ماه با محوریت بررسی اقدامات شرکت‌ها در قیمت گذاری فهرست بهای خطوط انتقال و فوق توزیع نیروی برق در سندیکای صنعت برق ایران تشکیل شد. در این نشست مبنای قیمت گذاری فهرست بهای بخش‌های مختلف مورد بحث و بررسی قرار گرفت، نهایتاً با تصویب کمیته مقرر شد در بخش طراحی، نمونه سازی و آزمایش نوعی برج‌ها، قیمت شرکت گام اراک با کسردر صدمورد نظرو در بخش تهیه مواد و ساخت برج فولادی، میانگین قیمت شرکت‌های گام اراک و فراگستر بیستون مبنای قیمت گذاری فهرست بها قرار گیرد. در این راستا برای قیمت گذاری تیرهای بتونی مقرر شد از شرکت پارس ساختار و سیم‌های هادی و هوایی از شرکت سیم نور پویا پیشنهاد قیمت در خواست شود. علاوه بر این در بخش پیمانکاری پس از قیمت گذاری فصول اول لغایت چهارم، مقرر شد پیش نویس حاضر جهت بررسی و اعلام نظر نهایی به نمایندگان شرکت‌های نصر نیروی یزد و آرمان انرژی ارسال شود. همچنین بر اساس مصوبه این جلسه قیمت گذاری فصل پنجم در رابطه با شمع کوبی و سپرکوبی و بخش مقره در فصل هشتم به شرکت آرمان انرژی محول شد.

در جلسه کمیته سازندگان تابلوهای برق مقرر شد:

اخذ نظرات اعضا جهت قیمت دار کردن فهارس بها

شصت و پنجمین جلسه کمیته سازندگان تابلوهای برق هفدهم خرداد ماه با حضور اعضا در سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد.

در ابتدای این نشست که با حضور مهندس بخششی نایب رییس هیات مدیره سندیکا تشکیل شد ضمن بیان نقطه نظرات و پیشنهادهایی در زمینه اساسنامه و ساختار سندیکا، کمیته‌ها و گردش اطلاعات در سندیکا توسط حاضرین، به طرح اشکالات و مسایل مرتبط با سندیکا توسط اشخاص یا گروه‌ها در فضای مجازی اشاره شد.

در بخش دوم نشست هیات ریسه کمیته تابلوسازان، شجاعی ریاست کمیته به ارایه خلاصه‌ای از گزارش مربوط به موضوعات مطرح و حه در جلسه هیات مدیره سندیکا پرداخت که حضور دکتر گوهری مشاور مدیر عامل شرکت توانیر و رییس گروه مطالعات

برون مرزی و ایراد نظراتی در خصوص توسعه صادرات از اهم موضوعات عنوان شده در این نشست بود. همچنین پیشنهاد مطرح شده در زمینه وصول مطالبات بهای برق صادراتی از طریق تاسیس و ثبت شرکت با مشارکت اعضای سندیکا در خارج از کشور از دیگر موارد حایز اهمیت در این گزارش بود.

شجاعی با بیان این مطلب از انتخاب مجدد مهندس سهیلی در جلسه هیات مدیره به عنوان نماینده سندیکا در شورای جامعه مدنی خبر داد و در خصوص سمینار تبیین فرصت‌ها و چالش‌های قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور اطلاع رسانی کرد.

همچنین طی این گزارش نسبت به پیشنهاد مطرح شده در خصوص تدوین قرارداد تیپ سازندگان و پیمانکاران عضو سندیکا در جهت تامین منافع اعضا اشاراتی صورت گرفت.

در پایان این نشست قیمت گذاری بهای تابلو و تجهیزات تابلویی به سبب اهمیت و اولویت جزو برنامه جلسه آتی کمیته قرار گرفت. علاوه بر این مقرر شد طی نامه ای با اخذ نقطه نظرات سازندگان پست، پیمانکاران و دکل سازان، مواردی که کمیته سازندگان تابلوهای برق ذینفع آن هستند استخراج شود و پس از اقدام جهت قیمت دار کردن بهای آنها در مهلت تعیین شده، نتیجه در نشستی مشترک با کمیته‌های سازندگان پست، پیمانکاران و دکل سازان به منظور هماهنگی و سپس ارسال به سازمان مدیریت مورد طرح و بررسی قرار گیرد.

در کمیته سازندگان تابلو برق تعیین شد

برنامه قیمت گذاری فهرست بهای در فصول تابلو و تجهیزات تابلویی

جلسه کمیته سازندگان تابلوهای برق با حضور اعضای هیات ریسه و مهمانان مدعو، سی و یکم خرداد ماه در سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد.

در این نشست، قیمت دار کردن فهرست بهای پایه در خصوص فصول تابلو و تجهیزات تابلویی مورد بحث و بررسی قرار گرفت که در راستای آن مصوب شد در بدو امر کلیات موضوع بررسی و برنامه ریزی شود و سپس نسبت به ارقام موجود و اقلامی که باید به لیست اضافه شود به تدریج در هر یک از فصول قیمت گذاری به عمل آید. رویه هیات ریسه کمیته در خصوص قیمت دار کردن فهرست بهای توجه به قیمت‌های سال قبل اقلام تابلو و تجهیزات تابلویی و نظر به قیمت‌های اخذ شده با اقلام اروپایی به دلیل عدم مغایرت و تفاوت قیمت نه چندان زیاد تعیین شد.

علاوه بر این برنامه مربوط به قیمت گذاری فصول فهرست بهای بر مبنای پیشرفت کار در هر جلسه بدین شرح به تصویب رسید که در جلسه اول فصول ۴ لغایت ۱۰، در جلسه دوم فصل‌های ۱۳ تا ۱۵ و در جلسه سوم فصل ۱۶ و ۱۹ مطرح شود. همچنین بررسی فصول ۲۰ تا ۲۳ و فصل‌های ۲۴ و ۲۵ به ترتیب در برنامه کاری جلسات چهارم و پنجم قرار گرفت.

ضمناً قیمت گذاری تابلوهای بخش پست کمپکت افزودن آن به فهرست بهای از دیگر پیشنهادها و تصمیمات اتخاذ شده توسط هیات ریسه کمیته تابلوسازان در این جلسه بود.

در ادامه این نشست شجاعی طی ارایه خلاصه گزارشی به قرائت نامه فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته ایران و نامه دفتر توسعه صادرات و خدمات فنی و مهندسی وزارت نیرو در خصوص اجرایی شدن قانون جدید تعرفه گمرکی در کشور عراق پرداخت و نیز گزارشی از بررسی طرح بلند مدت انرژی در کشور چک با تمرکز بر انرژی هسته ای و منابع تجدید آرایه داد.

در پایان گزارش فوق، نامه سازمان توسعه تجارت ایران به تاریخ بیست و پنجم خرداد ماه و صورت جلسه ضمیمه آن در مورد کارگروه توسعه صادرات غیر نفتی پیرامون موانع و مشکلات صادرات تابلوهای برق مطرح شد و با تصویب هیات ریسه کمیته مصوب شد که پیش از پاسخگویی به این نامه، طی مکاتباتی ذکر توانمندی‌ها و ظرفیت تولیدی فعال از شرکت‌های عضو کمیته تابلوسازان مورد درخواست شود قرار گیرد و سپس بر مبنای آن به نامه مذکور پاسخ داده شود.

چهاردهمین نمایشگاه بین المللی تخصصی برق قزاقستان

چهاردهمین نمایشگاه بین المللی تخصصی برق قزاقستان از تاریخ ۵ الی ۷ آبان ماه سال جاری در مرکز نمایشگاه‌های دایمی آلماتی برگزار خواهد شد.

از اعضای محترم کمیته توسعه صادرات دعوت می‌گردد در صورت تمایل به حضور در نمایشگاه فوق‌الذکر فرم ذیل را تکمیل و

تا اول شهریور ماه سال جاری به دبیرخانه کمیته ارسال فرمایند. لطفاً برای اطلاعات بیشتر و تکمیل فرآیند ثبت نام لطفاً با شماره تلفن مجری نمایشگاه (شرکت نوژن راد - آقای کریمی - ۸۸۷۴۸۷۱۳) تماس حاصل فرمائید.

دهمین نمایشگاه بین المللی تخصصی برق و انرژی ازبکستان

دهمین نمایشگاه بین المللی تخصصی برق و انرژی ازبکستان از تاریخ ۲۵ الی ۲۷ شهریور ماه سال جاری در تاشکند پایتخت ازبکستان برگزار خواهد شد. با توجه به اینکه دولت ازبکستان در سال ۲۰۱۵ مبلغ ۵/۲ میلیارد دلار را به سرمایه‌گذاری در بخش انرژی اختصاص داده، این موضوع پتانسیل مناسبی جهت حضور شرکت‌های توانمند ایرانی در بازار ازبکستان خواهد بود. از اعضای محترم کمیته صادرات دعوت می‌گردد در صورت تمایل به حضور در نمایشگاه فوق‌الذکر فرم ذیل را تکمیل و تا اول شهریور ماه سال جاری به دبیرخانه کمیته ارسال فرمایند. لطفاً جهت کسب اطلاعات بیشتر و تکمیل فرآیند ثبت نام با شماره تلفن مجری نمایشگاه (آقای کاویانی - ۰۹۱۰۷۶۳۲۷۴۲) تماس حاصل فرمائید.

فراخوان پنجمین نمایشگاه تخصصی انرژی اربیل - عراق

پنجمین نمایشگاه انرژی اربیل - عراق در تاریخ ۲۷ الی ۳۰ مهر ماه سال جاری در محل نمایشگاه‌های بین المللی شهر اربیل برگزار خواهد شد. از اعضای محترم کمیته دعوت می‌گردد در صورت تمایل به حضور در نمایشگاه مذکور فرم ذیل را تکمیل و تا اول شهریور ماه سال جاری به دبیرخانه کمیته ارسال فرمایند. لطفاً برای کسب اطلاعات بیشتر و تکمیل فرآیند ثبت نام با شماره تلفن مجری نمایشگاه (شرکت نوژن راد - آقای کریمی - ۸۸۷۴۸۷۱۳) تماس حاصل فرمائید.

در دیدار سفیر قزاقستان با کمیته توسعه صادرات تصریح شد

گسترش مشارکت با صنعت برق ایران در کل آسیای میانه

هیات ریسه کمیته توسعه صادرات روز دوشنبه پنجم مرداد ماه سال جاری در حضور سفیر قزاقستان تشکیل جلسه داد. در ابتدای این نشست مهندس باقری ریاست کمیته ضمن ارائه گزارشی از سندیکا و کمیته توسعه صادرات گفت: در زمینه تولید و توزیع انتقال به صورت پروژه‌های کلید در دست، امکان حضور داریم همچنان در پروژه‌ها به صورت EPCF نیز می‌توانیم حضور داشته باشیم.

بر این اساس کولتائو بیج سفیر قزاقستان در ایران با اشاره به انجام ملاقات‌هایی با شرکت‌های متعدد ایرانی و پرسش در خصوص امکان تاسیس کارخانه و مشارکت صنعت برق ایران در قزاقستان تصریح کرد: ابعاد این پروژه به قزاقستان محدود نبوده و کل کشورهای آسیای میانه مانند ارمنستان، بلاروس و... را تحت پوشش قرار خواهد داد. وی علاوه بر این تأکید کرد در صورت موافقت و دارا بودن تکنولوژی لازم آمادگی لازم از سوی سفارت قزاقستان برای معرفی شرکای مطلوب به طرف ایرانی با قابلیت بر عهده گرفتن بیشتر سرمایه‌گذاری وجود دارد. کولتائو بیج در این راستا از نیاز قزاقستان در زمینه‌هایی چون ترانسفورماتور و سیم و کابل خبر داد و افزود: در حال حاضر این اقلام از روسیه تهیه می‌شود.

سفیر قزاقستان در ایران همچنین در خصوص برگزاری نمایشگاهی با موضوعیت انرژی‌های سبز اطلاع‌رسانی کرد که بناست سال ۲۰۱۷ در این کشور برگزار شود و جهت کمک به حضور شرکت‌های ایرانی در این نمایشگاه اعلام آمادگی کرد. سفیر قزاقستان در این خصوص خواستار ارائه پیشنهادهایی از سوی طرف ایرانی شد تا با توجه به دو مساله شناسایی نیازهای کشور قزاقستان و تشخیص موضوعات مرتبط با انرژی‌های سبز، به فعالیت در این زمینه بپردازند و در مقابل معرفی شرکت‌هایی جهت همکاری در بخش سرمایه‌گذاری پروژه‌ها را وعده داد.

بر این اساس باقری رییس کمیته توسعه صادرات سندیکا ضمن اعلام آمادگی برای همکاری در این زمینه اظهار داشت: ما در سندیکا به عنوان یک تشکل در واقع از جانب بخش قابل توجهی از صنعت برق ایران صحبت می‌کنیم. در ادامه مهندس

بخشی نایب رییس هیات مدیره سندیکا بر توانایی شرکت‌های عضو سندیکا برای تولید برق و صادرات آن از قزاقستان به سایر کشورهای منطقه تاکید کرد. در این رابطه از سوی سفیر قزاقستان جهت انجام مذاکرات و بررسی نحوه حضور و مشارکت شرکت‌های ایرانی در بازار قزاقستان از نمایندگان کمیته توسعه صادرات سندیکا جهت معارفه شروع همکاری‌ها با نفرات مرتبط در قزاقستان دعوت به عمل آمد.

در هیات ریسه کمیته توسعه صادرات مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت

جلوگیری از موازی کاری با بازرنگری در وظایف کارگروه‌های توسعه صادرات

نخستین جلسه هیات ریسه کمیته توسعه صادرات در دور جدید این جلسات هفتم تیر ماه در محل سندیکا با محوریت بازار صنعت برق در کشورهای آفریقایی و بازتعریف وظایف کارگروه‌های این کمیته برگزار شد. بر همین اساس ضمن ارایه توضیحاتی توسط رییس کمیته در خصوص سفر وزیر نیرو به الجزایر با اشاره به تجربه فروش ترانس به این کشور موضوعاتی چون بحث‌های بانکی و مالی، زبان رسمی این کشور که فرانسه است و وجود گروه‌های تروریستی در مناطق جنوبی الجزایر به عنوان اهم مشکلات جدی مبادلات تجاری صنعت برق با این کشور عنوان شد. کمالی زاده نماینده شرکت قدس نیرو در ادامه با ارایه گزارشی از بازار الجزایر شرط کسب آمار دقیق تر در این رابطه رادستیایی به اطلاعات اختصاصی تر عنوان کرد و خاطر نشان ساخت: با توجه به آمار موجود الجزایر به دلیل سخت گیری در حوزه بانکی فاقد جذابیت لازم در زمینه برق دارای برای سرمایه گذاری است. وی در این رابطه افزود: برخی بانک‌ها در کشورهای مختلف دارای دفاتر اصلی هستند که می توان از آن شعب برای ضمانت نامه‌ها استفاده کرد.

در ادامه این نشست پیشنهاد شد در خصوص برنامه‌های سندیکا برای حضور در بازارهای هدف با مهندس نظام الملکی مدیرکل توسعه صادرات وزارت نیرو مذاکراتی صورت گیرد و پیگیری‌های لازم از طریق مهندس حائری رییس مرکز پشتیبانی صنایع آب و برق و توسعه صادرات این وزارت خانه انجام شود. بر همین اساس ارسال نامه‌ای به مهندس نظام الملکی در این رابطه در دستور کار کمیته قرار گرفت.

ارایه توضیحات مربوطه در خصوص تشکیل و فعالیت‌های کارگروه‌ها و مرور اهداف و ماموریت‌های کمیته از دیگر موارد مطرح در این جلسه بود که در این رابطه باقری ریاست کمیته خاطر نشان کرد: در حال حاضر کارگروه "ب" عهده دار بحث انعقاد پرتکل و اجرایی کردن مفاد آن است و به موازات آن در کارگروه "ج" نیز به پیگیری تفاهم نامه‌ها اشاره شد که بهتر است ضمن اعمال نظارت از سوی هیات ریسه، این موضوع نیز اختصاصا به یک کارگروه محول شود. وی پیشنهاد داد نقش کارگروه "ب" زمینه سازی و ایجاد پرتکل باشد و پیگیری این امر بر عهده کارگروه "ج" قرار گیرد.

در ادامه با روشن توصیف شدن مسیر کارگروه "الف" در مورد بحث زیربطان داخلی، تاکید شد علی رغم مشخص بودن لیست بازارهای انتخاب شده در کارگروه "ب" اما همچنان همه بازارهای موجود در این لیست نیست و کارگروه می بایست در جهت توسعه بازارها به سایر کشورها اقدام کند. در همین رابطه چگونگی پیگیری بازارهایی که انتخاب شده و وظیفه کارگروه "ب" در این خصوص مورد پرسش قرار گرفت و پیشنهاد شد پیگیری و به نتیجه رساندن این امر به عهده کارگروه "ج" قرار گیرد.

در پایان این بحث مقرر شد در خصوص بازرنگری وظایف کارگروه‌ها با توجه به خروجی جلسه توسط نایب رییس کمیته شرح وظایف جدیدی برای کارگروه‌ها تدوین شود و روسای کارگروه‌ها برنامه خود را با توجه به این بازرنگری ارایه دهند.

علاوه بر این با توجه به ارایه گزارش نشست با وزیر صنعت، معدن و تجارت تصویب شد در خصوص این نشست و صورت جلسه مربوطه، دیداری با مهندس قانع رییس انجمن تابلو مقرر شود.

بررسی بسترهای راه اندازی کنسر سیوم در کمیته توسعه صادرات

بیست و پنجمین جلسه هیات ریسه کمیته توسعه صادرات، بیست و چهارم خرداد ماه در سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد. در ابتدای این جلسه ضمن ارایه گزارشی از کارگروه‌ها توسط دبیر کمیته، در خصوص کارگروه ب با درست توصیف شدن مسیر فعلی عملکرد آن توسط تقفی عضو هیات مدیره سندیکا و نماینده شرکت متبا در هیات ریسه کمیته توسعه صادرات، تصریح شد نظر به آنکه نام مناسب برای این کارگروه "تحقیق و بازار یابی" است، بحث عدم حصول نتیجه در بازارهای منتخب قبلی و

دیکا

گسترش نفوذ و به نتیجه رساندن تفاهم نامه‌ها در حال حاضر در اختیار این کارگروه نیست که برای این منظور باید کارگروه "ب" را تقویت کرد تا زمینه کار برای کارگروه "الف" پیدا شود. نهایتاً براساس مصوبه این جلسه مقرر شد نشست‌ها در خصوص هماهنگی و تعیین وظایف کارگروه‌ها برگزار شود.

پیرو این امر با ارایه توضیحاتی در خصوص کنفرانس برق پیشنهاد شد نفرات و کشورهای غایب در نمایشگاه بین‌المللی برق در کنفرانس دعوت شوند. علاوه بر این ضمن پیشنهاد به شرکت در کنفرانس برق و کمک از وزارت نیرو در تأمین بودجه عنوان شد انتخاب نفرات تصمیم‌گیرنده و متناسب در خصوص انتقال و توزیع برای دعوت به کنفرانس صورت پذیرد. در این خصوص برگزاری جلسه‌ای با حضور دبیر کمیته و دبیر سندیکا مقرر شد.

باقری ریاست کمیته با بیان این مطلب در خصوص لزوم راه‌اندازی و ایجاد کنسرسیوم ضمن ارایه توضیحات مرتبط اظهار داشت: در جلسه هیات مدیره سندیکا با طرح این نکته که کمیته به نوعی در حال شکل دادن به این موضوع است تأکید شد عرضه راهکاری برای بهبود بستر سازی ایجاد کنسرسیوم الزامی است. وی همچنین کمیته صادرات، کمیته همکاری مشترک و یا هیات مدیره سندیکا را گزینه‌های مناسب برای پیگیری این موضوع برشمرد. بر همین اساس پیشنهاد شد با ایجاد چهارچوبی برای طرح کنسرسیوم، جهت دریافت تاییده از سندیکا پذیرفتن این چارچوب توسط شرکت‌ها الزامی شود تا از این طریق شرکت‌ها با مشاهده این قابلیت در سندیکا، پذیرای تعهد مناسب باشند.

علاوه بر این ارسال نامه‌ای به توانیر جهت کارگروه مشترک با کمیته توسعه صادرات و پیگیری موضوع کمیسیون مشترک کویت از دیگر تصمیمات اتخاذ شده در این جلسه بود. همچنین معرفی دبیر کمیته به عنوان نماینده کارگروه آب و برق اندونزی و حضور مهندس محققین و مهندس ثقفی در جلسه‌ای با شرکت هندی Larsen & Toubro Limited به نمایندگی از کمیته در دستور کار این جلسه قرار گرفت.

پیرو تعیین تکلیف کارگروه‌های سه‌گانه کمیته توسعه صادرات تشکیل کارگروه "ب" اتاق فکر کمیته صادرات

دومین نشست در دور جدید جلسات هیات ریسه کمیته توسعه صادرات بیست و یکم تیرماه سال جاری در محل سندیکا برگزار شد.

در ابتدای این نشست ضمن تصویب برگزاری جلسه‌ای با مهندس نظام الملکی مدیر کل دفتر توسعه صادرات وزارت نیرو مقرر شد در جلسه مذکور موضوعات مورد بحث به صورت شفاف پیگیری شود.

در ادامه پس از ارایه توضیحاتی در خصوص برنامه و وظایف کارگروه‌ها به موضوع تعیین کارگروه‌ها به عنوان مغز متفکر اشاره و تصریح شد که عمده وظایف چنین کارگروهی در کارگروه "ب" دیده شده است. همچنین بحث پیگیری تفاهم نامه‌ها در کارگروه "ج" توسط ریسه کمیته مورد تأکید قرار گرفت.

علاوه بر این پیرو بحث و بررسی‌های صورت گرفته در جلسه گذشته هیات ریسه، کارگروه "الف" به عنوان بازوی داخلی و کارگروه "ج" در نقش بازوی خارجی تعیین شد. در این رابطه موضوع تفکیک یا ادغام حوزه بازاریابی و بازاریابی نظر به نقش امضای تفاهم نامه در آن مورد تبادل نظر قرار گرفت.

بر همین اساس مقرر شد ضمن آنکه ارزیابی و تایید صلاحیت از کارگروه "ج" به کارگروه "ب" واگذار می‌شود، با توجه به برنامه‌های حال حاضر کارگروه "ب"، با خروج بحث ارزیابی از اولویت کاری این کارگروه، این موضوع در حوزه اهداف آن واقع شود. در ادامه مباحث مربوط به کارگروه‌ها، واگذاری بند "امضای پروتکل بین کمیته و ذینفعان خارجی و اجرایی کردن مفاد آن"، که پیش از این از وظایف کارگروه "ب" بوده است، به کارگروه "ج" در دستور کار جلسه قرار گرفت.

تجدید چاپ کاتالوگ کمیته با ۲۳ شرکت و تشکیل جلسات مشترک با کارگروه‌های "ب" و "ج" از دیگر مصوبات این جلسه هیات ریسه کمیته توسعه صادرات بود که پیرو آن مقرر شد جلسات مشترک کارگروه‌ها هر دو ماه یکبار برگزار شود.

در خلال این نشست ضمن ارایه توضیحاتی در ارتباط با سفر مهندس حائری ریسه مرکز پشتیبانی صنایع آب و برق و توسعه صادرات وزارت نیرو به ارمنستان از شرکت‌ها درخواست شد موارد و مشکلات خود را در خصوص بازار ارمنستان به دبیرخانه ارسال کنند. همچنین مقرر شد ضمن ارسال فراخوانی در مورد نمایشگاه‌های اربیل و قزاقستان موضوع نحوه حضور کمیته در نمایشگاه پس از جمع بندی در کارگروه توسط هیات ریسه تصمیم‌گیری شود.

در جلسه کمیته حقوقی و قراردادها تاکید شد

لزوم حضور نمایندگان سندیکا در تدوین آیین نامه‌های قانون رفع موانع تولید

یکشنبه چهاردهم تیر ماه نشست کمیته حقوقی و قراردادها با حضور اعضا در محل سندیکا برگزار شد. در این نشست با توجه به فاصله گرفتن تدوین مقررات و بخشنامه‌ها از روح قانون و نظر قانونگذار یا اجرای نادرست قوانین که منجر به موارد تناقض در پرونده‌های هیات حل اختلاف تامین اجتماعی و مانع از ایجاد انگیزه در تولید، سرمایه‌گذاری و اشتغال می‌شود، طبق مصوبه جلسه مقرر شد طی نامه‌ای به اتاق ایران در بخش اداره بررسی شرایط کسب و کار و مجلس شورای اسلامی موضوع منعکس شود تا از روش مشابه سرفصل مشکلات در پرونده‌ها استخراج و مطابقت با قوانین بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌ها، مورد بررسی قرار گیرد.

علاوه بر این با توجه به ارسال نامه شرکت پارس سویچ به سندیکا در خصوص قوانین و مقررات و بخشنامه‌های حوزه تولید و سرمایه‌گذاری، اعلام نقطه نظرات، پیشنهادات و موارد اصلاحی اعضای ۷ روز جهت انعکاس به سازمان مربوطه در زمره تصمیمات اتخاذ شده در این جلسه بود.

همچنین نظر به تصویب قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر از سوی مجلس شورای اسلامی و لزوم تدوین آیین نامه‌های اجرایی این قانون مقرر شد ضمن مکاتبه با اتاق بازرگانی ایران، وزارت نیرو و اداره تطبیق مقررات در خصوص تدوین این آیین نامه‌ها، لزوم حضور نمایندگان کمیته حقوقی سندیکای صنعت برق در این جلسات جهت اعمال نظر این کمیته در تدوین آیین نامه‌های مزبور تشریح شود.

گفتنی است ضمن آنکه ارسال مجدد فایل آیین نامه مشاغل برای تمامی اعضا جهت بررسی و ایجاد آمادگی برای اظهار نظر در این خصوص در دستور کار جلسه قرار گرفت. مقرر شد نامه خانه صنعت و معدن استان تهران در رابطه با اعتراض به عدم پذیرش هزینه گارانتی توسط حوزه‌های مالیاتی به منظور ارائه نظرات و جمع‌بندی، ارسال شود تا در جلسه آتی مورد بررسی قرار گیرد.

در کمیته کاهش تلفات مورد تاکید قرار گرفت

لزوم مهندسی مجدد مبانی فنی و اجرایی کاهش تلفات برق

جلسه کمیته کاهش تلفات و افزایش بهره‌وری، روز یکشنبه سوم خرداد ماه در محل سندیکا با حضور اعضا برگزار شد. طی این نشست ضمن ارائه گزارشی پیرامون بازتاب مطبوعاتی جلسه کمیته کاهش تلفات با کمیسیون انرژی مجلس با رویکرد انجام کار کارشناسی سندیکا برای مجلس، ارتباط مستمر بخش خصوصی با مجلس و اهمیت حضور بخش خصوصی در تبیین مقررات مرتبط با کاهش تلفات برق در دستور کار کمیته قرار گرفت. همچنین پیرو مصوبه کمیسیون انرژی مجلس در جلسه با کمیته کاهش تلفات سندیکا، پیگیری برگزاری جلسه با مرکز پژوهش‌های مجلس در دستور کار کمیته قرار گرفت.

طبق مصوبات این جلسه با توجه به تشکیل کارگروه اقتصادی توانیر - سندیکا با حضور مهندس دائمی معاون برنامه ریزی و امور اقتصادی و دکتر اسماعیل نیا از دفتر تنظیم مقررات بازار برق، مقرر شد در این باره و به منظور برگزاری نشست در قالب این کارگروه، نامه‌ای از سمت کمیته به دبیر خانه سندیکا ارسال شود.

در نشست مذکور فرمول مالی و سیاستهای فنی حاکم بر کاهش تلفات مورد واکاوی قرار خواهد گرفت.

طی این جلسه تنوع قیمت برق کشور در نهادهای مختلف شامل نرخ صادراتی، بورس انرژی، قیمت تمام شده، شورای عالی اقتصاد، نرخ جهانی، نرخ وارداتی و نرخ‌های اعلامی توسط مسئولین مورد اشاره قرار گرفت و در نتیجه بر لزوم شفافیت در فرمول محاسبه نرخ برق و همچنین تطابق آمار و نرخ‌ها با فرمول‌ها و مراجع تاکید شد. همچنین تدوین روش دقیق محاسبه تلفات کاهش یافته با همکاری سندیکا و توانیر و با حضور مجلس و مرکز پژوهش‌های مجلس از دیگر موارد مصوب در این جلسه بود.

همچنین تلاش و پیگیری حضور نمایندگان کمیته کاهش تلفات در کمیته ملی کاهش تلفات کشور مورد تاکید مجدد قرار گرفت. در راستای گزارش مهندس مسائلی از "پنجمین همایش ملی نیروگاه‌های بخار" که در ۲۹ و ۳۰ اردیبهشت در محل نیروگاه شهید

دییکا

محمد منتظری اصفهان برگزار شده بود، در خصوص تغییر نگاه دولت به بخش خصوصی اعلام شد که بخش خصوصی سرمایه گذاری نمی کند که صرفاً در همکاری با دولت پروژه های آن (دولت) بانجام برسد بلکه هدف از تعامل بخش خصوصی با دولت علاوه بر به انجام رسیدن پروژه های دولت بعنوان اهداف ملی توانمند ماندن بخش خصوصی نیز می باشد به طور خلاصه در یک بازی برد-برد بایستی اصل و سود سرمایه بخش خصوصی تضمین شود.

در این جلسه در خصوص قرارداد تیپ کاهش تلفات علاوه بر لزوم تغییر در نگاه این قرار داد از حالت پیمانکاری به سرمایه گذاری، تعیین طرح مشخص توسط توانیر و حذف شرط اندازه گیری با جایگزینی روش محاسبه براساس طرح در قرارداد، مورد تبیین قرار گرفت. همچنین در مورد قرار داد تیپ کاهش تلفات اشاره شد با قیمت برق مصوب شورای عالی اقتصاد مدت زمان برگشت سرمایه حدود ۱۲ سال خواهد بود که این امر سرمایه گذاری را از توجیه خارج می کند و بر همین اساس لازم است تضمین بازگشت سرمایه در قرارداد تقویت و در قالب یک مدل اقتصادی، شفاف و مشخص شود.

در این راستا مقرر شد پیرامون اولویت بندی سیاست های کاهش تلفات صرف نظر از روش های اجرایی، در قالب دسته بندی شبکه ها و اولویت بندی طرح ها، طی نشست های کارگروه اقتصادی توانیر-سندیکا و مرکز پژوهش های مجلس مطالبی ارایه شود. طی این جلسه با ارایه گزارشی از اقدامات شرکت های توزیع سراسر کشور اعلام شد که غالب رویکرد کاهش تلفات شرکت های توزیع برق در چهار محور شناسایی و جمع آوری یا کنتور دار نمودن انشعابات غیر مجاز، استفاده یا جایگزینی کابل های خود نگهدار بجای شبکه های سیمی، استفاده از ترانس های کم تلفات و جایگزینی کنتور های هوشمند خلاصه شده است.

این کمیته ضمن نقد این رویکرد اعلام نمود که گام نخست و زیربنایی کاهش تلفات برق، مهندسی مجدد مبانی فنی و اجرایی با رویکرد تعریف و اصلاح معماری شبکه های توزیع است.

در این خصوص همچنین نقش باز مهندسی شبکه و افزایش کیفیت تجهیزات مورد استفاده در کاهش هزینه های آتی مورد توجه قرار گرفت.

در پایان مهندس میر محمدی از شرکت ایران ترانسفو نسبت به معرفی و مزایای ترانس های کم تلفات اقدام کرد. طی این معرفی الزامات ترانس های کم تلفات شامل سطح صدا-روغن-تلفات در حالت های بی باری، بار داری و اتصال کوتاه، عنوان شد که به پیوست این خبر خواهد آمد.

در جلسه هیات ریسه کمیته تخصصی مهندسی مشاور پیشنهاد شد

برگزاری نشست با عنوان هم اندیشی مشاوران صنعت برق

جلسه هیات ریسه کمیته تخصصی مهندسی مشاور هجدهم خرداد ماه در سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد. در ابتدای این جلسه دکتر عربانی ریاست این کمیته ضمن تاکید بر تشکیل منظم جلسات کمیته، به ارایه گزارش جلسات کمیته مشاورین با آقای مهندس حائری و کمیته توسعه صادرات پرداخت و هدف از جلسات مذکور را تصمیم کمیته در رابطه با برنامهریزی جهت توسعه بازارهای صادراتی در کشورهای هدف از جمله ارمنستان، آذربایجان، ارمنستان و غیره عنوان داشت. عربانی با بیان این مطلب و ضمن اشاره به نقش مهم سندیکا در این رابطه افزود: لازم است در دیدار هیات های تجاری با وزارت نیرو حتما نمایندگان از سندیکا حضور داشته باشند. وی خاطر نشان ساخت مرکز پشتیبانی صنایع آب و برق و توسعه صادرات در آینده نزدیک نقطه اصلی بازاریابی خارجی وزارت نیرو خواهد بود.

رییس کمیته مهندسی مشاور در ادامه ضمن اشاره به فرصت استفاده از اتاق بازرگانی اظهار داشت: کمیته می تواند از طریق اتاق بازرگانی با هیات های تجاری کشورهای ارتباط برقرار کند و از مجاری وزارت نیرو، وزارت صنعت معدن و تجارت، وزارت راه، مسکن، شهرسازی و دیگر وزارتخانه های مرتبط که وزرای آنها روسای هیات ها هستند بازارهای صادراتی خود را توسعه دهد. وی همچنین تاکید کرد که شرایط می بایست به گونه ای باشد تا در نهایت سندیکا چگونگی سازوکار استفاده از این بازارها و پروژه های به وجود آمده را تعریف و تبیین کند.

در ادامه این نشست ضمن تایید پیشنهاد های مطرح شده، بر لزوم پیش بینی و چاره اندیشی جهت جلوگیری از ایجاد رقابت مخرب و نیز اهمیت لحاظ منافع مشترک در کنار منافع بنگاهی تاکید شد. بر همین اساس با اشاره به شرکت های چینی به عنوان نمونه موفق عمل هماهنگ و متحد در مناقصات اذعان شد این موضوع در فرهنگ تجاری ما مغفول مانده است. بر همین اساس بر سندیکا محور بودن فعالیت ها و ذی نفع قرار دادن تمام اعضا تاکید شد.

علاوه بر این نامه ارسالی سندیکا به شرکت توانیر بابت پیگیری مطالبات شرکت‌های مشاور و ارجاع نهایی آن به معاونت برنامه ریزی و توسعه شبکه شرکت توانیر از دیگر موارد مطرح در این جلسه بود. همچنین به ارسال نامه‌ای به شرکت‌های برق منطقه‌ای با مضمون اعلام میزان مطالبات مشاوران اشاره و در این راستا پیشنهاد شد به منظور برخورد جدی تر با این مساله نامه‌ای به این دفتر ارسال شود.

در ادامه برگزاری سمیناری توسط کمیته با عنوان نشست هم‌اندیشی مشاوران صنعت برق و با حضور مسئولین توانیر، سازمان برنامه و بودجه و شرکت‌های معتبر مشاور عضو و غیرعضو از سوی مهندس مهذب ترابی پیشنهاد شد. وی هدف از برگزاری سمینار را بیان مشکلات مشاوران، آشنایی شرکت‌های مشاور غیر عضو با سندیکا و ترغیب آنان به عضویت در سندیکا و مقدمات تشکیل سندیکای مشاورین عنوان داشت.

عضو هیات ریسه کمیته مهندسین مشاور و هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران با بیان این مطلب از انجام رایزنی‌هایی با چند شرکت برای عضویت در سندیکا خبر داد. همچنین مقرر شد در این سمینار ضمن پرداختن به بیان اهمیت بازارهای صادراتی از جمله ترکمنستان، آذربایجان، عمان و ارمنستان و چگونگی ورود به این بازارها، در صورت امکان از نظرات مسئولین استفاده و تجاربی در زمینه بازاریابی و انجام پروژه‌های برون مرزی ارائه شود.

در دستور کار کمیته مهندسین مشاور قرار گرفت

تدوین آیین نامه و آگذاری پروژه‌های برون مرزی به اعضا

جلسه هیات ریسه کمیته تخصصی مهندسین مشاور بیست و دوم تیرماه در محل سندیکا در حالی برگزار شد که اهم موضوعات مربوط به کمیته در سه محور اساسی مورد طرح و بررسی قرار گرفت.

در رابطه با بند اول از دستور جلسه این کمیته با موضوع مذاکره در خصوص سمینار هم‌اندیشی مشاوران صنعت برق و محورهای آن مقرر شد پیش نویس تهیه شده توسط دکتر عربانی، رییس این کمیته به تمام شرکت‌های مهندسی مشاور اعم از عضو و غیر عضو و جهت ارائه نظرات تکمیلی به هیات ریسه کمیته ارسال شود.

در این پیش نویس از شرکت‌های مشاور خواسته شده بود تا مشکلات، پیشنهادها، راهکارها و موضوعات مرتبط را در رابطه با توسعه فعالیت‌ها به خصوص در بخش برون مرزی جهت طرح در همایش مذکور به سندیکا ارائه کنند. از دیگر اهداف نشست پیش رو جمع بندی موضوعات مورد طرح به وزارت نیرو و پیگیری جهت حل مشکلات مورد طرح عنوان شد.

در ادامه ضمن تاکید ریاست کمیته بر ضرورت ورود سندیکا در جلسات و تصمیم‌گیری‌های هیات‌های تجاری خارجی با وزارت نیرو و سایر سازمان‌های دولتی، در رابطه با بند دوم دستور جلسه پیشنهاد شد در صورت تحقق این امر آیین نامه‌ای در سندیکا تدوین شود که چگونگی و آگذاری پروژه‌های برون مرزی به اعضای کمیته را تبیین کند. بر همین اساس مقرر شد پیش نویس تهیه شده جهت تکمیل و دریافت نظرات در اختیار هیات ریسه قرار گیرد. در این پیش نویس به ذکر مقدمه‌ای در رابطه با اهمیت و آگذاری صحیح این پروژه‌ها به شرکت‌های صاحب صلاحیت، دسته‌بندی انواع پروژه‌ها و اقدامات سندیکا پس از اطلاع از پروژه‌ها پرداخته شده است.

بر همین اساس به پیشنهاد مهندس وهابیان نماینده شرکت مشاور با توجه به اهمیت این موضوع و جلوگیری از ایجاد رقابت مخرب بین اعضا، مقرر شد ساز و کارهای مورد استفاده در کشورهای دیگر در نشست مشاوران مورد بحث و بررسی قرار گیرد و اعضا در صورت وصول پروژه‌های برون مرزی از طرف هیات‌های دولتی توزیع خدمات مهندسی مربوطه به ارائه نظرات در این خصوص نیز بپردازند.

علاوه بر این در خصوص بند سوم دستور جلسه نیز با محوریت اخبار کمیته، گزارشی در رابطه با پیگیری مطالبات مشاوران توسط رییس کمیته ارائه شد. عربانی با بیان این مطلب همچنین از اقدامات سندیکا در این باره از طریق ارسال نامه‌ای دیگر به مهندس محسنی کبیر معاون برنامه ریزی و توسعه شبکه توانیر علاوه بر پیگیری‌های حضوری خبر داد.

همچنین قرائت گزارشی از عملکرد کمیته در دوره گذشته جهت ارائه به مجمع عمومی سندیکا، جزئیات نامه ارسالی سندیکا به اعضا برای اعلام لیست مطالبات از کارفرمایان و نیز تسهیلات سبده ماه رمضان و خرید خودرو از دیگر موارد مطرح در این بند از صورت جلسه کمیته مهندسین مشاور بود.

در کمیته سازندگان یراق آلات انتقال نیرو صورت گرفت

اقداماتی در تعیین فهرست بهای یراق آلات انتقال نیرو

جلسه کمیته سازندگان یراق آلات انتقال نیرو با حضور اعضا یکم تیر ماه در سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد. در ابتدای این جلسه چکیده ای از موارد مطرحه در جلسه مشترک کمیته ساخت داخل و کمیته حقوقی و قراردادی سندیکا و همچنین سمینار تبیین قانون رفع موانع تولید توسط یزدآبادی، ریاست کمیته ارایه شد. در ادامه این نشست به منظور بررسی فهرست بها بخش یراق آلات خطوط انتقال نیرو قیمت پیشنهادی مورد ارایه سه شرکت در جلسه به صورت انتخاب تصادفی ردیفها مورد مقایسه قرار گرفت. بر این اساس مطابق مصوبه کمیته مقرر شد شرکت‌های نامدار افروز، مصپا، آلوکاست، یراق سازان آرمان و یراق آوران پویا تا چهارم تیر ماه نسبت به اعلام قیمت پیشنهادی خود به دبیرخانه سندیکا اقدام کنند تا نهایتاً نسبت به قیمت گذاری فهرست از طریق محاسبه میانگین با حذف قیمت‌های بسیار بالا و پایین اقدام شود. همچنین ضمیمه کردن جدول تعدیل آحاد بهای یراق آلات خطوط و کلمپ‌های پست فشارقوی به فهرست بهای قیمت دار شده از دیگر تصمیمات اتخاذ شده در این جلسه بود.

روی میز کمیته سازندگان یراق آلات توزیع قرار گرفت

پیگیری مناقصات شرکت‌های توزیع نیروی برق تهران بزرگ و آذربایجان غربی

جلسه کمیته سازندگان یراق آلات توزیع بیست و پنجم خرداد ماه با محوریت مناقصات یراق آلات شرکت‌های توزیع نیروی برق تهران بزرگ و آذربایجان غربی در سندیکای صنعت برق ایران تشکیل شد. در این جلسه در خصوص نتایج حاصله در جلسه مناقصه یراق آلات شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ ضمن ابراز تشکر و قدردانی از دبیر سندیکا برای برگزاری جلسه ای با مدیریت عامل این شرکت، گزارشی از این جلسه ارایه و مقرر شد این گزارش در جهت اطلاع اعضای کمیته به صورت مکتوب ارایه شود. علاوه بر این پیگیری نامه سندیکا در خصوص مناقصه شماره ۹۴/۹ شرکت توزیع نیروی برق آذربایجان غربی که با تصویب در جلسه یازدهم خرداد ماه کمیته یراق سازان به شرکت توزیع نیروی برق آذربایجان غربی ارسال شده بود در دستور کار این جلسه قرار گرفت و با تصویب کمیته از هر یک از اعضا نیز درخواست شد به لحاظ حفظ منافع سازندگان عضو، نامه‌های ارسال شده کمیته از طریق سندیکا به منظور اخذ پاسخ پیگیری و نتیجه به رییس یا دبیر کمیته اعلام شود. همچنین تصمیماتی در خصوص مناقصه شماره ۸-۹۴/۲ شرکت توزیع نیروی برق استان گلستان اتخاذ شد که بر اساس آن با این شرکت مکاتبه مورد نظر به عمل آمد. درخواست تکمیل و ارایه فرم اطلاعات محصولات از دیگر شرکت‌های عضو و نیز درخواست نظرات و پیشنهادهای اعضا جهت بازدید از شرکت آزمایشگاه‌های صنایع انرژی (اپیل) از دیگر مصوبات این جلسه کمیته سازندگان یراق آلات توزیع بود. جز این با توجه به مذاکره رییس کمیته با شرکت مهندسی مشاور غرب نیرو از اعضای کمیته درخواست شد موارد و مشکلات خود را در زمینه ارزیابی‌ها جهت طرح در جلسه آتی کمیته ارایه کنند. همچنین کمیته خواستار انعکاس متن مصوبات هیات مدیره و کارگروه مطالبات سندیکا از دبیر سندیکا شدند.

طی فراخوان مرکز توسعه فناوری صنعت برق و انرژی اعلام شد

اولویت‌ها و شرایط پذیرش شرکت‌های فناور

مرکز توسعه فناوری صنعت برق و انرژی وابسته به پژوهشگاه نیرو طی فراخوانی عمومی به منظور تکمیل بخشی از ظرفیت سال ۹۴ خود، تعداد محدودی از شرکت‌های دارای طرح‌های فناورانه در حوزه صنعت برق و انرژی را پذیرش می‌کند. خدمات قابل‌ارایه در این دوره شامل استقرار در مرکز، خدمات تخصصی آزمایشگاهی، خدمات مشاوره‌ای، معرفی به صندوق‌های حمایتی - مالی و خدمات بازاریابی ذکر شده است و اولویت حوزه‌های کاربردی طرح‌ها به ترتیب در بخش‌هایی

اخبار شعب

حضور دبیر سندیکای اصفهان در جلسه انتقال تکنولوژی

چون بهینه سازی مصرف انرژی، انرژی های تجدیدپذیر، نگهداری و تعمیرات، کاهش تلفات و هوشمند سازی عنوان شده است. در این فراخوان ضمن ذکر این نکته که در این دوره صرفاً طرح هایی که در مرحله توسعه محصول یا در مرحله توسعه بازار باشند مورد پذیرش قرار می گیرند، قید شده است که طرح های مبتنی بر مهندسی معکوس، بومی سازی و استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات در اولویت قرار خواهند داشت و علاوه بر آن سایر موضوعات و حوزه های کاربردی در صورت بهره مندی از جنبه های نوآورانه قابل پذیرش خواهند بود.

جلسه انتقال تکنولوژی شرکت اشتین باز هجدهم مرداد ماه سال جاری در شهرک علمی تحقیقاتی اصفهان با حضور دبیر سندیکای برق اصفهان برگزار شد. در این جلسه که به همت شهرک علمی تحقیقاتی اصفهان برگزار شد، دبیر شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق ایران به نمایندگی از شرکت های عضو در استان اصفهان حضور یافت. گفتنی است موسسه اشتین بیس یک موسسه تخصصی در حوزه انتقال تکنولوژی است و قرار است تجربیات خود را در اختیار شرکت های فعال ایرانی قرار دهد.

برگزاری دیدار ماهیانه سندیکای اصفهان با دانشگاهیان

نشست سندیکای برق اصفهان با دانشگاه های اصفهان، صنعتی اصفهان و مالک اشتر با حضور نماینده انجمن اصنا پانزدهم مرداد ماه سال جاری در محل اتاق بازرگانی اصفهان تشکیل شد. طی این نشست ماهیانه که با حضور آقایان دکتر سعیدی، کریمی، کیومرثی، تابش به همراه سرکار خانم پروفیسور ایران غازی برگزار شد، مبادله تفاهتنامه چند جانبه با محوریت سندیکای برق اصفهان و با حمایت اتاق بازرگانی مورد توافق قرار گرفت. در این بین مهندس علی صفرنوراله رییس سندیکای برق اصفهان و مشاور سرمایه گذاری اتاق بازرگانی اصفهان حمایت اتاق بازرگانی را از برگزاری چنین نشست هایی اعلام داشت. نشست بعدی سندیکای برق اصفهان با دانشگاهیان به میزبانی شرکت پرشیا فولاد در محل نیروگاه شهید منتظری در شهر یور ماه برگزار می شود.

تعیین تکلیف زیرگروه های کارگروه ارتقا در شعبه اصفهان

کارگروه ارتقا مشاوران و پیمانکاران سندیکای صنعت برق اصفهان ششم و هفتم مرداد ماه سال جاری تشکیل جلسه داد. در ابتدای این جلسه ضمن ارائه گزارشی از فعالیت های کارگروه ارتقا مشاوران و پیمانکاران توسط مهندس محسنی رییس این کارگروه، روند کار با توجه مذاکرات صورت گرفته در جلسه توانیر و نیز نشست معاونت های طرح و توسعه در برق منطقه ای فارس استقبال صورت گرفته از نتایج حاصله، مشخص شد. در ادامه ضمن مرور گزارش نهایی کارگروه، مشروحی از فاز کنترل از چرخه DMAIC توسط مشاور کارگاه از شرکت مهندسین دانشمند مطرح شد و با توجه به بسته راهکار مشخص شده، اقدامات آتی جهت تهیه طرح عملیاتی مورد بحث قرار گرفت. در این رابطه پس از تبادل نظر با اعضای کارگروه ضمن تعیین ۴ زیرگروه مقرر شد با اعمال دستوراتی در خصوص چگونگی برگزاری جلسات زیرگروه ها گزارش نهایی کارگروه به همراه طرح عملیاتی تهیه شده تا پایان بهمن ماه سال جاری تدوین جهت شرکت توانیر ارسال شود. لازم به ذکر است در این کارگروه حکمی به امضای مدیرعامل توانیر برای مهندس مهدی مسایلی... به مدت ۲ سال صادر شد که

در آن ضمناً از کوشش‌های مجدانه وی در راستای تحقق اهداف توسعه و ارتقا توانمندی‌های مشاوران و پیمانکاران قدردانی به عمل آمد.

در کمیته توزیع اصفهان مورد تاکید قرار گرفت

لزوم نظارت بیشتر توانیر بر شرکت‌های توزیع برق

هفتمین جلسه کمیته توزیع شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق ایران در روز پنجشنبه بیست و یکم خرداد ماه برگزار شد. طی این جلسه ضمن انتخاب مهندس اصغری از شرکت برنا برق اصفهان به عنوان دبیر کمیته توزیع سندیکای برق اصفهان، قرارداد‌های تیپ شرکت‌های توزیع در حوزه‌های مشاوره، پیمانکاری، بهره‌برداری، خرید و تامین نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت و با ارایه گزارشی پیرامون نواقص و مشکلات آنها، با یک طرفه اعلام کردن قرارداد‌های شرکت‌های توزیع برق بر لزوم اصلاح و تغییر ماهوی آنها تاکید کردند و در این راستا بررسی انواع قرارداد‌های موجود در شرکت‌های توزیع را در دستور کار خود قرارداد و مقرر شد که نتیجه بررسی‌ها و تبیین مشکلات کسب و کار توزیع برق طی جلسه با مدیر عامل توانیر مطرح و تغییر رویه درخواست شود.

از دیگر موارد مطرح شده در این جلسه عدم سنخیت روح برون سپاری هادر شرکت‌های توزیع با ماهیت خصوصی سازی بود و در این راستا عملکرد شرکت‌های توزیع بر اساس برزخ خصوصی _ دولتی مورد انتقاد قرار گرفت و اعلام شد که شرکت‌های توزیع به دلیل درآبودن سهام دولتی استفاده از بودجه دولت نمی‌بایست بخشنامه‌ها و قوانین موجود را نادیده انگارند.

بر همین اساس مصداق این موضوع در تنوع فهارس بهای شرکت‌های توزیع، تنوع متن قراردادها، نحوه پرداخت‌ها و نحوه ارزیابی‌ها عنوان و خاطر نشان شد که حضور نمایندگان سندیکا در بخش توزیع و دفاع از اعضا الزامی است. علاوه بر این لزوم نظارت بیشتر توانیر و وزارت نیرو بر عملکرد شرکت‌های توزیع در برون سپاری‌ها و تادیه مطالبات فعالان بخش خصوصی در بازار توزیع مورد تاکید قرار گرفت.

لازم به ذکر است این جلسه با تقسیم بندی مشکلات بازار توزیع به سه بخش کلان، محلی و عدم اتحاد فعالان بخش خصوصی در بازار توزیع ادامه یافت.

در پایان مقرر گردید که فهارس بهای شرکت‌های توزیع در این کمیته مورد بازبینی قرار گیرند و به منظور ایجاد وحدت رویه در آن پیشنهاداتی به توانیر ارایه شود و حسب نیاز در این باره جلسه‌ای با دفتر نظام فنی سازمان برنامه برگزار شود. همچنین بر اهمیت نقش سندیکا در اعتلای اعضای فعال در بازار توزیع و جذب اعضای جدید در این رشته تاکید و فعال شدن کمیته پیمانکاران توزیع سندیکا خاطر نشان شد.

برگزاری دهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت برق ایران - مشهد

از مورخه بیست و ششم الی بیست و نهم شهریور ماه سال جاری، دهمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت برق ایران در محل دائمی نمایشگاه بین‌المللی مشهد برگزار می‌شود. در این نمایشگاه، مدیران ارشد صنعت برق و انرژی و مدیران شرکت‌های توزیع کشور به دعوت شرکت توزیع مشهد و همچنین هیات تجاری کشور هندوستان حضور داشتند. در این رویداد که شعبه خراسان هماهنگی اولیه برای مشارکت شرکت‌های عضو در یک فضای مستقل به عمل می‌آورد، اعضای سندیکا در صورت تمایل و ارایه تقاضای کتبی به سندیکای می‌توانند با تخفیف (ویژه اعضای سندیکا) در نمایشگاه شرکت کنند.

برگزاری مجمع عمومی شعبه خراسان

مجمع عمومی سالیانه با حضور حداکثری اعضا شعبه خراسان و نماینده اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی مشهد و

همچنین نماینده سندیکای صنعت برق ایران تشکیل و ضمن ارایه گزارش عملکرد سالیانه نسبت به فرآیند انتخاب بازرسان اقدام شد. در این راستا احمد رضا صفار به عنوان بازرسان اصلی و مهدی موسوی به عنوان بازرسان علی البدل انتخاب شدند. در حاشیه این مجمع رییس هیات مدیره سندیکای صنعت برق شعبه خراسان اظهار کرد: با توجه به شرایط موجود کشور و کاهش بهای نفت، صنعتگران خراسانی فعال در صنعت برق آمادگی دارند تا با حمایت دولت در زمینه صادرات خدمات فنی و مهندسی بیش از گذشته مشارکت کنند.

محسن شادمان در جلسه مجمع عمومی این سندیکا افزود: افزایش صادرات تجهیزات و کالاهای تولیدی در صنعت برق ایران می تواند اقتصاد کشور را متحول کند و ظرفیت های صادراتی خوبی به ویژه در کشورهای همسایه وجود دارد و در صورت حمایت دولت می توانیم در بازارهای بین المللی حضوری فعال تر داشته باشیم.

وی همچنین از انعقاد قرارداد همکاری با دانشگاه فردوسی مشهد خبر داد و گفت: براساس این قرارداد سندیکا در راستای ارتقای تعامل دانشگاه و صنعت از پایان نامه های کاربردی در صنعت برق حمایت می کند. شادمان با اشاره به انتخاب یکی از اعضای این سندیکا به عنوان کارآفرین نمونه گفت: این مسئله نشان دهنده ظرفیت صنعت برق برای اشتغال زایی در استان است.

رییس هیات مدیره سندیکای صنعت برق شعبه خراسان با اشاره به تشکیل کارگروه مشترک بین سندیکای برق استان و برق منطقه ای برای کاهش تلفات برق و استفاده از انرژی های نو خاطرنشان ساخت: هم اکنون یکی از دغدغه های مسئولان با توجه به افزایش مصرف برق، جلوگیری از خاموشی های احتمالی است. براین اساس یکی از راهکارهایی که می تواند باعث جلوگیری از خاموشی احتمالی شود، کاهش تلفات برق است. وی با بیان این مطلب افزود: در این راستا قرار است تا سندیکا با همکاری شرکت برق منطقه ای خراسان بسترهای لازم برای کاهش تلفات برق در استان را فراهم کند. در خاتمه سندیکای صنعت برق شعبه خراسان میزبان مدیران ارشد حوزه صنعت برق و مسئولان ارشد استانی در ضیافت مراسم افطار بود.

تجدید فرایند بازگشایی پاکت های مناقصه در شعبه خراسان

محسن شادمان رییس سندیکای صنعت برق شعبه خراسان در حاشیه جلسه کمیته پیمانکاران شعبه خراسان گفت: با توجه به این که رسالت سندیکا حفظ و دفاع از حقوق مشروع اعضای خود است از شرکت اطلس افروز شرق به دلیل پیگیری های مستمر در خصوص نحوه برگزاری مناقصه برق مسکن مهر سبزوار که به موجب آن رای به تجدید فرایند مناقصه داده شد تشکر می کنم. همچنین وی ابراز امیدواری کرد که رعایت قانون در همه زمینه ها سرلوحه کار تمامی ارگان های دولتی باشد.

حضور حداکثری اعضا در مجمع عمومی سالیانه شعبه خراسان

محسن شادمان رییس سندیکای صنعت برق خراسان ضمن تشکر از حضور حداکثری اعضا در مجمع عمومی ابراز امیدواری کرد با همکاری کلیه اعضای محترم و سندیکای صنعت برق ایران، این سندیکا بتواند در سال جاری نسبت به انجام ماموریت ها و رسالتی که به عهده دارد بیش از پیش به وظایف خود بپردازد همچنین وی افزود: فعالیت های مستمر دبیرخانه در جهت برگزاری خوب و موثر مجمع نقش بسزایی داشت و بویژه از زحمات آقایان رضا نمازی و محمد پات راد تشکر و قدردانی می شود.

جلسه مشترک سندیکای صنعت برق خراسان با دانشگاه فردوسی مشهد

سندیکای صنعت برق خراسان اقدام به برگزاری جلسه ای مشترک با اساتید و مسئولین دانشگاه فردوسی مشهد کرد. در ابتدای این نشست مهندس شادمان رییس هیات مدیره شعبه خراسان ضمن خوش آمدگویی به مهمانان، مطالبی در خصوص اهداف، ماموریت ها و فعالیت های سندیکا بیان کرد و در ادامه با اشاره در خصوص ایجاد ارتباط سیستماتیک بین بخش خصوصی و دانشگاه مواردی را مطرح ساخت. بر این اساس در جهت اجرایی شدن این ارتباطات مقرر شد تفاهم نامه ای بین سندیکای صنعت برق ایران - شعبه خراسان با دانشگاه فردوسی مشهد منعقد شود.

دیپکا

سپس دکتر رجی ریاست محترم دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی بیانات مسوسطی در رابطه با بحث آموزش، پژوهش، کار آفرینی، بازدیدهای علمی، برگزاری دوره های آموزشی مشترک بین دانشگاه و سندیکا، طرح موضوع های پایان نامه دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری مرتبط با بحث های روز حوزه صنعت برق و همچنین کمک هایی که دانشگاه می تواند در بحث انرژی های نو به صنعت برق کند مطرح و در ادامه اعلام کرد این دانشکده آماده هرگونه همکاری در خصوص برگزاری نمایشگاه تخصصی و همایش های مرتبط با حوزه صنعت برق در محل دانشکده است. همچنین تصریح شد در رابطه با دوره های کارآموزی، دانشجویان می توانند با هماهنگی سندیکا این دوره ها را در کارخانه ها و شرکت های مرتبط سپری کنند.

رجی با بیان این مطلب در ادامه افزود: خوشبختانه دانشگاه فردوسی مشهد از نظر سرعت و پیشرفت های علمی در بخش های مختلف جزو سه دانشگاه برتر کشور شناخته شده است و با وجود تعداد ۵۰۰۰ دانشجو در حال تحصیل در دانشکده مهندسی که چیزی در حدود یک چهارم کل دانشجویان این دانشگاه است، وی ابراز امیدواری کرد این همکاری می تواند نقطه عطفی در جهت پیوند دانشگاه با صنعت باشد.

پس از ایراد این سخنان دکتر رضایی مدیریت بخش ارتباط با صنعت دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی اعلام کرد: از هم اکنون بسترهای لازم جهت عملیاتی شدن مطالب مورد بحث فراهم می باشد و سندیکا می تواند از امکانات و ظرفیت های این دانشکده استفاده کند و این همکاری متقابل می تواند اثرات بسیار خوبی برای سندیکای صنعت برق، دانشگاه فردوسی و دانشجویان این حوزه داشته باشد.

همچنین وی اعلام آمادگی کرد: در جهت برقراری ارتباط نزدیک تر و مستمر دانشجویان با سندیکا در زمینه های موارد مطرح شده سندیکای صنعت برق خراسان می تواند از یک اتاق مستقل در محل دانشکده برخوردار شود.

اعلام رای هیات رسیدگی به شکایات قانون برگزاری مناقصات در استان خراسان رضوی

شرکت توزیع نیروی برق استان خراسان رضوی ملزم به تجدید فرایند بازگشایی پاکت های مناقصه با دعوت از مناقصه گران قبلی شد. براساس بند همداده ۴ اساسنامه قانون برگزاری مناقصات که اشعار می دارد تکرار تمام یا آن قسمت هایی از فرایند مناقصه که به تشخیص هیأت مغایر با قوانین و مقررات مربوطه بوده است. همچنین این رای قطعی و غیر قابل تجدید نظر بوده و مراتب اطلاع رسانی در پایگاه ملی مناقصات می بایست توسط دستگاه مناقصه گزار طبق قانون اساسنامه هیات انجام گیرد.

معرفی واحدهای نمونه در مراسم گرامیداشت روز ملی صنعت و معدن در استان خراسان

در این مراسم که در محل نمایشگاه بین المللی مشهد برگزار شد، ۵۴ واحد نمونه با اهدای لوح مورد تقدیر قرار گرفتند. از این بین موفقیت اعضای سندیکا که منتخب سازمان صنعت معدن و تجارت استان بودند به ترتیب شرکت صانع شرق به مدیر عاملی مهندس محسن شادمان و شرکت بهینه سازان طوس به مدیر عاملی مهندس علیرضا جلالی طلب به عنوان واحد های نمونه صنعتی استان و همچنین شرکت اطلس افروز شرق به مدیر عاملی مهندس احمد رضا صفار به عنوان واحد نمونه فنی و مهندسی استان در بین واحد های نمونه را شاهد بودیم. سندیکای صنعت برق خراسان این دستاورد را به مدیران محترم عامل و همچنین کارکنان محترم شرکت های مذکور تبریک عرض می کند.

اخبار شرکت‌های عضو

اولین نیروگاه اسلامی جهان ساخته می‌شود؛

آغاز رقابت ایران-آمریکا در عراق / جزئیات مشارکت برقی ایران-اردن

مهر / مدیرعامل گروه مپنا با اشاره به مشارکت با یک شرکت اردنی و امضای یکی از بزرگترین قراردادهای نیروگاه سازی در عراق از آغاز رقابت با زیمنس آلمان و جنرال الکتریک آمریکا در صنعت برق عراق خبر داد.

عباس علی آبادی امروز در نشست خبری با اشاره به توافق بزرگ برقی ایران و عراق، گفت: بر اساس قرارداد جدیدی که با دولت عراق امضا شده، قرار است ایران، ۱۲ توربین گازی، ۶ واحد توربین بخار و بویلرهای باز یافت حرارتی و سیستم کنترل را طراحی، ساخت و به طرف عراقی تحویل دهد.

مدیرعامل مپنا با اعلام اینکه در شرایط فعلی بازار برق و انرژی عراق یک بازار بزرگ برای اکثر کشورهای و شرکت‌های بزرگ صنعتی جهان به شمار می‌رود، تصریح کرد: در شرایط فعلی شرکت‌هایی همچون جنرال الکتریک آمریکا، زیمنس آلمان و اخیرا گروه مپنا وارد این بازار بزرگ برقی شده است.

این مقام مسئول با تاکید بر اینکه مپنا در مناقصه بزرگی برای نصب و نظارت تجهیزات یک نیروگاه بزرگ در جنوب عراق در بصره برنده شده است، اظهار داشت: در این طرح ساخت توربین‌ها و تجهیزات و نصب آن در نیروگاه روميله که نیروگاهی ۳ هزار مگاواتی بوده، به این گروه واگذار شده است.

معاون اسبق وزیر نیرو با بیان اینکه قرار است این پروژه مشترک برقی با مشارکت و همکاری یک شرکت اردنی در عراق اجرا شود، بیان کرد: از این رو، ساخت نیروگاه توسط شرکت اردنی و ساخت تجهیزات و توربین‌ها توسط ایران به ارزش تقریبی ۱۵۰ میلیون دلار انجام می‌شود.

وی با یادآوری اینکه ایران در اجرای این پروژه بزرگ برقی قصد دارد از آخرین تکنولوژی و فناوری‌های نوین جهان استفاده کند، تاکید کرد: ایران پیش از این در عراق نیروگاه الصدر و حیدریه پروژه‌های مشابهی را اجرا کرده و حتی موفق به ثبت یک رکورد جدید برقی در این کشور همسایه شده است.

علی آبادی با بیان اینکه در نیروگاه الصدر دو واحد توربین گازی به ظرفیت ۱۶۰ مگاوات نصب شده و در نیروگاه حیدریه یک توربین گاز به ظرفیت ۱۶۲ مگاوات وارد مدار شده که هم اکنون در حال بهره برداری است، تاکید کرد: تبدیل واحدهای گازی به سیکل ترکیبی این نیروگاه گازی در دستور کار مپنا قرار گرفته است.

مدیرعامل گروه مپنا با بیان اینکه براساس مفاد این قرارداد دولت عراق برای نخستین بار در تاریخ این کشور این قرارداد را تضمین کرده است، گفت: قطعا این قرارداد یکی از بزرگترین قراردادهای صادرات خدمات فنی و مهندسی ایران به شمار می‌رود.

وی با اعلام اینکه عراق قصد دارد به منظور جبران کمبود برق در این کشور ظرفیت ۸۵۰۰ مگاواتی فعلی تولید برق خود را به بیش از ۲۰ هزار مگاوات تا سال ۲۰۱۶ میلادی افزایش دهد، تصریح کرد: بر این اساس، قراردادهایی به منظور ساخت نیروگاه‌های جدید برقی با شرکت‌های بزرگ بین‌المللی امضا کرده است.

در این نشست «علی‌الشمارة» رئیس هیات مدیره شرکت اردنی عراقی «شامارا» با

بیان اینکه گروه مپنا ایران توان رقابت با شرکت‌هایی همچون زیمنس آلمان و جنرال الکتریک آمریکا دارد و می‌تواند همراه با شرکت‌های شماره این تجربه موفق را تکرار کند، تاکید کرد: براساس برنامه زمان بندی، اولین واحد نیروگاه روميله تا سال ۲۰۱۷ میلادی وارد مدار خواهد شد.

این مقام اردنی با یادآوری اینکه براساس این قرارداد برق تولیدی ۱۵ سال تا ۱۷ سال از سوی دولت عراق به صورت تضمینی خریداری خواهد شد و شرکت شامارا به عنوان سرمایه‌گذار و گروه مپنا به عنوان پیمانکار فعالیت خواهند کرد، اظهار داشت: مپنا ۱۰۰ درصد مسئولیت پروژه در تامین تجهیزات نیروگاهی، توربین گاز و بخار و بویلرها را برعهده خواهد داشت و کل کار مهندسی و عملیات نظارت بر عهده این گروه صنعتی است.

وی با اشاره به تامین امنیت محل و سایت ساخت نیروگاه در جنوب عراق، خاطر نشان کرد: از ابتدای مذاکرات بحث ناامنی در عراق بسیار مورد توجه قرار گرفت، بنابراین نیروگاه روميله در جنوب عراق و در استان بصره احداث می‌شود و ۶۰ کیلومتر با اهواز فاصله دارد.

دلیل عرضه‌های ممتد حقوقی در نماد "بترانس" مشخص شد

فارس / با وجود خروج شرکت ایران ترانسفو از فهرست تحریم‌ها اما عرضه‌های ممتد سهام از سوی حقوقی این شرکت امان سهامداران را بریده است. نماد معاملاتی شرکت ایران ترانسفو «بترانس» پس از بازگشت از مجمع عادی سالیانه و تقسیم سود نقدی ۳۵ تومانی به ازای هر سهم در حالی با عرضه‌های ممتد سهامدار عمده خود مواجه شده که اغلب سهامداران معتقدند سهامدار حقوقی این شرکت مانع رشد منطقی قیمت این سهم پس از توافق وین شده است.

براساس این گزارش شرکت سرمایه‌گذاری گروه توسعه ملی کمتر از ۲۹ میلیون سهم ایران ترانسفو را طی روزهای اخیر در بازار سهام عرضه کرده است.

در همین ارتباط یک کارشناس در گروه توسعه ملی با بیان اینکه سهامدار عمده ایران ترانسفو همواره به ارزندگی و ضریب نقد ششوندگی سهام در بازار توجه می‌کند، به خبرنگار فارس گفت: پس از بازگشایی نماد معاملاتی «بترانس» قیمت هر سهم این شرکت حدود ۲۰ درصد افزایش یافته و این در حالی است که نسبت قیمت بر درآمدی هر سهم در این نماد معاملاتی به کمتر از ۱۳ واحد رسیده است.

وی با بیان اینکه گروه توسعه ملی همسو با افزایش نقد ششوندگی و همچنین پاسخگویی به تقاضای خریداران در نماد ایران ترانسفو عرضه‌کننده سهام است، عنوان کرد: نسبت P/E این سهم در حال حاضر نمایانگر قیمت مدیریتی سهم در بازار است و می‌بایست برای معاملات خرد سهام تعدیل شود. این در حالی است که سازمان خصوصی سازی نیز برای عرضه بلوک ۲۸ درصدی ایران ترانسفو قیمت هر سهم را ۸۲۰ تومان اعلام کرده است. بنابراین قیمت خرده فروشی سهام ایران ترانسفو در بازار حول و حوش همین قیمت است.

به باور این کارشناس سهامداران باید بررسی کنند که آثار انتظاری از بابت توافق وین تا

اخبار شرکت‌های عضو

بزرگراه طبقاتی صدر از دیگر افتخارات شرکت سیم و کابل ابهر بوده است. همچنین عناوینی چون واحد نمونه صنعتی استانی، واحد نمونه کشوری، صادرکننده نمونه کشوری و واحد نمونه تحقیق و توسعه در طی سالیان متوالی، اجرای بزرگترین قراردادهای صادراتی صنعت کابل کشور با وزارت برق کشورهای عراق و سوریه و دارا بودن مجهزترین آزمایشگاه خاورمیانه در زمینه‌های مرتبط از دیگر افتخارات ثبت شده در کارنامه این شرکت تا به امروز است.

افتخار آفرینی شرکت باسط پژوه تهران در روبوکاپ ۲۰۱۵ چین

تیم رباتیک شرکت باسط پژوه در لیگ فوتبال ربات‌های انسان‌نمای سایز بزرگسال در مسابقات جهانی روبوکاپ ۲۰۱۵ چین حائز مقام دوم جهان شد. تیم رباتیک این شرکت عضو سندیکای صنعت برق ایران در پی کسب مقام اول و سوم جهانی لیگ فوتبال ربات‌های انسان‌نمای سایز کودک و نوجوان در سال ۲۰۱۴ برزیل، امسال نیز با به نمایش گذاشتن توانایی خود در لیگ سایز بزرگسال، در جایگاه دوم این مسابقات جهانی درخشید. گفتنی است این اولین بار است که یک تیم ایرانی در مسابقات

ربات‌های انسان‌نما سایز بزرگسال توانایی کسب رتبه‌ای جهانی را یافته است. این تیم همچنین در بخش Technical Challenges (چالش تکنیکی) موفق به کسب بالاترین امتیاز شد. ربات باسط تنها رباتی بود که موفق به پرش به مدت ۱۳۸.۰۰۹ ms شد و در مجموع ۱۷ امتیاز در این بخش از مسابقه کسب کرد. به استناد سایت شرکت باسط پژوه تهران، تیم THORwin از کشور آمریکا، تیم CIT Brains Adult از کشور ژاپن، تیم HuroEvolution AD از کشور تایوان، تیم Robot-Erectus Senior از کشور سنگاپور و تیم Tsinghuna Hephaestus از کشور چین دیگر شرکت‌کنندگان این دوره لیگ ربات فوتبال‌بست در سایز بزرگسال بودند. در این مسابقات تیم رباتیک باسط پژوه در بازیهای گروهی بیشترین امتیاز را کسب کرد. در مرحله نیمه‌نهایی، با پیروزی ۲-۰ در مقابل تیم CIT Brains Adult از کشور

چه حد می‌تواند سود برآوردی هر سهم "بترانس" را جابه‌جا کند. گروه توسعه ملی هم اینک به دنبال انجام فعالیت‌های اقتصادی است و افزایش قیمت سهام به نفع "ویانک" و "توسم" نیز هست. وی با بیان اینکه گروه توسعه ملی به دنبال تخریب قیمت سهام "بترانس" نیست، افزود: مجموعه سرمایه‌گذاری گروه توسعه ملی همواره از نشستن در صف‌های خرید و فروش سهام پرهیز کرده و دنباله‌روی دارایی‌های مالی برخوردار از معاملات هیجانی و سفته‌بازانه نیست.

به گزارش فارس اظهارات این کارشناس در حالی است که همزمان با اعلام جمع‌بندی توافق وین در تیرماه جاری نام بسیاری از شرکت‌ها از فهرست تحریم‌های غرب خارج شده است.

شورای اتحادیه اروپا در آذرماه ۱۳۹۲ تحریم شرکت ایران ترانسفو را لغو کرده بود. به گزارش فارس خالص ارزش‌داری‌های هر سهم "ویانک" تا به امروز در حدود ۶۳۰ تومان برآورد می‌شود. همچنین خالص ارزش‌داری‌های هر سهم "توسم" به عنوان اصلی‌ترین شرکت سرمایه‌گذاری "ویانک" مبلغ ۲۱۰ تومان محاسبه شده است.

سیم و کابل ابهر واحد نمونه صنعتی و کارفرمای نمونه استان زنجان شناخته شد

شرکت سیم و کابل ابهر توسط ستاد بزرگداشت روز ملی صنعت و معدن استان زنجان به عنوان واحد نمونه صنعتی این استان در سال ۹۴ انتخاب شد و مدیرعامل این شرکت از سوی سازمان تامین اجتماعی به عنوان کارفرمای نمونه این استان مورد تجلیل قرار گرفت.

بر همین اساس طی پنجمین همایش تکریم کارفرمای نمونه سال ۹۴ علیرضا کلاهی مدیرعامل شرکت سیم و کابل ابهر به پاس خدمات و تدابیر ارزشمند در هدایت و پشتیبانی از مجموعه تحت مدیریت خود شایسته تقدیر شناخته شد.

گفتنی است این شرکت نام آور که در حال حاضر بزرگترین و عمده‌ترین تامین‌کننده کابل‌های ویژه جهت صنایع هیدروکاربن‌های ایران (صنایع گاز و نفت) به شمار می‌رود، تنها شرکت منحصر به فرد ایرانی است که در پروژه توسعه منطقه نفت و گاز پارس جنوبی قادر به تامین مطلوب احتیاجات عمده فازهای ۱ و ۲ و ۳ و همچنین فازهای ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ از این پروژه عظیم ملی و بین‌المللی بوده است. علاوه بر این تولید بیش از ۱۵۰ کیلومتر کابل ۲۳۰ کیلوولت برای شرکت‌های برق منطقه‌ای شهرهای بزرگ کشور و از جمله تامین کابل ۲۳۰ کیلوولت در پروژه

سندیکای صنعت برق خراسان با توجه به عملکرد این شرکت در سال ۹۳ به پاس حسن تدبیر و تلاش مجدانه صورت گرفته در جهت حفظ اشتغال، ارتقای تولید و دستیابی به اهداف ارزشمند صنعت برق برای نیل به اقتصاد مقاومتی مورد تقدیر قرار گرفت.

گفتنی است شرکت فناوران صانع شرق از مجموعه شرکت های مهام شرق است که از قریب به ۸ سال پیش تاکنون در حوزه تولید انواع

تابلوهای ۷، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۳۰ کیلوولت و ساخت پست های برق مدولار، موبیل، متعارف و کمپکت بر اساس معتبرترین استانداردهای جهانی فعالیت داشته است. همچنین تجربه انجام طرح های خاص از جمله ساخت اولین پست سیار ۲۳۰ کیلوولت GIS در سطح خاور میانه و اولین پست مدولار- سیار ۲۳۰ کیلوولت، AIS تولید و صادرات پست های سیار به کشورهای همسایه در کارنامه افتخارات این شرکت قرار دارد.

اصلاحیه

در شماره ۹۵ نشریه ستبران خبری با عنوان «توسعه همکاری ها با سندیکا، گامی به سوی قدرتمندتر شدن بخش خصوصی» به چاپ رسید که مربوط به بازدید دبیر و تعدادی از پرسنل سندیکای صنعت برق ایران از شرکت فاران بود. متأسفانه در این خبر یکی از عکس های چاپ شده دچار مشکل بود که بدینوسیله ضمن عرض پوزش از مشکل پیش آمده، عکس صحیح مربوط به این بازدید دوباره به چاپ می رسد.

ژاپن به مرحله نهایی صعود کرد که در این مرحله تیم باسط پژوه در مقابل توروین آمریکا با نتیجه ۴-۵ به نفع توروین به مقام دوم جهانی دست یافت. شرکت باسط پژوه در مجموع در طی این دوره از مسابقات جهانی روبوکاپ برزیل تعداد ۷ بازی انجام داد که به ۵ بازی برد، یک بازی مساوی و یک بازی باخت انجامید.

شایان ذکر است شرکت باسط پژوه تهران هم اکنون با بیش از ۱۷ سال تجربه در طراحی و ساخت سیستم های اندازه گیری و مدیریت انرژی، سیستم های مانیتورینگ و اتوماسیون پستهای انتقال و توزیع از اعضای برجسته سندیکای صنعت برق کشور است.

انتخاب اطلس افروز شرق به عنوان واحد نمونه فنی و مهندسی استان خراسان

شرکت اطلس افروز شرق توسط ستاد بزرگداشت روز ملی صنعت و معدن استان خراسان رضوی به عنوان واحد نمونه فنی و مهندسی این استان در سال ۹۴ انتخاب شد.

بر همین اساس مهندس احمد رضا صفار طبسی، مدیر عامل شرکت اطلس افروز شرق به پاس تلاش مجدانه در جهت پیشرفت توسعه پایدار از سوی ستاد بزرگداشت روز ملی صنعت و معدن خراسان مورد تقدیر قرار گرفت.

گفتنی است این شرکت عضو سندیکای صنعت برق خراسان در بازه ده ساله فعالیت خود که با شبکه های فشار متوسط آغاز شد و هم اکنون در سطح خطوط فوق توزیع برق گسترش یافته است، بارها شایسته تقدیر از سوی شرکت برق منطقه ای خراسان قرار گرفته است.

شرکت اطلس افروز شرق تاکنون افتخار اجرای خطوط ۱۳۲ کیلوولت چهار مداره دو باندل و کابل کشی ۱۳۲ کیلوولت با کابل مقطع ۱۲۰۰ در در سطح خراسان داشته است. همچنین گواهینامه ثبت اختراع دستگاه کشنده کابل، عضویت در انجمن مدیریت پروژه ایران و عضویت در انجمن مهندسی ارزش ایران نیز از دیگر موارد مطرح در کارنامه این شرکت است.

صانع شرق واحد نمونه صنعتی استان خراسان شد

شرکت فناوران صانع شرق توسط ستاد بزرگداشت روز ملی صنعت و معدن استان خراسان رضوی به عنوان واحد نمونه صنعتی این استان در سال ۹۴ انتخاب شد. بر همین اساس مهندس محسن شادمان، مدیر عامل شرکت صانع شرق و رییس

خیر مقدم به اعضای جدید

به گزارش کمیته عضویت سندیکای صنعت برق ایران، در ماه گذشته ۵ شرکت جدید به عضویت این سندیکا پیوسته‌اند. بر پایه این گزارش، اعضای جدید به شرح زیر معرفی می‌شوند:

۱. شرکت لنان ماد صنعت و تجارت

به مدیریت: جناب آقای مراد ستاری
زمینه فعالیت: تولید انواع محصولات برق صنعتی ولتاژ پایین و منابع روشنایی
تلفن: ۸۸۶۵۵۷۶۵-۹ / شماره: ۸۸۶۵۳۳۵۲

۲. شرکت مهندسی پردیسان رایانه سیستم

به مدیریت: جناب آقای مجید همتی بروجنی
زمینه فعالیت: تحقیق و مشاوره در زمینه‌های مهندسی کامپیوتر، الکترونیک و سیستم‌های پردازش سیگنال‌های صوتی و طراحی و اجرای پروژه‌های برق، اتوماسیون، ابزار دقیق، مانیتورینگ و سخت افزار
تلفن: ۰۳۱-۳۳۳۷۷۷۰۰ / شماره: ۰۳۱-۳۳۳۷۷۶۰۰

۳. شرکت مهندسی نامدار صنعت آذر آسا

به مدیریت: جناب آقای محمدرضا شریعتی
زمینه فعالیت: خرید، فروش، تهیه و توزیع انواع تجهیزات الکتریکی و انجام خدمات مهندسی و مشاوره در صنعت برق

تلفن: ۷۷۳۹۴۷۷۳ / شماره: ۷۷۳۹۴۷۵۰

۴. شرکت دانش انرژی سریر

به مدیریت: جناب آقای احسان زمانی نژاد
زمینه فعالیت: تأمین تجهیزات
تلفن: ۸۸۰۰۳۴۲۸ / شماره: ۸۸۰۰۸۰۳۵-۴۱

۵. شرکت تابش هدایت مولد گستر

به مدیریت: جناب آقای علیرضا روستائی مهدیخانی
زمینه فعالیت: نصب و راه اندازی نیروگاه فتوولتائیک
تلفن: ۰۲۶-۳۳۵۰۹۱۲۷ / شماره: ۰۲۶-۳۳۵۰۹۱۲۷

سندیکای صنعت برق ایران،
مقدم اعضای جدید را گرامی می‌دارد.

تبریک

شرکت محترم سیم و کابل ابهر

سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شرکت سیم و کابل ابهر را به عنوان واحد نمونه صنعتی سال ۹۴ استان زنجان توسط ستاد بزرگداشت روز ملی صنعت و معدن این استان و کسب عنوان کارفرمای نمونه استان زنجان در سال ۹۴ از سوی سازمان تأمین اجتماعی خدمت جناب آقای مهندس علیرضا کلاهی، مدیر عامل محترم آن واحد صنعتی و کارکنان آن شرکت محترم تبریک عرض می‌نماید.
روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران

شرکت محترم باسط پژوه

سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله افتخار آفرینی شرکت باسط پژوه تهران در مسابقات جهانی رویوکاپ ۲۰۱۵ چین و کسب مقام دوم تیم ریباتیک این شرکت را در لیگ فوتبال ربات‌های انسان‌نمای سایز بزرگسال خدمت مدیریت و اعضای تیم و دیگر کارکنان آن شرکت محترم تبریک عرض می‌نماید.
روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران

شرکت محترم اطلس افروز شرق

سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شرکت اطلس افروز شرق را به عنوان واحد نمونه فنی و مهندسی استان خراسان رضوی در سال ۹۴ از سوی ستاد بزرگداشت روز ملی صنعت و معدن آن استان خدمت جناب آقای مهندس احمد رضا صفار طبسی، مدیر عامل محترم آن واحد صنعتی و کارکنان آن شرکت محترم تبریک عرض می‌نماید.
روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران

شرکت محترم صانع شرق

سندیکای صنعت برق ایران بدینوسیله انتخاب شرکت فناوران صانع شرق را به عنوان واحد نمونه صنعتی استان خراسان رضوی در سال ۹۴ توسط ستاد بزرگداشت روز ملی صنعت و معدن آن استان خدمت جناب آقای مهندس محسن شادمان، مدیر عامل محترم آن واحد تولیدی و کارکنان آن شرکت محترم تبریک عرض می‌نماید.
روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران

تسلیت

جناب آقای دکتر سعید احمدی

مدیر عامل محترم شرکت ژیتال و رییس محترم کمیته سازندگان تجهیزات برقی

باکمال تأثر و تأسف مصیبت وارده را خدمت جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض نموده، برای آن مرحوم علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.
روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران

جناب آقای مهندس علی اوسطی آشتیانی

مدیر عامل محترم شرکت آشتیان تابلو

بدینوسیله باکمال تأسف و تأثر ضایعه درگذشت برادر بزرگوارتان را خدمت حضرت تعالی و خانواده محترم تسلیت عرض نموده و برای آن مرحوم علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت می‌نمایم.
روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران

اخبار صنعت برق

آبان ماه؛ موعد برگزاری سی امین کنفرانس بین المللی برق

روابط عمومی سندیکای صنعت برق / سی امین کنفرانس بین المللی برق از پنجم لغایت هفتم آبان ماه سال جاری در محل پژوهشگاه نیرو برگزار می شود. برای این کنفرانس که برگزارکننده اصلی آن، شرکت مادر تخصصی توانیر و مجری آن پژوهشگاه نیرو است، ۲۰ محور اصلی در نظر گرفته شده و برای هر محور، کمیته علمی - تخصصی متشکل از استادان دانشگاه ها و متخصصین ارشد صنعت برق تشکیل شده است. انتقال انرژی الکتریکی، انرژی های تجدیدپذیر، بازار برق، برنامه ریزی و مطالعات سیستم و شبکه، بهره‌وری و مدیریت انرژی، پست‌های فشار قوی، ترانسفورماتورهای قدرت و توزیع، فناوری اطلاعات، توزیع انرژی الکتریکی، تولید انرژی الکتریکی، دیسپاچینگ و مخابرات، شبکه‌های هوشمند برق، شیمی و مواد، کنترل و حفاظت، کنترل و ابزار دقیق و اتوماسیون، کیفیت برق، ماشین‌های الکتریکی، محیط زیست؛ ایمنی و بهداشت، مدیریت و مطالعات اقتصادی و اجتماعی محورهای این کنفرانس هستند. امسال هم طبق روال سال‌های گذشته و با هدف نزدیک کردن دو بخش صنعت و دانشگاه، هم‌زمان با برگزاری کنفرانس بین‌المللی برق، نمایشگاه جانبی از آخرین دستاوردهای علمی و فناوری شرکت‌های فعال صنعت برق برگزار خواهد شد که علاقمندان می‌توانند جهت ثبت‌نام و شرکت در این نمایشگاه از طریق دبیرخانه این کنفرانس اقدام کنند. گفتنی است مهلت ارسال مقالات برای شرکت در این کنفرانس تا پایان مرداد ماه است و کارت ورود به کنفرانس در روزهای سوم و چهارم آبان ماه توزیع خواهد شد.

پرداختن به زیرساخت‌ها؛ منطقی‌ترین کار در شرایط رکود

برق‌آب / رئیس هیات مدیره سندیکای برق مهندس

کلاهی صمدی: در حال حاضر مشکلات اقتصادی در حوزه برق جدی است و در همه جای دنیا دولت‌ها، راه حل برون رفت از وضعیت رکود را با شروع پروژه‌های جدید عمرانی - زیربنایی تعریف می‌کنند.

وی می‌افزاید: دولت تدبیر و امید با مورد توجه قرار دادن کاهش تلفات برق در کشور، سیاست درستی را اتخاذ کرده و منطقی‌ترین کاری که باید در شرایط رکود انجام دهد را آغاز کرده، که همان ساخت زیرساخت‌هاست و این اولین قدم راه را برای رشد اقتصادی بعدی فراهم می‌کند و در شرایط رکود نیز کار مولد برای شرکت‌ها به وجود آورده.

کلاهی ادامه داد: دولت هم اکنون ۴ هزار میلیارد تومان بودجه برای پروژه کاهش تلفات برق در نظر گرفته و پروژه‌هایی را تعریف کرده است که فضای اشتغال برای شرکت‌های فعال در صنعت برق را به وجود آورده است.

در ادامه رئیس سندیکا گفت: بدهی‌های گسترده که دولت قبل به دولت جدید رسید که خود یک چالش بزرگ بوده و هست، از سوی دیگر هم که تحریم‌ها ادامه دارد، مساله بعدی بحث کاهش شدید و ناگهانی قیمت نفت است. همه این مسائل به رکود شدید دامن زده و کل پروژه‌های عمرانی کشور دچار رکود شده‌اند. در این شرایط پروژه‌های صنعت برق هم با مشکل رو به رو شده است.

کلاهی خاطر نشان می‌کند که: پروژه‌های صنعتی در کشور با یک سوم ظرفیت خود کار می‌کنند و این را می‌توان از مصرف برق صنعتی در کشور متوجه شد. یکی از دلایلی که ما با وجود مشکلات موجود وزارت نیرو به خاموشی نخروده ایم، کاهش تقاضا و مصرف برق صنعتی است که حدود یک سوم شده یعنی مراکز صنعتی کشور به صورت میانگین با کمتر از ۴۰ درصد ظرفیت خود کار می‌کنند و همین موضوع باعث شد برق اضافه در شبکه توزیع وجود داشته باشد و با مشکل خاموشی رو به رو نشویم.

علیرضا کلاهی می‌گوید: رکود حاکم بر صنعت بر جامعه برق نیز حاکم است. اصلی‌ترین بازار کار شرکت‌های صنعت برق وزارت نیرو و پروژه‌های زیرمجموعه وزارت نیرو، حوزه بعدی کار ما در صنعت نفت و گاز و پتروشیمی است که حدوداً ۱۰ تا ۱۵ درصد کار آن‌ها کالا و خدمات برق است مانند ترانس، تابلو، کابل، خدمات سیستم‌های کنترل ابزار دقیق و... علاوه بر این در پروژه‌های عمرانی هم تقریباً همین درصد به صورت مستقیم با برق ارتباط دارد برای مثال در

پروژه‌های سیمان، پروژه‌های معدنی، مترو در راه آهن، کارخانه‌های بزرگ، و... حضور جامعه برق را شاهد هستیم. به دلایل گفته شده قبلی فعالیت در حوزه برق نیز با کاهش یافته است و در نتیجه رکود صنعت برق به دلیل کاهش ظرفیت تولید در صنایع رخ داده است. خوشبختانه صنایع کشور طی ماه‌های گذشته به سمت خروج از رکود حرکت کرده‌اند ولی همچنان برخی صنایع کلیدی مانند صنعت برق با بحران‌هایی مواجه‌اند.

پایان خاموشی‌ها در گرو واقعی شدن قیمت برق

ایلنا / عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران با تاکید بر لزوم واقعی شدن قیمت برق و ترغیب به سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این صنعت، گفت: دولت در حالت برزخ بسر می‌برد زیرا برق از تولیدکنندگان داخلی می‌خرد اما نمی‌تواند پولشان را پرداخت کند.

محمد پارسا، عضو هیات مدیره سندیکای برق در خصوص اقدامات لازم جهت جلوگیری از احتمال قطعی و خاموشی هر ساله برق در فصل تابستان گفت: برای اینکه در اقتصاد صنعت برق و انرژی وضعیت مطلوبی داشته باشیم باید در اقتصاد کلان کشور وضعیت خوب باشد و اشتباه نکنیم برنامه ریزی‌های علمی برای اقتصاد کلان کشور داشته باشیم.

وی تصریح کرد: اقتصاد کلان به این معناست که تورم و رشد نقدینگی کاهش یابد، تولید داخلی بتواند با تولید خارجی رقابت کند، نرخ بهره پایین باشد و رونق و شکوفایی اقتصادی داشته باشیم.

پارسا اظهار داشت: وقتی وارد اقتصاد برق می‌شویم برنامه دولت برای واقعی کردن قیمت برق، آب و حامل‌های انرژی ثابت نماند زیرا برنامه این بود که اقتصاد انرژی و قیمت‌ها به سمت واقعی شدن برود لذا اگر اقتصاد برق رعایت نشود و قیمت‌ها واقعی شود سرمایه‌گذاری‌های زیادی در تولید، خطوط انتقال، شبکه توزیع صورت می‌گیرد زیرا پول برق از مردم گرفته می‌شود و قرار نیست ۱۰ درصد یا ۱۵ درصد را به مردم بدهند و ۸۵ درصد را دولت بعنوان یارانه بدهد. وی در ادامه با اشاره به اینکه دولت طی ده سال گذشته همواره به بخش خصوصی بدهکار بوده است، گفت: در

اخبار صنعت برق

ممکن است رخ دهد، بیان می‌کند: وقتی به دلیل تحریم‌ها امکان تست و بازرسی وجود نداشته باشد، طرف مقابل، تجارت فعال و قانونی انجام نمی‌دهد. در نتیجه هر جنس بنجلی را می‌تواند به خریدار تحویل دهد. وی در پاسخ به این پرسش که کلیدهای بی‌کیفیت از کدام کشور وارد ایران شده، می‌گوید: براساس بررسی‌های انجام شده، این کلیدها از چین وارد ایران شده‌است.

کلیدهای بی‌کیفیت را معدوم کنید

کلهفی قانع اضافه می‌کند: متأسفانه از ایسن کلیدها در جاهای حساسی مثل شبکه برق تهران و شهرهای مختلف کشور استفاده شده و شرکت توانیر برق تهران با کمک انجمن صنفی تولیدکنندگان تابلوی برق با جدیت دنبال حل مشکل هستند. وی در پاسخ به این پرسش که آیا امکان تست کیفیت کلیدهای وارد شده وجود دارد، عنوان می‌کند: امکان انجام برخی تست‌ها در داخل کشور وجود ندارد. با توجه به اینکه برخی از کلیدها در مدار بوده و در حال سرویس دهی هستند، به راحتی نمی‌توانیم آنها را وارد سیستم تست کنیم.

رییس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان تابلوی برق ادامه می‌دهد: البته با توجه به مستندات و شناختی که کارشناسان ما دارند، بررسی‌های لازم انجام شده و به این نتیجه رسیدیم که به دلیل نامرغوب بودن کیفیت کلیدها، صدماتی به شبکه برق کشور وارد شده‌است. وی اظهار امیدواری می‌کند: به‌زودی با جمع‌آوری کلیدها از بازار یا ممانعت از ثبت سفارش آن، از شر این کلیدها خلاص شویم.

البته کلهفی قانع تأکید می‌کند: باید کلیدها پس از جمع‌آوری از بازار، امحا شوند. زیرا این کلیدها نمی‌توانند در سیستم فعال باشند. مشخص نبودن رفتار کلیدها در شبکه ممکن است خطرات جانی برای پرسنل برق منطقه‌ای ایجاد کند. وی اضافه می‌کند: در شرایط کنونی کنترل شرایط برای ما بسیار راحت است. زیرا وضعیت قراردادها مشخص است و شرکت‌های استفاده‌کننده از کلیدها نیز شناسایی شده‌اند. بنابراین می‌توانیم به شرکت واردکننده بگوییم که کالاهای بی‌کیفیت را با انواع باکیفیت جایگزین کند. اما اگر کلیدها معدوم نشود، ممکن است در بازار به شکل دیگری توزیع شود که بسیار خطرناک خواهد بود.

تابلوسازان، جبران‌کننده خسارات کلیدهای چینی
سیدمحمد علی رضوی، دبیر انجمن صنفی تولیدکنندگان تابلوی برق هم در گفت‌وگو با «فرصت امروز» کلیدهای

ای وجود ندارد که عدم پرداخت‌ها را جبران کند یعنی اگر دولت پول نداد بیمه پرداخت کند و یا خسارت دیرکرد را مجلس مصوب نکرده لذا این مجموع شرایط قطعی برق را منجر می‌شود.

کلید چینی بلای جان صنعت برق

فرصت امروز / چین و کالاهای بی‌کیفیت آن بار دیگر برای صنعت برق ایران مشکل ایجاد کرده‌است. این بار کلیدهای بی‌کیفیت چینی که با ظاهری مناسب و با ...

چین و کالاهای بی‌کیفیت آن بار دیگر برای صنعت برق ایران مشکل ایجاد کرده‌است. این بار کلیدهای بی‌کیفیت چینی که با ظاهری مناسب و با برندهای معتبر به بازار ایران راه یافته‌اند، روی تابلوهای برق نصب می‌شود و در شرکت‌های توزیع برق و کارخانه‌های صنعتی حادثه می‌آفریند. به گفته رییس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان تابلوی برق، شرکت توانیر با کمک بخش خصوصی در تلاش است که این کلیدها را از بازار جمع‌آوری کند.

سیدعلی کلهفی قانع، رییس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان تابلوی برق در گفت‌وگو با روزنامه فرصت امروز از ورود انبوه کلیدهای بی‌کیفیت برق به صورت قاچاق به کشور خبر داده و می‌گوید: از آنجا که این کلیدها کیفیت نداشته و رفتار آنها پس از نصب روی تابلوی برق مشخص نیست، ضررهای هنگفتی به سرمایه‌های داخلی وارد می‌کنند. وی اضافه می‌کند: بیشتر آتش‌سوزی‌ها در شبکه برق کشور به دلیل اتصالات و تجهیزات الکتریکی غیراستاندارد است. این حوادث ناشی از استفاده از کلیدهایی است که بدون تست‌های لازم در بازار عرضه می‌شوند.

کلهفی قانع دلیل ورود این کلیدهای بی‌کیفیت به بازار را عدم وجود شفافیت در ارتباطات ایران با جهان و تشدید تحریم‌ها در سال‌های اخیر اعلام می‌کند. وی می‌گوید: در شرایطی که به دلیل تحریم‌ها، برندهای مطرحی نظیر زیمنس، اشنایدر و غیره با ایران معامله نمی‌کنند و نمی‌توانیم از آنها کلیدهای مرغوب خریداری کنیم، طبیعتاً افراد بدون شناسنامه وارد عرصه می‌شوند.

رییس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان تابلوی برق با تأکید بر اینکه در شرایط آب‌گل آلود هر اتفاقی

حال حاضر دولت در حالت برزخ بسر می‌برد زیرا برق از تولیدکنندگان داخلی می‌خرد اما نمی‌تواند پولشان را پرداخت کند و یا اجرای پروژه می‌کند در نیمه راه متوقف می‌شود چون نمی‌تواند پولشان را پرداخت کند.

عضو هیات‌مدیره سندیکای برق ادامه داد: دولت از یک طرف اقتصاد را خصوصی‌سازی می‌کند تا سرمایه‌گذاری‌ها به سمت بخش خصوصی برود و از طرف دیگر زیرساخت‌های واقعی کردن قیمت آب برق بنزین آماده نکرده‌است لذا تا زمانی که قیمت واقعی نشود ما دچار مشکلات خواهیم بود.

وی خاطر نشان کرد: در حال حاضر دولت در آمد چندانی برای پرداخت یارانه‌ها ندارد لذا و مجبور است ارز بفرشد و یا اسکناس چاپ کند که نهایتاً تورم و حشمتناک در جامعه ایجاد می‌شود.

پارسا تأکید کرد: وقتی دولت در آمد واقعی و از مسیر درست مالیات عملکرد و ارزش افزوده ندارد و یا بنگاه‌های دولتی مثل شرکت گاز یا توانیر در آمد واقعی از محل فروش آب برق گاز و گازوئیل ندارند مشکلات کماکان ادامه دارد.

وی تصریح کرد: در حال حاضر دولت به اندازه بودجه کل مملکت یارانه می‌دهد در صورتی که اگر قیمت‌ها واقعی بود ۳۰ درصد از بابت قیمت واقعی حامل‌ها و ۷۰ هزار میلیارد تومان دیگر نیز از طریق مالیات عملکرد و ارزش افزوده می‌توانست در آمدهای خود را افزایش دهد به این ترتیب با بالا رفتن در آمد مالیاتی مشکلاتی که برای مردم بر اثر واقعی شدن قیمت‌ها پیش می‌آید شامل بیمه بیکاری، سلامت و کمک به ۹ میلیون نفری که زیر خط فقر هستند؛ پوشش داده می‌شد.

وی در خصوص تأثیر رفع تلفات و صرفه جویی در مصرف در کاهش خاموشی‌ها نیز اظهار داشت: ما ۱۰ هزار مگاوات از محل تلفات برق و ۱۰ هزار مگاوات از محل کاهش مصرف می‌توانیم برق ذخیره داشته باشیم که اگر ۵ هزار مگاوات صرف داخل می‌شود و ۱۵ هزار مگاوات نیز می‌تواند صادر شود.

عضو هیات‌مدیره سندیکای برق یادآور شد: حتی اگر سرمایه‌گذاری‌های جدید نکنیم با کاهش تلفات و صرفه جویی شانس صادرات ۵ هزار مگاواتی را داریم و در صورتی که نیاز به سرمایه‌گذاری و احداث نیروگاه جدید نیز باشد باید طی برنامه‌های ۵ تا ۱۰ ساله بخش خصوصی را وارد میدان کنیم.

وی تأکید کرد: سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ایران مشکلاتی دارد که در صورتی که رفع نشود مشکلات قطعی برق پابرجاست که از جمله این مشکلات اینکه بیمه

اخبار صنعت برق

بی کیفیت را متعلق به چین می داند اما بر این باور است که این کشور محصولات با کیفیت هم تولید می کند، اما برخی تجار ایرانی به دنبال خرید جنس ارزان هستند. وی در پاسخ به اینکه آیا سازمان استاندارد به وضعیت ورود کالاها بی کیفیت به کشور نظارت ندارد، می گوید: قطعاً این سازمان نظارت های لازم را دارد. اما معلوم نیست از کجا و چگونه این کلیدها به بازار ایران راه یافته است.

به گفته رضوی بسیاری از کلیدهای بی کیفیت وارداتی، دارای برندهای معتبر بوده و به اسم جنس اصل به متقاضیان فروخته شده است. حتی خریداران، پول جنس اصل را به فروشنده پرداخت کرده اند اما در نهایت کالای تقلبی تحویل گرفته اند. وی با اشاره به اینکه کالای مشابه کلیدهای وارداتی، در داخل کشور تولید نمی شوند یا به صورت محدود تولید می شوند، بیان می کند: هنوز هم تامین کننده هایی وجود دارند که کلیدهای با کیفیت را به بازار ایران وارد می کنند. اما کلیدهای تقلبی به وسیله برخی از تجار به کشور وارد شده است. دبیر انجمن صنفی تولیدکنندگان تابلوهای برق در پاسخ به این پرسش که آیا برآوردی از خسارات وارده به شبکه توزیع به دلیل استفاده از کلیدهای بی کیفیت وجود دارد، عنوان می کند: برآورد دقیقی نداریم زیرا این بحث تازه باز شده است. اما تابلو سازهایی که ندانسته جنس غیراصل می خرند، پس از بروز حادثه ناگزیر به پرداخت خسارات هستند.

وی می گوید: واردکنندگان این کلیدهای بی کیفیت، یک سوم بهایی که برای این کلیدها در بازار داخل تعیین شده، پول پرداخت کرده و کالای تقلبی را وارد بازار کشور می کنند. این کلیدها در ساختار تابلوهای برق به کار گرفته می شود و از آنجا که تابلوهای برق گارانتی دارند، تمام هزینه های ناشی از حوادث به عهده تولیدکنندگان تابلوهای برق خواهد بود.

صنعت برق با ورود بخش خصوصی با نظارت دقیق تری کار خواهد کرد

ایرنا/ مدیرعامل سازمان انرژی های نو ایران، با بیان اینکه در گذشته تنها وزارت نیرو و شرکت توانیر در تامین انرژی کشور دخیل بودند، گفت: امروزه با ورود

بخش خصوصی در صنعت برق، ابزار کنترلی نیز دقیق تر شده و این صنعت با نظارت دقیق تری به کار خود ادامه خواهد داد.

سیدمحمد صادق زاده روز چهارشنبه در سی و ششمین گردهمایی فصلی کمیته ملی انرژی جمهوری اسلامی با رویکرد بررسی نقش و جایگاه استانداردهای انرژی در سالن شهید مطهری سازمان بهره وری انرژی ایران (سایا)، افزود: استانداردها ابزار اعمال حاکمیت و حفظ منافع ملی به شمار می روند و نقش دولت ها ایجاد حداکثر منافع برای هر دو طرف است.

وی اظهار داشت: نباید تصور شود ابزار استاندارد موقتی و برای کوتاه مدت است بلکه باید به سمتی پیش برویم که استفاده از لوازم استاندارد در زندگی برایمان یک ضرورت محسوب شود.

مدیرعامل سازمان انرژی های نو ایران، اظهار داشت: حتی اگر قیمت ها نیز واقعی، پارانها حذف و مالیات ها اصلاح شود، باز هم استاندارد نقش خود را حفظ خواهد کرد.

وی با بیان اینکه در گذشته وزارت نیرو و شرکت توانیر در تامین انرژی کشور دخیل بودند، گفت: امروزه با ورود بخش خصوصی در صنعت برق و گسترش آن، ابزار کنترل ما نیز دقیق تر شده و باعث خواهد شد صنعت برق کشور با نظارت دقیق تری به کار خود ادامه دهد.

صادق زاده با اشاره به اینکه، دامنه ورود انرژی های تجدیدپذیر در وزارت نیرو بسیار متفاوت از نیروگاه های فسیلی است، گفت: وزارت نیرو مصمم است تا از انرژی های تجدیدپذیر بخصوص انرژی های خورشیدی و بادی بیشتر استفاده ببرد.

وی با تأکید بر اینکه، نیروگاه های تجدیدپذیر بایستی به مرور وظیفه تامین برق منازل، مزارع، مدارس و سایر نقاط را برعهده بگیرند، افزود: استفاده از لوازم و کابل های استاندارد که سلامت انسان ها را به خطر نیندازد از وظایف اصلی ما خواهد بود.

وی با عنوان کردن این مطلب که رویکرد به سمت انرژی های تجدیدپذیر بجز تامین برق مورد نیاز صرفه اقتصادی و زیست محیطی را نیز به دنبال دارد، افزود: با توجه به اینکه بیشتر از ۳ تا ۴ تونل باد اساسی در کشور وجود ندارد و منطقه خواف نیز دارای ضریب تولید بالایی است، علاقمندانی از بخش خصوصی زمین مورد نیاز را دریافت کرده اند و آماده نصب توربین هستند.

صادق زاده افزود: در گذشته در آلمان ۴۰ هزار مگاوات

انرژی برق از طریق پنل های خورشیدی که بر روی پشت بام منازل نصب و تامین می شد.

وی با اشاره به اهمیت وجود استاندارد در حوزه تولید برق انرژی های تجدیدپذیر، گفت: سازمان انرژی های نو ایران (سانا) آمادگی دارد از همان ابتدای کار استانداردها را تعیین و اجرا کند.

صادق زاده با بیان اینکه ما در تدوین استاندارد مشکل نداریم، خاطر نشان کرد: در حوزه مصرف و تجهیزات یک مورد را نمی توان یافت که جزو استانداردهای جهانی باشد و ما آن استاندارد را نداشته باشیم.

مدیرعامل سانا تصریح کرد: استاندارد کولرهای آبی برای نخستین بار در ایران تدوین شد ولی استرالیا آن را عملی کرد.

صادق زاده با بیان اینکه با استخدام کارشناسان زبده و استفاده از شرکت های مطالعاتی، لوازم خانگی از مزایای استاندارد منتفع شده اند، افزود: اگر سازمان استاندارد به تنهایی نتواند استاندارد را رعایت کند، وزارت نیرو و سایرین باید همکاری خود را بیشتر معطوف این عمل نمایند.

سازندگان نیروگاه های حرارتی مکلف به ساخت نیروگاه تجدیدپذیر می شوند

فرصت امروز/ بازار هم برخی بندهای برنامه ششم توسعه شاهد تأکید بر افزایش سهم انرژی های تجدیدپذیر در سبد انرژی کشور است. البته این هدف در برنامه پنجم توسعه هم وجود داشت. قرار بود سهم انرژی های تجدیدپذیر در سبد انرژی کشور طی برنامه پنجم به حدود ۸ درصد برسد، اما هیچ گاه این هدف محقق نشد. اما حمیدرضا صالحی، نایب رییس کمیسیون انرژی اتاق به تحقق اهداف برنامه ششم خوشبین بوده و می گوید: یکی از برنامه های خوب پیش بینی شده در این برنامه، الزام سازندگان نیروگاه های حرارتی به ساخت نیروگاه های تجدیدپذیر است.

سیاست های کلان برنامه ششم توسعه، نهم تیرماه سال جاری توسط مقام معظم رهبری به دستگاه های اجرایی ابلاغ شد. یکی از بندهای برنامه ابلاغی به افزایش سهم انرژی های تجدیدپذیر در سبد انرژی

اخبار صنعت برق

سرمايه‌گذاري را خواهد داشت.

آيين‌نامه‌هاي اجرائي برنامه ششم سه ماه ديگر تدوين مي‌شود

محمد صادق زاده، رييس سازمان انرژي‌هاي نويز در گفت‌وگو با «فرصت امروز» درباره امکان تحقق اهداف برنامه ششم مي‌گويد: نمي‌توان به اين زودي درباره تحقق برنامه‌ها سخن گفت. زيرا بايد در دولت چارچوب برنامه‌ها مشخص شود. وي ادامه مي‌دهد: طي دو تا سه ماه آينده تدوين برنامه‌هاي اجرائي در بخش انرژي‌هاي نو آغاز خواهد شد. صادق زاده عنوان مي‌کند: ايران کشوري با پتانسيل‌هاي بالا در بخش انرژي‌هاي نو است. ۳۴۰ هزار مگاوات ظرفيت انرژي بادي داريم. کل انرژي مورد نياز کشور را مي‌توانيم از انرژي خورشیدی تأمین کنیم. در بخش زیست توده نیز پتانسیل‌ها بسیار زیاد بوده و ۱۰ درصد برق کشور را می‌توانیم از این بخش تولید کنیم.

دولت برق توليدي از انرژي خورشیدی را به قيمت مناسب خريداري کند

ايرنا/ عضو کمیسیون انرژي مجلس شورای اسلامی گفت: پرداخت تسهیلات برای احداث نیروگاه و خرید برق توليد شده از انرژي خورشیدی به قيمت مناسب، بخش خصوصی را تشويق به فعاليت بیشتر در این زمینه مي‌کند.

حسین نجابت افزود: ایجاد زیرساخت‌ها و امکانات لازم برای بهره‌برداری از انرژي خورشیدی از جمله وظايف و تکالیف دولت است که باید انجام شود.

وي با بيان آنکه دولت به تنهایی نمی‌تواند وارد این عرصه شود، تاکید کرد: دولت باید با اختصاص تسهیلات و برنامه ریزی، بخش خصوصی را ترغیب به فعاليت در زمینه توليد برق از انرژي خورشیدی کند.

وي با بيان اینکه برنامه پنجم توسعه تاکید دارد سهم استفاده از انرژي‌هاي نو در کشور باید از کمتر از دو درصد حال حاضر به بیش از ۴ درصد برسد، گفت: دولت باید راهکارهاي مناسب را فراهم کرده و مصرانه دنبال اجرائي آن باشد.

نماینده مردم تهران در مجلس با اشاره به برگزاری ۲ جلسه در کمیسیون انرژي مجلس پیرامون استفاده از انرژي‌هاي

مشكلات آسیب‌شناسي شود

مهران جوانبخت، عضو هیأت علمی دانشگاه امیرکبیر با وجود آنکه از اهداف برنامه پنجم توسعه عقب هستیم، بر این باور است که باید برنامه‌ها در زمینه انرژي تجدیدپذیر بلندپروازانه‌تر نوشته شود. وي مي‌گويد: سهم انرژي تجدیدپذیر در سبد انرژي ايران تا افق ۱۴۰۴ حدود ۱۰ هزار مگاوات تعیین شده است در حالی که سهم انرژي تجدیدپذیر در بسیاری از کشورهای بین ۲۰ تا ۵۰ درصد از سبد انرژي آنها است.

جوانبخت مشکلات مالی را مهم‌ترین مانع بر سر راه توسعه انرژي‌هاي تجدیدپذیر دانسته و بر این باور است که با تغییر قيمت خريد تضمینی برق تجدیدپذیر و سرمايه‌گذاري سازمان‌هاي نظير حفاظت محیط‌زیست و غيره در بخش انرژي‌هاي پاک، چالش مالی در این حوزه نیز حل خواهد شد. وي با نامناسب خواندن سهم انرژي‌هاي تجدیدپذیر در سبد انرژي کشور بیان مي‌کند: در سال ۲۰۱۵ ظرفیت نصب شده انرژي در ايران حدود ۷۱ هزار مگاوات است و سهم انرژي تجدیدپذیر از این ظرفیت نصب شده ۲۰۰ تا ۲۵۰ مگاوات است. استاد دانشگاه امیرکبیر تأکید مي‌کند: این ظرفیت نصب شده قابل دفاع نبوده و باید مشکلات پیش‌روی توسعه انرژي تجدیدپذیر در کشور آسیب‌شناسي شود.

اشکال مختلفی از انرژي‌هاي نو در ايران وجود دارد. انرژي جزر و مدی، خورشیدی، بادی، زیست توده و زمین‌گرمايي انواعی از انرژي‌هاي تجدیدپذیر هستند که بخش‌هاي تحقیقاتي، مطالعات مختلفی را روی آنها برای تأمین نیازهاي انرژي کشور انجام می‌دهند. جوانبخت در پاسخ به این پرسش که در دور جدید فعاليت‌ها، بهتر است اعتبارات بر توسعه کدام یک از اشکال انرژي‌هاي نو متمرکز شود، تأکید مي‌کند: بیشترین پتانسیل ايران در بخش انرژي بادی و خورشیدی است، اما این به مفهوم آن نیست که سایر اشکال انرژي تجدیدپذیر به دست فراموشی سپرده شود.

وي اضافه مي‌کند: اگر سایر بخش‌هاي انرژي تجدیدپذیر را به دست فراموشی بسپاریم کشور از تکنولوژی و تخصص سایر حوزه‌ها محروم می‌ماند. ضمن اینکه با توجه به تنوع آب و هوایی کشور، ممکن است در بخش زیست توده در برخی مناطق پتانسیل‌هاي مناسبی داشته باشیم. در پیل سوختي نیز مطالعات امکان‌سنجی با ظرفیت‌هاي پایین در نیروگاه‌هاي کشور آغاز شده و باید این پتانسیل‌ها حفظ شود.

کشور دلالت دارد. اما از آنجا که اهداف برنامه پنجم توسعه در این رابطه نیز محقق نشده و امروز سهم انرژي‌هاي تجدیدپذیر در سبد انرژي ايران کمتر از یک درصد است، بنابراین به نظر می‌رسد در تحقق اهداف برنامه ششم نیز دچار مشکل شویم. به همین دلیل، سوال اصلی گزارش پیش‌رو بر این محور استوار است که آیا اهداف برنامه ششم قابل محقق شدن هست یا خیر؟

حمیدرضا صالحی، می‌گويد: مسئله افزایش سهم انرژي‌هاي تجدیدپذیر در سبد انرژي کشورهای در حال توسعه، بحث مهمی است. بنابراین با همین رویکرد در برنامه ششم توسعه به این مسئله توجه شده است. وي که رييس کمیته انرژي تجدیدپذیر سندیکای برق است، اضافه مي‌کند: در حال حاضر باید برای دستیابی به اهداف برنامه ششم، هدف‌گذاري لازم انجام شود زیرا بسیاری از کشورهای پیشرو، پیشرفت‌هاي قابل ملاحظه‌ای در زمینه استفاده از انرژي‌هاي نو به دست آورده‌اند. مثلاً در آلمان ۲۰ درصد از سبد انرژي این کشور، توسط انرژي‌هاي تجدیدپذیر تأمین می‌شود.

صالحی با اشاره به اینکه براساس برنامه پنجم توسعه باید ۸ درصد از انرژي کشور از منابع تجدیدپذیر تأمین می‌شد اما امروز سهم این شکل از انرژي در سبد تأمین نیازهاي کشور حدود یک درصد است، بیان مي‌کند: این عدد شایسته کشور ماکه دارای برنامه‌هاي توسعه‌اي و ظرفیت‌هاي خدادادی مختلفی در این بخش است نبوده و باید از ظرفیت‌هاي موجود حداکثر استفاده را داشته باشیم. وي ادامه مي‌دهد: ايران بین ۵۰ تا ۵۵ هزار مگاوات ظرفیت بالقوه برای بهره‌برداری از انرژي‌هاي تجدیدپذیر دارد. بنابراین این بخش خصوصی باید وارد عرصه سرمايه‌گذاري در این بخش شود زیرا در برخی از کشورهای پیشرو، انرژي تجدیدپذیر ۵۰ درصد سبد انرژي آنها را شامل می‌شود.

به اعتقاد نایب رييس کمیسیون انرژي اتاق براساس برنامه‌هاي دولت، باید سرمايه‌گذاران داوطلب ساخت نیروگاه، به ازای هر هزار مگاوات نیروگاه حرارتی، ۳۰ مگاوات (معادل ۳ درصد ظرفیت جدید ایجاد شده) نیروگاه تجدیدپذیر ایجاد کنند. این برنامه یکی از سیاست‌هاي خوب دولت در برنامه ششم توسعه است. وي تأکید مي‌کند: اگر دولت قصد دارد که انرژي تجدیدپذیر در کشور توسعه یافته و سرمايه‌گذار وارد عرصه شود، باید خوش حساب باشد. زیرا در حال حاضر، دولت بیش از ۸ هزار میلیارد تومان به نیروگاه‌هاي حرارتی بدهکار است. اگر دولت برای دیرکرد پرداخت‌ها جریمه در نظر بگیرد، بخش خصوصی بیشتر تمایل به حضور در عرصه

اخبار صنعت برق

نو، افزود: در این دو جلسه بر ضرورت استفاده هر چه بیشتر از انرژی‌های نو بخصوص انرژی خورشیدی تاکید شده است.

وی با اشاره به وجود ۲ ایستگاه کوچک تولید برق از انرژی خورشیدی در کشور، گفت: هنوز به طور جدی وارد تولید برق از انرژی خورشیدی نشده ایم و در این زمینه از واردات بهره می‌گیریم.

نجابت تصریح کرد: باید امکانات لازم در کشور فراهم شود تا بخش خصوصی به راحتی وارد این عرصه شده و برق مورد نیاز را تامین کند.

عضو کمیسیون انرژی مجلس چالش اصلی کشور پیرامون استفاده از انرژی خورشیدی را مقرون به صرفه نبودن آن دانست و تاکید کرد: دولت با مدیریت صحیح و برنامه ریزی تولید برق از انرژی خورشیدی را برای بخش خصوصی جذاب کند.

وی با تاکید بر اینکه وجود ذخایر نفت و گاز مانع اندیشیدن دولت‌ها در استفاده از دیگر منابع انرژی شده است، افزود: از آنجا که استفاده از انرژی خورشیدی در سایر کشورها رواج دارد، در ایران نیز باید به دنبال بهره‌گیری از این منابع باشیم.

نجابت تصریح کرد: مجلس آمادگی دارد هر قانون و مجوزی که دولت در این زمینه نیاز داشته باشد تامین کند تا شرایط برای استفاده از انرژی‌های نو مهیا شود.

نماینده مردم تهران در مجلس اختصاص تسهیلات به تولیدکنندگان برق از سوی دولت را گامی مثبت ارزیابی کرد و گفت: دولت باید تمام دستگاه‌های اجرایی را به سمت استفاده بیشتر از انرژی‌های نو هدایت کند.

یادآوری می‌شود، براساس تحقیقات صورت گرفته کشور ایران حدود ۳۰۰ روز آفتابی در سال دارد که پتانسیل خوبی برای بهره‌برداری از انرژی خورشیدی است.

بخش خصوصی به صادرات برق ورود کند

ایستنا/ مدیرکل دفتر توسعه صادرات و صدور خدمات فنی و مهندسی وزارت نیرو گفت: با ورود بخش خصوصی به صادرات برق، بازار صادرات برق و انرژی رونق بیشتری می‌گیرد.

بهرام نظام‌الملکی با بیان اینکه در حال حاضر ۹۵ پروژه

آب و برق به ارزش حدود ۶ میلیارد و ۶۱۸ میلیون دلار توسط شرکت‌های ایرانی در خارج از کشور در دست اجرا است، اظهار داشت: از این تعداد، ۴۰ پروژه در بخش آب و آبفا و ۵۵ پروژه در بخش برق در دست اجرا است.

وی با اشاره به سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری در خصوص اقتصاد مقاومتی و نقش صادرات برق در متغیرهای اقتصادی نظیر اشتغال، رشد اقتصادی، جذب سرمایه‌گذاری و تأثیراتی که بر سایر بخش‌های کشور خواهد گذاشت، گفت: شیوه قیمت‌گذاری گاز مورد نیاز نیروگاه‌ها برای صادرات برق، یک مقوله ملی است و لازم است از نگاه اقتصاد کلان به مسائل صنعت برق توجه شود، زیرا دستیابی به این هدف مستلزم واگذاری وظیفه قیمت‌گذاری، به کمیته‌ای متشکل از وزارتخانه‌های حوزه اقتصادی و صنعت و معدن است.

وی در خصوص سهم صادرات برق توسط بخش خصوصی اظهار داشت: شرکت توانیر متولی خرید تضمینی برق از نیروگاه‌ها است و شرکت‌های خصوصی موظفند برق تولیدی خود را به توانیر بفروشند.

وی ادامه داد: صادرات برق کشور به عهده شرکت توانیر بوده و به دلیل وجود مشکلاتی همچون مسائل مالی و کمبود امکانات و بستریهای فنی صدور برق، صادرات توسط بخش خصوصی انجام نمی‌شود، لذا سرمایه‌گذار بخش خصوصی در زمینه صادرات برق هزینه‌ای انجام نمی‌دهد.

نظام‌الملکی میزان صادرات برق به کشورهای همسایه را ۲ درصد ذکر نموده و با توجه به سیاست‌های اقتصاد مقاومتی افزود: بایستی به مقوله صادرات برق توجه بیشتری شود و هر ساله نیز به میزان صادرات برق افزوده شود.

وی نقش بخش خصوصی را در صنعت برق بسیار حساس دانست و اضافه کرد: چنانچه بخش خصوصی وارد کار صادرات برق شود، چون این بخش به دنبال منافع بیشتر است، لذا با احداث نیروگاه‌های با راندمان بالا و ایجاد شبکه‌های جدید مشتریان خوبی را یافته و به رونق بازار صادرات برق کمک شایانی خواهد کرد.

وی ادامه داد: در حال حاضر همه چیز در انحصار دولت بوده و به همین خاطر کارها به کندی انجام می‌شود، بنابراین وزارت نیرو باید بستری را فراهم نماید تا بخش خصوصی وارد کار صادرات برق شود.

مدیرکل دفتر توسعه و صادرات و خدمات فنی و مهندسی وزارت نیرو با اشاره به اینکه وجود بخش خصوصی در کارها یکی از عوامل موثر موفقیت است،

اظهار داشت: طبق فرمایش مقام معظم رهبری، هدف از ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ استفاده از ظرفیت‌ها و امکانات مردمی در اقتصاد کشور بود که متأسفانه حق این سیاست‌ها به خوبی ادا نشد.

نظام‌الملکی با اشاره به اهمیت ورود بخش خصوصی به حوزه صادرات برق افزود: در پایان سال ۹۳ وزیر نیرو طی ابلاغیه‌ای اعلام کردند که از توان بخش خصوصی برای احداث نیروگاه، به منظور صادرات برق استفاده شود و زمانی که بخش خصوصی مبادرت به احداث نیروگاه نمود مجوز داشته باشد تا ۵۰ درصد برق تولیدی خود را صادر نماید.

وی در ادامه به پایگاه خبری وزارت نیرو بیان داشت: از زمان صدور ابلاغیه مذکور یعنی از اسفند ۹۳ تاکنون ۱۷ هزار و ۵۰۰ مگاوات تقاضای احداث ظرفیت نیروگاهی توسط بخش خصوصی ثبت شده و چنانچه بخش خصوصی وارد این کار شود، میزان صادرات برق به طور چشمگیری افزایش می‌یابد.

مدیرکل دفتر توسعه و صادرات و خدمات فنی و مهندسی وزارت نیرو تاکید کرد: در زمان حاضر کشورهای عراق، ترکیه، پاکستان، افغانستان و کشورهای حاشیه خلیج فارس به برق ما نیاز دارند.

وی اضافه کرد: آنچه که در تمام کشورها وجود دارد، این است که در عرصه برق کشور برای جلوگیری از خاموشی‌ها و داشتن برق پایدار باید ظرفیت نیروگاهی حدود ۳۰ درصد بیش از مصرف برق کشور وجود داشته باشد و چنانچه مبادلات برقی با کشورهای همسایه داشته باشیم و این مبادلات در زمان پیک مصرف نیز ادامه داشته باشند، ذخیره تولید به کمتر از ۱۰ درصد تقلیل می‌یابد و حدود ۲۰ درصد سرمایه‌گذاری کمتر برای این کار انجام خواهد گرفت.

نظام‌الملکی در خصوص قراردادهای جدید صدور خدمات فنی و مهندسی در حوزه آب و برق گفت: هم‌اکنون ۳۹ پروژه در بخش آب و فاضلاب و ۱۴ پروژه در بخش برق در حال مذاکره است تا در صورت توافق به شرکت‌های ایرانی واگذار شود.

وی اظهار داشت: ۹۵ پروژه توسط شرکت‌های توانمند ایرانی در خارج از کشور در دست اجرا است که ۴۰ پروژه در بخش آب و آب و فاضلاب و ۵۵ پروژه در بخش برق اجرایی خواهد شد.

وی اعتبار پروژه‌های در حال اجرای شرکت‌های ایرانی در خارج از کشور را ۶ میلیارد و ۶۱۸ میلیون دلار ذکر کرد و خاطر نشان کرد: در کشورهای آذربایجان، الجزایر، ازبکستان، بولیوی، پاکستان، تاجیکستان،

اخبار صنعت برق

اتمی از دیگر برنامه‌های برقی در دست اجرای ایران است.

وزیر نیرو از ساخت نیروگاه‌های مقیاس کوچک و تولید پراکنده برق، تکمیل خطوط انتقال برق و هوشمندسازی شبکه برق به عنوان دیگر فرصت‌های همکاری مشترک با شرکت‌های آلمانی نام برد و افزود: علاوه بر این، فرصت‌های متعدد سرمایه‌گذاری و مشارکت در صنایع آب و فاضلاب شرکت‌های ایرانی و آلمانی وجود دارد.

وی با اعلام اینکه هم‌اکنون حدود ۴۱ درصد جمعیت شهری ایران تحت پوشش شبکه فاضلاب و آب‌ها قرار دارند، تصریح کرد: در کنار بازار بزرگ برق، یک بازار بزرگ آب و تصفیه آب و فاضلاب هم در ایران پیش روی شرکت‌های آلمانی وجود دارد.

وزیر نیرو با بیان اینکه ایران قصد دارد یک میلیارد متر مکعب پروژه جدید شیرین‌سازی آب در یسار را اجرایی کند، تأکید کرد: علاوه بر این، احداث خطوط انتقال آب، تکنولوژی حفاری تونل‌ها، ارتقای بهره‌وری آب و توسعه شبکه آبیاری در صنایع کشاورزی از دیگر فرصت‌های سرمایه‌گذاری در صنایع آب و فاضلاب ایران است.

چیت‌چیان در تشریح نحوه سرمایه‌گذاری و مشارکت شرکت‌های آلمانی در صنایع آب و انرژی ایران توضیح داد: امکان مشارکت شرکت‌های آلمانی با شرکت‌های بخش خصوصی ایران یا سرمایه‌گذاری ۱۰۰ درصدی شرکت‌های آلمانی در صنایع آب، برق و انرژی کشور وجود دارد.

وی با یادآوری اینکه دولت براساس قوانین موجود سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی‌ها در صنایع آب و انرژی کشور تضمین می‌کند، گفت: در کنار سرمایه‌گذاری انتقال دانش تکنولوژی هم می‌تواند به توسعه همکاری‌های ایران و آلمان کمک کند، به طوری که تجربه نشان داده است هر شرکت آلمانی که یک دانش و تکنولوژی جدید را وارد ایران کرده، از بازار تضمین شده بلندمدت‌تری برخوردار شده است.

وزیر نیرو، سومین زمینه همکاری‌های مشترک اقتصادی بین ایران و آلمان را مشارکت شرکت‌های دو کشور برای ساخت نیروگاه یا تأسیسات صنعت برق در سایر کشورهای مختلف خاورمیانه عنوان کرد و افزود: هم‌اکنون شرکت‌های ایرانی در کشورهایی همچون عراق، سوریه، عمان، تاجیکستان و کنیا نیروگاه‌هایی ساخته‌اند که امکان همکاری‌های مشترک با شرکت‌های آلمانی وجود دارد.

این مقام مسوول از فاینانس پروژه‌های ارتقای تکنولوژی

سیاسی ایران و آلمان بازگشایی شود. حمید چیت‌چیان با اشاره به ضرورت توسعه همکاری‌های اقتصادی و بازرگانی بین این دو کشور، گفت: در طول چند سال گذشته سطح همکاری‌های اقتصادی و انرژی تهران و برلین دچار رکود شده است.

وی به تجربه بالای شرکت‌های ایرانی به منظور توسعه همکاری‌ها در صنایع برق و انرژی با شرکت‌های آلمانی اشاره کرد و گفت: ایران و آلمان از گذشته تاکنون تجربیات بسیار موفق همکاری‌های مشترک در صنایع آب، برق و انرژی داشته‌اند.

وی در تشریح مهم‌ترین فرصت‌های سرمایه‌گذاری و مشارکت در صنایع آب، برق و انرژی بین ایران و آلمان، گفت: شرکت‌های ایرانی و زمینس آلمان در طول چند سال گذشته تاکنون همکاری‌های مشترک و موفق‌ی در صنایع برق و انرژی داشته‌اند به طوری که برای نخستین بار ساخت توربین‌های کلاس E و انتقال دانش تکنولوژی این تجهیزات برقی در ایران با مشارکت زمینس انجام شد.

وی با اشاره به ظرفیت و پتانسیل مشارکت ایران با شرکت‌های آلمانی به ویژه زمینس به منظور طراحی و ساخت انواع ترانس برق، تأسیسات صنایع آب، شبکه خطوط لوله و انتقال آب و تصفیه‌خانه‌های آب و فاضلاب، اظهار کرد: بر این اساس اخیراً با مشارکت یک شرکت انگلیسی امکان ساخت توربین‌های ۲/۵ مگاواتی برق در کشور فراهم شده است.

وی با یادآوری اینکه هم‌اکنون ظرفیت نصب شده نیروگاه و تولید برق ایران به بیش از ۷۴ هزار مگاوات افزایش یافته است، بیان کرد: هم‌اکنون ایران ۱۴/۵ درصد ظرفیت تولید برق در جهان را در اختیار دارد.

وی از برنامه جدید ایران به منظور طراحی، ساخت و راه‌اندازی ۳۷ هزار مگاوات ظرفیت جدید نیروگاهی یا تبدیل نیروگاه‌های گازی به نیروگاه‌های سیکل ترکیبی یاد کرد و گفت: در حال حاضر ایران یکی از بزرگ‌ترین بازارهای برق در سطح منطقه و حتی جهان به شمار می‌رود.

چیت‌چیان با بیان اینکه طراحی و ساخت حدود ۵ هزار مگاوات نیروگاه انرژی‌های نو و تجدیدپذیر همچون نیروگاه‌های برق بادی، خورشیدی و نیروگاه‌های مقیاس کوچک برق آبی در دستور کار قرار گرفته است، گفت: علاوه بر این، تکمیل نیروگاه‌های حرارتی، احداث واحدهای بخار در نیروگاه‌های گازی و تبدیل نیروگاه‌های گازی به سیکل ترکیبی و ساخت ۴ هزار مگاوات نیروگاه

ترکمستان، سودان، سوریه، عراق، عمان، غنا، کنیا، لبنان، نیجریه، نیجر، ونزوئلا، اتیوپی، ارمنستان، آفریقای جنوبی، افغانستان، امارات متحده عربی و سریلانکا نیز پروژه‌هایی در حال اجرا و یا مذاکره است.

مجوز سرمایه‌گذاری ۱۰۰ درصدی به آلمان

دنیای اقتصاد/ نهمین هیات تجاری آلمان طی ۱۰ ماه اخیر در حالی وارد ایران شد که این بار حضور معاون صدراعظم و وزیر اقتصاد و انرژی آلمان رسمیت بیشتری به مذاکرات اقتصادی این هیات داد.

هیات ۶۰ نفره آلمانی در دیدارهای مختلف و جداگانه با وزرای اقتصادی ایران وارد دور جدیدی از مذاکرات شدند. در این راستا وزیر نیرو با تشریح بسته جدید سرمایه‌گذاری خواستار مشارکت شرکت‌های آلمانی در ساخت نیروگاه‌های برق در داخل و خارج کشور شد. همچنین امکان مشارکت شرکت‌های آلمانی با شرکت‌های بخش خصوصی ایران یا سرمایه‌گذاری ۱۰۰ درصدی شرکت‌های آلمانی در صنایع آب، برق و انرژی کشور از دیگر مسائلی بود که حمید چیت‌چیان در دیدار با هیات آلمانی مطرح کرد.

پیش از اعلام توافق، گمانه‌زنی‌ها بیانگر آماده‌باش کشورهای اروپایی برای حضور در ایران در دوره پساتحریم بود. حال با گذشت یک هفته از اعلام توافق وین، حضور اولین هیات عالی رتبه سیاسی در تهران مهر تاییدی بر تمام گمانه‌زنی‌های گذشته زد. ۱۰ شرکت از بزرگ‌ترین شرکت‌های آلمانی به همراه تعداد زیادی از شرکت‌های کوچک به تهران سفر کرده‌اند تا علاوه بر مذاکره با مقامات وزارت نفت و نیرو، با فعالان و سرمایه‌گذاران بخش خصوصی ایران هم دیدار و گفت‌وگو داشته باشند.

آمادگی بازگشت به روزهای طلایی

وزیر نیرو روز گذشته در جمع هیات ۶۰ نفره شرکت‌های آلمانی در تهران با تأکید بر اینکه با رفع موانع پیش‌رو باید سطح روابط اقتصادی و سیاسی ایران و آلمان به شرایط طلایی گذشته بازگردد، گفت: در مذاکرات تهران باید مسیرهای جدیدی به منظور بهبود روابط اقتصادی و

اخبار صنعت برق

و همکاری‌های فنی در قالب طرح‌های پژوهشی و فناوری و دانشگاهی به‌عنوان دیگر فرصت‌های همکاری‌های مشترک بین ایران و آلمان یاد کرد.

افزایش ثبات در خاور میانه

«زیگمار گابریل» معاون صدراعظم آلمان هم در مراسم آغاز به کار مذاکرات مشترک با وزارت نیروی ایران گفت: ایران و آلمان به منظور بهبود روابط اقتصادی مشترک علاقه‌مندی خود را نشان داده‌اند.

وزیر اقتصاد و انرژی آلمان با اشاره به پایان خوش مذاکرات هسته‌ای ایران، تصریح کرد: قطعاً علاوه بر همکاری‌های مشترک اقتصادی، این مذاکرات هسته‌ای می‌تواند منجر به افزایش ثبات در منطقه خاور میانه شود.

معاون صدراعظم آلمان با تأکید بر اینکه توسعه همکاری‌های اقتصادی ایران با کشورهای مختلف از جمله آلمان می‌تواند ثبات را به اقتصاد ایران بازگرداند، تأکید کرد: دولت برلین از هیچ کمک و کوششی به منظور توسعه روابط اقتصادی بین ایران و آلمان دریغ نمی‌کند و امیدواریم مذاکرات به عمل بینجامد.

گابریل با بیان اینکه هدف از سفر هیات اقتصادی به تهران آن است که نشان دهیم و ثابت کنیم که توافق هسته‌ای در حال انجام است، تأکید کرد: زمینه‌های متعدد و مشترک همکاری‌ها بین شرکت‌های آلمانی و ایرانی و وزارت نیروی ایران در حوزه صنایع آب، برق، انرژی‌های نو، صرفه‌جویی در مصرف آب و انرژی و ساخت واحدهای تولید برق و انرژی‌های تجدیدپذیر وجود دارد.

معاون صدراعظم آلمان در ادامه این سفر سه روزه، از آغاز تلاش‌های گسترده دولت برلین به منظور لغو تحریم‌های بانکی و مالی ایران خبر داد و گفت: نگرانی فعلی شرکت‌های آلمانی از زمانبر بودن دوره لغو تحریم‌های ایران است.

هوشنگ فلاحتیان، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی نیز در حاشیه این دیدار گفت: در زمینه به‌کارگیری فناوری‌ها در حوزه آب و برق، صرفه‌جویی در این دو حوزه و افزایش راندمان نیروگاه‌ها و ارائه خدمات علمی و آموزشی مذاکرات خوبی بین دو کشور صورت گرفت که قرار است در کمیسیون اقتصادی ایران و آلمان که در آینده نزدیک تشکیل می‌شود این موضوعات و همچنین موضوعات دیگر بیشتر مورد بررسی قرار گرفته و مطرح شوند.

فلاحتیان ادامه داد: در زمینه مدیریت مصرف آب و

برق، استفاده از فاینانس و تولید آب شیرین از طریق نیروگاه‌ها با تیم آلمانی مذاکراتی صورت گرفت.

فلاحتیان از امتیازات ویژه برای برخی سرمایه‌گذاران در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر خبر داد و گفت: برای کسانی که از محصولات ساخت داخل در نیروگاه‌های بادی و خورشیدی استفاده می‌کنند نرخ تضمینی برق توسط وزارت نیرو ۱۵ درصد بیشتر از کسانی است که از محصولات خارجی استفاده می‌کنند.

نرخ‌های جدید خرید تضمینی برق مشخص شد

تسنیم/ درست با گذشت یک ماه از اعلام معاون وزیر نیرو، نرخ‌های جدید خرید تضمینی برق ابلاغ شد هوشنگ فلاحتیان معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی یک ماه پیش (۳۱ خرداد) در گفت‌وگو با تسنیم از اعلام نرخ‌های جدید خرید تضمینی برق تا یک ماه آینده خبر داده بود. امروز پس از گذشت یک ماه از این تاریخ، نرخ‌های جدید خرید تضمینی برق اعلام شد. در متن این ابلاغیه آمده است:

در راستای توسعه هرچه گسترده‌تر استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، تعرفه خرید تضمینی برق از نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک ۳۰ تیرماه ۱۳۹۴ توسط مقام عالی وزارت نیرو ابلاغ گردید.

این مصوبه براساس مستندات قانونی : مصوبه شماره ۱۰۰/۳۷۰۷۳۲ مورخ ۹۱/۵/۸ شورای اقتصاد، مواد ۴۴، ۶۲ و ۶۱ قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی، ماده ۶۲ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت، بندهای (الف)، (د)، (و) و (ز) ماده ۱ قانون تأسیس وزارت نیرو و مواد ۷ و ۱۲ قانون سازمان برق ایران و در راستای اجرای وظایف قانونی وزارت نیرو در حوزه تجدیدپذیرها به شرح زیر ابلاغ گردیده است:

همچنین در ادامه این مصوبه بندها و تبصره‌هایی نیز ذکر شده که شامل موارد زیر است:

۱. قرارداد خرید تضمینی برق از

نیروگاه‌های موضوع این ابلاغیه بجز نیروگاه‌های موضوع ردیف‌های ۵، ۶ و ۷ برای یک دوره بیست ساله با تعرفه‌های یاد شده منعقد می‌گردد که مبلغ تعرفه تا پایان دوره قرارداد مطابق تبصره «۳» ماده «۳» مصوبه شورای اقتصاد تعدیل می‌شود.

تبصره ۱: مبلغ تعرفه برای کلیه نیروگاه‌های موضوع این بند بجز نیروگاه‌های بادی موضوع ردیف ۲، از ابتدای ده ساله دوم تا پایان دوره قرارداد بعد از تعدیل قیمت سالانه در عدد ۰/۷ ضرب می‌شود.

تبصره ۲: مبلغ تعرفه برای نیروگاه‌های بادی که در دوره ده ساله اول دارای ضریب تولید ۴۰ درصد و بیشتر باشند از ابتدای دوره ده ساله دوم تا پایان قرارداد در عدد ۰/۴ و برای نیروگاه‌های با ضریب تولید کمتر از ۲۰ درصد در عدد ۱ و برای نیروگاه‌های با ضریب تولید از ۲۰ درصد تا ۴۰ درصد در عددی متناسب ضرب می‌شود.

۲. دوره قرارداد خرید تضمینی برق از نیروگاه‌های موضوع ردیف‌های ۵، ۶ و ۷ معادل ده سال با تعرفه‌های یاد شده تعیین می‌گردد که مبلغ تعرفه تا پایان دوره قرارداد مطابق تبصره «۳» ماده «۳» مصوبه شورای اقتصاد تعدیل می‌شود.

۳. برای نیروگاه‌های متصل به شبکه توزیع، موضوع ماده «۴» مصوبه شورای اقتصاد، ۱۴۸ ریال بر کیلووات ساعت به عنوان نرخ خدمات انتقال به مبالغ فوق‌الذکر

نوع فناوری	تعرفه خرید تضمینی برق (ریال بر کیلووات ساعت)
زیست توده - لندفیل	2900
زیست توده - هضم بی هوازی	3150
زیست توده - زیاله سوز	5870
مزرعه بادی با ظرفیت بیش از ۵۰ مگاوات	4060
مزرعه بادی با ظرفیت ۵۰ مگاوات و کمتر	4970
بادی با ظرفیت ۱ مگاوات و کمتر (مختص مشترکین برق و محدود به ظرفیت اشباع)	5930
مزرعه خورشیدی با ظرفیت بیش از ۱۰ مگاوات	5600
مزرعه خورشیدی با ظرفیت ۱۰ مگاوات و کمتر	6750
خورشیدی با ظرفیت ۱۰۰ کیلووات و کمتر (مختص مشترکین برق و محدود به ظرفیت اشباع)	8730
خورشیدی با ظرفیت ۲۰ کیلووات و کمتر (مختص مشترکین برق و محدود به ظرفیت اشباع)	9770
زمین گرمایی (شامل حفاری و تچه‌زات)	5770
توربین‌های انبساطی	1800
بازیافت تلفات در فرآیندهای صنعتی	3050
برق آبی کوچک ۱۰ مگاوات و کمتر	3700
سایر انواع تجدیدپذیر و پاک بجز نیروگاه‌های برق آبی	4873

اخبار صنعت برق

افزوده می‌گردد.

۴. پس از پایان دوره خرید تضمینی، سرمایه‌گذار مجاز به فروش برق در داخل کشور در قالب قرارداد دوجانبه، بورس انرژی، بازار برق و یا هر قالب مورد تایید وزارت نیرو خواهد بود. صادرات برق نیروگاه‌های موضوع این مصوبه منوط به دریافت مجوز جداگانه خواهد بود.

۵. به منظور حمایت از بومی‌سازی و ساخت داخلی نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک، نرخ خرید از واحدهایی که با تجهیزات بر خوردار از دانش فنی، طراحی و ساخت داخلی می‌شوند. حداکثر تا ۱۵ درصد متناسباً افزایش می‌یابد. سازمان انرژی‌های نو ایران (سانا) موظف است جداول وزنی مربوطه را به تفکیک اجزا و فناوری تعیین و اعلام نماید.

۶. در صورت انتفاع سرمایه‌گذاران از کمک‌های بلاعوض دولتی در احداث نیروگاه موضوع قرارداد خرید تضمینی برق، تعرفه خرید تضمینی برق آنها برای اجتناب از احتساب مضاعف متناسباً اصلاح خواهد شد.

۷. نرخ‌های موضوع این مصوبه برای قراردادهایی اعمال می‌شود که نیروگاه موضوع قرارداد طی حداکثر ۱۸ ماه از زمان عقد قرارداد به بهره‌برداری تجاری برسد. برای نیروگاه‌های زمین‌گرمایی و زیست‌توده این مدت تا ۹ ماه قابل افزایش است. در صورت تأخیر در بهره‌برداری تجاری، آخرین نرخ مصوب وزارت نیرو در زمان شروع بهره‌برداری تجاری از نیروگاه ملاک عمل برای دوره باقیمانده قرارداد خواهد بود.

۸. وزارت نیرو سیاست کاهش تعرفه‌های تضمینی خرید برق از منابع تجدیدپذیر و پاک بصورت متناسب با افزایش ظرفیت‌های منصوبه در کشور را دنبال می‌کند. سازمان انرژی‌های نو ایران (سانا) موظف به رعایت این سیاست در تهیه پیش‌نویس تعرفه در سالهای آتی است.

ادامه واگذاری نیروگاه‌ها به بخش خصوصی

پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت نیرو / پس از برگزاری جلسات مکرر با معاونین وزیر نیرو به یک جمع‌بندی رسیدیم که تا زمانی که قیمت برق یارانه‌ای است امکان واگذاری شرکت‌های توزیع نیروی برق به بخش خصوصی وجود ندارد.

رئیس سازمان خصوصی‌سازی کشور گفت: تمام

شرکت‌های بزرگ بخش برق از جمله نیروگاه‌ها بجز ۲۰ درصد سهم دولت، مابقی یا واگذار شده‌اند و یا خواهند شد. دکتر "میرعلی اشرف عبدالله پوری حسینی" (امروز (سه‌شنبه) در نشست هماهنگی نحوه قیمت‌گذاری دارایی‌های شرکت‌های توزیع نیروی برق در جمع مدیران شرکت‌های توزیع نیروی برق کشور در ساختمان ستادی وزارت نیرو، با بیان این مطلب که ما گزینه‌ای جز تعیین قیمت برای شرکت‌های توزیع و واگذاری آنها به بخش خصوصی نداریم، اظهار داشت: تمام شرکت‌های بزرگ از جمله نیروگاه‌ها بجز ۲۰ درصد سهم دولت، مابقی یا واگذار شده و یا خواهند شد.

وی با بیان اینکه در اصل ۴۴ قانون اساسی آمده است که بخشی از امور که شامل نیروگاه‌ها و شبکه‌های انتقال نیرو است در حاکمیت دولت باقی خواهد ماند، افزود: در انتهای اصل ۴۴ قید شده که سه بخش خصوصی و تعاونی و دولتی بایستی به صورتی با هم ارتباط داشته باشند که مزاحمتی برای یکدیگر ایجاد نکنند و مانع رشد اقتصادی کشور نشوند.

پوری حسینی با بیان اینکه قبل از تاسیس سازمان خصوصی‌سازی وزارت خانه‌ها را سه خصوصی‌سازی اقدام می‌کردند، گفت: تا قبل از سال ۸۴ سازمان خصوصی‌سازی اجازه نداشت شرکت‌هایی که در صدر قانون اصل ۴۴ از آنها اسم برده شده را واگذار کند که نیروگاه‌ها و شبکه‌های انتقال نیز جزو این دسته بودند، اما در سال ۸۴ مجموعه سیاست‌هایی توسط مجمع تشخیص مصلحت نظام تدوین شد که پس از تایید مقام معظم رهبری بندهای (الف، ب، د، ه) در خرداد ۸۴ در زمان دولت هشتم و سیاست بندج در تیرماه سال ۸۵ که حدود یک سال از شروع دولت نهم می‌گذشت، ابلاغ شد.

وی ادامه داد: به موجب بند "ج" دولت اجازه پیدا کرد که شرکت‌هایی را که در صدر اصل ۴۴ از آنها نام برده شده است را نیز واگذار نماید و بند "ح" نقطه عطفی در قانون خصوصی‌سازی شد و از آن پس سازمان خصوصی‌سازی مجاز شد صنایع مادر و صنایع بزرگ و نیروگاه‌ها، پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌ها و حتی شرکت مخابرات را نیز به بخش خصوصی واگذار نماید.

رئیس سازمان خصوصی‌سازی کشور تصریح کرد: بجز ۲۰ درصد سهم دولت در شرکت‌های بزرگ از جمله نیروگاه‌ها واگذار شده و یا خواهد شد.

وی با بیان اینکه شرکت‌های توزیع نیروی برق نیز از این امر مستثنی نبوده‌اند، اضافه کرد: در دولت یازدهم مباحث کارشناسی واگذاری را با مدیران وزارت نیرو بررسی کردیم و پس از جلسات مستمر متوجه ساختار تاریخیچه و

مشکلات شرکت‌های توزیع نیروی برق و اشکالات آنها در زمینه واگذاری شدیم.

پوری حسینی با اشاره به اینکه سازمان خصوصی‌سازی در خصوص شرکت‌های توزیع نیروی برق اطلاعات لازم را کسب نموده است و با این شرکت‌ها بیگانه نیست، اضافه کرد: پس از برگزاری جلسات مکرر با معاونین وزیر نیرو به یک جمع‌بندی رسیدیم که تا زمانی که قیمت برق یارانه‌ای است امکان واگذاری شرکت‌های توزیع نیروی برق به بخش خصوصی وجود ندارد.

وی اضافه کرد: هیات وزیران مصوبه‌ای صادر کرده که براساس آن به سازمان خصوصی‌سازی مجوز داده تا سهم دولت در شرکت‌های توزیع نیروی برق تا زمان واقعی شدن قیمت برق واگذار نشود.

رئیس سازمان خصوصی‌سازی کشور با بیان اینکه سازمان خصوصی‌سازی موظف به تعیین و قیمت‌گذاری بر روی شرکت‌های توزیع نیروی برق است، گفت: خصوصی‌سازی دل‌خواهی نیست و ما گزینه‌ای جز تعیین قیمت برای شرکت‌های توزیع و واگذاری آنها به بخش خصوصی نداریم، در صورت کوتاهی از این امر اتفاقی خواهد افتاد که هیچکدام از ما و شما خودمان را نخواهیم بخشید.

وی با بیان اینکه دولت مصمم است اصل ۴۴ خصوص شرکت‌های توزیع نیرو عملیاتی شود از مدیران این بخش خواست در این زمینه اهتمام بیشتری با سازمان خصوصی‌سازی داشته باشند.

پوری حسینی با ذکر این مطلب که کارشناسان دادگستری در اختیار سازمان خصوصی‌سازی وظیفه کنکاش و بررسی دقیق اموال شرکت‌ها را به صورت فردی ندارند، ذکر کرد: وظیفه این کارشناسان به صورت‌های مالی مرتبط است که شما در اختیار آنها قرار می‌دهید و چنانچه بخشی از دارایی‌های خود را در لیست اموال نیاورید کارشناس ما مواخذه خواهد شد، ولی شما به عنوان کارشناس شرکت توزیع نیرو مواخذه خواهید شد که چرالیست دارایی و اموال شرکت خود را شفاف در اختیار کارشناس دارایی و دادگستری نگذاشتید.

وی اضافه کرد: در برخی مواقع کارشناس سازمان از باب راستی‌نمایی ممکن است بخشی یا همه اموال و دارایی‌ها را به چشم رویت کند تا اطمینان حاصل نماید، ولی در مجموع کارشناس سازمان وظیفه احصای دارایی‌ها را ندارد و کار آن بر دوش شماست.

رئیس سازمان خصوصی‌سازی کشور با تاکید بر تفکیک میزان دارایی‌های قبل از سال ۸۶ و بعد از آن گفت: در این وظیفه سنگین که بر دوش ماست، کمک و یاری شما می‌تواند بسیار سودمند باشد.

اخبار اقتصادی

کارگروه پسا تحریم در اتاق بازرگانی تهران تشکیل شد

تسنیم/نایب رئیس اتاق بازرگانی تهران با بیان اینکه حضور مقامات بلند پایه آلمانی در ایران برای جامعه بین الملل پیام دارد، گفت: اتاق بازرگانی تهران برای شرایط پسا تحریم و بعد از توافق هسته‌ای کارگروهی تشکیل داد.

مهدی جهانگیری با اعلام این خبر، افزود: هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران بحث‌های مفصلی در ارتباط با فرصت‌های اقتصادی و تجاری کشور در شرایط پسا تحریم دنبال می‌کند که در نهایت منجر به تشکیل کارگروهی در اتاق تهران شد.

وی خاطر نشان کرد: اتاق بازرگانی تهران، در حال رصد و بررسی شرایط پسا تحریم است و در این زمینه مشاوره‌های لازم را به دولت ارائه می‌دهد.

نایب رئیس اتاق بازرگانی تهران، با بیان اینکه موضوع سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران پسا تحریم در اتاق بازرگانی در حال پیگیری است، ادامه داد: در این باره هراتفاقی بیفتد، باید بدور از هیجانان احتمالی و در چهار چوب برنامه‌های مدیریت شده و شکل گرفته، باشد.

وی با اشاره به اینکه ایران فضای مستعد برای سرمایه گذاری‌های داخلی و خارجی دارد و اکنون شرایط حضور سرمایه‌گذاران تسهیل شده است، اظهار داشت: بنگاه‌های اقتصادی که پیشینه اقتصادی و تجاری با ایران دارند، برای برقراری ارتباط دوباره با ایران یا نگه‌داشتن روابط اقتصادی خود تلاش می‌کنند که حضور مقامات عالی رتبه آلمان در ایران را نیز در این چهار چوب می‌توان ارزیابی کرد.

حضور مقامات بلند پایه آلمان برای دنیا پیام داشت جهانگیری تاکید کرد: حضور مقامات باند پایه اقتصادی سایر کشورها در ایران شامل پیام‌هایی برای جامعه بین المللی بوده و مشخص می‌کند که سطح روابط دو کشور به تعریف‌های خاص خود رسیده است.

وی در پایان اظهار داشت: در ماه‌های آینده هیئت‌های بازرگانی از کشورهای اروپایی و آسیایی شرقی با دعوت اتاق بازرگانی به ایران می‌آیند، همچنین نمایندگان تجاری کشورهای چین، کره و هندوستان با توجه به علاقه‌مندی‌های که برای حضور در بازار ایران و گسترش روابط تجاری دارند به ایران سفر می‌کنند.

نگرانی صادرکنندگان از کاهش چهار درصدی صادرات غیر نفتی

اتاق تهران/رئیس کنفدراسیون صادرکنندگان از کاهش چهار درصدی صادرات غیر نفتی در سال جدید نسبت به مدت مشابه سال قبل خبر داد. محمد لاهوتی با اعلام وجود برخی مشکلات در راه صادرات کالا از جمله پرداخت عوارض عنوان کرد که رفع تحریم‌ها ارتباطات سنتی اقتصادی با شرکای قدیمی را احیا خواهد کرد اما مشکلات ساختاری اقتصادی ایران با رفع تحریم‌ها برطرف نخواهد شد.

محمد لاهوتی درباره وضعیت صادرات کالاهای غیر نفتی اظهار کرد: «تصمیمات در خصوص ممنوعیت واردات، محدودیت صادرات و عوارض صادراتی، صادرکنندگان را در ماه‌های اخیر با مشکلاتی مواجه کرده است و صادرکنندگان به دلیل این قوانین و نگرانی از پرداخت عوارض از صادرات صرف نظر می‌کنند.»

این عضو هیات نمایندگان اتاق تهران درباره شرایط صادرات غیر نفتی بعد از رفع تحریم‌های اقتصادی گفت: «صادرات غیر نفتی اولین مرحله از تجارت خارجی محسوب می‌شود که به سیاست خارجی مرتبط است. رفع تحریم‌ها در افزایش صادرات و نقل و انتقالات مالی تاثیرگذار خواهد بود. همچنین قیمت تمام شده کالاها با برداشته شدن تحریم‌ها کاهش خواهد یافت و از سوی دیگر نیز زمینه را برای رقابت پذیری در بازارهای هدف فراهم می‌کند.»

لاهوتهی، با اشاره به دیگر نتایج رفع تحریم‌ها در بخش صادراتی ادامه داد: «رفع تحریم‌ها باعث خواهد شد ارتباط با کشورهای که به طور سنتی با آن‌ها روابط اقتصادی داشته‌ایم و به دلیل تحریم‌ها روابطمان قطع شده بود بار دیگر این ارتباط را از سر بگیریم.»

این عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران تصریح کرد: «شکی نیست که تحریم‌ها مشکلاتی را در بخش‌های مختلف اقتصادی ایجاد کرده است اما نباید فکر کنیم تمامی مشکلات در ساختار اقتصادی، تجاری و تولیدمان به تحریم‌ها ارتباط دارد. مشکلات ساختاری در بخش تولید بعد تحریم باقی خواهند ماند. اینکه فقط توجه‌مان را معطوف به رفع تحریم‌ها کنیم آدرس اشتباه دادن است.»

به اعتقاد وی بعد از رفع تحریم‌ها حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد مشکلات در صادرات و سایر بخش‌های اقتصادی حل

خواهد شد اما مشکلات ساختاری پا برجا می‌ماند که باید در آینده برای آن‌ها راهکارهایی اندیشیده شود. این عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران با اشاره به دلایل دیگر افت صادرات در ماه‌های اخیر گفت: تصمیمات در خصوص ممنوعیت واردات، محدودیت صادرات و عوارض صادراتی، صادرکنندگان را با مشکلاتی مواجه کرده است و صادرکنندگان به دلیل این قوانین و نگرانی از پرداخت عوارض، از صادرات صرف نظر می‌کنند. مطمئناً صادرات در شرایطی می‌تواند موفق باشد که ثبات قوانین وجود داشته باشد. ممکن است تغییرات در قوانین در کوتاه مدت به نفع صادرکنندگان باشد اما در بلندمدت نمی‌تواند شرایط مطلوبی را ایجاد کند.

برنامه‌های اتاق بازرگانی تهران بعد از تحریم اعلام شد

تسنیم/ برنامه‌های اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران برای اقتصاد دوران پساتحریم در سه محور اعلام شد.

متن برنامه‌های اتاق تهران که از سوی مسعود خوانساری اعلام شد، به شرح زیر است:

امضای توافقنامه هسته‌ای، دستاوردی بزرگ، خردمندان و آینده‌نگر برای ایران اسلامی به شمار می‌آید. امروز به طور حتم، تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای پس از طی ساعات و روزهای طولانی گفت‌وگو با سران کشورهای غربی، خود را در ردیف نام‌های ماندگار تاریخ ایران قرار دادند و چهره درخشانی از «ایران صلح‌دوست» و «امیدوار به توسعه» را پیش روی جامعه جهانی به تصویر کشیدند.

خوشبختانه تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای که رهبر معظم انقلاب به درستی آنان را شجاع و دلاور خوانده بودند، با انجام گفت‌وگوهای «هنرمندانه» ضمن حفظ اقتدار ایران اسلامی، مقدمات دستیابی به تفاهمی بزرگ با جامعه جهانی را فراهم آورده است. امروز در پس این توافق تاریخی، طلایه‌های درخشانی از پیشرفت و تعالی، پیش روی اقتصاد ایران قرار گرفته است.

چنین دستاورد بزرگی به طور حتم وام‌دار رهنمودهای آگاهانه رهبر معظم انقلاب اسلامی است که با شناختی دقیق از وضعیت اقتصادی کشور مقدمات چنین پیروزی را مهیا ساختند. نگاه خردمندان و برآمده از دانش و تجربه

اخبار اقتصادی

ریاست محترم جمهوری و دولت محترم نیز همراه و یاور تیم مذاکره‌کنندگان هسته‌ای طی تمامی دو سال گذشته بوده است. به همین جهت امروز جامعه اقتصادی کشور نهایت سپاسگزاری را از این اقدامات دارد.

اما اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران ضمن ابراز شادمانی بخش خصوصی از چنین اتفاق بزرگی، تلاش می‌کند در راستای ساماندهی فضای اقتصاد پساتحریم و کمک به توسعه کشور، اقدامات زیر را به عنوان مسولیتی مهم و سرنوشت‌ساز به انجام برساند.

ما اعتقاد داریم در دوران پساتحریم نیاز به سه سطح از روابط وجود دارد:

اولاً: دستگاه‌های اجرایی با توجه به اداره اقتصاد کشور در دوران سخت تحریم‌ها، ساختاری متفاوت از نیازهای امروز اقتصاد کشور پیدا کرده‌اند. بر همین اساس بازرگاری در شیوه مدیریت‌ها و جلوگیری از بروز سوءمدیریت‌ها در چنین روزهایی به شدت احساس می‌شود. اقتصاد در دوران پساتحریم به طور حتم فضایی پرنشاط، پویا و توانمند نیاز دارد که در سایه تغییر روش‌ها از اقتصاد بسته و فرسوده به اقتصادی بانشاط می‌تواند چنین مهمی را مهیا سازد. بنابراین سطح اول نیازهای اقتصاد پساتحریم، بازرگاری در شیوه‌های مدیریتی و نظام اداری کشور است.

دوماً: جامعه اقتصادی بین‌المللی با توجه به تحریم‌های ظالمانه طی تمامی سال‌های گذشته، شناخت دقیقی از پتانسیل‌ها و توانمندی‌های اقتصادی ایران ندارد. به همین دلیل امروز نیاز است تا تلاش‌های مشترک و وسیعی برای شناساندن توانمندی‌ها و امکانات اقتصاد ایران به جامعه اقتصادی جهانی صورت گیرد. بنابراین در سطح دوم بازتعریف جایگاه اقتصاد ایران در دل اقتصاد جهانی رسالت بخش خصوصی است.

سوماً: با توجه به اداره اقتصاد کشور در محیطی نسبتاً بسته و البته با محدودیت‌های تحریم‌های سال‌های گذشته، بخش خصوصی و بدنه تولید کشور از فضای اقتصاد بین‌المللی فاصله گرفته است. به همین جهت نیاز دیگر اقتصاد پساتحریم بازسازی فضای روابط بین بخش خصوصی ایران و اقتصاد جهانی و هم سطح سازی دانش اقتصادی میان اقتصاد ایران و اقتصاد جهانی است. بر همین اساس سطح سوم نیازهای اقتصادی کشور در دوران پساتحریم، افزایش دانش بخش خصوصی متناسب با جامعه جهانی است.

بر همین اساس اتاق تهران تلاش می‌کند طی زمان‌بندی کوتاه‌مدت و میان‌مدت اقدامات زیر را در جهت بهره‌برداری مناسب از فضای اقتصادی پساتحریم صورت دهد:

یک: تاریخ اقتصاد ایران و اقتصاد بین‌المللی نشان داده است که در چنین مقاطع حساسی، فعالیت‌های بخش خصوصی می‌تواند زمینه‌ساز توسعه روابط اقتصادی بین کشورها باشد. بر همین اساس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران با راه‌اندازی مراکز مختلف مشاوره‌ای از جمله «کمیته جذب سرمایه‌گذاران خارجی» تلاش می‌کند در دوران پساتحریم نقش فعال و موثری را در روند جذب مشارکت‌های اقتصادی خارجی و سرمایه‌گذاران بین‌المللی به کشور بر عهده گیرد. همچنین اتاق تهران با توجه به سطح گسترده روابط خود با سفارتخانه‌های کشورهای مختلف جهان تلاش می‌کند با برگزاری نشست‌های مشترک زمینه‌های انتقال فرصت‌های سرمایه‌گذاری در ایران را به سرمایه‌گذاران بین‌المللی مهیا سازد.

دو: اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران به سرعت اقدام به شناسایی گلوگاه‌ها و موانع توسعه کسب‌وکار در کشور می‌کند. بر همین اساس گزارش‌های فنی اتاق تهران از موانع تولید در اختیار نهادهای اجرایی برای ساماندهی این وضعیت در دوران اقتصاد پساتحریم قرار می‌گیرد. همچنین اتاق تهران به عنوان نماینده بخش خصوصی آمادگی دارد تا با تشکیل کمیته‌های مشترک همراه با حضور دستگاه‌های اجرایی کشور اقدام به ارائه راهکارهایی برای تسهیل شرایط سرمایه‌گذاری در دوران پساتحریم کند.

سه: امروز اقتصاد ایران بیش از هر دوره تاریخی دیگر نیاز به اجماع، همراهی، همدلی و توجه به تحلیل‌های کارشناسی دارد. به همین دلیل اتاق تهران با همفکری جامعه اقتصاددانان و دانشگاهیان کشور اقدام به برگزاری نشست‌های تخصصی مشترک در جهت تدوین استراتژی‌های اداره اقتصاد در دوران پساتحریم می‌کند. نتیجه این نشست‌ها و بحث‌های کارشناسی به صورت گزارش‌های مدون در اختیار دستگاه‌های اجرایی کشور قرار می‌گیرد.

چهار: به طور حتم تجارت و تولید در دوران پساتحریم نیاز به آموخته‌های تازه‌ای دارد. بر همین اساس اتاق تهران تلاش می‌کند با جلب مشارکت نهادهای بین‌المللی، در جهت افزایش سطح توانمندی جامعه

اقتصادی ایران برای استفاده از فرصت‌های دوران پساتحریم گام بردارد. نیاز به آموزش، فهم مفاهیم توسعه‌ای در اقتصادهای رو به رشد، اطلاع از قوانین و مقررات بین‌المللی و همچنین روش‌های مذاکره مدرن و موثر خواسته‌های اجتناب‌ناپذیر است. اتاق تهران تمامی توان خود را در جهت برگزاری دوره‌های آموزشی و انتقال چنین مفاهیمی به جامعه اقتصادی کشور به کار می‌گیرد.

امروز فصل جدیدی در اقتصاد ایران گشوده شده است. بخش خصوصی کشور ضمن آنکه خوشحالی و شور خود از چنین دست‌آورد قابل ستایشی را پنهان نمی‌کند، آگاهانه سعی می‌کند تا نقش ماندگاری بر تابلوی درخشان اقتصاد ایران برای فردای فرزندان این سرزمین ثبت کند. تا رسیدن به چنین روزی نباید از پایستاد.

آیین نامه اجرایی بند الف ماده ۹ قانون رفع موانع تولید ابلاغ شد

پایگاه اطلاع‌رسانی دولت/ هیات وزیران به استناد بند(الف) ماده(۹) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور- مصوب ۱۳۹۴-، آیین نامه اجرایی بند یادشده را تصویب کرد. متن مصوبه هیئت وزیران به شرح زیر است:

آیین نامه اجرایی بند(الف) ماده(۹) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف- دستگاه اجرایی: دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده (۵) قانون محاسبات عمومی کشور و دارندگان ردیف در قوانین بودجه سنواتی.

ب- متقاضی بخش خصوصی یا تعاونی: اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی خصوصی یا تعاونی مشتمل بر سرمایه‌گذاران، تولیدکنندگان، صادرکنندگان، واردکنندگان و پیمانکاران ایرانی خریدار کالا یا خدمات و یا درخواست‌کننده مجوز یا پروانه از دستگاه‌های اجرایی

اخبار اقتصادی

ج- پرداخت مدت دار: پرداخت بهای کالا، خدمت و اعطای مجوز یا پروانه به صورت مدت دار یکجا یا اقساطی به گونه‌ای که تمام یا بخشی از آن در تاریخی پس از تحویل کل کالا یا انجام کل خدمت یا اعطای مجوز یا پروانه وصول شود.

ماده ۲- دستگاه‌های اجرایی موظفند شرایط پرداخت مدت دار موضوع این آیین‌نامه را ظرف یک ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه به اطلاع عموم برسانند.

ماده ۳- متقاضی بخش خصوصی یا تعاونی باید درخواست خود را بر اساس شرایط موضوع این آیین‌نامه مبنی بر پرداخت مدت دار یکجا یا اقساطی ارزش کالا یا خدمت و یا بهای مجوز و پروانه که ارزش آن بیش از یک میلیارد (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال باشد، کتباً و همزمان با تسلیم اسناد شرکت در مزایده، عملیات خرید، اخذ مجوز و پروانه به دستگاه اجرایی ارایه نماید.

ماده ۴- دستگاه‌های اجرایی مکلفند در صورت درخواست متقاضی بخش خصوصی یا تعاونی، ضمن اعمال حساب‌های دریافتی در دفاتر خود بر اساس مقررات مربوط حسب مورد، و وجه مورد مطالبه در قبال فروش محصول یا ارایه خدمات یا صدور مجوز یا پروانه بیش از یک میلیارد (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال را به صورت اقساطی و یا مدت دار یکجا با اخذ تضامین معتبر لازم و یا به صورت نقد وصول نمایند.

تبصره ۱- موارد مربوط به درآمدهای عمومی و سایر موارد که طبق قوانین مربوط وصول می‌شود از جمله فروش خوراک پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌ها، آب، برق و گاز طبیعی و فرآورده‌های نفتی مایع، مشمول این آیین‌نامه نمی‌گردد.

تبصره ۲- مهلت وصول اقساط یا وصول مدت دار یکجا، حداقل سه ماه و حداکثر تا پایان سال مالی می‌باشد.

تبصره ۳- اجرای این آیین‌نامه توسط شرکت‌های دولتی نباید مانع از تأمین و واریز مالیات علی‌الحساب و سود سهام علی‌الحساب بودجه مصوب به صورت یک دوازدهم در هر ماه شود.

ماده ۵- دستگاه‌های اجرایی مجازند در صورت درخواست برای پرداخت اقساطی یا مدت دار یکجا، به مأخذ نرخ سود تسهیلات بانکی یکساله مطابق جدول محاسبه ابلاغی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، متناسب با مدت اقساط یا پرداخت یکجا به مبلغ نقدی مورد مطالبه اضافه نمایند.

ماده ۶- برای اطمینان از وصول به موقع اقساط تعیین

شده و وجه موضوع وصول مدت دار یکجا باید تضمین کافی با ذکر تاریخ وصول از متقاضی اخذ و در دفاتر اعمال حساب شود. در صورتی که پس از انقضای مدت تعیین شده وجه مزبور پرداخت و یا قسمتی از آن وصول نگردد مبلغ ضمانت-نامه یا وجه الضمان ضبط خواهد شد. این اقدام مانع از پیگیری وصول مطالبات از سایر طرق قانونی نخواهد بود.

ماده ۷- انواع ضمانت‌نامه‌های معتبر مجاز برای فروش اقساطی و مدت دار یکجا در این آیین‌نامه به شرح زیر می‌باشد:

الف- ضمانت‌نامه‌های بانکی.

ب- ضمانت‌نامه‌های صادر شده از مؤسسات اعتباری غیربانکی دارای مجوز لازم از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

ج- انواع اوراق مشارکت (موضوع قانون نحوه انتشار اوراق مشارکت- مصوب ۱۳۷۶-).

د- سهام شرکت‌های سهامی عام پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران به مأخذ هفتاد درصد ارزش روز آن.

و- مطالبات تأیید شده قراردادها از سوی دستگاه‌های اجرایی و ذی‌حسابان مربوط.

اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس‌جمهور، این مصوبه را در تاریخ ۱۶/۴/۱۳۹۴ برای اجرا به وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت صنعت، معدن و تجارت، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور ابلاغ کرد.

ارز بلوکه شده صرف واردات مواد اولیه شود نه کالای ساخته شده

فارس/ عضو هیأت رئیسه اتاق بازرگانی تهران گفت: اگر شرایط بازارهای رقابتی دنیا را در نظر بگیریم، سیلی از کالاهای ساخته شده خارجی روانه بازار ما می‌شود و تولید زیر پای واردات له خواهد شد.

سیده فاطمه مقیمی اظهار امیدواری کرد که نقشه راهی تدوین شود تا بتوانیم در دوران پس‌انتحريم در حوزه اقتصاد به درستی حرکت کنیم، چرا که طی ۱۰ سال اخیر در برخی موارد با دنیا فاصله گرفته‌ایم و اگر برنامه درستی در دست نداشته باشیم، ممکن است فضای مطلوب به وجود آمده را هم از دست بدهیم.

وی نخستین اتفاقی که با لغو تحریم‌ها پیش روی تجارت خارجی کشور قرار می‌گیرد، را حذف واسطه‌هایی دانست

که در دوران تحریم کمک می‌کردند تحریم را دور بزینم و با این کار قیمت تمام شده صادراتی یا وارداتی ما تا حد زیادی کاهش می‌یابد.

مقیمی به این نکته اشاره کرد که اگر شرایط بازارهای رقابتی دنیا را در نظر بگیریم، سیلی از کالاهای ساخته شده خارجی روانه بازار ما می‌شود و تولید زیر پای واردات له خواهد شد.

ارز بلوکه شده صرف واردات مواد اولیه شود نه کالای ساخته شده

وی افزود: در عین حال باید ارزهای بلوکه شده صرف واردات مواد اولیه و واسطه‌ای تولید شود، چرا که تولیدی در دنیا رقابتی عرض اندام خواهد کرد که هم کیفیت خوب و هم قیمت مناسبی داشته باشد.

سرمايه‌گذاري مشترک دغدغه اشتغال راهم حل می‌کند وی با بیان اینکه طی یک سال اخیر بهبود فضای کسب و کار جزء سرفصل کارها چه در بخش خصوصی و چه در بخش دولتی قرار گرفته است، افزود: توجه به سرمايه‌گذاري مشترک و تولید باکیفیت در دوران پس از تحریم نه تنها آرزوی و درآمد خوبی برای کشور خواهد داشت، بلکه دغدغه اشتغال راهم تا حد زیاد حل می‌کند.

عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران با تأکید بر اینکه نیروی تحصیل کرده و کارآموز زیادی در کشور داریم، افزود: کافی است که تکنولوژی و مواد اولیه وارد کشور شود و از آن طرف با استفاده از ظرفیت نیروی مناسب کالاهای تولیدی را وارد بازار صادراتی کنیم و کمتر به ارز حاصل از فروش نفت که همواره در نوسان است تکیه کنیم.

ضرورت بازسازی ناوگان حمل و نقلی کشور

وی بازسازی و نوسازی ناوگان حمل و نقل کشور در بخش‌های مختلف از جمله هوایی، ریلی و زمینی را مهم دانست و افزود: اکنون عمر کامیون‌هایی که در جاده‌های ترانزیتی ما تردد می‌کنند ۱۹ سال است و اگر قرار است با اتحادیه اروپا مبادلاتی تجاری مان را افزایش دهیم باید ناوگان ما با ساختار آنها همخوانی داشته باشد و دیگر استاندارد یورو ۳ پاس‌خگویی این نیاز نیست، چرا که اکنون وسایل حمل و نقل یورو ۶ و ۷ به کار می‌رود.

وی اظهار امیدواری کرد، تا به موقعیت استراتژی ایران که کمتر کشوری آن را دارد توجه ویژه شود چرا که اکنون با ۱۵ کشور همسایه بوده و در بخش شمال و جنوبی به آبهای آزاد دسترسی وجود دارد که باید در این دوران از این ظرفیت نهایت استفاده را برد.